

**JOSIP PEČARIĆ:
PROF. EMERITUS DR. SC. IVO SOLJAČIĆ / BRANIO
JE I THOMPSONA**

Josip Pečarić

**PROF. EMERITUS
DR. SC. IVO SOLJAČIĆ**

BRANIO JE I THOMPSONA

Zagreb, 2025.

*Uspomeni na dragog prijatelja velikog hrvatskog
domoljuba prof. emeritusa dr. sc. Iva Soljačića*

Akademik Josip Pečarić

U SPOMEN DRAGOM PROFESORU
EMERITUSU IVI SOLJAČIĆU

Poštovani djelatnici i studenti ,
s velikom tugom i žalošću javljamo da je u srijedu 16. travnja
2025. u 90. godini života preminuo *professor emeritus* dr. sc.
Ivo Soljačić, umirovljeni profesor Sveučilišta u Zagrebu
Tekstilno-tehnološkog fakulteta.

Posljednji ispraćaj dragog pokojnika bit će u užem krugu obitelji. Sveta misa zadušnica služit će se u petak 25. travnja 2025. u 17:00 sati u crkvi Bezgrješno Srce Marijino, Jordanovac 110.

Professor emeritus Ivo Soljačić će nam ostati u trajnom sjećanju kao cijenjeni profesor, znanstvenik, nastavnik, bivši dekan i prodekan i kao naš dragi kolega.

U ime Sveučilišta u Zagrebu Tekstilno-tehnološkog fakulteta izražavamo najdublju sućut njegovoj obitelji, prijateljima, kolegama i suradnicima.

<https://www.ttf.unizg.hr/novosti/u-spomen-dragom-profesoru-emeritusu-ivi-soljacicu/1723>

U SPOMEN – PROFESSOR EMERITUS DR. SC. IVO SOLJAČIĆ

Tanja Miškić Rogić 22/04/2025

*Zagreb, 28. listopada 1935. – Zagreb, 16. travnja 2025.
U srijedu 16. travnja 2025. u 90. godini života preminuo
je profesor emeritus Ivo Soljačić, gospodin, uvaženi
član akademske zajednice, bivši dekan i prodekan,
izvrstan, etičan i uzoran profesor, vrhunski mentor,
istaknuti znanstvenik, promotor inženjerstva,
zaljubljenik u tekstilstvo i povijest, domoljub, obitelji
posvećen i dobar čovjek.*

Rođen je u Zagrebu 28. listopada 1935. godine, gdje je završio osnovnu i srednju školu. Diplomirao je 1959. na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu, kemijski odjel. Poslijediplomski studij završio je 1967. na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu pod mentorstvom prof. Mladena Žerdika. Disertaciju je obranio 1971. na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu pod mentorstvom prof. dr. Karla Webera.

Nakon stjecanja inženjerske diplome 1959. zaposlio se u Tvornici za pamučnu industriju (Tvorpam) u Zagrebu, gdje je do 1962. radio kao tehnolog u proizvodnji, a do 1963. kao rukovoditelj dorade.

Daljnja zaposlenja vezana su za Tehnološki fakultet i Tekstilno-tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu. Na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu u razdoblju od 1963. do 1971. bio je asistent, od 1971. do 1974. docent, od 1974. do 1977. izvanredni profesor i redoviti profesor od 1977. do 1991. Redoviti profesor na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu bio je od 1991. do 2005. Nakon umirovljenja, njegove posebne zasluge za razvoj i unapređenje Sveučilišta u Zagrebu te priznati domaći i međunarodni znanstveni, nastavni i stručni doprinos potvrđene su 2006. izborom u počasno zvanje *professor emeritus*.

Tijekom službovanja na Tehnološkom fakultetu obavljao je sljedeće dužnosti:

- voditelj Tekstilnog studija u Zagrebu i Varaždinu (1971. –)
- direktor OOUR-a Tekstilno inženjerstvo (1974. – 1978.). U tom razdoblju OOUR je izrastao u samostalnu znanstveno-nastavnu organizacijsku jedinicu.
- predstojnik Zavoda za tekstilnu kemiju (1974. – 1980.)
- prodekan (1980. – 1983.)
- dekan (1983. – 1985.)
- predstojnik Zavoda za tekstilnu kemiju (1985. – 1987.)
- dekan OOUR-a Institut za tekstil i odjeću (1990. – 1991.)

U studenom 1991. iz Tehnološkog fakulteta formirane su dvije sastavnice Sveučilišta u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet i Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije.

Na Tekstilno-tehnološkom fakultetu obnašao je važne funkcije:

- dekan (1995. – 1998.)
- prodekan za znanstveni rad (1998. – 2002.)

U dekanskom mandatu, uz brojna postignuća u znanstvenom, nastavnom, stručnom i organizacijskom radu, *professor emeritus* dr. sc. Ivo Soljačić začetnik je ideje proglašenja sv. Pavla zaštitnikom Tekstilno-tehnološkog fakulteta, što je uz prethodno obrazloženje prihvaćeno na Fakultetskom vijeću 24. studenoga 1997. Na istoj sjednici odlučeno je da se blagdan Obraćenja sv. Pavla, koji pada na 25. siječnja, proglasi danom Tekstilno-tehnološkog fakulteta.

Doprinos znanosti i visokom obrazovanju dao je kao član Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu (2001. – 2004.), član Matične komisije za područje kemijskog inženjerstva, rudarstva, metalurgije i tekstilne tehnologije (1982. – 2005.). Osim toga bio je član Područnog vijeća za tehničke znanosti pri Ministarstvu znanosti i tehnologije Republike Hrvatske i član Stručnog povjerenstva za tehničke znanosti pri Odboru za dodjelu državnih nagrada za znanost.

Bio je član brojnih stručnih društava i organizacija. Kao mlad inženjer 1959. učlanio se u Savez inženjera tehničara tekstilaca Hrvatske (SITTH), danas Hrvatski inženjerski savez tekstilaca (HIST). U Savezu je obnašao važne funkcije: predsjednik komisije za znanstveni rad (1976. – 1996.), predsjednik Komisije za znanstvenu i stručnu djelatnost pri DITT-u Zagreb (1964. – 1967.), član Redakcijskog odbora časopisa Tekstil (1986. – 2022.) i predsjednik Izdavačkog savjeta časopisa Tekstil (2002. – 2004.). Bio je član Hrvatskog kemijskog društva (1959. – 1996.), član Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima (1995. –), član Hrvatskog katoličkog društava prosvjetnih djelatnika (1993. –), gdje je obnašao funkciju predsjednika Nadzornog odbora u razdoblju od 1993. do 1999. i voditelj organizacije predavanja i javnih tribina Društva. Bio je aktivan član Kluba bivših dekana i Društva za tenzide. Od 2004. član je Društva bivših studenata i prijatelja Tekstilno-tehnološkog fakulteta (AMCA TTF), a ujedno i član Predsjedništva.

Od 1998. je *Senior Member American Society of Dyers and Colorists* i član Slovenskog društva za Barvu in Barvnu metriku. Od 1991. član je redakcijskog odbora slovenskog časopisa *Tekstilec*, a od 1998. član redakcijskog odbora slovačkog časopisa *Vlákná a textil*. Godine 2005. kao priznat stručnjak u području njege tekstila izabran je za hrvatskog predstavnika u *International Technical Committee for Textile Care* (ICTC).

Godine 1996. učlanio je Tekstilno-tehnološki fakultet u prestižno udruženje tekstilnih studija, *Association of Universities for Textiles* (AUTEX). U razdoblju od 1996. do 2002. bio je *Autex member*, predstavnik Tekstilno-tehnološkog fakulteta.

Veliki doprinos dao je u osnivanju Akademije tehničkih znanosti Hrvatske 1993., u povodu čega mu je dodijeljena Diploma člana osnivača. Dugogodišnji je aktivan promotor inženjerstva i tehničkih znanosti, a od 2005. do 2009. obnašao je dužnost tajnika Odjela za tekstilnu tehnologiju.

Kao član Znanstvenog vijeća Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti zalagao se za unapređenje tehničkih znanosti,

posebice za znanstveno polje tekstilna tehnologija. Sustavno je u njezin rad uvodio istaknute mlađe članove iz akademske zajednice i gospodarstva.

Nikada nije bio član stranke koja je zastupala bilo koji totalitarni režim.

Znanstvena, stručna i nastavna djelatnost

Kao mladi docent i kasnije izvanredni profesor bio je voditelj i organizator cjelokupnog Tekstilnog studija od njegova osnutka 1971. do 1978. Tijekom niza godina organizirao je sveučilišni studij uz rad u Zagrebu i stručni studij za dvije generacije u Varaždinu. *Professora emeritusa* Ivu Soljačića pamte generacije studenata Tehnološkog i Tekstilno-tehnološkog fakulteta kao uzornog nastavnika koji je uveo i unapređivao nastavu iz kolegija: *Osnove tekstilne dorade, Tekstilna dorada, Fizikalno kemijske osnove oplemenjivanja tekstila, Njega tekstila, Teorija oplemenjivanja tekstila, Teorija njege tekstila, Procesi njege tekstila, Oplemenjivanje odjeće, Sredstva za pranje tekstila, Tekstilna pomoćna sredstva, Fizikalno-kemijski mehanizmi oplemenjivanja tekstila, Ekološki pristup u njezi tekstila, Enzimi u procesima oplemenjivanja i njege tekstila* na sveučilišnom diplomskom, poslijediplomskom i stručnom studiju.

Nastavu iz kolegija *Plemenitenje tekstilij* izvodio je kao gost profesor na Tehniška Univerziteta Maribor od 1992. do 1995., a na poslijediplomskom studiju od 1991. do 1999.

U suautorstvu s mlađim suradnicima za potrebe nastave objavio je tri skripta i pet sveučilišnih udžbenika.

Plodan mentorski rad potvrđuje uspješan odgoj asistenata i suradnika, te vođenje studenata svih razina sveučilišnog studija. Pod njegovim je mentorstvom izrađen i obranjen veliki broj ocjenskih radova, 70 diplomskih, 15 magistarskih i 8 disertacija.

Bio je izvrstan znanstvenik u području tehničkih znanosti, znanstvenom polju tekstilna tehnologija s posebnim doprinosom i interesom u istraživanju: *fluorescencije optičkih bjelila i efekti bijeljenja, peroksidnog bijeljenja (kinetika raspada, utjecaj katalizatora na učinke obrade vune i pamuka,*

mercerizacije (efekti obrade u ovisnosti o strukturi pređe, metode za određivanje stupnja mercerizacije, elektrokinetički potencijal vlakana i pređe), hidrofobiranja i oleofobiranja – tragovi tenzida, ekološke problematike u procesima oplemenjivanja i njege tekstila, visoko oplemenjivanja i drugih funkcionalnih obrada, površinskih fenomena u oplemenjivanju i njezi tekstila, promjene obojenja pamučnih tkanina pastelnih nijansi u pranju, primarnih i sekundarnih učinaka u procesu pranja, utjecaja optičkih bjelila i UV adsorbera na promjene nijanse tekstilija u pranju, mehanizama adsorpcije i desorpcije tenzida, naknadne obrade u procesima pranja, mokrog i kemijskom čišćenja, enzima u oplemenjivanju i njezi tekstila, UV zaštite opranih tekstilija, povijesnog tekstila (metalne niti) i povijesti tekstila.

Istraživački i stručni doprinos očituje se u objavi 200 radova, 18 poglavlja u knjigama, šest uredničkih knjiga, većeg broja natuknica iz tekstilstva za leksikografske publikacije te 30 prikaza, priloga i nekrologa. Suautor je jednog patenta.

Bio je uzoran voditelj šest znanstvenih projekata financiranih od SIZ-a za znanstveni rad i Ministarstva znanosti Republike Hrvatske. Također je bio voditelj dva bilateralna hrvatsko-slovenska projekta. Kao suradnik istraživač dao je veliki doprinos u provedbi nacionalnih i međunarodnih projekata koje su vodili njegovi suradnici.

Kao predsjednik komisije za znanstveni rad SITTH-a, bio je predsjednik organizacijskog odbora 16 stručno-znanstvenih savjetovanja s međunarodnim sudjelovanjem.

Kao priznati znanstvenik bio je član znanstvenog odbora osam kongresa i savjetovanja od kojih tri međunarodna.

Održao je brojna znanstvena, stručna, popularna i društveno afirmativna predavanja, a posljednje na 31. međunarodnom znanstvenom skupu “*Nijemci i Austrijanci u hrvatskom kulturnom krugu*” u studenom 2023. u Osijeku, a koje je održao bez bilješki i papira, slika.

Professor emeritus Ivo Soljačić, studeni 2023. u Osijeku

Bio je predsjednik znanstvenog odbora prestižnog međunarodnog kongresa *International Textile, Clothing & Design Conference (ITC&DC)* u Dubrovniku pod nazivom "*Magic World of Textiles*" od 2002. do 2016.

Uspostavio je višegodišnju znanstvenu suradnju s Technische Universität Dresden, u okviru koje je ostvario nekoliko višemjesečnih studijsko znanstvenih boravaka i održao tri pozvana predavanja.

Potaknuo je suradnju Tekstilno-tehnološkog fakulteta sa znamenitim Hohenstein Institute iz Bönningheima na području njege tekstila.

Znanstvena suradnja s Univerzom v Mariboru i Univerzom v Ljubljani rezultirala je mentoriranjem ocjenskih radova, zajedničkim publikacijama i projektnim aktivnostima.

U sve suradnje nesebično je uvodio mlađe suradnike koji su boravcima i umrežavanjem nastavili razvijati iste.

Stručni doprinos dao je kroz brojne studije i ekspertize za potrebe gospodarstva i obrambenu industriju.

U više navrata bio je na stručnoj praksi u najpoznatijim i najvećim tvornicama proizvođačima bojila i tekstilnih pomoćnih sredstava u Njemačkoj (Bayer, BASF, Hoechst, Cassella, Pfersee, Rudolf i CHT) i Švicarskoj (CIBA, Geigy, Bezema i Sandoz). Na ovim praksama upoznao se s najnovijim dostignućima u razvoju i primjeni tekstilne znanosti i tehnologije. Stečena saznanja prenosio je na mlađe suradnike i studente koji su kod njega izrađivali diplomske radove.

Uspješnost i zasluge *profesora emeritusa* Ive Soljačića potvrđuju najviše kategorije nagrada, priznanja i odlikovanja:

- Zaslužni član SITTH-a Hrvatske, 1978.
- Republička godišnja nagrada za znanstveni rad Nikola Tesla, 1989.
- Red Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića, 1996.
- Spomen medalja i zaslužni član HIST-a, 1998.
- Nagrada *Man of the Year*, Američki biografski institut, 1999.
- Zaslužni član časopisa Tekstil 2002.
- Povelja – član osnivač Akademije Tehničkih znanosti Hrvatske, 2003.
- Nagrada “Fran Bošnjaković”, Sveučilište u Zagrebu, 2005.
- Nagrada za životno djelo “Moć znanja”, Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), 2015.

U svom dugogodišnjem predanom radu i doprinosu naš dragi *professor emeritus* Ivo Soljačić njegovao je najviše akademske vrijednosti i etičnost, koja nije moguće uobličiti u postojeće formalne povelje, plakete i priznanja, ali zaslužuju pamćenje, slijednost i zahvalnost.

Njegova duboko nadahnuta razmišljanja o tekstilu kao najvjernijem prijatelju duboko su urezana u pamćenje sudionika međunarodnog kongresa ITC&DC i drugih manifestacija na Tekstilno-tehnološkom fakultetu.

NAJVJERNIJI PRIJATELJ

„Tekstil je naš najvjerniji pratilac u životu. S njim se rađamo, u njemu živimo i umiremo. U tekstu se njeguju djeca, pate bolesnici i vesele zaljubljeni. Po potrebi on je mekan, nježan podatan, a krasi ga najraznovrsnije boje i deseni. Tekstil skriva nedostatke našeg tijela, a ističe ljepotu, otmenost i šarm. On čuva naše najveće tajne i intimnosti i simbolizira naše osjećaje; tugu, radost i svečana raspoloženja. Tekstilom se vidaju rane. On nas čuva od nevremena, hladnoće i štiti od vrućine. U njemu se skrivaju naše boli, veselja, čežnje ali i nadanja.“

Hvala Vam što ste čarobne niti tekstila ugradili u naša srca i dušu, dali ideje za razvoj i unapređenje tehničkih znanosti i znanstvenog polja tekstilna tehnologija!

Nosit ćemo Vas u srcima i mislima, a pratiti molitvama!

Počivali u miru Božjem!

Odjel tekstilne tehnologije

<https://www.hatz.hr/hr/u-spomen-professor-emeritus-dr-sc-ivo-soljadic/>

KAZALO

UVOD	19
ŽIVOTOPIS	20
LJ. BOKIĆ & I. REZIĆ, RAZGOVOR S DR. SC. IVOM SOLJAČIĆEM PROF. EMERITUSOM	41
 PROFESOR SOLJAČIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA	 54
 U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004.	 54
TEKSTIL U POVIJESTI HRVATA BOKE KOTORSKE ..	54
ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.	68
SLAVEN LETICA, ZAŠTO SE MIROSLAV RADMAN BOJI (ZNAJSTVENE) SMRTI	68
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	74
PISMO PREDSEDNIKU VLADE	74
PISMO THOMPSONU	78
HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA	83
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	90
TUĐMANOV REFERENDUM	90
HINA O NAŠOJ INICIJATIVI	122
OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI	125
PROSVJEDNO PISMO	136

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.	161
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	161
PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE	172
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	207
VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH	207
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	229
PISMO HAZU	229
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	230
OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH	230
DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.	241
USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI" ...	241
M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL ŽPRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG NARODA, ZAGREB, 2018.	247
IVO SOLJAČIĆ, GENERAL SLOBODAN PRALJAK	247
JOSIP PEČARIĆ PRALJAK JE POČINIO ČIN SAMOŽRTVOVANJA, ČIN SEBEDARJA	251
JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.	254
TUŽNA VIJEST	254
INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	256
PISMO PREDSJEDNICIMA O PROSVJEDU OD PRIJE VIŠE OD DESET GODINA	256
ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI, DRAGOVOLJAC.COM, 2022	259
FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U 'HRVATSKOM TJEDNIKU'	259
GENERAL IVAN TOLJ, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	268

ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA NA HTV-u	268
ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESOR EMERITUS? ZAGREB, 2023.	286
JOSIP PEČARIĆ, PREDSTAVLJANJE KNJIGE U SPLITU: KUZMINA HRVATSKA	286
PISMO REKTORU SVEUČILIŠTA U MOSTARU	298
MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.	304
MOJA ANKICA 3.	304
THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.	327
JE LI POVIJEST ZNANOST?	327
DODATAK; 'NAROD NADE'	336
STRANI POVJESNIČAR I NOVINAR O THOMPSONU: 'HRVATI ĆE PREŽIVJETI SVE POVIJESNE OLUJE'	337
'KAD PJESMA POSTANE MOLITVA'	341
THOMPSONOVA PJESMA NADIŠLA GRANICE LIJEPE NAŠE: 'KAO POLJAK I KATOLIK NE MOGU TO NE PRIMIJETITI'	345
POLJAK KOJI JE BIO NA HIPODROMU OTKRIO ŠTO JE ČUO U THOMPSONOVOJ GLAZBI: 'O NJIMA PJEVA'	349
„BDIJENJE NA RUBU KRŠĆANSTVA“: AMERIČKI MEDIJI „THE AMERICAN POSTLIBERAL“ O THOMPSONOVU KONCERTU U ZAGREBU	356
SRPSKE SLUGE GLEDAJTE I PLAČITE	366
THOMPSON, HRVATI I VJERA	359
 AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS ...	375

UVOD

Najistaknutiji profesor na mom Tekstilno Tehnološkom fakultetu u Zagrebu bio je prof. dr. sc. Ivo Soljačić. Prijatelji smo od mog dolaska u Zagreb. U ovoj knjizi dajem tekstove u kojima ga spominjem. Dajem i tekstove u kojima spominjem i njegovog sina koji mi je bio neobičan suradnik još dok je bio učenik osmog razreda osnovne škole. Naime, Ivo bi dao zadatke s našeg kvalifikacionog ispita iz matematike njemu da ih riješi. I on bi s lakoćom 'položio' taj test. Kada je Marin završio srednju školu i imao poziv za studij u SAD-u Ivo je dvojio i pitao me o mogućnosti da radi sa mnom. Bilo bi sjajno imati Marina u svojoj znanstvenoj školi, ali ipak sam vjerovao je mu je mjesto na prestižnim američkim sveučilištima:

https://hr.wikipedia.org/wiki/Marin_Solja%C4%8Di%C4%87

Danas Marina spominjem i u svom kratkom životopisu jer su i mene i njega posebno izdvojili u knjizi Matice Hrvatske *PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918*, u djelu u kome se pisalo o hrvatskoj znanosti.

Posebna zanimljivost je i to što smo zahvaljujući jednom i njegovom znanstvenom radu o povijesti tekstila u Hrvata kolegica Dubravka Raffaelli i ja napisali znanstveni rad o tekstilu Hrvata iz moje Boke kotorske.

Akademik Josip Pečarić

ŽIVOTOPIS

SVEUČILIŠTE U ZAGREBU
TEKSTILNO–TEHNOLOŠKI FAKULTET

PROF. EMERITUS DR. SC. IVO SOLJAČIĆ

ZAVOD

Zavod za tekstilnu kemiju i ekologiju

Osobni podaci

- Datum i mjesto rođenja: 28. 10. 1935.
- Vramčeva 10, Zagreb
- tel: 48 17 567
- troje djece: Ivana, Hrvojka, Marin
- udovac

Web linkovi

- <https://bib.irb.hr/lista-radova?autor=57132>

Akademsko obrazovanje

- 1959 - dodiplomsko obrazovanje: Kemijsko-prehrambeno-rudarski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, smjer: kemija
- 1967 - poslijediplomsko obrazovanje: Farmaceutsko-biokemijski fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Studij procesa mercerizacije, mentor: Prof. Mladen Žerdik
- 1971 - doktorat: Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, Koncentracijsko gašenje fluorescencije optičkih bjelila, mentor: Prof.dr.sc.Karlo Weber

Slijed zaposlenja i zvanja

- 1959 - 1963. Tvorpam, Zagreb; tehnolog - rukovodilac oplemenjivanja
- 1963 - 1971. Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, asistent
- 1971 - 1974. Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, docent
- 1974 - 1977. Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, izv. prof.
- 1977 - 1991. Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, red. prof.
- 1991 - 2005. Tekstilno-tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu, red. prof.
- 2006 Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, prof. emeritus

Znanstveno usavršavanje i studijski boravci

- Technische Universität Dresden, 1978, 1992
- Inozemne tvrtke koje proizvode bojila i tekstilna pomoćna sredstva:
- Bayer Leverkusen, 1966, 1970
- Cassella, Frankfurt, 1966
- BASF Ludwigshafen, 1967
- CIBA, Basel, 1968, 1976
- Sandoz, Basel, 1969
- Hoechst, Frankfurt, 1971

Nastavna djelatnost

- Fakultetski studij:
- Osnove tekstilne dorade
- Tekstilna dorada

- Njega tekstila
- Teorija oplemenjivanja tekstila
- Fakultetski studij - Tehniška Univerziteta Maribor 1991-1994: Plemenitenije teksltilij
- Stručni studij - Zagreb: Operacije tekstilne dorade
- Stručni studij - Varaždin: Njega tekstila
- Stručni studij - D.Resa: Njega tekstila
- Poslijediplomski studij - Tekstilna pomoćna sredstva
- Fizikalno-kemijski mehanizmi oplemenjivanja tekstila
- Ekološki pristup u njezi tekstila, doktorski studij
- Enzimi u procesima oplemenjivanja i njege, doktorski studij

Mentorstvo

- Diplomski radovi: 70-ak

Magistarski radovi:

1. Ana Marija Grancarić: Fluorescencija optičkih bjelila na PES vlaknima, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1974.
2. Ružica Čunko: Ispitivanje utjecaja anorganskih soli na efekte optičkog bijeljenja pamučnih tkanina, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1976.
3. Stjepan Vrbanić: Oplemenjivanje-hidrofobiranje i oleofobiranje tkanina vunenog tipa iz organskih otapala, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1979.
4. Nikola Stipanović: Istraživanja fluorescencije disperznih bojila na PES tkaninama, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1981.

5. Drago Katović: Određivanje bakra i željeza u tekstilnim materijalima metodom anodne stripping voltametrije, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1981.
6. Josip Veršec: Racionalizacija procesa mercerizacije pamučnih konaca i razrada nove metode za kontrolu postignutih efekata, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1981.
7. Neda Paić: Utjecaj tenzida na efekte hidrofobiranja i oleofobiranja tekstilnih materijala, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1982.
8. Nada Hainš: Utjecaj anorganskih soli na efekte optičkog bijeljenja vune i poliamida, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1983.
9. Milčica Laković: Poliakrilatna veziva na netkanom tekstilu, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1986.
10. Tanja Pušić: Utjecaj optičkih bjelila na nijansu pastelnih obojenja, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1990.
11. Božo Tomić: Promjena obojenja u pranju i na svjetlu na pamučnim tkaninama tiskanim fluorescentnim pigmentnim bojilima, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zagreb, 1992.
12. Stana Karin: Belina in fluorescenca ekološko neporočno beljenega celuloznega vlakna, Tehniška fakulteta, Maribor, 1992.(komentor)
13. Sandra Bischof Vukušić: Ekološki povoljne apreture protiv gužvanja za celulozna vlakna, Tekstilno-tehnološki fakultet Zagreb 1994.(komentor)
14. Franci Debelak: Zamreženje celuloze z brezformaldehidnimi reaktanti, Univerza v Mariboru, Fakulteta za strojništvo, Inštitut za tekstilno kemijo, ekologijo in koloristiko, Maribor, Slovenija, 2000.

15. Vesna Marija Potočić: Projektiranje akademske odore Sveučilišta u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet Zagreb 2002.

Doktorski radovi:

1. Dubravka Raffaelli: Prilog proučavanju kristaličnosti i orijentacije poli(etilentereftalnih) vlakana, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1976.
2. Ana Marija Grancarić: Istraživanje optičkih bjelila na tekstilnim materijalima, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1979.
3. Dinko Pezelj: Tehnološke mogućnosti oplemenjivanja odjevnih proizvoda u organskim otapalima, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1982.
4. Drago Katović: Istraživanje slobodnog formaldehida u visokom oplemenjivanju pamuka i njegovih mješavina, Tehnološki fakultet, Zagreb, 1985.
5. Emil Erlač: Studij peroksidnog bijeljenja vune, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zagreb, 1992.
6. Tanja Pušić: Utjecaj mercerizacije pamuka na promjenu elektrokinetičkog potencijala i adsorpciju tenzida, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zagreb, 1997.(komentor)

Znanstvena djelatnost

- Područje: Tehničke znanosti
- Polje: Tekstilna tehnologija
- Grana: Tekstilna kemija

Područje posebnog znanstvenog interesa

- Fluorescencija optičkih bjelila i efekti bijeljenja

- Ekološka problematika u procesima oplemenjivanja i njege tekstila
- Mercerizacija
- Površinski fenomeni u oplemenjivanju i njezi tekstila
- Promjena obojenja pamučnih tkanina pastelnih nijansi u pranju
- Primarni i sekundarni učinci u pranju
- Utjecaj optičkih bjelila i UV adsorbera na promjene nijanse u pranju
- Mehanizmi adsorpcije i desorpcije tenzida
- Naknadne obrade u pranju, mokrom i kemijskom čišćenju
- Enzimi u oplemenjivanju i njezi tekstila
- UV zaštita opranih tekstilija
- Njega tekstila

Znanstveno-stručni rad

- Knjiga: 5
- Poglavlje u knjizi: 10
- Izvorni znanstveni radovi: 84
- Pregledni radovi: 17
- Stručni radovi: 59
- Sudjelovanja na međunarodnim skupovima: 25
- Sudjelovanja na domaćim skupovima: 42

Popis najznačajnijih znanstvenih radova

- T. Dekanić, I. Soljačić, T. Pušić : Impact of Artificial UV-Light on Optical and Protective Effects of Cotton After Washing with Dtergent containing Fluorescent Compounds Tenside Surf. Det. 51 (2014) ,5, 451-459

- I. Soljačić, T. Pušić; Textiles and ecology, Colourage 59 (2012) 4, 33-41
- T. Pušić, A. Boban, T. Dekanić I. Soljačić ; The Sorption Ability of Textile, Fibres, Vlakna à Textil 18 (2011) 1, 7-14
- T. Pusic, I. Soljagic, I. Petrinic, T. Luxbacher: Microcapsule Durability on Poliamide-Knitted Fabrics Assessed by Streaming Potential Analysis, AATCC Review 11 (2011) 5, 68-73
- T. Pušić, A. M. Grancarić, A. Tarbuk, I. Soljačić: Adsorption and Desorption of Ionic Surfactants, Tenside Surf. Det. 47 (2010) 3, 173-178
- I. Soljačić, T. Pušić: Changes in Shade and Ultraviolet Protection of Pastel Dyed Cotton fabrics during Laundering with Fluorescent Compounds, Colourage 56 (2009) 1, 42-48
- T. Pušić, I. Soljačić: The impact of fluorescent compounds on the change in shade, Tenside Surf. Det. 45 (2008) 6, 314-319
- V. M. Potočić Matković, I. Soljačić, Z. Mencl Bajs: The History of the Dress Code at the University of Zagreb - From Jesuit Talers to Newly Designed Academic Gowns, Costume 42 (2008), 101-110
- Pušić T., J. Jeličić, M. Nuber, I. Soljačić: Istraživanje sredstava za kemijsko bijeljenje u pranju (Investigation of Bleach Active Compounds in Washing Bath), Tekstil 56 (2007) 7, 412- 417
- S. Bischof Vukušić, D. Katović, I. Soljačić: Usporedba klasičnih i novih ekoloških sredstava za obradu protiv gužvanja (A Comparison of Conventional and New Ecologically Acceptable Durable Press Finishing Agents), Kem. Ind. 52 (2003) 7-8, 327-333

- S. Bishof Vukušić, D. Katović, I. Soljačić: DP Finishing with Polycarboxylic Acid and Phosphono-Based Catalysts, AATCC Review 2 (2002) 10, 14-16
- T. Pušić, A.M. Grancarić, I. Soljačić: The Influence of Bleaching and Mercerization of Cotton on the Changes of Electrokinetic Potential, Vlakna a Textil 8 (2001) 2, 121-124
- Đ. Parac-Osterman, I. Soljačić, V. Golob: Utjecaj obrade pamuka na rezultate bojadisanja reaktivnim bojilima (The Impact of Cotton Treatment on Dyeing with Reactive Dyes), Tekstil 49 (2000) 3, 125-150
- V. Golob, A. M. Grancarić, I. Soljačić: Vpliv predobdelave bombaža na izdatnost reaktivnih barvil (Influence of Pretreatment of Cotton on Reactive Dyestuffs Yield), Tekstilec 43 (2000) 9-10, 331-336
- T. Pušić, A. M. Grancarić, I. Soljačić, V. Ribitsch: The effect of mercerisation on the electrokinetic potential of cotton, Journal of the Society of Dyers and Colourist 115 (1999) 4, 121-124
- T. Pušić, R. Čunko, A. Tomljenović, I. Soljačić: Study of Cotton Fiber Swelling Affecting the Degree of Mercerisation, American Dyestuff Reporter 88 (1999) 6, 5-18
- N. Hainš, D. Katović, I. Soljačić: Suvremene apreture za vodoodbojnu i uljeodbojnu obradu tekstila (Modern Finishing Agents for Water-Repellent and Oil-Repellent Finish), Tekstil 47 (1998) 7, 345-349
- I. Soljačić, M. Pavelić: Promjena obojenja svijetlo obojadisanih tkanina u industrijskom pranju (Discoloration of Light Dyed Fabrics at Industrial Washing), Tekstil 47 (1998) 3, 131-137
- A. M. Grancarić, T. Pušić, I. Soljačić, V. Ribitsch: Influence of Elektrokinetic Potential on Adsorption of

Cationic Surfactants, Textile Chemist and Colourist 29 (1997) 12, 33-35

- I. Soljačić, N. Hainš, R. Balažinec, D. Katović, S. Bischof-Vukušić: Impact Of Crease - Proof Finishing On Color In Reactive Dyed Viscose Fabrics, American Dyestuff Reporter 86 (1997) 6, 43-46
- I. Soljačić: Preobraženje Kristovo u očima fizikalnog kemičara (Transfiguration of Jesus Christ as Seen by a Physical Chemist), Obnovljeni život - 52 (1997) 2, 151-160
- D. Katović, I. Soljačić, G. Orji, I. Piljac: Polarography Determination of Free Formaldehyde on Treated Cotton Fabrics, Croatica Chemica Acta CCA 69 (1996) 1, 1-8
- S. Bischof-Vukušić, I. Soljačić, D. Katović: Durable Press Finishing Combining Different Derivates of Dihidroxy - Ethylene Urea, American Dyestuff Reporter 85 (1996) 5, 20-27
- D. Katović, I. Soljačić, B. Kuzmek: Novi postupak diskontinuiranog bijeljenja pamučnih pletiva (New Method of the Batch Bleaching of Cotton Knitted Fabrics), Tekstil 45 (1996) 9, 447-451
- I. Soljačić: Vorbehandlung mit Aufhellern vermindert Farbänderungen (Pretreatment with Optical Brighteners Lowers the Level of Shade Changes), Reiniger und Wäscher 48 (1995) 9, 18-24
- I. Soljačić, R. Čunko: Hrvatski tekstil kroz povijest (Croatian textiles throughout history), Tekstil 43 (1994) 11, 584-602
- D. Katović, V. Ritz, I. Rukavina, I. Soljačić: Istraživanja svojstva novog reaktanta s niskim sadržajem formaldehida (Investigations of the properties of newly developed reactant with a low free formaldehyde content), Tekstil 43 (1994) 7, 327-334

- Lj. Bokić, I. Soljačić, K. Moskaliuk: Afinitet vunenog materijala prema ionima teških metala (Affinity of wool fabric to heavy metal ions), Tekstil 43 (1994) 3, 109-112
- I. Soljačić, D. Pezelj, T. Arsova: Utjecaj parametara frontalnog fiksiranja na čvrstoću i postojanosti spoja u kemijskom čišćenju, te na promjenu obojenja osnovne tkanine (Influence of the parameters of front bonding on the tenacity and resistance of the bond in dry cleaning and on the change of colour of the top cloth), Tekstil 42 (1993) 9, 489-495
- I. Soljačić, T. Pušić, L. Čavara: Einfluss optischer Aufheller auf die Farbaenderung pastellgefärbter Textilien (The Influence of Optical Brighteners on Colour Change on Pastel Dyed Fabrics), Textilveredlung 27 (1992) 10, 326-328
- I. Soljačić, V. Soić, A. M. Grancarić, D. Katović, R. Balažinec: Untersuchungen über öl-und Wasserabweisende Appreturen auf Polyamidgewebe (Investigation of Oil - and Water - Repellent Finishes on Polyamide Fabrics), Textil Praxis int. 47 (1992) 8, 729-731
- E. Erlač, I. Soljačić, N. Hainš: Einfluss von Kupfer-und Eisensalzen beim Bleichen der Wolle (Influence of Copper and Iron Salts During Bleaching of Wool), Melliand Textilber 73 (1992) 11, 902-904
- I. Soljačić, T. Pušić, L. Čavara: Nuancieren von hellen Färbungen mit optischen Aufhellern (Light Shade Hueing Using Optical Brighteners), Melliand Textilber 73 (1992) 7, 582-585
- I. Soljačić-Richter, I. Soljačić: Uloga i značenje stručnih kadrova u tekstilnoj i odjevnoj industriji Hrvatske (Role and significance of the expert personnel in the reconstruction of the textile and clothing industry of Croatia), Tekstil 41 (1992) 4, 169-175

- I. Soljačić, D. Katović, A. M. Grancarić: Der Einfluss von Sequestriermitteln beim optischen Aufhellen in Gegenwart von Metallionen (The Influence of Sequestrants in Optical Brightening in Presence of Metal Ions), *Textil Praxis International* (1991) 4, 331-333
- D. Katović, I. Soljačić, V. Šimić: Utjecaj katalizatora i temperature kondenzacije na oslobađanje formaldehida s visokooplemenjenih tkanina od pamuka i mješavina poliestera/pamuk (Influence exerted by catalyst and temperature of condensation on the release of formaldehyde from creaseproof cotton fabrics and polyester-cotton blended fabrics), *Tekstil* 38 (1989) 3, 131-135
- D. Katović, I. Soljačić: The Effect of Condensation Temperature on Formaldehyde Release from Durable Press Fabrics, *Textile Research Journal* 58 (1988) 9, 552-554
- I. Soljačić, D. Katović: The effect heating on the release of formaldehyde from durable-press finished fabrics, *Journal of the Society of Dyers and Colourist* 104 (1988) 10, 384-386
- A. M. Grancarić, I. Soljačić, I. Rukavina, T. Čavar: Utjecaj obrade na efekte alkalne hidrolize poliestera (Influence of the procedure of treatment on the effects of alkaline hydrolysis of polyester), *Tekstil* 37 (1988) 12, 689-694
- M. Laković, I. Soljačić, B. Kuzmek: Istraživanje polidisperznih veziva na netkanom tekstilu (Investigations of polydisperse binding agents on non-wovens), *Tekstil* 37 (1988) 7, 411-419
- I. Soljačić, D. Katović, A. M. Grancarić: Istraživanja novih postupaka mercerizacije pletiva (Investigations of new, modified mercerizing processes of knitgoods), *Tekstil* 36 (1987) 11, 607-610

- D. Katović, I. Soljačić, T. Čavar: Utjecaj pranja tekstilnog materijala obradenog protiv gužvanja na oslobađanje formaldehida (Influence of washing crease-resistant finished fabrics on formaldehyde release), Tekstil 36 (1987) 7, 363-370
- I. Soljačić, S. Vrbanić, D. Pezelj, E. Erlač: Oplemenjivanje, hirofobiranje i oleofobiranje vunarskih tkanina u organskim otapalima (Processing, water and oil - repellency treatment of wool fabrics in organics solvents), Tekstil 36 (1987) 4, 189-194
- D. Pezelj, I. Soljačić, E. Pezelj: Impregniranje i reimpregniranje u kupelji perkloretilena (Impregnation and reimpregnation in perchlorethylene liquor), Tekstil 36 (1987) 1, 1-4
- B. Kuzmek, I. Soljačić: Skraćeni postupak bijeljenja, apretiranja i bojadisanja tekstila (Shortened methods of beaching, finishing and dyeing textiles), Tekstil 35 (1986) 8, 581-591
- D. Katović, I. Piljac, I. Soljačić: Determination of Copper in Textile Materials by Anodic Stripping Voltametry, Textile Research Journal 55 (1985) 1, 20-23
- I. Soljačić, J. Veršec, M. Vlatković: Bestimmung der Jodadsorptionszahl mercerizierter und unmercerizierter Baumwolle mit radioaktivem Jod (Determination of the Jodine Adsorption Value of Mercerized and Non-mercerized Cotton with Radioactive Jodine), Melliand Textilberichte 66 (1985) 7, 522-524
- D. Katović, I. Soljačić, I. Piljac: Određivanje slobodnog formaldehida u apreturama (Determination of free formaldehyde in finishes), Tekstil 34 (1985) 8, 543-550
- I. Soljačić, A. M. Grancarić, R. Čunko: Negative Einflüsse bei optischen Aufhellern (Factors Having Detrimental Influence on Optical Brightening), Textiltechnik DDR 35 (1985) 4, 206-211

- I. Soljačić, A. M. Grancarić, B. Luburić: Der Einfluss von Tensiden auf optische Aufhelleffekte von Baumwollgeweben (The Impact of Surfactants on Optical Brightening Effects on Cotton Woven Fabrics), *Textil Praxis International* 39 (1984) 8, 775-779
- N. Hainš, I. Soljačić: Utjecaj anorganskih soli na efekte optičkog bijeljenja vune i poliamida (Influence of inorganic salts on the brightening effect of wool and polyamide), *Tekstil* 33 (1984) 10, 707-716
- B. Kuzmek, I. Soljačić: Migracija bojila na tkanini kod sušenja (Dyestuff migration in textiles in the process of drying), *Tekstil* 32 (1983) 11, 759-772
- D. Pezelj, I. Soljačić: Utjecaj apreture osnovne tkanine na efekt fiksiranja medjupodstave (Influence of chemical finish of the face cloth on the fixation effect of interlining), *Tekstil* 33 (1983) 5, 279-289
- I. Soljačić, N. Paić, B. Mutnjaković: Der Einfluss von Tensiden auf Hydrophobier und Oleophobier-Effekte bei Textilien (Influence of Surfactants on the Water and Oil Repellent Effect of Textile Woven Fabric), *Textilveredlung* 18 (1983) 12, 363-367
- A. M. Grancarić, I. Soljačić: Einfluss der Konzentration optischer Aufheller auf Fluoreszenz und Weissgrad von Baumwollgeweben (Influence Exerted by the Concentration of Optical Brighteners on the Fluorescence and Degree of Whiteness of Cotton Fabrics), *Melliand Textilberichte* 62 (1981) 11, 876-882
- B. Kuzmek, I. Soljačić, A. M. Grancarić: Visoko oplemenivanje pamuka i mješavina PES/pamuk (Permanent finishing of cotton and polyester-cotton blends), *Tekstil* 29 (1980), 8, 479-492
- I. Soljačić, A. M. Grancarić, S. Pećina, D. Katović: Untersuchungen über die Wirkung von optischen Aufhellern in Waschmitteln (Investigation of the Influence

of Optical Brighteners in Detergents), Textilveredlung 15 (1980) 7, 242-246

- I. Soljačić, K. Weber: Die Wirkung organischer Fremdstoffe auf die Fluoreszenz optischer Aufheller (The Effect of Organic Alien Substances on the Fluorescence of Optical Brightening Agents), Textilveredlung 14 (1979) 3, 97-101
- I. Soljačić, R. Čunko: Wirkung von Kupfer - und Eisensalzen auf die Weisseffekte optisch aufgehelter Baumwolle (Effect of Copper and Iron Salts on the White Effects of Optically Brightened Cotton), Melliand Textilber. 60 (1979) 12, 1032-1037
- I. Soljačić, K. Weber: Messung der Oberflächenfluoreszenz mit dem Spektralkolorimeter Spekol (Surface Fluorescence Measuring Using Spectral Colorimeter (Spekol), Jeaner Rundschau 23 (1978) 5, 236-237
- I. Soljačić, R. Čunko: Djelovanje anorganskih soli na efekte optičkog bijeljenja pamučnih tkanina (Action of inorganic salts on the optic brightening effects of cotton fabrics), Tekstil 27 (1978) 4, 185-195
- I. Soljačić, A.M. Grancarić, M.Husari: Istraživanje mogućnosti sprečavanja katalitičkog djelovanja metalnih iona pri bijeljenju pamuka vodikovim peroksidom (Investigations of the possibilities of preventing the catalytic influence of metal ions in the cotton bleaching with hydrogen peroxide), Tekstil 27 (1978) 1, 1-10
- I. Soljačić, A. M. Grancarić, K. Weber: Untersuchungen optischer Aufheller an Polyestergeweben (The Investigation of Optical Brighteners on the Bleached Polyester Fabrics), Textilveredlung 10 (1975) 12, 492-498
- K. Weber, I. Soljačić: Fotometrija površinske fluorescencije (Surface Fluorescence Photometry), Kemija u industriji 23 (1974) 12, 715-726

- I. Soljačić, K. Weber: Die Wirkung von Fremdstoffen auf die Fluoreszenz optischer Aufheller (The Influence of Inorganic Salts on the Fluorescence of Optical Brightening Agents), Textilveredlung 9 (1974) 5, 220-226
- I. Soljačić, N. Jeličić-Grgesina: Neka istraživanja o mogućnostima smanjenja pilinga na tkaninama PES/pamuk (Some investigations on piling reduction of polyester-cotton blended fabrics), Tekstil 20 (1971) 11, 863-874
- I. Soljačić, K. Weber: Über die Konzentrationslöschung der Fluoreszenz optischer Aufheller (On the Concentration Quenching of the Fluorescence of Optical Brightening Agents), Textilveredlung 6 (1971) 12, 796-802
- M. Žerdik, I. Soljačić: Odnosi između slobodnog skupljanja u lužini, efekata mercerizacije i strukture pamučnih konaca (Relationships between free shrinkage of plied yarns, effects of mercerisation and yarn construction), Tekstil 18 (1969) 2, 109-114
- M. Žerdik, I. Soljačić: Ovisnost efekata mercerizacije o strukturi prede (Relationships between yarn construction and effects of mercerization), Tekstil 18 (1969) 2, 99-114
- I. Soljačić, V. Hercigonja, M. Žerdik: Impregnacije na bazi steril-krom-kloridnih spojeva (Water - repellent finishes of fabrics with CHROME - STEARYL compounds and with silicone emulsions), Tekstil 15 (1966) 11, 819-830

Sveučilišni udžbenici i knjige

Knjige:

1. I. Soljačić, D. Katović, A. M. Grancarić: Osnove oplemenjivanja tekstila - Knjiga I, Pripremni procesi i strojevi za oplemenjivanje, Sveučilište u Zagrebu, Izdanje Sveučilišna tiskara, Zagreb, 1992., broj: 02-564/1-1992

2. A. M. Grancarić, I. Soljačić, D. Katović: Osnove oplemenjivanja tekstila - Knjiga II, Procesi mokre aperture, bojadisanja i tiska, Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, 1994., ISBN: 953-96183-8-X
3. Soljačić, I., T. Pušić: Njega tekstila, knjiga I, Čišćenje u vodenim medijima, Dragčević, Z. (ur.), Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zagreb, 2005., ISBN 953-7105-09-1
4. D. Katović, S. Bischof Vukušić, I. Soljačić, A. M. Grancarić: Osnove oplemenjivanja tekstila – Knjiga III, Procesi suhe aperture Sveučilište u Zagrebu, Zagreb 2006, ISBN: 953-7105-09-5
5. Soljačić, I., T. Pušić: Kemijsko čišćenje tekstila i kože, Dragčević, Z. (ur.), Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, 2013., ISBN: 978-953-7105-51-8

Skripte:

1. I. Soljačić: Vježbe iz tehnologije aperture, Izdanje Saveza studenata Tehnološkog fakulteta, Zagreb, 1966.
2. I. Soljačić, A. M. Grancarić: Vježbe iz procesa tekstilne dorade, Sveučilište u Zagrebu, izdanje, Liber, Zagreb, 1983., broj 02-513/1-1983
3. I. Soljačić, A. M. Grancarić: Vježbe iz procesa oplemenjivanja tekstila, Sveučilište u Zagrebu, izdanje Savez inženjera i tehničara tekstilaca Hrvatske, Zagreb, 1989.
4. Reprint Sveučilište u Zagrebu, 1995.

Projekti (glavni istraživač)

- 1964 - 1969.: Žerdik, L. Gansel, I. Soljačić; Studija proizvodnje i dorade tkanina od mješavina celuloznih i poliesterskih vlakana
- 1971 - 1975.: Studije i promjene vlaknastih polimera, Ministarstvo znanosti i tehnologije republike Hrvatske, Voditelj: I. Soljačić.
- 1976 - 1980.: Kemija i tehnologija polimera, Voditelj projekta: Prof.D.Fleš. Tema: Primjena i ispitivanje procesa i sredstava za oplemenjivanje PES vlakana, Nositelj zadatka: Prof. I. Soljačić. SIZ za znanstveni rad u kemijskoj industriji, preradi nafte i plina, preradi nemetala i odgovarajućoj trgovačkoj djelatnosti (SIZ II) (1976-1980)
- 1980 - 1985.: Projekt 39: Procesi sredstava za oplemenjivanje i bojadisanje tekstilnih materijala; (SIZ II), Ministarstvo znanosti i tehnologije, Voditelj: I. Soljacic
- 1986 - 1990.: 1.04.07.00.00. Razvoj i racionalizacija proizvodnje, oplemenjivanja i prerade tekstila, Voditelj: I. Soljačić
- 1990 - 1996.: 02-14-034: Nove metode u oplemenjivanju tekstila, Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske, Zagreb, Voditelj: I. Soljačić
- 1996 - 2002.: 117002 Ekološki povoljni procesi oplemenjivanja i kvaliteta tekstila, Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske, Zagreb, Voditelj: I. Soljačić
- 1997 - 1999.: HR-SLO bilateralni: Ekološko oplemenjivanje tekstila, MSES, Voditelj: I. Soljačić
- 2000 - 2002.: HR-SLO bilateralni: Ekologija u kemijskom čišćenju i pranju, MSES, 2000 - 2002., Voditelj: I. Soljačić
- 2007.- 2013.: 117-1171419-1382: Etika i ekologija u oplemenjivanju i njezi tekstila“,Ministarstvo znanosti,

obrazovanja i sporta Republike Hrvatske, Zagreb, Glavni istraživač: I. Soljačić

Projekti (suradnik na projektu)

- 0117-112 Ekološki procesi predobrade i njege tekstila, Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske, Zagreb, 2001.-2006., Voditelj: A. M. Grancarić
- Hrvatsko-slovenski bilateralni projekt: 2003-2005, Ekologija kemijskog čišćenja i pranja“, Ministarstvo znanosti i tehnologije Republike Hrvatske, Tekstilno-tehnološki fakultet i Ministarstvo za školstvo, znanost in šport Republike Slovenije, Univerza v Mariboru, Fakulteta za strojništvo., koordinatori: T. Pušić/S. Šostar-Turk
- 2001-2005. TP/0117-01 Nove mikrovalne metode visokog oplemenjivanja tekstilija - Tehnologijski projekt, glavni istraživač Prof. dr. sc. Drago Katović, MZT
- hrvatsko-slovenski bilateralni: Slobodna površinska energija predobrađenog i apretiranog tekstila, , Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa i Ministarstvo za školstvo, znanost in šport Republike Slovenije, 2004-2005., Voditelj: A. M. Grancarić
- hrvatsko-slovenski bilateralni (2004-2005) Antimikrobna obrada, hrvatsko-slovenski bilateralni, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa RH i Minisarstvo za školstvo, znanost in šport RS 2004., Voditelj: S. Bischof
- Hrvatsko-slovenski bilateralni projekt: 2006-2007, Uvođenje kemotermičkih postupaka pranja u praonice bolničkih tekstilija, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske, Tekstilno-tehnološki fakultet i Ministarstvo za školstvo, znanost in šport Republike Slovenije, Univerza v Mariboru, Fakulteta za strojništvo, koordinatori: T. Pušić/S. Šostar-Turk
- E!4178 APTEX, Improving the Application and Durability of Surface Functionalization on Textile Fabrics,

(1.01.2008.-01.01.2010.), koordinator: Univerza v Mariboru, Fakulteta za kemijo in kemijsko tehnologijo, voditelj: I. Petrinić; partner: Tekstilno-tehnološki fakultet, voditelj ispred TTF-a: T. Pušić

- FP7-SME-2, SMILES 217809, SMILES, 'Sustainable Measures for INDUSTRIAL Laundry EXPANSION STRATEGIES: SMART Laundry-2015'. (1. 09. 2008.-1.09. 2011.), koordinator: Belgian Federation for Textile Care; partner: Tekstilno-tehnološki fakultet, voditelj ispred TTF-a: T. Pušić
- Textile Characterization, 2009., projekt s Tvrtkom P&G, New Hampshire, Koordinator ispred TTF-a: T. Pušić
- Hrvatsko-slovenski bilateralni projekt: 2010.-2011, Interakcije površinski aktivnih tvari u otopinama deterdženata, Ministarstvo znanosti, obrazovanja i športa Republike Hrvatske, koordinatori: T. Pušić / B. Simončić
- POTPORA ISTRAŽIVANJU, KFPI 1, 5.12.1.5. Ekološka problematika u njezi tekstila-analitički i etički pristup, Višegodišnje institucijsko financiranje znanstvene djelatnosti u 2013.: Voditelj: T. Pušić
- POTPORA ISTRAŽIVANJU, KFPI 1, TP1.89 Optički i zaštitni potencijal fluorescentnih spojeva u procesima oplemenjivanja i njege pamučnih materijala, Višegodišnje institucijsko financiranje znanstvene djelatnosti u 2014., Voditelj: T. Pušić

Istraživačko-razvojna dostignuća

- Patent: P20080210A, Formulacija tekućeg deterdženta za strojno pranje kožnih proizvoda

Djelatnost u znanstvenim i stručnim društvima

- Član SITTH-a Hrvatske 1978. god.
- Član područnog vijeća tehničkih znanosti pri Ministarstvu znanosti i tehnologije od 1993-2001.

- Član matične komisije za polje kemijskog inženjerstva, rudarstva, metalurgije i tekstilne tehnologije od 1982. do 2005.
- Član redakcijskog odbora časopisa Tekstil (Zagreb), Tekstilec (Ljubljana, Slovenija; od 1990-2005.) i Vlakna à Tekstil (Bratislava, Slovačka; od 1998-2006.).
- Redoviti član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske.
- Član AATCC -senior member
- Član Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu Republike Hrvatske 2001-2004.
- Predstavnik TTF-a u grupi AUTEX od 1996. do 2002.
- Član Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika od 1993.
- Član radne skupine za njegu tekstila, International Technical Committee for Textile Care (ICTC)
- HIST- Hrvatski inženjerski savez tekstilaca – član
- Društvo za tenzide-član
- Hrvatsko katoličko društvo prosvjetnih djelatnika – član (predsjednik od 2011-2014.)
- Društvo bivših studenata i prijatelja Tekstilno-tehnološkog fakulteta, AMCA TTF - član Predsjedništva (od 2004.)
- Hrvatsko društvo kemijskih inženjera i tehnologa

Priznanja i nagrade

- Zaslužni član SITTH-a Hrvatske 1978. god.
- Republička godišnja nagrada za znanstveni rad Nikola Tesla 1989. god.
- Red Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića 1996. god.

- Spomen medalja i zaslužni član HIST-a 1998.
- Nagrada, Man of the Year za 1999. g. od Američkog biografskog instituta.
- Zaslužni član časopisa Tekstil 2002.
- Povelja - član osnivač Akademije Tehničkih znanosti Hrvatske 2003.
- Nagrada Fran Bošnjaković 2005. Sveučilište u Zagrebu
- Akademija tehničkih znanosti Hrvatske (HATZ), nagrada za životno djelo "Moć znanja", 2015.

<https://www.ttf.unizg.hr/nastavnici-i-suradnici/ivo-soljacic/8>

RAZGOVOR S DR. SC. IVOM SOLJAČIĆEM PROF. EMERITUSOM

LJ. BOKIĆ & I. REZIĆ
TEKSTILNO TEHNOLOŠKI FAKULTET
SVEUČILIŠTA U ZAGREBU

Abstract: The Interview with dr. sc. Ivo Soljačić, professor emeritus from the Faculty of Textile Technology University of Zagreb, aims to present the person who had one of the most important impacts on the development of textile education, textile profession, science and technology in Croatia. Among many other he was: the dean of the Faculty of Technology and the Faculty of Textile Technology, he published over 200 papers, four books and three scripts and gained many rewards. But the passion for the work and enthusiasm towards textile profession which he shared among his coworkers or diploma, master and doctoral students - is immeasurable.

1. ŽIVOTOPIS PROF. DR. SC. IVE SOLJAČIĆA

Dr. sc. Ivo Soljačić, profesor emeritus Tekstilno – tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, rođen je u Zagrebu 28. listopada 1935. godine. Diplomirao je 1959. godine na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (smjer kemija), magistrirao 1967. godine na Farmaceutskobiokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (Studij procesa mercerizacije, mentor: prof. Mladen Žerdik), a doktorirao 1971. godine na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (Koncentracijsko gašenje fluorescencije optičkih bjelila, mentor: prof. dr. sc. Karlo Weber). Svoju veliku ljubav prema tekstu profesor Ivo Soljačić osjetio je tijekom svog prvog zaposlenja u tvornici Tvorpam u Zagrebu gdje od 1959. do 1962. godine radi kao tehnolog u proizvodnji, a od 1962. do 1963. godine kao rukovoditelj procesa oplemenjivanja.

Slika 1. Dr. sc. Ivo Soljačić, profesor emeritus Tekstilno-tehnološkog fakulteta

U jesen 1963. godine prelazi na Tehnološki fakultet Sveučilišta u Zagrebu na radno mjesto asistenta. 1971. godine postaje docent, 1974. godine izvanredni profesor, a 1977. godine redoviti profesor. Kroz to vrijeme obavlja na Tehnološkom fakultetu cijeli niz odgovornih dužnosti: od 1971. do 1978. godine voditelj je Tekstilnog studija u Zagrebu i Varaždinu. Od 1974. do 1980. predstojnik je Zavoda za tekstilnu kemiju. Tri mjeseca nakon osnivanja OOUR-a na Tehnološkom fakultetu 1974. godine (kada dotadašnji tekstilni studij Tehnološkog fakulteta prerasta u OOUR Tekstilno inženjerstvo), od prvog travnja 1974 nakon što je obolio prvi direktor prof. Žerdik pa do 1978. godine prof. dr. sc. Ivo Soljačić njegov je direktor. U tom razdoblju OOUR stječe znanstveni status, pa se time ostvaruju mogućnosti za samostalnu znanstvenu i nastavnu djelatnost, kao i svi preduvjeti za osnivanje znanstvenog polja Tekstilna tehnologija (što je nekoliko godina kasnije i ostvareno). Uloga profesora Ive Soljačića u tom procesu bila je nezamjenjiva: on je u razdoblju od 1980. do 1983. godine prodekan, a od 1983. do 1985. godine i dekan Tehnološkog fakulteta. U razdoblju od 1985. do 1987. godine predstojnik je Zavoda za tekstilnu kemiju, od 1987. do 1990. godine dekan OOUR-a Institut za tekstil i odjeću, a od 1990. do 1991. ponovo dekan Tehnološkog fakulteta. U studenom

1991. godine u doba njegova dekanstva iz Tehnološkog fakulteta razdvaju se kao zasebni fakulteti Tekstilnotehnološki fakultet i Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije. Od 1991. do 2005. godine prof. dr. sc. Ivo Soljačić radi na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao redoviti profesor, a od 2006. godine postaje profesor Emeritus.

U prvim danima razvoja Fakulteta i tekstilnog studija njegova uloga je od presudnog značenja jer je svoj prepoznatljivi nastavni i znanstveni rad utkao u razvoj i organizaciju tekstilnog studija i Tekstilno- tehnološkog fakulteta. Na Tekstilno-tehnološkom fakultetu obavlja cijeli niz odgovornih dužnosti: od 1995. do 1998. dekan je Tekstilnotehnološkog fakulteta, a od 1998. do 2002. godine prodekan za znanstveni rad. Prepoznat i cijenjen na Sveučilištu u Zagrebu postaje član Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu (2000-2004), član Matične komisije za područje kemijskog inženjerstva, rudarstva, metalurgije i tekstilne tehnologije (1982-2005), član Područnog vijeća za tehničke znanosti pri Ministarstvu znanosti i tehnologije Republike Hrvatske i član Stručnog povjerenstva za tehničke znanosti pri Odboru za dodjelu državnih nagrada za znanost. Tokom svoje bogate znanstveno istraživačke karijere prof. dr. sc. Ivo Soljačić često se usavršava u inozemstvu, između ostalog i višemjesečnim boravkom na TU Dresden. U više navrata obavlja stručnu praksu u najpoznatijim i najvećim tvornicama - proizvođačima bojila i tekstilnih pomoćnih sredstava i to: u Njemačkoj, Bayer Leverkusen, BASF Ludwigshafen, Hoechst Frankfurt na Majni, Cassella Frankfurt na Majni, Pfersee Augsburg, Rudolf Geretsried i CHT Tübingen, te u Švicarskoj: CIBA Basel, Geigy Basel, Sandoz Basel, i Rudolf Pratteln. Na taj način upoznaje se s najnovijim dostignućima u razvoju i primjeni tekstilne znanosti i tehnologije. Ta saznanja prenosi u nastavi na studente i mlađe suradnike koji kod njega izrađuju diplomske, magistarske i doktorske radove.

Niz godina organizira studij uz rad u Zagrebu i Varaždinu. Uvodi nove predmete "Osnove oplemenjivanja tekstila" i "Procesi njege tekstila" za sve smjerove tekstilnog studija, te "Teoretski osnovi oplemenjivanja tekstila" za studente Tekstilno-kemijskog smjera Tekstilnog studija. Na poslijediplomskom studiju uvodi kolegije

"Tekstilna pomoćna sredstva" i "Fizikalno kemijske osnove oplemenjivanja tekstila" (zajedno s prof. dr. dc. A. M. Grancarić). Boravi kao gost nastavnik u Mariboru na redovitom studiju (1992. do 1995.).

Slika 2: Profesor dr. sc. Ivo Soljačić sa suradnicama prof. Ljerkom Bokić i prof. Tanjom Pušić

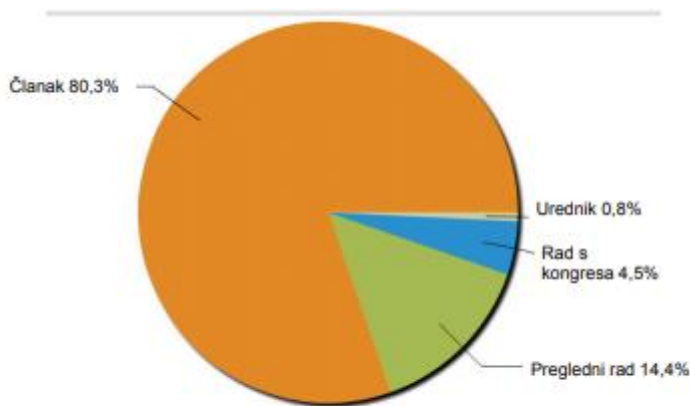
Znanstvena istraživanja prof. dr. sc. Ive Soljačića uključena su u 6 znanstvenih projekata financiranih od SIZ-a za znanstveni rad i Ministarstva znanosti Republike Hrvatske, te u bilateralni Hrvatsko-Slovenski projekt. Svim ovim projektima prof. dr. sc. Ivo Soljačić je voditelj, a od 1980.- 1987. godine djeluje kao koordinator sveukupne znanstvene djelatnosti na području tekstilne tehnologije u Hrvatskoj. Znanstveno istraživački i stručni interes profesora Ive Soljačića veoma je širok i obuhvaća razna područja tekstilne tehnologije: fluorescenciju optičkih bjelila i efekte bijeljenja i optičkog bijeljenja, utjecaj fluorescencije na promjene pastelnih obojenja, UV adsorbere, mercerizaciju, visoko oplemenjivanje, problematiku formaldehida, njegu tekstilija, i dr. Profesor Ivo Soljačić prvi u Hrvatskoj sustavno objavljuje znanstvene radove iz područja tekstila u priznatim međunarodnim časopisima te stvara školu za studij mercerizacije i

fluorescencije optičkih bjelila u otopinama i na tekstilnim supstratima. Znanstveni opus prof. dr.sc. Ive Soljačića uistinu je impresivan: objavio je do sada više od 200 radova, od toga 30 radova u uglednim međunarodnim časopisima, te 50 znanstvenih radova u časopisima citiranim u sekundarnim publikacijama. Objavio je 43 pregledna rada, te 58 stručnih radova i 21 prikaz. Sudjelovao je s 24 izlaganja na međunarodnim kongresima i 42 izlaganja na domaćim skupovima. Izradio je niz ekspertiza za potrebe vojske i industrije. Kao predsjednik komisije za znanstveni rad u Savezu inženjera i tehničara tekstilaca Hrvatske (SITTH, danas Hrvatski inženjerski savez tekstilaca HIST), predsjednik je organizacijskog odbora 16 stručno-znanstvenih savjetovanja s međunarodnim učešćem. Kao zaslužnom članu dodijeljeno mu je priznanje 1978. godine. Organizira i održava niz stručnih javnih predavanja u DITT-u Zagreb, Čakovec, Varaždin i Duga Resa. Održao je i nekoliko predavanja u Tehničkom muzeju Zagreb, a također i tri pozvana predavanja na Technische Universität Dresden.

Slika 3: Profesor dr. sc. Ivo Soljačić otvara prvi ITC&DC kongres 2002. godine

Kao priznati znanstvenik bio je član znanstvenog odbora 8 kongresa i savjetovanja od čega su bila 4 međunarodni kongresi. U novije vrijeme peti je puta za redom predsjednik znanstvenog odbora prestižnog međunarodnog kongresa u Dubrovniku Magic World of Textiles (slika 3). Bibliografski podaci znanstvenog opusa prof. dr. sc. Ive Soljačića prema bazi Scopus prikazani su na slici 4.

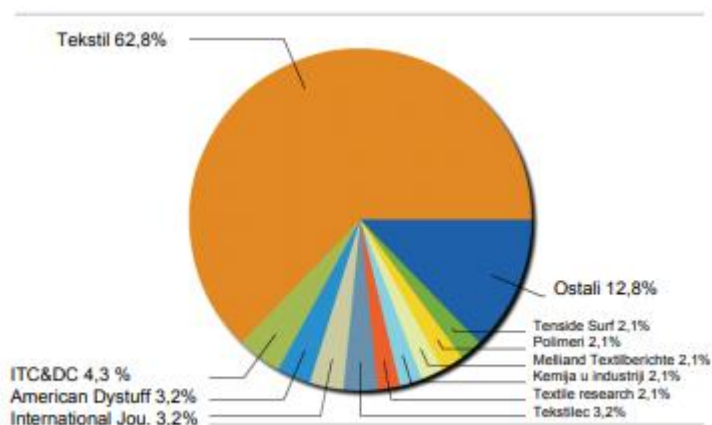
Slika 4. Radovi Ive Soljačića prema bazi Scopus

Za svoj znanstveni i stručni rad dobiva cijeli niz priznanja: prof. dr .sc. Ivo Soljačić dobitnik je: - Republičke godišnje nagrade za znanstveni rad Nikola Tesla 1989. godine. - Odlikovan je Redom Danice Hrvatske s likom Ruđer Boškovića za doprinos znanstvenom radu 1996. godine. - 1998. godine dobiva Zahvalnicu sa zlatnom medaljom HIST-a, a - 2000. godine priznanje DAAM Vienna. Od časopisa Tekstil dodjeljena mu je Zahvalnica sa zlatnom medaljom 2002.godine., nakon čega slijede plaketa članu osnivaču Hrvatske akademije tehničkih znanosti 2003. godine, te prestižna Nagrada Fran Bošnjaković Sveučilišta u Zagrebu 2005. godine.

Slika 5: Prof. dr. sc. Ivo Soljačić drži govor na međunarodnom znanstvenom skupu

Za potrebe nastave studenata objavljuje zajedno sa suradnicima tri udžbenika i tri skripte. Prema bibliografskim podacima dostupnima preko baze Scopus od ukupnog broja dokumenta gdje je prof. dr. sc. Ivo Soljačić autor, većinu čine članci (106), zatim pregledni radovi (19), radovi s kongresa (6) i uredništva (1).

Profesor dr. sc. Ivo Soljačić član je mnogobrojnih društava, vijeća, odbora i akademija:

- SITTH-a Hrvatske od 1960. godine, područnog vijeća tehničkih znanosti pri Ministarstvu znanosti i tehnologije od 1993. do 2001. godine,

- član matične komisije za polje kemijskog inženjerstva, rudarstva, metalurgije i tekstilne tehnologije od 1982. do 2005.godine,

- član redakcijskog odbora časopisa: Tekstil (Zagreb, Hrvatska), Tekstilec (Ljubljana, Slovenija) i Vlakna à Tekstil (Bratislava, Slovačka),

- redoviti član Akademije tehničkih znanosti Hrvatske,

- član AATCC (senior member), - član Nacionalnog vijeća za visoku naobrazbu Republike Hrvatske 2001. do 2004.,

- predstavnik TTF-a u grupi AUTEX od 1996. do 2002.,

- član Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika od 1993. i

- član Hrvatskog književnog društva sv. Jeronima od 1998. godine.

član AMCA TTF-a

Važno je također istaknuti kako je profesor Ivo Soljačić učlanio Tekstilno - tehnološki fakultet u udruženje tekstilnih studija Europe 1996. te je bio član Autex-a od 1996. do 2002. godine.

Prof. Ivo Soljačić napisao je veći broj članaka, istinitih priča i osvrtu u Katoličkom kalendaru Danica, Hrvatskoj književnoj reviji Marulić, Glasu koncila, Vjesniku, i Večernjem listu. Neke su mu priče objavljene i u glasilima hrvatske dijaspore.

Zanimljivo je porazgovati s profesorom Ivom Soljačićem o njegovom impozantnom znanstveno-istraživačkom i nastavnom radu, kao i o njegovoj ulozi u razvoju tekstilne znanosti u Hrvatskoj i svijetu.

2. RAZGOVOR S PROF. DR. SC. IVOM SOLJAČIĆEM

Pitanje 1: Cijenjeni profesore Ivo Soljačić, možete li izdvojiti najljepše trenutke u dosadašnjem radu?

Izdvojio bih prvenstveno travanj 1978. godine, kada sam vodio prvi sastanak u našem OOUR-u, koji je upravo postao znanstveni. Pozdravio sam sve nazočne, i zahvalio im na povjerenju i hrabrosti da ostave svoja sigurna radna mjesta na kemijskom odjelu te nam se pridruže. Kolega Krmpotić je donio prigodni dar svakome iz UNITAS-a (konce, garnituru za izradu goblena, i sl.) te smo ih podijelili. Mogu napomenuti kako smo kolegama vratili iskazano povjerenje u punoj mjeri – i siguran sam da nitko od njih nije požalio svoju odluku. Oni su svi pomogli da podignemo naš OOUR na znanstvenu razinu, i zahvaljujući njima smo uspjeli potpuno osamostaliti studij koji je do tada ovisio o pomoći honoraraca.

Razdoblje od 1974. do 1978. godine bilo je kritično. Svi smo bili kao jedna velika obitelj koja se borila da bi preživjela. Tada nas je nosio jedino SITTH, gdje se posebno ističu kolege dr. Trgo, dr. Höffer i gospodin Težacki. Kada je prof. Žerdik obolio (op. prvi direktor OOUR-a Tekstilno inženjerstvo), ja sam bio jedini doktor znanosti s područja tekstila u OOUR-u. Trebalo je steći znanstvenu afirmaciju, a borbe su bile velike jer tekstil nije bio prepoznat kao druge grane koje su se razvile ranije. Kao rezultat znanstvenog rada mogli smo izraditi elaborat za priznanje znanstvenog polja Tekstilna tehnologija. Elaborat je izrađen pod vodstvom dr. Höffera, (a zahvaljujući susretljivosti prorektora Sveučilišta prof. Škarića), izborili smo se da budemo prepoznati i priznati te je osnovano zn. polje Tekstilna tehnologija

1978. godine trebalo je mlade ljude podignuti i zaštititi. Pri tome se mnogo žrtvovao kolega Krmpotić koji je kao predsjednik centralne financijske komisije na Tehnološkom fakultetu kontrolirao našu financijsku situaciju. Svi drugi kolege su tada radili u nastavi, i postepeno završavali svoje doktorate. Mogu s ponosom reći da su moji studenti, magistranti i ili doktorandi bili prof. Ana Marija Grancarić, prof. Ružica Čunko i prof. Dubravka Rafaelli, a kasnije i prof. Drago Katović, prof. Tanja Pušić, dijelom prof. Sandra Bischoff Vukušić; od novije generacije ističem doc. Vesnu Mariju

Pototčić Matković, a u Varaždinu dr. Emila Erlača. i mr Hainš. Danas su većina od njih priznati znanstveni radnici Prihvatili su nove metode, neki od njih vode europske projekte..Kolega Erlač je na žalost u međuvremenu umro. Pri tome želim naglasiti da nisam nabrojao i svoje suradnike koji su doktorirali, ali su radili izvan fakulteta (primjerice dr.sc..Pezelj, mr. Tomić, mr. Stipanović).

Posebno želim istaknuti i profesora Konstantina Moskaliuka koji je (na iznenađenje profesorice Ogrizek tadašnje predstojnice Zavoda za analitičku kemiju na Kemijskom odjelu) 1978. godine odlučio doći i pridružiti nam se. Prvo što je profesor Moskaliuk učinio je bilo da dođe do mene i izrazi želju da radi analize na tekstilnim materijalima te svime što je vezano uz našu problematiku. Ja sam mu ukazao na problematiku teških metala koji katalitički ubrzavaju raspad vodikovog peroksida te stoga mogu pri bijeljenju uzrokovati oštećenja na vlaknu. Odonda pa do danas nastavljamo uspješnu suradnju s profesoricom Ljerkom Bokić i njezinim suradnicima. Eto, problematika je toliko iscrpna da vjerujem da će se istraživanja i u budućnosti nastaviti.

Slika 6: Razgovor s prof. dr. sc. Ivom Soljačićem

Izdvojio bih i drugi ključan trenutak: nakon što je naš Tekstilno-tehnološki fakultet postao samostalan 1991. godine, valjalo se izboriti da možemo sami dodjeljivati diplome i doktorate, kao i vršiti izbore u znanstvena zvanja. Iako smo mi to pravo imali od 1978. do 1991. godine, došao je novi zakon koji je podijelio sastavnice sveučilišta na visoka učilišta i fakultete. Kako u ono vrijeme nije postojao niti jedan stručni fakultet, neki su predlagali da to bude TTF, pa smo bili podvrgnuti izrazito strogoj analizi. Šest recenzenata je procjenjivalo našu znanstvenu djelatnost! S ponosom mogu konstatirati da smo nakon toga uspjeli dobiti povrat prava koja smo imali ranije, kada smo bili dio Tehnološkog fakulteta.

I Varaždin je 1971. godine želio imati vlastiti tekstilni studij. Ja sam, iako mlad, na iznenađenje starijih kolega predložio da im se dozvoli tekstilni studij, ali da ga mi vodimo. Stoga sam tada organizirao dvije generacije studenata, od kojih su oni najmarljiviji dovršili svoje studije pa su neki od njih bili i moji magistranti i doktoranti (Hainš i Erlač). Taj odjel i danas postoji u Varaždinu.

Pitanje 2: Možete li, molim vas, usporediti položaj mladih tekstilnih znanstvenika i tehnologa danas i nekad?

Kada razmišljam o vremenu izrade vlastitog doktorata, rado se sjećam svog mentora profesora Webera, koji je bio pripadnik njemačke narodnosne skupine. On je nažalost zbog toga 1945. godine bio prognan s tadašnjeg kemijskog odjela Tehničkog fakulteta (iako je bio u to doba naš najistaknutiji aktivni fizikalni kemičar) pa je prešao na sudsku medicinu. Tamo je tokom svog znanstvenog rada sam morao konstruirati instrumente za ispitivanja, ali je unatoč tome objavljivao svoje radove u vrhunskim znanstvenim časopisima. No, kada se razvila industrija proizvodnje znanstvenih instrumenata, on je sa svojim istraživanjima pomalo zaostajao – ali se nije predavao, nego je nosio svoje uzorke na ispitivanja u razvijene industrijske laboratorije. Konačno je u svojoj 72. godini dobio suvremeni spektrofotometar. Kada smo na tom instrumentu mjerili rekao mi je: "Što bih ja sve napravio da sam taj aparat imao ranije!". Danas naši mladi znanstvenici imaju opremu na najvišoj svjetskoj razini, već od prvog dana kada počinju raditi. Suprotna je situacija kod mladih tehnologa i inženjera. Nekada je naša tekstilna i odjevna

industrija zapošljavala sto tisuća radnika, imali smo velike pogone, gdje su inženjeri bili jako uvažavani. Danas, najviše zbog globalne svjetske politike, ali i dijelom zbog neodgovornog vodstva našim gospodarstvom, situacija je u mnogočemu različita. Naši inženjeri imaju male mogućnosti zaposlenja u tekstilnoj i odjevnoj industriji, a oni koji rade suočeni su s vrlo velikim zahtjevima obzirom na ekologiju, toksikologiju i nestašicu novaca za modernizacijom pogona.

Pitanje 3: Koje su perspektive mladih znanstvenika u kontekstu skorog ulaska u Europsku Uniju?

Rekao bih da mi imamo velike koristi od uključivanja u znanstvena kretanja u EU, jer su danas drugačije prilike nego ranije. Moja je želja bila da se što ranije uključimo u međunarodna istraživanja. Želio bih napomenuti da sam stoga pokrenuo suradnju s Tehničkim Sveučilištem u Dresdenu, koju sam niz godina vodio. Tada se naša suradnja svodila na izmjenu nastavnika kroz kraća vremenska razdoblja, uz iznimku kolege prof. Zlatka Vrljičaka koji je tamo bio na studentskom boravku. Nažalost, tada nije bilo moguće kao danas da neki znanstvenik s našeg znanstvenog područja bez problema ode u Sjedinjene Američke Države (SAD) na usavršavanje. Na moj je prijedlog kolega prof. Drago Katović planirao otići na jednu godinu u SAD, ali nismo našli prijem za našu ideju. Danas je takva razmjena uobičajena i poželjna stvar. I u svijetu se mijenjaju prilike. Za razliku od mnogih kolega iz fundamentalnih znanosti koji su i ranije išli često na usavršavanja, kod nas je situacija bila mnogo teža. Danas su našim mladim znanstvenicima razne razmjene omogućene bez problema.

Pitanje 4: Možete li podijeliti s našim čitateljima svoje planove i želje za budućnost, te možda zacrtati nove razvojne pravce s područja oplemenjivanja tekstila?

Osobno bih želio do jeseni dovršiti udžbenik kojega pišem s prof. Tanjom Pušić, završiti projekte koji su u tijeku, a kasnije ćemo vidjeti.

Želim napomenuti da su naša budućnost na Tekstilno – tehnološkom fakultetu mladi kadrovi u koje imam potpuno povjerenje da se

uklapaju u svjetska znanstvena kretanja. Tako da se ja za tekstilnu znanost ne bojim.

A – proizvodnja tekstila – momentalno se može širiti kroz više visokovrijednih specijaliziranih proizvoda posebne namjene. Na žalost, momentalno ne vidim nekog perspektivnog proizvođača za proizvodnju artikala široke potrošnje. Dobro bi bilo da se zadrži ovo što imamo (primjerice Varteks, Jadran, Kotka i dr.). Područje njege tekstila će i po ulasku u Europsku zajednicu zadržati svoj značaj, te vjerujem da će naše usluge kemijskog čišćenja i pranja tekstila opstati i na globalnom tržištu.

U tom smislu bi nam savjetovanje Tekstilna znanost i gospodarstvo (TZG) koja se upravo odvija na našem fakultetu trebalo pomoći da što više pomognemo tekstilnoj tehnologiji i industriji. Tu je inicijativa dekana, prof. dr. sc. Darka Ujevića, vrlo dobrodošla i ja vjerujem da će dati rezultate.

ZAHVALE Uvaženi profesor i naš dragi kolega, Dr .sc. Ivo Soljačić, profesor emeritus, nedavno je proslavio svoj 75. rođendan, koji mu uredništvo časopisa TEDI od srca čestita!

LITERATURNIA VRELA Razgovor s prof. dr . sc. Ivom Soljačićem
17. siječnja 2011., vodila dr. sc. Iva Rezić

<http://www.scopus.com/home.url>

<http://www.scopus.com/authid/detail.url?authorId=70061230> 82

<http://www.ttf.hr/index.php?str=53&osoba=17>

PROFESOR SOLJAČIĆ U PEČARIĆEVIM KNJIGAMA

**U BOKI KOTORSKOJ SVAKI KAMEN
GOVORI HRVATSKI / BORBA ZA BOKU
KOTORSKU 2, ZAGREB, 2004.**

TEKSTIL U POVIJESTI HRVATA BOKE KOTORSKE¹

¹ Tekst sam dao nedavno i na svom facebooku:

Nadam se da ste uživali u snimkama Bokeljske večeri. Jednom mi je sestra ispričala kako je slušala na jednoj Bokeljskoj noći razgovor u obitelji koji su došli iz Crne Gore. Sin pita tatu.

Tata što ćemo vidjeti?

Ne znam ni ja. Šuti i gledaj bit će nešto lijepo.

A jedan inženjer iz Beograda mi je ispričao kako mu je domaćin kod koga je bio na ljetovanju u Dobroti, a koji je bio Crnogorac, dok je s terase gledao i divio se Kotorskom zaljevu rekao (nadam se da ste i vi slično doživjeli moj Kotor s ovih snimaka Bokeljske noći):

Sve to što vidite izgradili su Hrvati“

Sigurno znate da sam puno pisao o mojoj Boki, pogotovu s Ankicom, pa se nadam da će vas iznenaditi da sam pisao i o tekstu:

TEKSTIL U POVIJESTI HRVATA BOKE KOTORSKE

Tekstil, 45 (5) (1996.), 249-254.²

U Boki kotorskoj, zaljevu južno od Dubrovnika, koji danas pripada Crnoj Gori, a koji su ne tako davno naseljavali pretežno Hrvati, nalazi se značajna povijesna tekstilna baština za koju postoji opasnost da se pripiše današnjim stanovnicima, Srbima i Crnogorcima. Bokeljski Hrvati uglavnom nisu sami izrađivali tekstilne materijale. Poznato je jedino da su još od srednjeg vijeka uzgajali dudov svilac (prvi zapis o tome potječe iz 1333. god.). U 19.st. postojala je mala svilarska industrija koja se krajem stoljeća ugasila. No zato su na uvezenim materijalima ostavljali svoj trag. Bogata zbirka veza i čipaka od 15. st. na ovamo, koja se čuva po crkvama Boke Kotorske, a veći njen dio nalazi se u crkvi sv. Eustabija u Dobroti je najveća takva zbirka u bokeljskih Hrvata. Većina predmeta nosi svojevrstan ukras u tzv. dobrotskom vezu ili dobrotskoj čipki. U crkvi Gospe od Škrpjela ispred Perasta čuva se predivno djelo veziljskog umjeća – zavjetna Gospina slika Hijacinte Mijović-Kunić vezena kosom i srmom. Bogata nošnja bokeljskih Hrvata je potpuno iščezla i danas se teško može naći čak i u kućama. Čuva se jedino još kao nošnja povijesno-kulturnog društva Bokeljska mornarica.

1. Uvod

O povijesnom razvoju tekstila kao i o izradi i primjeni tekstilnih materijala u Hrvata malo je pisano u tekstilnim časopisima (1,2). To su nesumnjivo pionirski radovi u istraživanjima povijesti izrade hrvatskog tekstila. I dok rad pod (1) analizira i uspoređuje uzorke starog tekstila izrađenog srmom (9. do 10. st) koje je u starohrvatskim grobovima u okolici Knina našao dr. Stjepan Gunjača (1954.) s uzorcima na odorama sinjskih alkara (18. st.) i odorama vojske bivše druge Jugoslavije, dotle rad (2) daje pregled razvoja proizvodnje i prerade tekstila od narodne, ručne proizvodnje do današnjih suvremenih tvornica na teritoriju cijele Hrvatske.

² Izvorni znanstveni rad Dubravke Raffaelli i Josipa Pečarića

Upravo nas je taj drugi rad potakao da prikazemo jedan mali, ali značajni segment izrade tekstilnih proizvoda Hrvata koji nastanjuju Boku Kotorsku. Boka Kotorska je zaljev južno od Dubrovnika, koji danas pripada Crnoj Gori. To je ujedno i najjužniji dio ovih naših prostora koje su u ne tako davnoj prošlosti nastanjivali pretežno Hrvati. Ovaj zaljev nazivaju još i zaljevom hrvatskih svetaca (sl. 1), jer su odatle potekla tri naša sveca: blaženi Gracije iz Mula (1438-1508.), blažena Ozana Kotorska (1493-1565.) i sveti Leopold Bogdan Mandić iz Herceg Novog (1866-1942.).

Dostupna literatura tiskana je u vrijeme bivše Jugoslavije, pa su autori u pravilu nastojali da cjelokupnu baštinu hrvatskog naroda u Boki Kotorskoj dovedu u svezu sa Srbijom i Crnom Gorom. A koliko je velika ta kulturna baština, najbolje svjedoče službeni crnogorski izvori kada kažu da se oko 40% nepokretnog i oko 70% pokretnog kulturno-spomeničkog blaga današnje Crne Gore nalazi u Boki Kotorskoj. U pokretno blago između ostalog pripadaju i tekstilni proizvodi.

Težak mornarski kruh i propast pomorskog gospodarstva krajem 19. st. natjerali su mnoge Hrvate iz Boke Kotorske kao i iz drugih dijelova Dalmacije, da se isele širom svijeta. A u krajeve uz more spuštalo se stanovništvo iz okolnih brdskih krajeva Crne Gore. Međutim, odlazak hrvatskog stanovništva iz Boke Kotorske pojačan je nakon I. a naročito nakon II. svjetskog rata, ne samo iz gospodarskih već i političkih razloga, kada je Boka Kotorska uključena u republiku Crnu Goru bez ikakve autonomije.

Sa smanjenjem broja Hrvata u tim krajevima, raste i svojatanje hrvatske kulturne baštine (3), a unutar nje, i ne malog opusa tekstilnih predmeta. Upravo je to razlog da autori ovoga rada podrobnije opisuju povijesne tekstilne proizvode Hrvata iz Boke Kotorske.

2. Ručna i industrijska proizvodnja tekstila u Boki Kotorskoj

U radu I. Soljačić i R. Čunko (2) zorno je prikazana uloga Dubrovnika u povijesti proizvodnje tekstila. Boka je kroz cijelu

svoju povijest bila usko vezana s Dubrovnikom. Bila su to dva grada prijatelja i dva rivala istovremeno. Tako kotorski i dubrovački biskup Pavao Butorac u svojoj raspravi o doprinosu jačanja hrvatske narodne svijesti u južnim dijelovima Hrvatske piše: "... možda, svetkovanje sv. Tripuna u Kotoru i sv. Vlahe u Dubrovniku u isti dan, nije slučajan simbol kulturnog jedinstva..." (4).

Kao i u Dubrovniku, i u Boki je pomorstvo i trgovina predstavljalo izvor života. Trgovački putovi su iz Kotora vodili s jedne strane preko mora, a s druge u Crnu Goru (Zetu), Bosnu, Srbiju (Raška), i dalje na istok. Prirodno je da su najjače veze bile s neposrednim zaleđem. Iz zaleđa su kotorski trgovci dovozili pored rudnog blaga također drvenu građu, stoku, kože, suho meso, mast, sir, loj, vosak itd., a od tekstilnih proizvoda vunu i laneno platno. Izvozili su proizvode svojih obrtnika, u prvom redu zlatara, kovača i kožara te od prekomorske uvozne robe svilene tkanine, platno, skerlet, nakit, bisere, staklo, sapun, mirise i lijekove. Pisanih dpomena o kotorskim tekstilnim obrtnicima (krojačima, krznarima i veziljama) ima od početka 14. st. (5), no može se pretpostaviti da su ovi obrti cvjetali i ranije.

Žitelji Boke Kotorske kao i južnih krajeva (Skadar) već su u srednjem vijeku započeli s proizvodnjom prirodne svile. O tome, pored ostalog, svjedoči jedan bilježnički zapis iz kotorskog arhiva od 17. listopada 1333. u kojem se spominje neka "Dobroslava sviloprella" (6). Iako u ovom zapisu nema podataka o njenom životu, radu i obiteljskim prilikama, privlači pažnju njeno zanimanje. Može se pretpostaviti da se ona nije samo bavila uzgojem dudova svilca nego i proizvodnjom svilene pređe, kojom je možda i vezla.

Tradicija uzgoja dudova svilca održala se sve do najnovijeg vremena. Žene pomoraca, čekajući muževe da se vrate s dalekih putovanja, imale su dovoljno vremena da se bave uzgojem dudova svilca. Mnogo dudovih stabala po cijeloj Boki i njenoj okolini, još i danas svjedoče o toj proizvodnji.

Prvu svilarsku industriju u Boki Kotorskoj, tj. gušenje čahura i odmatanje niti, osnovala su braća Sbutega oko 1860. god. u Prčanju. Ova je predionica postojala sve do 1890. god. U njoj je bilo uposleno oko 50 radnica i radnika. Da bi savladali tahniku izrade svilenih

tkanina, vlasnici su doveli iz Furlanije (Italija) stručne radnike. Osim ove u Prčanju, bilo je još nekoliko manjih predionica, ali se one nisu razvile. Od prodaje svile u centre svilarske industrije Milano i Lyon, braća Sbutega imala su godišnji prihod od 7 do 8 tisuća zlatnih franaka. Postoje podaci da se u Boki, naročito u Prčanju, gajila jedna posebno otporna vrsta dudova svilca, koja je davala svilu visoke čvrstoće. Tako se i dogodilo da su Talijani, kada je u sjevernoj Italiji došlo do pomora dudova svilca, svoja uzgajališta obnovili svilcem iz Boke (7). Ova unosna grana gospodarstva propala je kao i u drugim krajevima Hrvatske zbog bolesti dudova svilca, zbog promjene mode jer su građanski slojevi smanjili upotrebu svile u odjevnim predmetima, te zbog konkurencije Kine i Japana i nezainteresiranost austrougarske vlade da podupire domaću proizvodnju.

Industrijska proizvodnja takstila, karakteristična za 19. i 20. st. u Boki Kotorskoj nije se značajno razvila. Jedino je u Perastu, početkom 50-ih godina ovog stoljeća osnovano manje konfekcijsko poduzeće Jadran, koje se razvilo iz radionica za popravak i izradu mornaričke odjeće koje je osnovala austrougarska ratna mornarica kad je Boka Kotorska u 19. st. postala značajna baza ratne mornarice.

3. Vez i čipka Boke Kotorske

U povijesnoj ostavštini tekstilnih predmeta Hrvata Boke Kotorske najznačajnije mjesto pripada čipkarstvu i vezu. Znanje vezenja i čipkanja prenosilo se uglavnom po kućama, premda je još 1286. god. u samostanu Male braće u Kotoru osnovana škola ručnog rada (4). Kako su Bokelji bili poznati pomorci, za rana su dolazili u doticaj s novim tehnikama izrade raznih proizvoda. Naročito je to vidljivo kod umjetničkih zanata kao što su zlatarstvo i čipkarstvo koje je potpuno pod utjecajem stranih, zapadnjačkih i bizantskih odnosno istočnjačkih stremljenja (8).

Po crkvama u Boki Kotorskoj nalaze se mnogi sačuvani dijelovi misnog ruha i oltarnika. U najstarijoj hrvatskoj katedrali, katedrali sv. Tripuna u Kotoru, čuvaju se dva primjerka najstarijeg veza na području Boke Kotorske. Potječu iz 15. st., a izrađeni su zlaznom i

srebrnom srmom te pamučnim koncem. Jedan od tih vezova pripisuje se blaženoj Ozani Kotorskoj.

Najveća zbirka umjetničkog veza i čipke bokeljskih Hrvata čuva se danas u crkvi sv. Eustahija u Dobroti (8). Izradile su je vrijedne ruke bokeljskih žena, pa i djevojčica, koje su živeći na razmeđu istoka i zapada i čekajući godinama svoje muževe i zaručnike da se vrate s dalekih putovanja, duge večeri ispunjale pričom, molitvom i vezom. To je zbirka bijelog crkvenog ruha, koja se sastoji od 52 predmeta koji pokrivaju razdoblje od 16. st. do sredine prošlog stoljeća. U zbirci se nalaze oltarnici, manji pokrivači za oltare, ručnici, misne košulje, te nekoliko fragmenata čipke visoke kvalitete.

Najveći broj predmeta nosi svojevrstan ukras u tzv. dobrotskom vezu odnosno dobrotskoj čipki (sl. 2). Po stilu i tehnici taj vez predstavlja u razdoblju bijelog dekora onaj prvi korak koji u odvajanju raspleta i veza dovodi do renesansne čipke, izrađene iglom (9). Bokeljske vezilje bile su izvanredne čipkarice, pa su kao i žene Dalmacije, Istre i užeg venecijanskog područja bile uključene u snažnu organizaciju čipkarske proizvodnje za vrijeme cvata glasovite mletačke čipke. Tako su i u Boki Kotorskoj nastala središta čipkarske proizvodnje. Ali dok za vanjsko tržište bokeljske čipkarice izrađuju čipku izvanredne ljepote, koju od njih traži naručilac, dotle im je za vlastito ruho draži starinski dobrotski vez, koji zadržava stilski sadržaj predrenesansne čipkarske tvorbe.

Najveličanstvenije djelo veziljskog umijeća ujedno je i jedno od najslavnijih umjetničkih djela u Boki Kotorskoj. To je slika Gospa os Škrpjela, koju je 1890. god. Ana, kći Jacinte Kunić-Mijović, kao zavjetni dar svoje majke predala tom čuvenom svetištu. Samo svetište je još jedno čudesno ostvarenje hrvatskog naroda u Boki Kotorskoj. Naime, Gospa od Škrpjela (Gospa od Hridi) je jedan od dva otočića koji se nalaze ispred Perasta. Otočić je djelo ruku stanovnika Perasta i ostalih žitelja Boke Kotorske. Oko jedne hridi, koja bi tek za oseke izranjala iz mora, oni su izgradili otok, dovozeći kamenje pa i potapajući zaplijenjene turske galije napunjene kamenjem. Na tom su otočiću izgradili crkvu posvećenu Gospi. (Ovo je svetište u hrvatskim umjetničkim krugovima poznatije po tome što

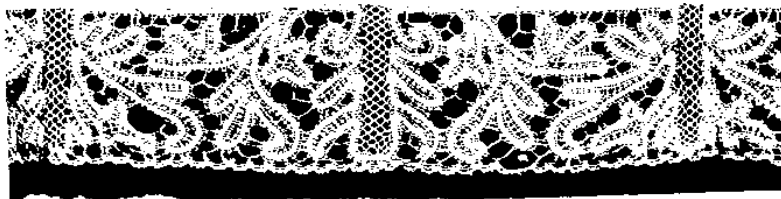
se u njemu čuva 68 uljanih slika velikog hrvatskog baroknog slikara, Bokelja, Peraštanina Tripa Kokolje).

Sl. 1. <https://www.bokanews.me/featured/28518/>

Jacinta Mijović (Hijacinta Mihovich) rođena je u malom bokokotorskom mjestu Stolivu 1802. god. Udala se u brojnu perašku obitelj Kunić, no u župnim knjigama nema podataka o njenoj udaji. Vjerojatno se udala u Trstu, gdje je kasnije i živjela. Prema predaji Jacinta je tu sliku vezla vlastitom kosom i srmom punih dvadeset i pet godina, čekajući da joj se muž vrati s dalekih putovanja. Vezući je oslijepila ne dočekavši svog muža. Jedno je sigurno: slika je rađena vrlo dugo i zaista je jedinstvena. Riječ je o slici veličine oko 0,5x0,5 m koja prikazuje Djevicu Mariju s malim Isusom u naručju, okruženu s deset anđelčića. Portreti su (ukupno njih 12) prava remek-djela. Evo kako je to djelo opisao hrvatski književnik Stjepo Mijović Kočan (10): *"Anđelčići su zapravo minijature, ne mnogo veće od dna šalice (2-3 cm). Lica tih anđela izvezena su krajnje precizno, s rumenim obraščićima, kako je to imanentno nazarenskom stilu. Svaki portret, uključujući Isusa i Madonu, izvedeni su bravurozno, s punim unutarnjim izrazom, na čemu bi joj mogli pozavidjeti kasniji ekspresionisti. Iako su formalno tipizirani, ti su anđelčići gledani*

izvan pučkobaroknog okoliša i kiča svojega vremena, upravo zadivljujuće dojmljivi. Na tako maloj površini iskazati toliko slikarskog i veziljskog umjeća – neponovljivo je. Ali, i cijela je kompozicija izvanredno majstorski dorađena. I stoga nije ni malo pretenciozno nazvati je hrvatskim ženskim Klovicom".

Sl. 2 Dobrota čipka (detalj)

4. Bokeljska odjeća i narodna nošnja

Nošnju bokeljskih Hrvata, koja je vremenom postala bogata i skupocjena uglavnom su izrađivale žene za sebe i svoju obitelj, no bilo je i krojača narodnih odijela. Ona se više ne može sresti na ulici a i rijetko ju koji Bokelj još posjeduje u kući. Iščezla je dijelom i zbog običaja da se u njoj sahranjuju mrtvaci. Takvih je slučajeva bilo čak i poslije drugog svjetskog rata, pa se poneko sahranjivao s mornarskom kapom (11). Sačuvala se još jedino kao nošnja povijesno-kulturnog društva "Bokeljska mornarica", koje čuva uspomenu na srednjovjekovno pomorsko-obrambeno, a kasnije cehovsko udruženje bokeljskih mornara.

Nošnja bokeljskih mornara imala je u narodu višestruko značenje; bila je glavno obilježje Bokelja, uspomena na njihov slavni pomorski život, preko kojeg su upoznali svijet i stekli golemo materijalno i kulturno bogatstvo (sl. 3). Kad bi se bokeljski brod vraćao u Boku, pozdravio bi je hicima iz topova, a kapetan "*bi sa sebezacio latinsku nošnju*" i navukao bokeljsku, da bi dostojanstveno, kao pravi Bokelj uplovio u svoj zavičaj.

Trgujući svijetom, Bokelji su se susretali s raznim utjecajima pa su u elementima njihove nošnje vidljivi utjecaji Španjolske i Italije, ali i Turske. Iznad bijele košulje (često s čipkom) oblači se prsluk, obično crvene boje (*ječerma*) ukrašena zlatnim kitama i vrpcama a

preko nje crni kratki kaputić s rukavima (*koret*). Koret je sprijeda jako otvoren i bogato ukrašen da se dobro vidi ječerma i oružje. Hlače (*gaće*) su od crnog platna i sežu do ispod koljena. Veoma su široke, pa je za jedne gaće trebalo 6 do 8 metara platna. Na gornjem dijelu su gusto nabrane, a pri koljenu se jako sužavaju do uz samu nogu. Ispod koljena se danas nose crne čarape, dok su ranije to bile vezom ukrašene pustene navlake – *gete*. Oko struka nosi se nekoliko puta omotan crveni svileni pojas dugačak oko 4 m. Danas se nosi i leptir-kravata, ali ona izvorno nije bila element stare nošnje, nego je prihvaćena vjerojatno negdje u 19. st. Oružje je značajan dio nošnje. Najčešće se nose dvije male puške i nož. Na glavi se nosi okrugla kapa crne boje ukrašena na vrhu zlatnim vezom i cvijetom. Na nogama su nosili niske crne cipele bez vezica – *gondolete*.

Ženska odjeća je bila živopisna i nije imala nekih čvrstih zajedničkih karakteristika koje bi ju izdvajale od odjeće svoga doba. Razlikovala se u selu i gradu, ali i od naselja do naselja, ovisno o bogatstvu stanovništva. Danas se tako govori o dobrotskoj, lastovskoj, tivatskoj i drugim nošnjama. Međusobno se razlikovala uglavnom po boji i bogatstvu ukrasa i nakita.

Materijali za izradu i ženske i muške nošnje bili su platno, svila i čoha. Nabavljali su se još od 13. i 14. stoljeća u raznim sredozemnim zemljama, a najviše u Italiji, a kasnije krajem 14. i početkom 15. st. i u Zadru i Dubrovniku. Ima podataka da su se u 15. st. izrađivali dijelom i u Kotoru i Herceg Novom.

Pravoslavno pučanstvo, koje dolazi u Boku s turskim osvajanjem ili kao posljedica tih osvajanja, naseljava onedijelove Boke Kotorske koji su bili pod turskom vlašću (npr. Risan). Ono je uglavnom nosilo svoju nošnju, no s vremenom su prihvatili bokeljski način odijevanja, pa risanska narodna nošnja ima elemente i bokeljske, i hercegovačke i crnogorske nošnje.

Zbog burne prošlosti Boke, nazivi dijelova odjeće bokeljskih Hrvata preuzeti su iz talijanskog, francuskog, a dobrim dijelom i turskog jezika.

Evo nekih naziva tekstila, obuće i nakita:

abit – odijelo, odora

- bareta – kapa*
bječve – čarape
brageše – gaće
brnice – naušnice
bumbak – pamuk
bumbažina – čvrsta tkanina od sirovog pamuka – žutica
bustina – ženski donji prsluk
crevlje – cipele
ćemer – kožni nosač oružja
ćeiverica – muška kapa karakteristična za bokeljsku nošnju
feraruo – ogrtač, plašt
fustanj – flanel
gaće – muške hlače
gete – muške navlake za noge do koljena(izvorno od pusta)
gondolete – muške cipele izduljena oblika bez vezica
gunj – vrsta pokrivača, dio odjeće
ječerma – muški prsluk
kamižola – podulja košulja (služi kao potkošulja ili noćna košulja)
koret – muški kratki kaputić
merlo – čipka
opregljača – pregača
pontapet – broš
sfila – svila
svita – haljina, odjeća
skorlat – skrlet, crvena tkanina
štuker – oškrobljeni ovratnik
traversa – pregača
valjanice – hlače od vunenog pusta

župet – ženski gornji kratki prsluk

5. Zaključak

Hrvati iz Boke Kotorske, pretežno pomorci, susreću se s bogatim gradovima Mediterana i istovremeno živjeti prisno sa svojim siromašnim zaleđem, nastojali su senačinom života i svojom vanjstinom održati kao posebnost u takvom okruženju. To se odrazilo i na odnos prema tekstu. U povijesti Hrvata Boke Kotorske, tekstilni predmeti zauzimali su veoma cijenjeno mjesto. Na izgled, bogatstvo i čistoću nošnje mnog se polagalo, pa je odijevanje često bilo važnije od hrane. Tako je gradska nošnja u Kotoru u 17. st. bila toliko bogata da su se morale propisati granice njene raskoši.

Bokeljski Hrvati tijekom svoje povijesti nisu samo izrađivali tekstilne materijale, ali su zato na njima ostavljali svoj trag. O tome svjedoči i bogata zbirka veza i čipaka od 15. st. na ovamo pocrkvama Boke Kotorske, koja je najveća u bokeljskih Hrvata.

Bokeljski vez i vezilje ostale su kaoraminiscence djetinjstva nesretnog pjesnika Bokelja Viktora Vida (1913. do 1960.), kada u dalekom Buenos Airesu misleći na svoju domovinu, sjetno i proročanski pjeva:

*Sačuvajte čistu, kod ovih pokolja,
ljubav za sve drage prosanjane stvari,
nada u iduća pokoljenja bolja,
stihove praveć, kao stari zlatari
ili djevojački zlatni vez na svili,
dok s pučine stignu ljupkiji aprili.*

Literatura:

- (1) Raffaelli D. i sur.: Istraživanje srme s tla Dalmacije u razmaku od tisuću godina, Tekstil 31 (1982) 12, 827-838.

- (2) Soljačić I., Čunko R.: Hrvatski tekstil kroz povijest, Tekstil 43 (1994), 584-602.
- (3) Banac I.: Prosanjana Boka u knjizi: Stara književnost Boke, Slon, Zagreb 1993, 299.
- (4) Butorac P.: Je li propast Dubrovačke republike doprinijela jačanju hrvatske narodne svijesti, Dubrava 45, siječanj 1936.
- (5) Radojković B.: Umjetnički zanati, monografija: Kotor, Grafički zavod Hrvatske, Zagreb 1970., 104-105.
- (6) Kovijanić R.: Kotorski medaljoni, Književne novine, Beograd 1980.
- (7) Luković N.: Prčanj, Narodni univerzitet Boke Kotorske, Kotor 1937.
- (8) Milošević M.: Pomorstvo Dobrote, monografija: 12 vijekova Bokeljske mornarice, Monos, Beograd 1972., 90-103.
- (9) Gušić M.: Dobrotska čipka, monografija: Kotor, Grafički zavod Hrvatske, Zagreb 1970., 140-141.
- (10) Mijović-Kočan S.: Preljepa bokeška madona, Vjesnik Danica 23, 1994.
- (11) Vukmanović J.: Narodna nošnja, monografija: Kotor, Grafički zavod Hrvatske, Zagreb 1970., 137-140.
- (12) Milošević M.: Kolo Bokeljske mornarice, monografija: 12 vijekova Bokeljske mornarice, Monos, Beograd, 1972., 186-189.

SUMMARY

Textiles in the History of Croats of Boka Kotorska

D. Raffaelli, J. Pečarić

A significant historical heritage, in danger to be attributed to the current inhabitants of the place, Serbs and Montenegrins, can be found in Boka Kotorska, a fiord south of Dubrovnik, belonging to Monte Negro today, but which used to be mostly populated by Croats not such a long time ago. Croats of Boka did not, in most cases,

manufacture textile materials they used. The only exception is mulberry silkworm, which they reared in Middle Ages already (first written document dates as far back as A. D. 1333). A small sericulture industry developed in the 19th century, which ceased to work by the end of the century. But the Croats have left their trace on the materials imported. A rich collection of embroidery and lace, produced from the 15th century up to the present days, has been kept in churches all over Boka Kotorska, with the biggest collection kept in St. Eustahije church in Dobrota, the biggest collection of the kind found among the Croats of Boka Kotorska. Most products that can be found there are decorated with so called "Dobrota embroidery" or "Dobrota lace". Devastatingly beautiful piece of embroidery is kept in the church of Madonna od Škrpjela, in the vicinity of Perast – a picture of Madonna done by Hijacinta Mijović- Kunić, embroidered with human hair and srma. Rich folk costumes of Boka Croats have almost completely disappeared, and can hardly be found i neven the oldest families. They are still preserved only as costumes belonging to historical-cultural society "Bokeljska mornarica".

University of Zagreb,

Faculty of Textile Technology,

Zagreb, Croatia

1995.

Received November 20,

Textilien in der Geschichte der Kroaten aus Boka Kotorska

In Boka Kotorska, in der südlich von der kroatischen Adriastadt Dubrovnik liegenden Bucht, die heute zu Montenegro gehört, die aber vor kurzem überwiegend von Kroaten bewohnt wurde, befindet sich eine bedeutende historische Textilerschaft, die in Gefahr ist, weil sie den heutigen Bewohnern, Serben und Montenegrinern, zugeschrieben werden könnte. Die Kroaten in Boka Kotorska erzeugten im großen und ganzen Textilien nicht selbst. Es ist nur bekannt, daß sie seit dem Mittelalter den Maulbeerspinner (der erste schriftliche Beleg aus 1333.) züchteten. Im 19. Jahrhunderts

existierte eine kleine Seidenindustrie, die gegen Ende des Jahrhunderts geschlossen wurde. Aber auf importierten Textilien wurden Spuren hinterlassen. Eine reichhaltige Sammlung von Stickereien und Spitzen seit dem 15. Jahrhundert, die in den Kirchen von Boka Kotorska aufbewahrt wird, deren größerer Teil sich in der Kirche des Heiligen Eustahius zu Dobrota befindet, ist die größte solche Sammlung der Kroaten aus Boka Kotorska. Die meisten Gegenstände enthalten einen einzigartigen Schmuck in der sogenannten Dobrota Stickerei oder Dobrota Spitze. In der Marienkirche von Škrpjela vor Perast wird ein Meisterwerk der Stickereikunst – das mit Haar und silbernem Zierfaden gestickte Muttergottesbild, geschenkt von Hijacinta Mijović-Kunić, aufbewahrt. Die reiche Tracht der Kroaten aus Boka Kotorska ist völlig verschwunden und ist heute sogar in Häusern kaum vorzufinden. Sie wird nur noch als Tracht des historisch-kulturellen Verbandes "Bokeljska mornarica" (Boka Kotorska Marine) aufbewahrt.

ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.

SLAVEN LETICA

ZAŠTO SE MIROSLAV RADMAN BOJI (ZNANSTVENE) SMRTI

Zanimljiv i gnjevan polemički osvrt "Obrnuta alkemija hrvatskog Mide" (Playboy, broj 114, studeni 2006. godine) akademika Miroslava Radmana na moj esej "Radmanov poučak" (Hrvatski list, 19. listopada 2006. godine) pomogao mi je u odgonetavanju male teorijske zagonetke o socijalno-psihološkim korijenjima uporabe medicinskih i spolnih metafora (i maštarija) u javnim polemikama.

Naime, već sam ranije zamijetio da akademika Miroslava Radmana baš ne krasi velika emocionalna inteligencija.

Kad ostane bez argumenata, lako plane, izgubi prisebnost duha, zaboravi na pristojne "francuske" građanske manire, pa počne vrijeđati subesjednika. Zatim potone u tipično (za bivše emigrante) povratničko malodušje.

Međutim, u polemici s mojim smirenim esejom koji, usput budi napisano, sadrži više od 80 posto pohvalnih i manje od 20 posto pokudnih, kritičnih i ironijskih riječi, odlučio se za doista inovativnu strategiju sporenja.

Radman uopće ne osporava neoborive činjenice kojima sam lako dokazao kako je tragikomično njegovo narcisoidno, mitomansko (samo)hvalisanje o navodnoj svjetskoj slavi i znanstvenoj genijalnosti. Umjesto toga tvrdi da je moj tekst "naručen", a zatim lamentira o stvarima koje nisu uopće bile premet moje analize.

Evo o čemu (i kako) raspravlja Lazarov uskrisitelj: **o svom fizičkom izgledu** (očito se smatra znatno ljepšim od fotografije koju je uredništvo objavilo uz moj esej, jer tvrdi da je na naslovnici

objavljeno "neko izbezumljeno i izbljeđeno lice, kao nakon infarkta"); **o svom dobrom zdravlju** (tvrdi: "Na kardiovaskularnim testovima dobivam 94/100 poena sa 62 godine, a nemam ni čir na želucu") i **mom navodno "sićušnom pimpeku"** (piše: "Letica je ... rastvaranjem svog kaputa samo pokazao svoj sićušni pimpek").

Niti sam ja osporavao njegovu ljepotu, niti sam raspravljao o njegovom zdravlju, a ni na kraj pameti mi nije bilo da pred njim "rastvaram kaput" i da mu pokazujem onu stvar. Želim biti sasvim odrješit: neman ja uistinu ništa protiv brojnih viđenih hrvatskih muževa koji – tu Radmanu vjerujem na riječ – pred njim "rastvaraju kapute" I pokazuju ove I one stvari, ali ja naprosto nisam takve ljudske i spolne orijentacije

Dan e bi bilo zabune, u eseju "Radmanov poučak" nije bilo ni riječi o temama koje su, očito je, vrlo važne akademiku Radmanu. U njemu sam naprosto pokazao i dokazao kako je njegova izjava na web stranici časopisa "Nature" - "Mi smo otkrili bakteriju koja se, poput Lazara, može vratiti u život iz stotina sitnih dijelova" – nezgodna kombinacija malog pretjeravanja i šarmantne laži.

Dokazao sam također da ON nije ni izdaleka tako "svjetski slavan znanstvenik" kakvim sebe drži i kakvim ga hrvatskoj javnosti predstavljaju neuki novinari i još neukiji političari.

Čudne muške fantazije

Meni je vrlo drago što se akademik Radman smatra znatno ljepšim od fotke na naslovnici Hrvatskoga lista. Još mi je draže što je zdrav i čio, što mu srce radi tika-taka i što ne boluje od čira na želucu.

Štoviše, ne zamjeram mu ni to što je, pomalo nekorektno, kvantitativno degradirao simbol moje muškosti i što mu se u čudnim (za jednog francuskog i hrvatskog akademika) spolnim maštanjima moj pimpek pričinja tako sićušnim.

O uzrocima

Znam da bi ga pogodilo kad bi prepričao što su Freud, Jung i Fromm napisali o muškarcima koji o pimpecima drugih muškaraca sanjaju i maštaju na "Radmanov način". O tome može puno toga doznati iz knjige Klausu Theweleita „Muške fantazije”, posebice iz četvrtog sveska „Muško tijelo i bijeli teror”.

Bilo bi dobro i da pročita ponešto od silne lektire o **analnom karakteru** jer je u svojoj kolumni čak četiri puta upotrijebio starohrvatski i ponekad jako smrdljivi pojam „g....”. Sebi, pritom, pripisuje nadnaravnu sposobnost da svako g.... pretvara u zlato, a svim svojim kritičarima – uglavnom su to poznati hrvatski znanstvenici i akademici – da čisto zlato (koje on proizvodi i poklanja Hrvatskoj) pretvaramo u g....a.

Ipak, znanstvene istine radi, moram javno i jasno kazati da su njegove ocjene o mom ‘pimpeku’ plod čiste fantazije. One nemaju nikakvo empirijsko uporište!

Ja u MedILS-u naprosto nisam bio, a Radmana sam sreo samo jednom u životi i to u zagrebačkom hotelu Palace u rano ljeto prije četiri godine. U ljeto se u Zagrebu ne nose kaputi. Bio je u društvu bivšeg poznatog splitskog bankara i strpljivo mi je pokušao objasniti kako će se njegov splitski institut baviti "istraživanjem života". Tada nikako nisam mogao shvatiti kakvim će se istraživanjima baviti i zabavljati stanovnici raskošne i prelijepe Titove/Radmanove vile baviti. Danas znam.

Otkriće Titove četkice za zube

Naime, kad sam prošlog ljeta, potkraj kolovoza, u Slobodnoj Dalmaciji pročitao Radmanov razgovor s glasovitim splitskim novinarom Miloradom Bibićem, shvatio sa čime se akademik uistinu bavi. U tom, danas već legendarnom razgovoru, Radman se pohvalio kako je jedna skupina hrvatsko-izraelsko-ruskih polaznika njegove (MedILS-ove) Ljetne škole u blizini bivše Titove vile pronašla četkicu za zube za koju su - na temelju DNK analize - nepobitno utvrdili da je bila vlasništvo bivšeg komunističkog diktatora Josipa Broza Tita. Kad je, uz to, objasnio da se druga skupina mladih istraživača bavi analizama cvrčanja na grani crne smrče, čak sam i ja, znanstvenik iz sasvim drugog vica (društvenih znanosti) konačno mogao shvatiti što je Radman mislio govoreći mi o "istraživanju života".

Mene bi osobno jako veselilo kad bi se sa svojim suradnicima pozabavio i temom koja od pamtivijeka zanima mene osobno, mnoge Ličane i mnoge Dalmatince, pa i gotovo svu radoznalnu djecu: otkrivanjem milenijske tajne o padanju mede u zimski san. Bilo bi

jako dobro da otkrije i "mehanizam" na temelju kojega se medo budi iz sna.

Prethodni reci pokazuju da s velikom pažnjom i marom pratim istraživački razvoj MedILS-a, ali naprosto nisam bio na prezentaciji "otkrića" bakterije koju je Radman, poput Lazara, "oživio". Na toj su prezentaciji bili premijer dr. Ivo Sanader (kojem je Radman "savjetnik za znanost", što je meni jako drago) i ministar znanstveni dr. Dragan Primorac (kojem nije savjetnik, što me također veseli). Da je na splitskoj promociji bilo veselo i nezaboravno svjedoči i sam radman.

Piše da je veliko otkriće proslavljeno "u opuštenoj atmosferi, bez kravata, u splitskom MedILS-u".

Tamo su bili i mnogi drugi ugledni, krupni i važni hrvatski muževi i žene. Tko je tu, zbog čega, kome i kako "rastvarao kaput" i tko je kome pokaza "pimpek" mene naprosto ne zanima, ali bi "svjetski poznati znanstvenik" to ipak morao znati.

Kad je već tako lijep, čio, zdrav i kad ne boluje od čira na želucu.

Strah od smrti

Ipak, budući da smo, štovani gospodine akademice, i Vi i ja odavno prošli pola životnoga puta, savjetovao bih Vam da se konačno pomirite s činjenicom da ona zagonetna fotografija objavljena na naslovnici Hrvatskoga lista doista JEST Vaša fotografija. Ona je vjeran izraz Vašeg lica i - tako bi rekao pjesnik - kristalno ogledalo Vaše duše. Bilo bi stoga dobro da napokon prestanete sanjati o vlastitoj besmrtnosti, oživljavanju mrtvih stanica, sijanju sjemena života na Veneri i uskrsnuću Lazara. Jer kažu premudri teoretičari osobnosti: takvi su snovi najčešće izraz priprostog ljudskog straha od (biološke i profesionalne) smrti. Onako među nama: teza o "besmrtnosti" članova HAZU, zbog koje ste željeli postati njenim članom, unatoč preziru prema toj staroj hrvatskoj instituciji, također je privid. Matko Marušić i ja odavno smo utvrdili da su i akademici - francuski i hrvatski - tek obični smrtnici.

Straha od smrti potrebno se i moguće osloboditi jedino ako opravdanu vjeru u evoluciju prenesete sa teorijske na osobnu razinu. Pokušajte pronaći veselje u izvrsnosti i uspjesima DRUGIH,

posebice mladih ljudi. U uspjehu vlastite, moje, naše i njihove djece. Ako to uskoro ne učinite, Vaša će nedavna izjava za Jutarnji list - "Sve mi se više čini da u nas osim s klincima, nadarenim studentima, i nema smisla raditi" - postati isprazna fraza. Koliko vidim, vaš je jedni "nadareni klinac" zasad akademik Vlatko Silobričić, a on baš i nije u cvijetu mladosti. Pošto ga vrlo dobro poznajem, vjerujete mi na riječ: kao čovjek i kao znanstvenik, on ni Vama, ni meni, nije ni do gležnja.

Kad i ako pronađite veselje u činjenici što su oni koji dolaze bolji od nas, sigurno ćete prestati kritički promatrati vlastite fotografije, sumnjajući da Vas zle urotničke snage njima žele poniziti i poružniti. Kao i kod medina zimskog sna, radi se o prirodnim silama i zakonima.

Kad se pomirite sa vlastitim starenjem, vjerujem da Vam i mizantropska maštanje o tuđim 'pimpecima' više neće tako često padati na pamet. Razmislite i veselite se razmišljanju o, primjerice, genijalnom mladom fizičaru Marina Soljačića. Ako uspije riješiti problem bežičnog prijenosa energije, možda može riješiti i problem o kojemu vi snivate - prijenos sjemena života na Veneru.

Onako, usput. Prije par dana doznao sam da je oženio kći mog prijatelja koja je poznanica moga starijeg sina. Oni su najbolji izdanci "generacija noći" kojoj pripadaju i Vaša djeca. Oni su naprosto bolji od Vas i mene, ali ih bez nas naprosto ne bi bilo. I zar je onda toliko važno kolikim su i kakvim "pimpecima" rađeni. Sve u svemu, dok ja, akademiče Radman, Vama od srca želim dug i sretan život, dobro zdravlje, pa i velik i veseo pimpek, Vi meni - očito je iz Vaših oporih riječi, prostačkih uvreda, tjeskobnog raspoloženja i čudačkih spolnih maštarija - malo od toga želite.

Upravo zbog toga jer smo tako nepovratno različiti ljudi, nimalo me ne veseli ova polemika s Vama. Mi, naprosto ne pripadamo, istoj polemičkoj i stilskoj tradiciji. Vaš je polemička estetika na tragu one pompoznoj hrvatskog mudroslova dr. Ante Kovačevića - Madraca.

Nerado polemiziram s pametnim ljudima (a takvim Vas i dalje smatram, iako su mi argumenti sve mršaviji) koji se, kad izgube argumente, koriste estetikom javnih toaleta i pisoara.

Poštenije je i časnije, učeni akademiče, priznati poraz, što Vam zbog dobrog zdravlja i dugog života (do kojih Vam je očito stalo) od srca preporučam.

“Hrvatski list”, 7. prosinca 2006.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

Vlada Republike Hrvatske
predsjednik dr. Ivo Sanader

Izražavamo veliko čuđenje i nevjericu što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom *Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju*, zbog primjedbe jednoga ideološki ostrašćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika *Apela o Mili Budaku*, *opet: deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku*, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrtne kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne pretpostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila *Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990.* (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnijim oblicima?

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica
Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik
Akademik Smiljko Ašperger
Prof. dr. sc. Ivan Bakran
Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Akademik Rafo Bogišić
Mons. Mile Bogović, biskup
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Prof. dr. sc. don Josip Čorić
Prof. dr. sc. Vladimir Čepulić
Dr. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj
Akademik Žarko Dadić
Dr.dr.h.c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.
Prof.dr.sc. Goran Dodig
Prof. dr. Andrej Dujella
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Kanada
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Akademik Marin Hraste
Dr.sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić³
Prof. dr. Marko Matić

³ Prof. Lukšić komentirao je samo pismo na Portalu HKV-a:

Izostala osuda komunizma

Pažljivog promatrača današnje političke scene u Hrvatskoj ne čudi slučaj s profesorom Kruhek, koji znači očito nepoštivanje rezolucije Skupštine Vijeća Europe od 25.1.2006. U toj rezoluciji, među ostalim, stoji, da komunističke totalitarne režime karakteriziraju BEZ IZUZETKA teška kršenja ljudskih prava, koja uključuju pojedinačna i kolektivna ubojstva i egzekucije, smrt u koncentracijskim logorima, izgladnjivanje, deportacije, mučenje, rop, progon zbog nacionalne ili vjerske pripadnosti, kršenje slobode savjesti, mišljenja i izražavanja, slobode tiska, te nedostatak političkog pluralizma (točka 2.). U rezoluciji se ističe, da je javna osuda tih zločina i javna svijest o njima jedan od preduvjeta njihova izbjegavanja u budućnosti, i da ta svijest igra važnu ulogu u odgoju mladih naraštaja (točka 7.).

Zašto izostaje učinkovita osuda tih zločina u današnjoj Hrvatskoj? Zašto je osuda komunističkih zločina od strane hrvatske vlasti, hrvatskoga pravosuđa prigušena i sramežljiva? To je psihološki shvatljivo. Shvatljivo je, da bi osudom tih zločina nekadašnji komunisti, koji su se infiltrirali u sve pore državnog aparata, udruga za zaštitu ljudskih prava, pravosuđa, medija, školstva, diplomacije, čak i vojske,

(1) morali priznati, da je komunizam u svojoj biti, po svojoj ideologiji, isto tako poguban kao fašizam i nacizam,

(2) morali pred narodom i pred svojom savješću priznati, da su oni, ili njihovi očevi, počinili veliko zlo od 1941. do 1990. hrvatskome narodu,

(3) morali priznati da je Josip Broz Tito jedan od najvećih ratnih i poslijeratnih zločinaca u svijetu (o tome postoje iscrpni i uvjerljivi dokazi),

(4) ako imaju i najmanje ljudskoga u sebi, morali bi se pokajati i napustiti odgovorna i unosna mjesta, mjesta nespojiva sa njihovom komunističkom prošalošću, u kojoj, ako i nisu bili izravni mučitelji i egzekutori, barem su surađivali u prokazivanju drugih, u špijuniranju, u kukavičkoj šutnji dok su njihovi kolege bili mučeni, zatvarani i gubili radna mjesta zbog neprihvatanja zločinačke komunističke ideologije,

(5) morali bi se prestati skrivati iza tzv. "neoantifašizma" koji u njihovim ustima sve više sliči fašizmu. Sudeći prema moralnom oportunizmu, totalno atrofiranoj savjesti, i jedva prikrivenom cinizmu u odnosu na vrijednosti demokracije kod većine njih, ovo je od njih skoro nevjerovatno očekivati.

Zaključak: Hrvatska je u Domovinskome ratu izborila nacionalno, ali nije i ideološko oslobođenje od zločinačkog, totalitarnog marksističkog komunizma. Kriptokomunisti, reciklirani komunisti, i komunistički transvestiti, imati će u Hrvatskoj još dugu i zanimljivu budućnost.

Akademik Slavko Matić
Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. sc. Anđelko Mijatović
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Slobodan Novak⁴
Akademik Josip Pečarić
Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Akademik Ante Stamać
Akademik Franjo Šanjek
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Stjepan Šešelj, književnik
Stjepan Šulek, novinar, izdavač i hrvatski diplomat u mirovini
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Igor Zidić, predsjednik Matice hrvatske
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

P.S. Prema knjizi Akademika D. Jelčića i J. Pečarića *Književnik Mile Budak sada i ovdje* potpisnici apela za obnovu političkih procesa su: (dano je oko 380 imena)⁵

⁴ „Iako nisam ni potpisnik peticije, niti apostrofirani kao zalagatelj za poništenje političkih procesa u Hrvatskoj od 1945.-1990., pa tako i onoga Mili Budaku, u potpunosti podržavam Vaše pismo premijeru RH, dr. Ivi Sanaderu“ – Slobodan Novak, Rab, 05. lipnja. 2008.

⁵ Po objavi pisma više naših ljudi željelo se pridružiti potpisnicima. Na primjer, Hrvatskom kulturnom vijeću stiglo je pismo gospode dr. sc. Zlate Knezović koja

PISMO THOMPSONU

Poštovani gospodine Marko Perkoviću Thompsonu,

Nadamo se da s prijezirom gledate na podmetanja i ovu prijavu kampanju koja se vodi protiv Vas. Zahvalni smo Vam na djelu, koje svojom glazbom, pjesmama i javnim nastupima darujete hrvatskom narodu i svim ljudima dobre volje. Vaši nastupi pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi.

Zato što cijenimo i poštujemo Vaš rad ovim putem Vam javno izražavamo potporu te želimo da Vas ne obeshrabre sitna, prizemna i priglupa podmetanja koja su se razbukala poslije Vašeg iznimnoga nastupa na Trgu bana Jelačića u Zagrebu, koji su organizirali hrvatski branitelji.

U Zagrebu, 20. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica
Akademik Smiljko Ašperger
Akademik Slaven Barišić
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Akademik Rafo Bogišić⁶

se «ovim putem želi pridružiti potpisnicima Pisma hrvatskih intelektualaca Vladi u povodu povlačenja prijedloga o imenovanju Milana Kruheka».

⁶ Akademik Rafo Bogišić («Jutarnji list, 23. 06. 2008.): «Zašto bi netko zabranjivao čovjeku da pjeva? Nekome smeta što pjeva domoljubne pjesme. Napadaju ga zbog navodne ustaške ikonografije, koju nisam primijetio na koncertima.»

Za «Jutarnji list», kada izdvajaju njegovo mišljenje, Bogišić je samo sveučilišni profesor (mada je iz njihova teksta očito da je akademik, dok je Vlatko Silobrić akademik. Valjda im se sviđa njegova izjava pa je on akademik a Bogišić nije («Ne sviđa mi se što kolege podupiru Thompsona. Potpisnici su konzervativci koji imaju autistični pristup nacionalnom identitetu i ne vjerujem da je motiv demokratska obrana čovjeka.») Navedeno je i mišljenje još jednog protivnika pisma. Ivo Banac predsjednik HHO-a kaže: »Oni imaju pravo istaknuti svoje mišljenje kao i svako drugi, mada svi dobro znaju da se ja s njima nikada ne bih složio. Ja takvo što nikada ne bih potpisao, ali to je moj osobni stav.»

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Prof. dr. sc. don Josip Čorić⁷

General Ljubo Česić Rojs

Dr. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić⁸, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

⁷ Prof. dr. sc. don Josip Čorić: «Pitanje za svakog poštenog čovjeka je suvišno ali radi kroatofoba i onih koji ne mogu mirno spavati dok se govori pozitivno o Hrvatskoj, potpisujem stotinu puta.»

Prof. dr. sc. don Josip Čorić («Jutarnji list, 23. 06. 2008., za njih je profesor Čorić samo «svećenik iz Splita»): «Thompson je najnapadanija osoba u Hrvatskoj i naša je dužnost bila da ga obranimo i damo mu podršku. Bio sam na koncertu i nisam primijetio nikakvo ustaško znakovlje.»

⁸ Prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić: «Imao sam čast dirigirati u Dubrovniku 24. studenog 1971. god. super svečani i nažalost zadnji koncert Vice Vukova prije njegova odlaska/spašavanja u inozemstvo i dirigirati nakon 18 god. listopada 1989.g. njegov prvi konc. nakon prisilne šutnje. O tome namjeravam nešto i napisati na paraleli Vukov - Thompson.» I doista Prof. Debelić je u «Hrvatskom slovu» od 11. srpnja 2008. objavio tekst»Nekad Vukov – danas Thompson» u kome je o Thompsonu napisao sljedeće:

«Zašto upravo sada spominjemo „Vicu nazionale” i njegovu sudbinu? Zato jer se pred nama ponovno odigrava gotovo isti scenarij. Kršan mladić, zaljubljenik u svoju zemlju i u svoj narod, branitelj koji je svoju *srojnici* zamijenio gitarom da se glazbom i dalje bori za taj narod, narod koji danas nije ništa manje ugrožen nego onda kada je taj mladić ratovao. Sada ga se optužuje klevetnom objedom za nacionalizam i fašizam, istim rječnikom kao što se prije gotovo 40 godina optuživalo Vicu Vukova i tisuće drugih rodoljuba!

Što je protuzakonito učinio uspravni junoša izravnog pogleda i uzdignutog čela Marko Perković Thompson? To što je kao i Vice ponosan na svoje hrvatstvo i ne krije ga? To što smatra, kao i Vice, da je za opstanak nacije nužno njegovati, čuvati i braniti nacionalni identitet? To što je omiljen i što ga slijedi hrvatska mladež, je li zato opasan ili, možda, kriv? Tko se to plaši hrvatskih nacionalnih obilježja na autima, majicama, tribinama ili na Thomsonovim koncertima? Zar ne bi svaka vlast trebala biti ponosna na takvu divnu mladost, da se sa njom poistovjeti i stavi joj se na čelo?

Autor ovih redaka bio je igrom slučaja sudionikom nekih Vicinih umjetničkih trijumfa i svjedokom teških nepravdi. Sada gledamo istu nepravdu koja se nanosi Thompsonu kao što se nanosila Vici, a preko njih i svima nama. Gdje je tu pravna država koju neki tako rado ističu kad im to odgovara? Zašto šute naša ministarstva, zar nisu ništa naučila iz nedavne nam povijesti, zašto ne štite umjetnika i temeljna

Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Prof. dr. sc. Goran Dodig
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. dr. Andrej Dujella
Marko Dumančić, odvjetnik
Zoran Galić, odvjetnik
Tomislav Grahovac, odvjetnik
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Mons. Ante Ivas, biskup
Ilija Ivezić, glumac
Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini
Akademik Dubravko Jelčić
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog zatvorenika
Josip Jović⁹, kolumnist i publicist
Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Ivan Karlić¹⁰
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago

mu ljudska prava? Svaka čast dr. Andriji Hebrangu koji je jasno podupro Thompsona i ovu raspjevanu hrvatsku mladost, ah zašto samo on? Zašto šute brojni samozadovoljni dužnosnici kojima su mladići kao Thompson omogućili njihove današnje sinekure? Zašto se tresu od straha pred kroničnim hrvatomrscima koji su začetnici mnogih naših nevolja, a kojima je san da umjesto hrvatske države vide neku Zapadnobalkanoslaviju! Neka oni samo sanjaju svoj apokaliptični san, jer smo uvjereni da će budućnost ovog naroda krojiti ova hrvatska mladost, ova ista mladost koja je branila Vukovar, Gospić, Dubrovnik, a sada svojim kockastim, vatrenim i trobojnim obilježjima i svojim domoljubljem izaziva divljenje gdje god se pojavi. Ova mladost koja pjeva s Thompsonom „Lijepa li si...“, i koja je najbolji jamac ostvarenja Vicine poruke u pjesmi „To je tvoja zemlja“: „Tuđin i oluje kidali su nju, al još uvijek tu je, sve dok mi smo tu!“»

⁹ J. Jović: "Radi se o političkom progonu bez primjera u suvremenoj Europi."

¹⁰ Prof. dr. sc. Ivan Karlić: «Dakako da svi ovi besmisleni napadi na njega (Thompsona, op. J.P.), na njegove nastupe i na sadržaje njegovih pjesama imaju puno dublju pozadinu, to je jasno svakom mislećem Hrvatu. Stoga radosna srca stavljam na raspolaganje sebe, odnosno u ovom slučaju svoj potpis potpore.»

General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

Akademik Ivan Kušan

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.

Prof. dr. sc. Branimir Lukšić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić

Ante Madunić, odvjetnik

dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u mirovini

Slavica Maras, glumica

Prof. dr. Marko Matić

Mate Matić, odvjetnik

Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik

Mr. sc. Lujo Medvidović, književnik i odvjetnik

Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU

Marko Mikulandra, književnik i redatelj

Miroslav Mikuljan, filmski redatelj

Dr. sc. Ljerka Mintas-Hodak

Prof. dr. sc. Božidar Nagy, D.I.

Dr. sc. Mijo Nikić¹¹

Javor Novak, spisatelj

Tihomir Novak, ak. glazbenik

Željko Olujić, odvjetnik

Prof. dr. sc. Mladen Parlov¹²

Dr. sc. Davor Pavuna

Marija Peaković-Mikuljan, književnica

Akademik Josip Pečarić

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Goran Petrač, ak. slikar

Nenad Piskač, književnik

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

¹¹ Dr. sc. Mijo Nikić: «Pridružujem se popisu osoba koje podržavaju plemenite ideje koje svojim pjesmama promiče pjevač Marko Perković Thompson.»

¹² Prof. dr. sc. Mladen Parlov: «Tek sam danas, 26. lipnja, otvorio e-mail poštu, naime nalazio sam se izvan Splita, pa izražavam svoju potporu gosp. Marku Perkoviću, zahvalan za sve što je učinio i čini na promidžbi i obrani nacionalnog identiteta i ponosa.»

Akademik Stanko Popović
Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
Prof. dr. sc. Tanja Pušić¹³
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Fra Nikola Mate Roščić
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Marin Sopta, profesor
Petar Šale, odvjetnik
Branko Šerić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
Akademik Nenad Trinajstić
Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
Mr. sc. Pero Vidović, Rim, Italija
Boris Vinčić, odvjetnik
Prof. dr. sc. Tomislav Živković
Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

¹³ Prof. dr. sc. Tanja Pušić. «Bila sam s obitelji na iznimno mirnom i domoljubnom Thompsonovom koncertu i zbilja je sramotno da se u javnosti domoljublje na ovakav način kažnjava umjesto slavi.»

HRVATSKOJ JAVNOSTI O ZABRANI KONCERATA MARKA PERKOVIĆA THOMPSONA

U Hrvatskoj je počelo zabranjivanje koncerata Marka Perkovića Thompsona

Prihvatanje zabrane ovih nastupa značilo bi dopustiti Hrvatsku u kojoj se ne smije pjevati. Hrvatski narod vjekovima iskazuje svoju radost, bol, vjeru i nadu pjesmom. Hrvatska glazba daje ljepotu našem životu i dostojanstvo našem narodu.

Žele zabraniti naše snove i naše pjesme!

Prošli smo bolna iskustva zabrane i suđenja javne riječi. Hrvatsko sjećanje je puno ponosa na one koji nisu prihvatili zabranu slobode misli, riječi, pisma i okupljanja.

Nemojmo dopustiti zabranu pjesme!

Mi smo odgovorno iskazali hrvatskoj javnosti da “nastupi Marka Perkovića Thompsona pobuđuju plemenite osjećaje solidarnosti, a emocije bude optimizam koji iz ravnodušja i rezignacije podiže mnoštvo ljudi”. S prezirom gledamo na zabrane njegovih koncerata i pozivamo i cijelu Hrvatsku da,

Ne prihvati i ne dopusti zabranu hrvatske pjesme - zabranom koncerata Marka Perkovića Thompsona.

Zagreb, 18. 07. 2008.

Dr. sc. Antun Abramović,

Akademik Ivan Aralica

Davor Aras, prof.

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Dipl. Ing. Nenad N. Bach, skladatelj

Mile Balen, književnik

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Borna Bebek

Dr. Ivanka Bilić, spec. opće medicine

Nikola Bilić, dipl. inž.

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Mons. dr. Mile Bogović, biskup

Damir Borovčak, dipl. ing., publicist

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Vinko Brkan, član HVIDR-e Hrvatske i dogradonačelnik Trogira

Prof. dr. sc. Nikola Buble

Mr. sc. Vinko Burazer, odvjetnik

General Miljenko Crnjac

Joško Čelan, novinar i publicist

Mirko Čondić, pukovnik HV u m.

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Branko Čulo - dragovoljac i hodočasnik

Prof. Ante Čuvalo, Ph. D. - Predsjednik Association for Croatian Studies/ACS

Prof. Ikica Čuvalo

Mate Ćavar, hrvatski pjesnik i publicist

Mate Ćavar, umirovljenik

Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj

General Ljubo Ćesić Rojs

Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

Prof. dr. sc. Ante Ćorušić

Prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

Akademik Žarko Dadić

Dr. dr. h. c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

Ivan Debeljak, dipl. iuris

Zlata Derossi, prof.

Julije Derossi, književnik

Prof. dr. sc. Goran Dodig

Admiral Davor Domazet Lošo

Željko Dorotić, gospodarstvenik

Dubravka Dragaš, dipl. arheolog

Dr. sc. Tomislav Dragun

Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog lista
 Prof. Malkica Dugeč, hrv. pjesnikinja
 Prof. dr. sc. Andrej Dujella
 Stipe Ćipa Dukić kat. svećenik
 Marko Dumančić, odvjetnik
 Radoslav Dumančić, pravnik
 Ante Duvnjak, gospodarstvenik
 Marko Duvnjak, profesor
 Dr. Ivo Dužević, psihijatar-psihoterapeut
 Ante Filipović, brigadir u m.
 Ivan Gabelica, odvjetnik
 Zoran Galić, odvjetnik
 Sandra Galiot, umirovljenica
 Slavko Galiot, prof, dipl. arheolog, pred. Udruge oboljelih branitelja
 Milan Glibota, predsjednik Matice hrvatske Imotski
 Tomislav Grahovac, odvjetnik
 Dr. sc. Mario Grčević
 Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
 Josip Hećimović Nikšić, dipl. inž.
 Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
 Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
 Prof. dr. sc. Alojzije Hoblaj
 Fra Mladen Hrkač
 Mr. sc. Dubravko Hunjet
 Mons. Ante Ivas, biskup
 Ilija Ivezić, glumac
 Dr. sc. Borka Jadrijević, docentica
 Dr. sc. Krešimir Jakić, sveučilišni profesor u m.
 Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
 Akademik Dubravko Jelčić
 Josip Jović, kolumnist i publicist
 Prof. dr. sc. Vlado Jukić
 Marko Jurić, novinar
 Ante Jurić, predsjednik Australian Croatian Association Melbourne
 Ing. Zrinko Jurić, tajnik Hrvatske kulturne zajednice u Stuttgartu
 Dr. sc. Hrvoje Kačić
 Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist

Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije
Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije
Pajo Kanjižaj, književnik
Prof. dr. sc. Ivan Karlić
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Pavao Slavko Keserović, dip. ing.
Prof. dr. sc. Stanislav Kliment
Josipa Kliment, ekonomistica
Mate Knezović, odvjetnik
Prof. dr. sc. Pavle Knezović
Zdravko Komšić, predsjednik udruge logoraša Vukovara
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Prof. dr. sc. Manja Kovačević
Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar
Fra Ljubo Krasić, ravnatelj Hrvatskog Instituta, Chicago
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Dr. sc. Mario Krnić, docent
Vjekoslav Krsnik, novinar
Dr. Petar Kružić, stomatolog, predsjednik Hrvatskog Kršćanskog pokreta Stuttgart
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Dr. sc. Inga Lisac, sveučilišni nastavnik u m.
Prof. Ive Livljanić, hrv. veleposlanik u m.
Jadranka Lučić, tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Ante Madunić, odvjetnik
Dr. sc. Ljubo Marangunić, sveučilišni profesor u m.
Dr. Radoslav Marić, M. D., ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik «Hrvatskog lista»
Hrvoje Marušić, gradski vijećnik u Splitu
Prof. dr. sc. Matko Marušić
Prof. dr. Marko Matić
Mate Matić, odvjetnik

Akademik Slavko Matić
Mr. sc. Dražen Matijević, odvjetnik
Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat
Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU
Vlasta Mihavec, dipl. oec.
Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić
Dr. Martin Mikecin, neuropedijatar
Vanja Mikecin, prof.
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Močnaj, profesor
Ratimir Močnaj, dipl. ing.
Tvrtko-Andrija Mursalo, diplomat u m.
Prof. dr. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak Mostar
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. matematike
Željko Olujić, odvjetnik
Ivan Pandža - Hvidra Zagreb
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik-Robek, prof.
Prof. dr. sc. Mladen Parlov
Josip Pavičić, književnik i nakladnik
Mladen Pavković, novinar i publicist
Prof. dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Akademik Josip Pečarić
Šimun Penava, zamjenik predsjednika Hrvatskog žrtvoslovnog društva
Kaja Pereković, bivša predsjednica Društva hrvatskih političkih zatvorenika
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Domagoj Ante Petrić, novinar
Nenad Piskač, književnik
Mr. sc. don Bernardo Pleše

Luka Podrug, dipl. iur.
Prof. Jasenka Polić Biliško
Akademik Stanko Popović
Mons. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
J. Ivan Prcela, urednik i publicist
Darko pl. Prebeg mr. stroj. ing.
Dr. Antun Predanić, ginekolog
Zlatko Prtenjača, odvjetnik
Davor Prtenjača, odvjetnik
Mr. sc. Jakov Radovčić, paleontolog
Ozana Ramnjak, profesor
Toni Ramnjak, dipl. oec.
Prof. Markica Rebić, general u mirovini
Danijel Rehak, predsjednik Hrvatske udruge logoraša
Ivica Relković, publicist
Domagoj Rešetar, odvjetnik
Bojnik Mladen Rogić, dopredsjednik UHDDR-a grada Zagreba i
Zagrebačke županije
Miljenko Romić, akademski slikar
Fra Nikola Mate Roščić
Vedran Rožić, gradonačelnik Trogira i saborski zastupnik
Božidar Ručević, dipl. inž.
general-bojnik Željko Sačić
Marin Sagner, glumac
Prof. dr. sc. Marko Samardžija
Jakov Sedlar, redatelj
Draško Semren, odvjetnik
Dr. sc. Marina Skrobica, dizajner
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Ivan Stržić, književnik
Elizabeta Šajatović, prof. u m.
Petar Šale, odvjetnik
Dr. Danica Šćukanec Predanić, stomatolog
Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
Branko Šerić, odvjetnik
Barbara Šešelj, M.A., knjižničarka

Tvrtko Šešelj, računovođa
 Tomislav Šimičević, dipl. ing. građevinarstva
 Jasminka Šimičević, dipl. ing. građevinarstva, prof.
 Adela Šubić, umirovljenica
 Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
 Ante Nadomir Tadić Šutra, pjesnik
 Tuga Tarle, prof. filozofije
 Benjamin Tolić, filozof i publicist
 Prof. dr. sc. Zdravko Tomac
 Zora Trek-Čížek, upravni pravnik
 Akademik Nenad Trinajstić
 Zvonimir Trusić, utemeljitelj dragovoljaca Domovinskog rata,
 ravnatelj
 Hrvatskog dokumentacijaskog centra
 Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
 Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
 Aron Varga dipl. inž.
 Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
 Ljilja Vokić, profesor
 Dr. sc. Vladimir Vratović, sv. profesor u m.
 Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
 Prof. Vera Valčić Belić
 Boris Vinčić, odvjetnik
 Zlatko Vitez, glumac
 Zdravko Vladanović, dipl. pravnik, brigadir u m.
 Mr. sc. Božena Volarić, sveuč. nastavnik u m.
 Dr. sc. Petar Vučić
 Vlč. Tomislav Vučur
 Dr. sc. Ante Vukasović
 Petar Vulić, pjesnik, tajnik Udruge umirovljenih branitelja
 Miroslav Zemljak, dipl. inž.
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
 Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.

TUĐMANOV REFERENDUM

HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

***Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto
političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na
Međunarodnom sudu pravde?
DA NE***

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti između Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.
- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,
- državni je vrh, saznajući potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,
- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zlorabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,
- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državljani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrješku slavi kao pobjedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica,

ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,

- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemlja i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga*. Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,

- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanjske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referenduma o ovom prevažnom pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anić, kv.kamenoklesar, Pazin
Ljiljana Anić, Zagreb
Mijo Anić, Zagreb
Marija Artuković Zelić, dipl. ing.
Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije
Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik
Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj
Marijan Babić, ing. cestovnog prometa
Ankica Babin, prof.
Nenad N. Bach, skladatelj
Martina Bačić, domaćica, Zadar
Mate Bačić, pomorac, Zadar
Antonija Badrov, krojačica, Pula
Zdenko Badrov, tokar, Pula
Anita Bagarić, viši fizioterapeut
Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek
Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj
Tihomir Bajtek
Boris Baković, umirovljenik
Lili Bali, dipl.oec
Ivan Balić, oec
Dubravko Balogh
Miljenko Baloković, knjižničar
Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar
B. Balvanović, umirovljena docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Bosković, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.

Iva Bastjančić, studentica

Ivan Bastjančić, dipl.ing.¹⁴

Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula

Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.¹⁵

Dragica Bebić, domaćica, Pula

Natmir Beciri, vodi-menager, Pula

Mate Begić, umirovljenik, Pula

¹⁴ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspirisanje referenduma o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka takodjer podržavaju ovu nakanu. Bili bismo pokvarenjaci najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

¹⁵ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrсне neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

Damir Begović dipl.ing.

Darko Belović, kap.¹⁶

¹⁶ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «haraca» imamo arbitrazu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Medjunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nesto znaci. Sve nesto znaci.

Buduci da je Arbitraza jako skup proces a medjunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaze da je ovo «domoljubna arbitraza», medjutim, ukoliko Hrvatska arbitrazom izgubi jedan kvadratni metar svog drzavnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po medjunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je rijec o antidomoljubnoj arbitrazi, necemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pucanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamceno pravo na svoje osobno misljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je placena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu rijec i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Euroljani kazu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, cini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erektivno spuzvasto tkivo. Sudeci po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erektivno spuzvasto tkivo. Netko mozda i prizeljuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse».Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BIH, Crnom Gorom i Srbijom. Mozda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima nasih koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a nasi strucnjaci za medjunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada covjek (tocije: zena) sama izracuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne moze ni neki Saborski Zastupnik racunati da ce u slucaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi ginuli) biti zbrinut povlastenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj drzavi DA ali povlastena mirovina NE. Mozda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju medjunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Mozda europske pravne stecevine nisu bas neke korektne pravne stecevine ukoliko zemlja clanica EU ne priznaje sud i medjunarodne

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula

konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stecevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a. Ako Slovenija i Hrvatska same placaju nametnutu arbitrazu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zasto bi im arbitre birao netko treci? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje ce masno placati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije cini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj macki da ti cuva kanarinca. Pitam se da li ce u skladu s time pametna RH arbitrazu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Nece li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj visegodisnjoj članici Sloveniji, a ne stetiti tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stecevina kojom se EU mozda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za placanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvisno trositi vrijeme. Hrvatska ce vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kucu gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve ce se oni dogovoriti.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer blizu otvorenog mora nema) sto ce izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suzivot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno trazi nesto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamceno «brzo i pravедno sudjenje». 5 godina zivota u resetkama, a dokaze jos prikupljaju. Nakon 10 godina od optuznice traze se topnicki dnevnic... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomske zone (gospodarski pojas) Zemlja RH eticki je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita steta.

Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.
Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada¹⁷
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić

¹⁷ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i zelio bih je potpisati .
Ovom prilikom zelio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate.
Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vaseg posijeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .
Lijep pozdrav iz Montreala,
Drazen Bokor
P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

Prof. dr. sc. Zdravka Božikov¹⁸

Mr. sc. Tomislav Bradić

Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin

Ivanka Brakus, prof., Pula

Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula

Ante Brčić, novinar

Ivan Brdar, Cleveland, SAD

Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari

Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD

Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj

Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u
Županijskom domu HD Sabora

Ivan Buconjić, Čakovec

Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik

Dinko Budić, poduzetnik

Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar

Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin

Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar

Gordan Bule, direktor

Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik

Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik

Bartul Bungur, student, Split

Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split

Damir Burčul, fizioterapeut

Nedjeljka Burić, komerc.

Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin

Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula

Sandra Bušić, studentica, Pula

Viktorija Butela, umirovljenica

Ivan Butković, ing., Mrkopalj

Hrvoje Cerovac, student

Krunoslav Cerovac, student

¹⁸ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Vladimir Cetolo, inženjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju¹⁹
Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg
Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg
Juraj Cigler, dipl. inž. građ.
Snježana Cigler, Čakovec
Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD
Marina Cotić, dipl.pravnik
Mijo Culic, odvjetnik, Pula
Marko Curać, novinar
Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor
Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina
Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina
Mirjana Cvar, profesorica, Pula
Miho Cvek, Pula
Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj
Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj
Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj
Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj
Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj
Luca Cvitan, studentica, Tribunj
Natali Cvitan, studentica, Tribunj
Davor Cvitanić, dipl. ing.
Fanika Cvitanić, dipl. ing.
Mate Curić, publicist, Vodnjan
Đuka Čaić, glazbenik
Marija Čatlak, Zadar
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj

¹⁹ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Prof. dr. sc. Marin Čikeš
Vjekoslava Čikeš, Zagreb
Dr. sc. Ambroz Čivljak
Ines Čolak, učiteljica, Knin
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mr.sc. Ferdo Čolak
Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg
Prof. dr. sc. Vera Čuljak
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo²⁰
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirivljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.

²⁰ Dragi doktore, zalosno je da nam razdijelise Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku, ali rado potpisujemo.

Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovađija, student
Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut²¹
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodstrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak

²¹ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum. U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna, često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović
Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš²²
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i
Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini

²² Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>
Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Anđela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrستیć, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka

Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvančić, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula
Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelčić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur.²³
Igor Jelovac, prim.dr.med

²³ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji.

Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula
Mijo Jurić, grafičar
Vinka Jurić, dipl.ing.
Zora Jurić, prodavačica, Pula
Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.
Tomislav Jurkić, Zagreb
Anđelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u Buenos Airesu
Dr. med. Mira Kačić, Zagreb
Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb
Don Anđelko Kačunko, novinar i publicist²⁴

Na pitanju referenduma bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsjed. kandidata Jurčevića, HSP A.Starčevića, Obiteljsku stranku, Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

²⁴ Hvala i pozdrav!

Potpisite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neucinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit ću "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svete Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u suknji", "dr. Anti Paveliću u suknji", "Bakariću u suknji" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"...

Damir Kalafatić
Marija Kalafatić
Dr. sc. Dalma Kalogjera
Virginia Kapic
Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska
Akademik Andrija Kaštelan
Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, predsjednik „Forum hrvatske sloge“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuddmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)

Bože, čuvaj Hrvatsku!
Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Alojzije Kokorić, ing.

Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e
Švicarska

Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva

Akademik Ivica Kostović

Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir

Ljudevit Kotnik, dipl.ing.

Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD

Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach

Mijo Kovač, Čakovec

Mate Kovačević, novinar i publicist

Barbara Kovačić, prof.

Kuzma Kovačić, akademski kipar

Vinko Kovačić, profesor

Stjepan Kovač, prevoditelj

Marina Kralik Uremović, prof.

Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac

General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski
zbor

Krešimir Krišto, dipl. oec.

Krešimir Krivdić, prof., Zagreb

Prof. dr. sc. Šimun Križanac

Vesna Križanac umirovljenica

Mladen Križanić, Karlovac

Krešimir Krsnik, dipl.ing.

Želimir Kršulović

Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart

Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD

Dragutin Kušan , umirovljenik

Marica Kušan, umirovljenik

Ruža Kutleša, prof.

Danica Ladavac, kućanica

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije

Ante Latinac

Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehn. Švedska²⁵
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Lisec
Srđan Listeš, vatrogasni tehn.
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar
Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Zvonko Majić, umirovljenik

²⁵ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Nasoj lijepoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont
Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslač, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović

Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovlj.
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr.med., spec.
epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada²⁶
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Anđelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić

²⁶ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi. Molim javite što da mi ovdje radimo da bi spriječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić²⁷
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing.građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc.Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Anđelka Orlić, umirovlj.
Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik
Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić

²⁷ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na štetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“

Dr. sc. Mate Pavković

Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik

Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb

Prof. Dr. Davor Pavuna

Marko Hrvoje Pavuna

Ljerka Pazman, viši fizioterapeut

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Josip Pecaver

Ankica Pečarić, prof.

Akademik Josip Pečarić

Jelena Pečarić, prof.

Barbara Pečarić, student

Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije

Jerko Pejković, dipl. ing.

Nikola Pensa, odvjetnik

Demokrita Perić, Tomislavgrad

Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD

Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić

Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad

Mr. sc. Marina Periša, prof.

Marija Perković, dipl iur, Split

Rade Perković, glumac

Lana Pervan, knjižničar

Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor

Mile Pešorda, književnik²⁸

²⁸ Priključujem se mirotvornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U pravitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospođi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

From: Pešorda

To: predsjednica@vlada.hr

Cc: hina@hina.hr

Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM

Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirotvornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostalno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednijega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i držanstva, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvatanja istog, bez javne rasprave ili referenduma, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povijesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbora Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski"!)), ovim posttotalitarnim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijesnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku. S poštovanjem,

Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zvonko Peteranac, prof.²⁹
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

²⁹ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V, Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasičima koji borave u HR i izvandomovinstvu. Zašt????

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,
PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiče referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz
Vladimir Polgar, el. inženjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenska Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište
u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjeković, dipl. inž. građ.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „!Hrvatski Holokaust“³⁰
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić , operni pjevač³¹
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates

³⁰ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inace hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slazem se s dr.Miroslavom Tudjmanom, s Tobom i sa svim nasim intelektualcima i istaknutim javim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim drzavnim teritorijem i slaganje Premijerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim drzavljanima Republike Hrvatske, i to na predsjednickim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraze Medjunarodnog suda i PROTIV arbitraze EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zastitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

³¹ iz sveg srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referenduma o ovom prevažnom pitanju .

Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik³²
Katarina Rajčić, umirovljenica
Željka Rajčić, kemijska tehničarka
Prof. dr. sc. Milan Ramljak, predsjednik „Foruma hrvatske
sloge“
Gordana Rašić, dr. med. Sesvete
Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD
Dr. Stjepan Razum
Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)
Milan Ribičić, dr. vet. med.
Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Božidar Ručević, dipl. ing.
Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Igor Rupčić, dipl. ing.
Vjera Ružević, umirovljenica
Hrvoje Saban
Ivo Sabljčić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina
Mato Sabljčić, kipar, Pula
Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD
Mr. sc. Markus Schatten
Jakov Sedlar, redatelj
Dr.h.c. Josip Slibar, umirovljenik, Njemačka
Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Gordana Smitka, službenica
Marijan Smitka, umirovljenik
Ivan Soldo, građ. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić
Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija

³² Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali
Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Marina Spudić-Kušan, trgovac
Matea Spudić, studentica medicine
Luka Stamać
Marcela Stamać
Barbara Stanić, pjevačica
Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik
Ivan Starčević, dipl. ing. ele.
Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik
HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme
fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepl, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivanka Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac

Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba
Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja
Prof. dr. sc. Marijan Šunjić
Jure Tabak, ugostitelj
Katarina Tadić, dipl.ing.
Miran Tadić, Cleveland, SAD
Prof. Ivana Tanovitski
Marko Tilošanec, student
Benjamin Tolić, filozof i publicist
Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, predsjednik „Foruma hrvatske
sloge“
Ivan Tomaš, umirovljenik
Petar Tomaš, prof.
Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV
Prof. dr. sc. Ivan Tomašić
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Mile Tominac, poduzetnik
Ana Tomljanović
Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije
Ivana Torlak, gimnazijalka
Damir Tučkar, dipl. ing
Mr. sc. Gordana Turić³³
Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja³⁴

³³ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i osloboditeljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

³⁴ Upravo sam dobio text referenduma i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donjeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni")

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, predsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović, menadžer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac

hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svijesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mjenjaanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koj način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvijek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodostojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to nebi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više lijevičar negoli desno orijentiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos
Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjižovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodstojarstva
Petar Vulić, književnik³⁵
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica

³⁵ **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli **u Europu** (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljskoj!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav
Petar Vulić

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.

Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina

Branko Zovko, Cleveland, SAD

Blago Zovko, Cleveland, SAD

Drago Zovko, dipl. iur.

Marko Zovko, Cleveland, SAD

Ivan Zugcic, časnik HV, Pula

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Denis Žagrić, trgovac, Pula

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i
bivši igrač splitskog Hajduka, olimpska zlatna medalja Rim 1960,
kao i srebrna EURO 1960 Pariz³⁶

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Žugaj

³⁶ Cestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarskom Slovenijom, kao i sa lihvarskom EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tudjmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurcevicu da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tudjman i Dr Jurcevic bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurcevic bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tudjmana, jer inace rasipanje glasova drzavotvornih Hrvata, moze se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidosevic, kojeg podrzava veleizdajnik Mesic, kao i Bandic budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izadju na izbore i glasaju za Dr M Tudjmana. Trebalo je vec davno stvoriti novu dezavotvornu stranku, jer kako vidim Ruza Tomasac radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveca drzavotvorna stranka.

HINA O NAŠOJ INICIJATIVI

Potpora inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za inicijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referenduma o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinški odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI PREŠUTE

NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12 HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnem sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma. Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljane na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državlјanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljānov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je

napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referenduma so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinški odbor. (konec)gi/ms
STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM
VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI. PA
ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

OTVORENO PISMO HRVATSKOJ TELEVIZIJI

Sučeljavanje predsjedničkih kandidata na Hrvatskoj Televiziji 20. studenoga navečer je najkvalitetniji program jačanja demokracije u Hrvatskoj u zadnjih deset godina.

Čestitamo i zahvaljujemo gđi Hloverki Novak Srzić i g. Branimiru Biliću na odličnom vođenju.

Građani su imali prilike vidjeti odnos kandidata prema strateškim pitanjima hrvatskih granica, odnosa sa Europom, poštovanja dostojanstva ljudi i naroda, vjeri, razvoju gospodarstva, školstva, odgovornosti prema Hrvatima izvan Hrvatske i drugog. Vidjeli smo snažnu raspravu što Hrvatska treba i što može učiniti. Vidjeli smo i karakterne crte kandidata, samopouzdanje, jasnoću, povjerenje u budućnost, tolerantnost i državništvo.

Predsjednik Republike se bira na razdoblje od pet, odnosno deset godina. To je razdoblje dovoljno dugo da se ocijeni kako su se Predsjednik, ali i cijela vlast i politika pa i Hrvatska uopće sve do svake obitelji i čovjeka suočili i rješavali probleme kao i iskoristili mogućnosti razvoja.

Izbor predsjednika je okupljanje budućih suradnika u vođenju države, suočavanje sa građanima i preuzimanje svih i svakog od nas, a ne samo kandidata i budućeg Predsjednika/ce na odgovornost i ljubav za Hrvatsku.

Vrijeme od 1990. do 2000. bilo je biblijsko vrijeme Hrvatske slobode, uvođenja demokracije, obrane i preuzimanja odgovornosti za budućnost vlastitog naroda. Bilo je to vrijeme neponovljivog uspjeha koje svojom snagom potiče i na kritičko sagledavanje propuštenog.

Po prvi puta u modernoj povijesti 2000 godine imali smo mogućnost uživati slobodu u miru. Nikada Hrvatska nije imala veće mogućnosti i nikada nije više propušteno. Ovakva politika vođena kroz deset godina oštetila je i razočarala gotovo svakog u Hrvatskoj. Zbog toga se proširio pesimizam i opće odbacivanje politike. Velika odgovornost za to leži na Hrvatskoj televiziji, jer nije njegovala političko ozračje kakvo smo imali prigodu vidjeti u spomenutoj emisiji. O tome nam svjedoče i prigovori pojedinih kandidata o ogromnoj razlici u tretmanu u hrvatskim medijima, a posebno na televiziji.

Ipak, uvjereni smo da nema razloga za pesimizam. Hrvatska je lijepa, naša je, bogata je i vlastitim radom, pameću i ljubavi možemo je učiniti uspješnom, sigurnom, ponosnom i sretnom.

Zbog odgovornosti za Hrvatsku, budućnosti svakog građanina i svih kandidata, trebamo imati priliku za što više ovakvih emisija s kandidatima, da čujemo njihove stavove, upoznamo ih kao ljude i tako formiramo vlastite stavove, te kao birači odlučimo kome ćemo povjeriti da nas povede u zajedničko stvaranje Hrvatske.

Zbog ovakvih potreba nas građana tražimo da se ovakve emisije do izbora održavaju najmanje jednom tjedno. Ovo tražimo u ime svih hrvatskih građana, poštivanja medijskih sloboda, razvoja demokracije i odgovornosti za hrvatsku budućnost.

Zagreb, 21. studenoga 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Stjepan Asić, dizajner, predsjednik AHK (Australско-hrvatskog kongresa)

Don Miljenko Babaić

Marijan Babić, ing. cest. prometa

Nenad N. Bach, skladatelj (New York, SAD)

Tihomir Bajtek

Miljenko Baloković, knjižničar

Marin Belančić, nakladnik i dragovoljac Domovinskog rata

Božica Belančić

Katarina Belančić, prof.

Karolina Belančić, fiz. terapeutica

Kap. Darko Belović

Petar Bezjak, ekonomist i bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora

Vlatko Bilić, dipl. ing. arh.

Damir Borovčak, dipl. ing., samostalni publicist

Dr.sc. Srećko Botrić, doc

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Mr. sc. Tomislav Bradić
Branko Bralić, fotograf
Ivica Brešić, magistar eknomije
Juraj Cigler, dipl.inž.grad., Čakovec
Prof. dr. sc. Marin Cikeš
Davor Cvitanić, dipl.ing
Joško Čelan, novinar i publicist, Split
Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin
Mirko Čondić, pukovnik HV u m.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo
Ikica Čuvalo, prof.
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Cavar, dr. stomat. i dr. med., predsjednica Hrvatskog
pokreta za život i obitelj
Prim. Egidio Ćepulić, dr.med.
General Ljubo Ćesić Rojs
Prof. dr. sc. fra Šimun Šito Ćorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof. dr.h.c. Nikola Debelić
Zlata Derossi, prof.
Julije Derossi, knjiž.
Davor Dijanović, student
Admiral Davor Domazet Lošo
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Silvana Dvornik, dipl ing.
Željko Dvornik, ing.
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Dunja Gaupp, menadžer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Tomo Gložinić, sudac vrhovnog suda u mirovini

Frano Grbavac

Mate Grbavac

Ivica Grgić, glavni urednik portala:

<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

Josip Grgić, mag. oec, stručni suradnik, Ploče

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić

Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart

Anđela Hodžić, ing. informatike

Elamer Hodžić, student

Karolina Hrastović, vjeroučiteljica

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Mr. sc. Božidar Ivanković

Kornelija Ivoš, sluzbenica

Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik

Akademik Dubravko Jelčić

Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik Političkog
zatvorenika

Prof. dr. sc. Drago Katović

Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula

Alojzije Kokorić, ing.

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Stjepan Kovač, prevoditelj

Mate Kovačević, novinar i publicist

Matej Knežević, student

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Dr.sc.Damir Letinić, Zadar

Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.

Ivica Luetić, novinar

Prof. Dr. sc. Aleksandar Lutkić

Prof. dr. sc. Mate Ljubičić, epidemolog

Ante Madunić, odvjetnik

Marijan Majstorović, novinar i publicist

Marta Malinar, znanstveni statističar u m.

Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić

Marija Markić, CTC

Slobodan Markić, P. Eng.

Rajka Martinec Mladinić, dipl. ing.

Dr. sc. Josip Matjan, die
Stipe Medvidović
Ivana Medvidović
Marijan Medvidović
Jela Medvidović-Grbavac
Dr. sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Dr. sc. Jadranka Mičić Hot, docentica
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica i pjesnikinja
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Petar Mladinić, prof.
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeničtva 'Krasna zemljo', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar
Dr. Ing. Marijan Papić
Mr. sci. Josip Papković, dipl. ing. fiz.
Ivo Paradžik, umirovljenik
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Mr. sc. Marina Periša, prof. geologije i geografije
Marija Perković, dipl iur, Split
Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik i urednik
Daniel Pinjusić, radnik
Jasenska Polić Biliško, prof.
Akademik Stanko Popović
Davor Potočnjak
Mario Potočnjak
Damir Primorac, Belgija
Dr. Stjepan Razum
Božidar Ručević, dipl. ing.

Jakov Sedlar, redatelj

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić³⁷

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik

Fra Miljenko Stojić

Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek

Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik HUV-a ("Hrvatska

³⁷ U privitku Ti šaljem crticu koja je objavljena u jučerašnjem Večernjem. Možda će barem malo koristiti iako se u množini objavljenog materijala ovakva crtica lako izgubi.

Jedno je sigurno kraj ovakvog ponašanja medija Izbori nikako nisu demokratski.

Pozdrav i svako dobro Ivo

19. 11. 2009.

HRT I PREDSJEDNIČKI IZBORI

Još nije pravo ni počela kampanja za predsjedničke izbore, a već se mogu uočiti mnoge nepravilnosti na koje bar za sad nitko nije reagirao. To se osobito može uočiti u emisijama HRT-a. HRT je javna a ne komercijalna televizija, pa bi trebala u svojim emisijama jednako tretirati sve kandidate za predsjednika Republike koji su prema zakonskim propisima ravnopravni. Međutim to se ne događa. HRT daje prednost četvorici ili petorici kandidata koji prema njihovu mišljenju imaju šanse na izbor, a druge kao da je već unaprijed otpisala i jedva ih ili nikako ne spominje. Kako su emisije HRT-a vrlo mnogo gledane, takav tretman ima vrlo velik utjecaj na mišljenje i stav velikog broja birača, koji nemaju objektivne mogućnosti da se potpuno jednakopravno upoznaju sa svim kandidatima. Dakle HRT potpuno protuzakonito prejudicira izborne rezultate u korist od nje već određenih kandidata, ne dajući pri tom pravo drugim kandidatima da se ravnopravno natječu. Mislim da je ovakav rad i postupak potpuno protuzakonit i da direktno utječe na demokratsko pravo građana na slobodan izbor predsjednika RH.

Ivo Soljačić

udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme fašističkog i komunističkog režima")

Oskar Šarunić, novinar i snimatelj

Mr.sc. Ljubomir Škrinjar

Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik

Prof. Ivana Tanovitski

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac

Mile Tominac, poduzetnik

Damir Tučkar, dipl.ing.

Nevenka Vlaić, dipl. oec.

Zdravko Vlaić, dipl. ing

Prof. dr. sc. Rudolf Vouk

Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Marijana Vukadin, tajnica uprave

Daniel Mathew Zakarija, dia, aia

Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split

Prof. dr. sc. Ivan Zulim

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog

Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrna EURO 1960 Paris

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

KOMENTARI S PORTALA

TKO JE TKO? — DUVNJAK DRAGO 27-11-2009 19:57

Poštovani gosp Pečariću posjetio sam portal HR svijet i upalo mi je u oči da pjeva odu Josipoviću pa sam onmah reagirao dole navedenim komentatom. Molio bi Vas za mišljenje o tom portalu i ljudima koji ga vode . Jesu li naivci ili tipični kako Carla kaže -"podli kurvini sinovi?"

Citiraj:

"Živimo u teškim vremenima, vremenima interesnih lobija i kontroliranih medija, vremenima u kojima prava istina uvijek biva proglašavana paranojom , a laž se konstantno pokušava pretvoriti u

istinu i dogmu. Želimo upravo ovim portalom, kroz našu rubriku "Vijesti", pokazati što je prava sloboda medija i u budućnosti se svim snagama, zajedno sa vama, našim čitateljima - boriti i izboriti za nju." Dragi osnivači portala ovo što navodite kao svoj motiv jest primamljivo, ali svojom uredničkom politikom koja slijedi postojeće režimske portale dakle u ime demokracije dajete prostor predsjedničkim kandidatima koji nemaju hrvatski predznak radite za ZAPADNI BALKAN ili da budem grub za KRAJINU. Imamo jednog nacionalnog kandidata dr Miroslava Tuđmana a vi umjesto da kompezirate njegov medijski bojkot učestvujete u tome. Teško je vjerovati u politički dilentizam. Prof Josipović je eksponent partije koja je svojedobno radničkim rukama stvorila Jugu a danas radi slično u gospodskim rukavicama. Ovi Dragačevski trubači kojima se okitio jesu žalosna slika hrvatske nacionalne svijesti. Jako sam razočaran da za ovu rabotu koristite prefix HR Pozdrav!

ODG: Otvoreno pismo hrvatskih građana HRT-u — Josip Pečarić 27-11-2009 20:25

Poštovani g. Duvnjak,

Spomenuti portal je tim svojim činom sam sebe definirao. Podsjetit ću Vas da sam o Josipoviću pisao u tekstu objavljenom na ovom portalu (vidjeti također „Hrvatsko slovo“, 25. srpnja 2009. i knjigu „Kraj vremena veleizdajnika?“). U tom tekstu sam ukazao na kontinuitet Josipovića i Haaškog krivokletnika – sadašnjeg predsjednika. Citiram slijedeći dio:

„Sjetimo se da su i Mesić i Josipović pravnici koji su nas svo ovo vrijeme učili da hrvatski generali trebaju ići na taj sud „pravde“ i dokazati svoju nevinost. Pravo poznaje samo to da sudovi trebaju dokazivati krivnju. To znaju obojica, ali uvijek je dobro pokazati svjetskim moćnicima da im je važnije njihov interes od vlastite struke. Uvijek je dobro pokazati da si dobar sluga i da ne trebaju bolje od njih, zar ne?

I tu je zasluga Josipovića itekako velika jer je on profesor na Pravnom fakultetu pa je uspio osigurati skoro potpuni muk hrvatske pravne znanosti. Da nije tako koji bi se profesor usudio govoriti takove gluposti. Da je on u svemu tome bio glavni pokazuje i knjiga: Responsibility for war crimes : Croatian perspective - selected issues

/ Ivo Josipović, ed. - Zagreb, Pravni fakultet, 2005. - (Monografije Pravnog fakulteta u Zagrebu = Monographiae Facultatis iuridicae Zagabiensis).

U Uvodu Josipović kaže: “Republika Hrvatska, država koja je nastala iz krvavog raspada bivše Jugoslavije, odigrala je direktnu i značajnu ulogu u razvoju novog međunarodnog kaznenog prava. Hrvatska je bila među prvim zemljama koje su preporučile osnivanje ad hoc tribunala za bivšu Jugoslaviju. Njezini su građani bili žrtve ratnih zločina, ali su također bili i optuženi pred Haškim tribunalom. Hrvatska ima bogatu povijest i suradnje i sukobljavanja s Haškim tribunalom, a njezina budućnost u Europi i dalje ovisi uglavnom o njezinoj vezi s Haagom i ratnim zločinima općenito. Hrvatski su sudovi sprovedli brojne sudske procese vezane uz ratne zločine, no njihovo iskustvo i (pravne i političke) posljedice tih procesa nisu još uvijek jasne. Štoviše, za vrijeme utemeljenja Međunarodnog kaznenog suda, Hrvatska je bila među onim zemljama koje su aktivno i snažno podupirale njegovo utemeljenje, preko 'Grupe istomšljenika'. No ipak, pitanje odgovornosti za ratne zločine često je stvaralo različite emocije i različite profesionalne, političke i moralne stavove i u široj javnosti i među pravnicima u Hrvatskoj. To je nedvojbeno bilo jedno od pitanja koje je u najvećoj mjeri zaokupljalo hrvatsku javnost u zadnjih petnaest godina. U svakom slučaju, pitanje odgovornosti za zločine počinjene tijekom posljednjeg rata ostat će relevantna tema još dugo vremena, a njezin će odgovor odlučiti o budućnosti Hrvatske. Zbog važnosti novih tendencija u međunarodnom kaznenom pravu za Hrvatsku, Pravni fakultet Sveučilišta u Zagrebu, s potporom Ministarstva znanosti, obrazovanja i športa, započelo je projekt pod nazivom „Hrvatska i međunarodno kazneno sudovanje.“ Ova je knjiga rezultat prve faze rada na ovom projektu, u kojoj mnogi hrvatski pravni stručnjaci sudjeluju kao istraživači. Cilj projekta je promicati proučavanje međunarodnog kaznenog prava i odgovornosti za ratne zločine u hrvatskoj pravnoj znanosti.“

Dakle, Pravni fakultet pod dirigentskom palicom prof. Josipovića šalje svijetu cijelu knjigu na engleskom jeziku u kojoj se ne spominje agresija na Hrvatsku, u kojoj se ne spominje razlika ratnih zločina agresora i zločina u ratu onih koji se brane. Potom su

stručnjaci s Pravnog fakulteta u HAZU predstavili svoj projekt o „zločinačkom pothvatu“. Nitko od njih nije se osvrnuo na činjenicu da Sud u Haagu ne uzima u obzir zločin protiv mira, tj. zločin agresije i činjenicu da sintagma o „zločinačkom pothvatu zločinačke organizacije“ služi samo za obranu agresije i agresora. Na to sam ih osobno upozorio u diskusiji. Srećom prije mene je dobio riječ predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske profesor emeritus Željko Horvatić. Između ostalog upozorio je kako se grdno varaju oni koji vjeruju da će svojim presudama u Haagu izmijeniti povijest Domovinskog rata, njihove presude će biti dokumenti njihove sramote kao stručnjaka. Poznato je da su mnogi stručnjaci zbog toga i napuštali taj sud.

Horvatić je potom sudjelovao na znanstveno-stručnom skupu Haaški sud – «Zajednički zločinački pothvat» -Što je to?». u Zagrebu 8. lipnja 2007. godine. Naime, poslije tog skupa HINA je izvijestila, a prenijele su i neke dnevne novine, slijedeće:

«Predsjednik Akademije pravnih znanosti Hrvatske Željko Horvatić izjavio je danas kako Vijeće sigurnosti ne bi trebalo dopustiti najavljeni odlazak glavne tužiteljice Međunarodnoga kaznenog suda za bivšu Jugoslaviju Carle Del Ponte s te dužnosti bez utvrđivanja njezine odgovornosti za, kako je rekao, nestručnost i zlorabu ovlasti i trajno narušeno povjerenje država članica UN-a i svjetske javnosti u međunarodno kazneno pravo i pravosuđe. Govoreći na današnjem, trećem stručno-znanstvenom skupu "Haaški sud - 'zajednički zločinački pothvat' - što je to?", koji je u Zagrebu okupio poznate pravne stručnjake, povjesničare, akademike i neke članove hrvatske Vlade iz vremena srpske agresije na Hrvatsku, profesor emeritus Željko Horvatić istaknuo je kako je glavna tužiteljica odavno postala aktivni destruktivni dio međunarodnog kaznenog pravosuđa, jer kontinuirano, kako je istaknuo, nanosi štetu zamisli o njegovu djelovanju kao garanciji supranacionalne pravde i pravednosti za sve države i svakog člana suvremenog čovječanstva. Prema njegovim riječima, "zajednički zločinački pothvat" nije bio dijelom međunarodnog običajnog prava u vrijeme kada su počinjena djela koja se optužnicama stavljaju na teret, pa je takva optužba u suprotnosti s načelom zakonitosti. Postupanje glavne tužiteljice i tužiteljstva Haaškoga suda, iako nije u suglasju s pravnim načelima,

kako ističe Horvatić, očito je u suglasju s najavljenim ostvarivanjem njihove uloge i ciljeva o političkoj i povijesnoj "istini" koje nastoje postići, rekao je, zloporabom međunarodnog kaznenog pravosuđa. "Ako ta zloporaba makar i djelomično uspije i ako takve 'istine' budu temelj presuda MKSJ-a, istina o međunarodnom kaznenom pravosuđu i primjeni međunarodnog kaznenog prava pred ad hoc Tribunalom za bivšu Jugoslaviju bit će, nesumnjivo, sramotni dio povijesti tog prava u prvom desetljeću 21. stoljeća".

Poznato je kakvu je burnu reakciju izazvao tada prof. Horvatić. A zamislimo samo da su tako nastupali oni koji su to trebali – ostali profesori s Pravnog fakulteta. Ali oni su umjesto o struci i pravdi razmišljali o Josipovićevoj „pravdi“. Ipak Josipović može biti predsjednik države, a ne Horvatić, zar ne?

Naš poznati odvjetnik Željko Olujić je u „Hrvatskom listu“, 19. studenog 2009. kaže:

Tvrditi za „Oluju“ da je etničko čišćenje s pozicije profesora kazneno-procesnog prava i nakon toga se kandidirati za predsjednika države cinizam je najgore vrste.

Ne treba biti puno inteligentan i iz ponašanja profesora Horvatića i Josipovića zaključiti tko voli Hrvatsku, a tko ne. Zato bi njegova pobjeda na izborima značio i odgovor na upitnik dan u naslovu knjige. Slijedeća bi očito imala naslov: Nastavlja se vrijeme veleizdajnika,

S poštovanjem,

Akademik Josip Pečarić

ŽELJKO TOMAŠEVIĆ

Lanište 17, 10 020 Zagreb

URED PREDSJEDNIKA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Stipe Mesića

SABOR REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednika gospodina Luke Bebića

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Predsjednice gospođe Jadranke Kosor

DRŽAVNO ODVJETNIŠTVO REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Državnog odvjetnika gospodina Mladena Bajića

DRŽAVNI URED ZA REVIZIJU

n/r Državne revizorice gospođe Šime Krasić

PUČKI PRAVOBRANITELJ REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Pučkog pravobranitelja gospodina Jurice Malčića

MINISTARSTVO KULTURE REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Bože Biškupića

MINISTARSTVO FINACIJA REPUBLIKE HRVATSKE

n/r Ministra gospodina Ivana Šukera

HRVATSKI RESTAURATORSKI ZAVOD

n/r Ravnatelja gospodina Ferdinanda Madera

DELEGACIJA EUROPSKE KOMISIJE U RH

n/r Šefa Misije Nj.E. Paula Vandorena

PROSVJEDNO PISMO

zbog protucivilizacijskog čina Vlade Republike Hrvatske počinjenog odobrenjem obnove spomenika četničkom fašističkom zločinu genocidnih razmjera započetom od četničke rulje u Srbu 27. srpnja 1941., i nezakonitosti Rješenja Vlade Republike Hrvatske o izdvajanju novčanih sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. u svrhu financiranja obnove spomenika u Srbu.

OBRAZLOŽENJE:

Potaknut vijestima koje se šire u hrvatskoj i inozemnoj javnosti o obnovi i državnom financiranju obnove spomenika u Srbu, na koju obnovu i financiranje da je Vlada Republike Hrvatske pristala na ultimativni zahtjev potpredsjednika Vlade Slobodana Uzelca koji da je time uvjetovao ostanak stranke SSDS u vladajućoj koaliciji, a pozivom na odredbe Zakona o pravu na pristup informacijama, Vladi Republike Hrvatske sam 04. studenog 2009. postavio sljedeći upit:

1. Na kojoj je sjednici Vlade Republike Hrvatske od strane potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske Slobodana Uzelca odnosno SSDS-a podniet (po našem mišljenju kažnjivi i za svaku javnu moralnu osudu) prijedlog odnosno zahtjev za donošenjem Odluke o obnovi i financiranjem obnove spomenika tobožnjem "antifašističkom ustanku naroda Like" u Srbu 27. srpnja 1941. godine?;
2. Na kojoj Sjednici je Vlada Republike Hrvatske usvojila prijedlog i donijela Odluku o obnovi i financiranju spomenika tom tobožnjem "antifašističkom ustanku" u Srbu?
3. Kolika su financijska sredstva u ukupnom iznosu i po stavkama odobrena u svrhu obnove i ponovnog otkrivanja spomenika „ustanku“ u Srbu i sa koje stavke Državnog proračuna za 2009. ili 2010. godinu?;

Umjesto konkretnog odgovora Vlade RH o svom aktu kojim je odlučila obnoviti i financirati obnovu spomenika, Vlada Republike Hrvatske svojim me dopisom KLASA:008-02/09-01/387, URBROJ:50402-01-09-02 od 11. studenog 2009. obavijestila, da je zahtjev prosljedila Ministarstvu kulture uz sljedeći tekst:

Poštovani gospodine Biškupić, temeljem Zakona o pravu na pristup informacijama („Narodne novine“ 172/2003), članak 13., stavak 1., u privitku dopisa ustupamo Vam na mjerodavno postupanje zahtjev g. Željka Tomaševića radi ostvarivanja prava na pristup informacijama. S poštovanjem, Zamjenica predstojnika ureda za odnose s javnošću i službenik za informiranje Vlade RH Martina Banić“. (Dopis Vlade RH dostavlja se i u privitku ovog Prosvjednog pisma).

Dopisom Ministarstva kulture Republike Hrvatske Klasa: 008-01/09-01/0014, Urbroj: 532-02-01/1-09-02 od 17. studenog 2009, a zaprimljenim 25. studenog 2009., obaviješten sam sljedeće:

Poštovani, temeljem Vašeg zahtjeva za ostvarivanjem prava na pristup informacijama, i postavljenih pitanja dajemo sljedeći odgovor: Vlada Republike Hrvatske je na sjednici održanoj 19. prosinca 2008. godine donijela rješenje o odobrenju sredstava na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu. Na teret posebnog dijela Državnog proračuna Republike Hrvatske za 2008. godinu (Narodne novine, broj 28/2008 i 82/2008), Razdjela 025 – Ministarstvo financija, Glave 02506 Ministarstvo financija – ostali izdaci države, Aktivnosti 539019 – Proračunska zaliha, računa 3851 – Nepredviđeni rashodi do visine proračunske pričuve, odobrava se Hrvatskom restauratorskom zavodu u Zagrebu, iznos od 1.000.000,00 kuna, za obnovu spomenika u Srbu. S poštovanjem, DRŽAVNI TAJNIK Zoran Šikić. (preslik u privitku).

Iz postupanja Vlade Republike Hrvatske koja je kao prvonadležna o svom aktu izbjegla izravno dati točan odgovor u zakonskom roku od 15 dana (Zakon o pravu na pristup informacijama) te citiranog odgovora Ministarstva kulture RH,

očividno je da je Vlada Republike Hrvatske pri donošenju akta o pristanku na obnovu i financiranju iz Državnog proračuna postupala nezakonito, slijedom čega se u njezinom postupanju ostvaruju sva bitna obilježja kvalificiranog kaznenog djela, zbog čega se ovaj dopis dostavlja na nadležno razmatranje i postupanje i Državnom odvjetništvu Republike Hrvatske, Državnom uredu za reviziju te Pučkom pravobranitelju Republike Hrvatske, budući se ovdje raspolaze sredstvima poreznih obveznika.

Članak 30. Zakona o Vladi Republike Hrvatske (N.N. broj 101/98, 15/00, 117/01, 199/03, 30/04), određuje da:

„Vlada donosi odluke, rješenja i zaključke o pitanjima koja se ne uređuju uredbama.

Odlukom se uređuju pojedina pitanja iz nadležnosti Vlade ili određuju mjere, daje suglasnost ili potvrđuju akti drugih tijela i pravnih osoba, te odlučuje o drugim pitanjima o kojima se ne donosi propis.

Zaključkom se utvrđuju stajališta Vlade u pitanjima provedbe utvrđene politike te određuju zadaće tijelima državne uprave.

Rješenjem se odlučuje o imenovanjima i razrješenjima te o drugim pojedinačnim stvarima iz djelokruga Vlade.“

Dakle, Vlada Republike Hrvatske ovim Zakonom nije ovlaštena rješenjem odlučiti o uređenju pojedinog pitanja, kao što je u ovom slučaju bilo uređenje pitanja obnove i financiranja obnove spomenika u Srbu s iznosom od 1.000.000,00 kuna na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH.

Rješenje je akt niže pravne snage čak i od zaključaka kojim se samo utvrđuju stajališta Vlade, a ne rješavaju pitanja iz nadležnosti Vlade, niti određuju mjere.

Rješenjem je zakonito odlučiti jedino o imenovanjima i razrješenjima odnosno o drugim pojedinačnim pitanjima, dakle pitanjima koja se tiču statusa pojedinca/aca, a takva rješenja imaju pravnu narav upravnog akta protiv kojih je između ostalog dopuštena žalba, a nikako riješiti o raspolaganju sredstvima Državnog proračuna, i to još sa Zakonom namjenski određene osnove Proračunske zalihe. Svaki korisnik Državnog proračuna dobro zna, da mu Vlada RH može odobriti, bilo posebno jednogodišnje, bilo višegodišnje financiranje određenog projekta, jedino posebnom Odlukom Vlade RH!

Nadalje, i odredbom članka 4. Poslovnika Vlade Republike Hrvatske kao provedbenog akta niže pravne snage (N.N. broj 138/99, 16/00, 36/00, 105/00, 107/00-pročišćeni tekst, 24/01, 22/05, 68/07, 10/08), određeno je u kojim je jedino slučajevima Vlada ovlaštena odlučivati rješenjem:

Članak 4.

Vlada, kad je ovlaštena i u granicama svojih ovlasti:

- 1. donosi uredbe i druge propise;*
- 2. donosi upravne akte;*
- 3. donosi akte u vršenju vlasničkih ovlasti koje ima Republika Hrvatska;*
- 4. donosi akte poslovanja;*
- 5. donosi rješenja o imenovanju i razrješenju dužnosnika i državnih službenika, te članova drugih tijela koje imenuje i razrješava Vlada; ...*

Prema citiranom odgovoru Ministarstva kulture Republike Hrvatske, očividno je i da je Vlada nezakonito odobrila novčana

sredstva za obnovu spomenika u Srbu na teret Proračunske zalihe Državnog proračuna RH za 2008, budući je odredbama Zakona o proračunu (N.N. broj 96/03, 87/08) jasno određeno za što se isključivo smiju koristiti sredstva Proračunske zalihe. Odredbe članka 45. do 48. ovog Zakona tako određuju:

PRORAČUNSKA ZALIHA

Članak 45.

(1) U proračunu se utvrđuju sredstva za proračunsku zalihu.

(2) Sredstva proračunske zalihe koriste se za nepredviđene namjene, za koje u proračunu nisu osigurana sredstva, ili za namjene za koje se tijekom godine pokaže da za njih nisu utvrđena dostatna sredstva jer ih pri planiranju proračuna nije bilo moguće predvidjeti.

(3) Sredstva proračunske zalihe koriste se za financiranje rashoda nastalih pri otklanjanju posljedica elementarnih nepogoda, epidemija, ekoloških nesreća ili izvanrednih događaja koji mogu ugroziti okoliš i ostalih nepredvidivih nesreća, za izvršavanje sudskih odluka i nagodbi za isplatu naknade i rente te za druge nepredviđene rashode u tijeku godine.

(4) Sredstva proračunske zalihe iz stavka 2. i 3. ovoga članka mogu iznositi najviše 0,50 posto proračunskih prihoda bez primitika.

(5) Visina sredstava proračunske zalihe iz stavka 4. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(6) Sredstva proračunske zalihe ne mogu se koristiti za kreditiranje.

Članak 46.

(1) O korištenju sredstava proračunske zalihe iz članka 45. ovoga Zakona odlučuje Vlada, odnosno poglavarstvo do određenog iznosa, predsjednik Vlade, odnosno predsjednik poglavarstva i ministar financija.

(2) Visina korištenja sredstava iz stavka 1. ovoga članka utvrđuje se zakonom, odnosno odlukom o izvršavanju proračuna.

(3) Ministar financija obvezan je svaki mjesec izvijestiti Vladu, a predsjednik poglavarstva poglavarstvo o korištenju proračunske zalihe iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 47.

Vlada, odnosno poglavarstvo obvezno je polugodišnje izvijestiti Sabor, odnosno predstavničko tijelo o korištenju proračunske zalihe iz članka 46. ovoga Zakona.

Članak 48.

Ako se tijekom godine, na temelju propisa, smanji djelokrug ili nadležnost proračunskog korisnika, zbog čega se smanjuju sredstva, ili ako se ukine proračunski korisnik, neutrošena sredstva za njegove rashode i izdatke prenose se u zalihu proračuna ili na proračunskog korisnika koji preuzme njegove poslove.

Nadalje, Zakonom o izvršavanju državnog proračuna za 2008. godinu (N.N. broj 28/08, 82/08), odredbom članka 8., određen je iznos planiranih sredstava i iznos dopustivog raspolaganja proračunskom zalihom:

- 1. U proračunu su planirana sredstava proračunske zalihe u svoti od 467.683.00 kuna.*
- 2. korištenju sredstava proračunske zalihe odlučuje Vlada.*

3. *Predsjednik Vlade može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 500.000,00 kuna.*
4. *Ministar financija može raspolagati sredstvima proračunske zalihe do pojedinačne svote od 100.000,00 kuna.*
5. *Neutrošena sredstva iz ovog članka korisnik je dužan vratiti u proračunsku zalihu.*

Iz citiranih odredbi Zakona o proračunu i Zakona o izvršavanju Državnog proračuna RH za 2008. godinu, očividno je da je Vlada RH, sredstva Proračunske zalihe nezakonito prenamijenila za svrhu potpuno drugačiju od Zakonom striktno određene, i još k tome u iznosu koji znatno nadilazi Zakonom dopušteni iznos raspolaganja (Predsjednik Vlade do 500.000,00 kuna, ministar financija do 100.000,00 kuna!).

Međutim, ovim se prosvjednim pismom nadležnim tijelima Republike Hrvatske i drugim primateljima pisma ne ukazuje samo na navedeno nezakonito, proizvoljno te stoga nesporno kažnjivo odlučivanje Vlade Republike Hrvatske, očividno usmjereno u cilju javnog zatajenja odluke o odobrenju obnove i uvjetima i načinu financiranja obnove spomenika u Srbu, a koje zatajenje ne bi u tolikom stupnju moglo biti moguće, u slučaju zakonitog odlučivanja Odlukom Vlade RH koja podliježe javnoj objavi te tako postaje dostupna javnosti. Ova je istinita činjenica na žalost potvrđena i postupanjem Vlade RH povodom postavljenih upita o obnovi spomenika u Srbu o kojima Vlada RH svojim dopisom od 11. studenog 2009., nije željela izravno odgovoriti?!

Ovim se prosvjednim pismom prije svega ukazuje, kako tijelima Republike Hrvatske tako i međunarodnoj zajednici čijim će

nadležnim tijelima biti dostavljeno (UN, EU), da je Vlada Republike Hrvatske pristankom na obnovu spomenika ustanku u Srbu 27. srpnja 1941. i dodjeljivanjem novčanih sredstava iz Državnog proračuna u tu namjenu, počinila nedopustivi te od hrvatskog društva i svjetske zajednice civiliziranih naroda neprihvatljiv protucivilizacijskog čin obnove spomenika genocidnom četničkom zločinu započetom u Srbu 27. srpnja 1941. i okončanom potpunim istrebljenjem, potpunim „etničkim čišćenjem“ svega nepravoslavnog puka istočne Like i jugozapadne Bosne i zatiranjem zemljišnih međa i knjiga njihove privatne imovine!

Budući Vladi RH takva genocidna narav „ustanka“ u Srbu nije i ne smije biti nepoznata, ovakav civilizacijski sramotan i nedopustiv, kažnjiv čin Vlade RH, razlog je i „tajnovitosti“ postupanja Vlade RH.

Nadnevka 27. srpnja 1941. u mjestu Srb u Lici nije došlo do bilo kakvog antifašističkog ustanka ugroženog srpskog (pravoslavnog) puka protiv bilo kojih naoružanih vojnih ili redarstvenih postrojbi Nezavisne Države Hrvatske, niti protiv okupatorskih talijanskih vojnih postrojbi, niti protiv oružanih postrojbi bilo koje druge države članice tzv. „Sila osovine“. Tog je zlosretnog 27. srpnja 1941., započeo pokolj svega nepravoslavnog (nesrpskog) puka istočne Like i jugozapadne Bosne (katolika i muslimana), organiziran od pripadnika četničkog pokreta Draže Mihailovića, a u čijim su redovima u to vrijeme uistinu bili i vodeći srpski komunisti iz tog područja. Citat jednog od sudionika i organizatora pobune Gojka Polovine (Svedočenje, Prva godina ustanka u Lici, Beograd, 1988, str. 340. I 342.): *„Za nepun sat Boričevac je bio u plamenu...ostaje činjenica da je u masi neboraca tog momenta u pljački i paljenju učestvovao i znatan broj boraca, od kojih su neki poslije toga bili sjajni ne samo partizanski borci nego politički i vojni rukovodioci,*

komandiri, komandanti. Nikad nisam niti hoću javno pomenuti njihova imena“.

Tog zlosretnog 27. srpnja 1941., nisu „ustali“ narodi Like, Hrvati, Srbi i drugi narodi Like, gospodo iz Vlade RH, kako se to zločinački podlo pokušava iskazati nazivom spomenika „spomenik ustanku naroda Like“!, već su tog dana, uistinu sotonskom mržnjom prema hrvatskom narodu i svakoj hrvatskoj državi ispunjeni, monstruožnim zločinom „ustali“ jedino srpski četnici, a protiv svekolikog hrvatskog civilnog puka toga kraja, smjerajući istrebljenje hrvatskog naroda u cjelini te protiv postojanja i obstanka bilo kakve hrvatske države!

Pokolj koji se nakon jugosrbske hegemonističke povijesne torture od 1945. do 1995., njoj unatoč i danas ponovno pokušava podvesti pod „antifašistički ustanak“, započeo je gospodo iz Vlade RH, postavljanjem balvana na prugu (jednako dakle kao i 1990.!) i zaustavljanjem vlaka s civilima hodočasnicima muževima, ženama, djecom, starcima, svećenikom, te oružanim napadom na te nenaoružane hodočasnike koji su od svega „oružja“ imali samo krunice i molitvenike, a zajedno su sa svojim župnikom Waldemarom Maximilianom Nestorom, svi pobijeni i bačeni u jamu Golubinjaču i tako postali prve žrtve tog četničkog „antifašističkog“ pokolja (tako svjedoči partizan Stevo Babić u knjizi „Drvar 1941-1945 – Sjećanje učesnika“, Drvar 1972, II svez., str. 207-208: „...grupa Damjana Zeljkovića je na svoju ruku povelu sve putnike ka Golubinjači i sve ih, bez ičijeg odobrenja, postrijeljala.“).

A primjerice tamošnjeg katoličkog župnika Gospodnetića rodom s Brača, „uhitili su 27. srpnja 1941. u 10 sati, sazvali zbor Srba ispred katoličke Crkve Sv. Ilije. Nabili mu na leđa magareći samar i jašili ga i to ispred njegove majke. Naložili su veliku vatru. Nabili ga

na ražanj i pekli, te između ostaloga uz silnu krik i viku pjevali...“
(Ante Mile Krvavica, „Svjedok sam četničkih zločina u Grahovu...“
Nedjeljna Dalmacija, 10.08. 1995. Str. 15).

Ovim prosvjednim pismom nije moguće, ali ni potrebno bilo kome navoditi sve činjenično utvrđene zločine i potvrđene organizatore i sudionike tog četničkog fašističkog, a ne antifašističkog ustanka u Srbu 27. srpnja 1991., budući za to postoji dovoljno dostupnih povijesnih izvora, a da se ne prigovori bilo čijoj pristranosti, i svjedočenja Titovih generala i „narodnih heroja“ o toj srpskoj pobuni.

Svakako nije samo za napomenuti, već uistinu za iz svega glasa vrisnuti, da jama Golubinjača, pa jama u Dabinu vrhu kod Brotnja kod koje je poklan i u jamu bačen cijeli rod Ivezića (do tada je u tom selu živjelo je oko 70 obitelji Ivezića!), kao niti druge brojne kraške jame tog i drugih područja (do sada je popisano oko 1300 jama i masovnih grobišta!), jame pune nevinih civila mučenika, te duboke jame-grobnice djece, žena, mladića, očeva i staraca, žrtava mučkog četničkog pokolja ili „antifašističkog ustanka“, koji bi se po stranci SDSS, ali na žalost i po sramotnoj, nezakonitoj i kao takvoj, kažnjivoj rješidbi Vlade RH, nečuveno trebao slaviti i častiti monumentalnim spomenikom, još do danas nisu naravno istražene, jer ove su žrtve trenutnim političkim strukturama očevidno nedostojne spomena, a kamoli novčanih sredstava iz Državnog proračuna!. Ne samo da dostojanstvom svakog civiliziranog naroda i čovjeka, Vlada RH ne istražuju takva masovna grobišta te dostojanstveno pokapa posmrtnu ostatke žrtava i žrtvama podiže dostojanstvene spomenike, nego kako vidimo, Vlada RH nečuveno, za civiliziran i demokratski svijet sablažnjivo, odlučuje i financira podizanje spomenika njihovim zločincima!

Ukazujući i uvažavajući nesporne povijesne činjenice potvrđene vjerodostojnim pisanim dokumentima, da je samo s područja istočne Like južno od Udbine, u potpunosti istrijebljeno oko 21. 000 tisuća Hrvata katolika, da su njihova sela i Crkve gotovo do temelja uništeni, zemljišne međe preorane, a zemljišne knjige uništene (spaljene) u cilju zatiranja svakog traga njihova življenja na tom prostoru i njihova mogućeg kasnijeg povratka, što sve rezultira ne vraćanjem im njihove imovine do današnjeg dana i nemogućnošću povratka potomaka tih sasvim nevinih i izbjeglištvom srećom spašenih žrtava na svoja ognjišta, četnički ustanak u Srbu 27. srpnja 1941. uistinu je zločin genocidnih razmjera, čina i naravi.

Stoga najsnažnije iz dubine duše prosvjedujem, držeći da je s gledišta očuvanja i promicanja sveopće prihvaćenih civilizacijskih vrijednosti koje živi i želi živjeti i promicati današnja svjetska zajednica naroda, a koje nadam se i želim u to vjerovati, jednako tako žele promicati i hrvatske državne strukture u Europskoj zajednici naroda, vrijednosti utemeljenih na jasno usvojenim i snažno čuvanim prirodnim ljudskim pravima poput prava na sam život, slobodu i privatnu imovinu, kao i jasnu zabranu i osudu svakog nedemokratskog sustava ili snaga i veličanja bilo kojeg mirnodopskog ili ratnog zločina protiv čovječnosti, podizanje spomenika tobožnjem "antifašističkom" ustanku, a uistinu četničkoj agresiji koju su 27. 07. 1941. započele četničke barbarske horde (uz neskrivene prema hrvatskom narodu teritorijalno jasne simpatije i oružničku potporu talijanskih fašista) zvjerskim pokoljem vjernika hodočasnika i njihovih svećenika, a okončale mučkim istrebljenjem svekolikog do tada živućeg nesprskog puka na tom području te pljačkom i otimanjem im njihove imovine do današnjeg dana, duboko anticivilizacijski čin Vlade Republike Hrvatske, čin za svaku domaću i inozemnu osudu!

Hrvatsko društvo kao nesporno drevni baštinik najviših europskih i svjetskih uljudbenih vrijednosti i dosega, a posebno i kao skori dionik i baštinik takvih najviših društvenih vrijednosti Europske zajednice naroda, ne može i ne smije biti talac obstanka na vlasti bilo koje političke stranke ili vladajuće koalicije u Republici Hrvatskoj, ako joj se takav obstanak uvjetuje nedopustivim protučovječnim, protucivilizacijskim, kako domaćim tako i međunarodnim pravom kažnjivim, ultimativnim uvjetom bilo kojeg koalicijskog partnera, a u ovom slučaju stranke SDSS.

Stoga se ovo prosvjedno pismo dostavlja i nadležnim tijelima EU i UN-a, a od Vlade Republike Hrvatske se traži, da žurno razmotri povijesne činjenice glede četničke agresije u Srbu 27. srpnja 1941. (osnivanjem nepristranog Povjerenstva povjesničara) te donese Odluku o povlačenju odobrenih novčanih sredstava odobrenih iz Državnog proračuna i zabrani obnovu spomenika u Srbu, kako nakon Republike Srbije i Republika Hrvatska ne bi obnovom ovog spomenika službeno rehabilitirala četništvo i četnički pokret Draže Mihailovića kao antifašistički pokret, a sav svoj prestrašno mučenički pobijen nevini civilni puk istočne Like i jugozapadne Bosne proglasila fašistima.

Obnovom spomenika u Srbu toliki bi mučenički pobijeni, nevini i nenaoružani pravednici iz ljeta 1941. bili oglaseni fašistima, a njihovi ubojice, mrzitelji sotonskih čudi, nagona i nedjela antifašistima, a hrvatskom bi se narodu i svakoj hrvatskoj državi, slikovito rečeno zabio ne „nož u leđa“ nego „nož u srce“, jer ako se dopusti da hrvatski civil, nenaoružan seljak, žena, dijete, starac, suprug ili mladić iz 1941. postane fašist, onda je svaka dosadašnja ali i buduća agresija na hrvatski narod i hrvatsku državu ili sam spomen njezina postojanja dopuštena. Upravo tako su se takvi „srbski antifašisti“ i ponijeli i odnosili prema samom spomenu i

postojanju slobodne hrvatske države sve do 1995. godine! Jednako kao i oni „antifašisti“ iz odreda „Dušan Silni“, koji su u zapadnoslavonskom selu Donji Mosti započeli prve pokolje hrvatskih civila već 08. travnja 1941, dakle i prije proglašenja Nezavisne Države Hrvatske koja im je uvijek služila kao „alibi“ za četničke pokolje, istrijebljene i protjerivanje hrvatskog naroda, dok je istinski razlog njihovih pokolja bila upravo sotonska, iracionalna mržnja prema hrvatskom narodu i uspostavi hrvatske države.

Razmatrajući i podsjećajući sve i na zlokobni upit SDSS-ovog zastupnika Milorada Pupovca: „A što vi to danas slavite?“, koji upit imenovani svake godine upućuje hrvatskoj javnosti povodom obilježavanja Dana pobjede i Domovinske zahvalnosti 05. kolovoza, hrvatski bi narod mogao očekivati, da bi sljedeći čin Vlade Republike Hrvatske u cilju održanja koalicijske Vlade na vlasti pod bilo koju cijenu, mogao biti podizanje spomenika „antifašističkim ustanicima balvan revolucije“ iz kolovoza 1990, odnosno 1991. godine. Koalicijski partner bi ih u takvu nužnost mogao s lakoćom uvjeriti, jer ako im kao antifašizam bude priznata četnička fašistička agresija započeta u Srbu 27. srpnja 1941. kada bili „prisiljeni ustati“ nožem, puškom, ražnjem i ostalim oruđem i alatom protiv svojih nersrpskih susjeda, nenaoružanih seljaka i svećenstva, ali naravno fašista, kako im onda „ustanak“ 1990/91. ne bi mogao priznat i slavljen i čašćen kao antifašistički ustanak, a u tom su „ustanku“ od 1990/91. do 1995. primjerice na Plitvicama i u Borovu Selu, bili „prisiljeni ustati“ snajperima i noževima protiv tijela, grla i očiju nesporno naoružanih redarstvenika, a ne više civila kao 1941. godine.

Potkrijepi takvog zahtjeva, očekivano će svesrdno doprinijeti i zastupnica Vesna Pusić, koja je također nazočila ovogodišnjem obkurnom okupljanju u Srbu, svojom ničim i nikad kažnjenom

izjavom „da je Republika Hrvatska nastala na zločinu“. Ako je Republika Hrvatska nastala na zločinu, civilizirano je i obvezujuće žrtvama podići dostojni spomenik!

Tako ćemo po Miloradu Pupovcu, Slobodanu Uzelcu, Vesni Pusić i Vladi RH, poučeni o pravim, a ne pogrešnim nadnevcima narodnog i državnog slavlja, moguće uskoro ponovo slaviti 27. srpnja, i novo 17. kolovoza kao dane „antifašističke borbe“, a spomenike umjesto žrtvama, podizati četničkim „antifašističkim“ zločincima u slavnome Zrinu, Gvozdanskom, Španovici i drugim mjestima iz kojih je živući puk pobijen, ili prognan ako je uspio preživjeti pokolj, a mjesta razorena do temelja te naseljena Srbima!

Podsjećajući i na riječi zastupnika koalicijske stranke SDSS Milorada Pupovca izgovorene upravo na tom obskurnom i nekažnjenom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2009. „*da se krik naroda s ovog mjesta mora čuti*“, poručujem Vladi RH i drugim primateljima ovog prosvjednog pisma, da se krik pobijenog mučeničkog naroda-pravednika toga kraja, vapijuće čuje i stalno sluša savješću svega čestita svijeta, a doprijet će i do savjesti „gluhih“, doprijet će i do Vaših ušiju, gospodo iz Vlade RH! „Jer kamen će progovoriti ako čovjek ne će! (Sveto Pismo)“

U tom pouzdanju želim vjerovati da Vlada Republike Hrvatske, poštujući zadane i obvezujuće vrijednosti današnjeg civiliziranog svijeta, svoje domaće i međunarodne obveze, ne će dopustiti obnovu i ponovno otkrivanje spomenika četništvu u Srbu pa gradeći time hrvatsko društvo na povijesnoj laži, a ne na povijesnoj istini, i ohrabrujući time očevidno nikad savješću ne pročišćena i ne okajana srca jednog dijela hrvatskih državljana i pothranjujući im nadu u prvoprigodni novi zločin, ponovo posijati i obilato nahraniti sjeme

razdora i budućih sukoba, kako među državljanima unutar Republike Hrvatske tako i među državljanima šireg prostora!

Uvažavajući navedene tvrdnje, zahtijevam žuran i pravičan odgovor Vlade Republike Hrvatske, kako na dio neodgovorenih upita od 04. studenog 2009., tako i o ukupnoj osnovanosti i zakonitosti odlučivanja Vlade RH o pitanju obnove i prenamjene sredstava Državnog proračuna za 2008. u svrhu obnove spomenika zločinu u Srbu.

Privitak: 1. Dopis Vlade RH od 11.11.2009.

2. Dopis Ministarstva kulture RH od 17.11.2009.

U Zagrebu, 26. studenog 2009.

Željko Tomašević, dipl.iur.

Dostaviti:

- Naslovljenima (preporučenom poštom)
- Zavičajnim udrugama Ličana - svima,
- Udrugama branitelja iz Domovinskog rata - svima
- EU
- UN
- Sredstvima javnog priopćavanja – svima

Dostavlja se dopunjeni popis s imenima supotpisnika prosvjednog pisma upućenog 30. 11. 2009. državnim tijelima republike hrvatske i međunarodnim organizacijama zbog odluke o obnovi i financiranju spomenika u srbu, koji su su prosvjedno pismo supotpisali do do 15. prosinca 2009.!

Do sada je pismo supotpisalo poimenično 225. osoba, skupno 1502. osobe, ukupno 1727. supotpisnika, uz sve pripadnike postrojbe „glavska 11“ iz dubrovnika!

Supotpisivanje prosvjednog pisma se nastavlja!

Dopunjavani popis potpisnika će se nadalje e-mailom TJEDNO dostavljati primateljima pisma te svim sredstvima javnog priopćavanja, unatoč njihovoj dosadašnjoj potpunoj „nezainteresiranosti“ za ukazano nezakonito raspolaganje državnim sredstvima u svrhu veličanja fašizma, a Vladi Republike Hrvatske će se u pisanom obliku javno dostaviti na dan održavanja prve sjednice Vlade RH u 2010. godini!

U petak 11. prosinca 2009. su gospodin Ante Beljo i gospođa Cika Mikolčić, članovi GI „Krug za TRG“, pred ulazom u Hrvatski sabor, svim saborskim zastupnicima dijelili brošuru (sadržaj: povijesni pisani činjenični dokumenti- 70-ak stranica) gospodina Ante Belje „Četnička pobuna i zločin u istočnoj Lici i jugozapadnoj Bosni 27. srpnja 1941. i Hrvatske žrtve“, predstavljenu na Tiskovnoj konferenciji Građanske inicijative „Krug za Trg“ održanoj 09. Prosinca 2009. U Europskom domu u Zagrebu.

Prema svjedočenju gospođe Cike Mikolčić, jedini saborski zastupnik koji je odbio primiti brošuru bio je Zoran Milanović, koji je kao prethodnik ovogodišnjoj nazočnosti Vesne Pusić, podsjećamo nazočio obskurnom okupljanju u Srbu 27. srpnja 2008. uz riječi: „Ne trebam to, to nisu bili četnici, ja znam!“

Ovo svakom istinoljubivom čovjeku, a ne samo pripadniku hrvatskog ili bilo kojeg drugog narodu, „na znanje i ravnanje“!

Stoga vrlo štovani i dragi prijatelji čovjekoljublja i istinoljublja, kad je već na poticaj štovane gospođe ing. Damira Borovčaka i akademika Josipa Pečarića, ovo Prosvjedno pismo upućeno na supotpisivanje, budite prema svojoj savjesti slobodni uputiti ga na supotpisivanje i svim Vašim cijenjenim i poštovanim prijateljima i poznanicima kojima do sada nije dostavljeno.

E-mail adrese za javljanje osobnih podataka su: zeljko.tomasevic@inet.hr, zeljko.tomasevic@gmail.com, a osobno im poznati, mogu svoje podatke i podatke svojih prijatelja, dostaviti

i izravno gospodi ing. Damiru Borovčaku i akademiku Josipu Pečariću!

S osobitim štovanjem i najsrdačnijim pozdravom!

-
1. Damir Borovčak, dipl.ing, samostalni katolički publicist
 2. Josip Pečarić, akademik
 3. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
 4. Josip Pavičić, pisac i nakladnik
 5. Marija Perković, dipl.iur.
 6. Dr. Stjepan Razum
 7. Kornelija Ivoš, službenica
 8. Ante Šare, dipl. ing., Predsjednik HUV-a
 9. Janko Bučar, dipl. pravnik i književnik
 10. Mr. sc. Ljubomir Škrinjar
 11. Ivana Marijić
 12. Katarina Marijić
 13. Petar Marijić
 14. Ana Marijić
 15. Ante Beljo, Upravitelj Hrvatskog informativnog centra, zastupnik u Hrvatskom saboru od 1993. do 2003. godine.
 16. Nina Krznarić, dipl.oec.
 17. Zdravko Vlaić
 18. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
 19. Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
 20. Dr.sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m., Pula
 21. Vera Čuljak
 22. Petar Bezjak, ekonomist, bivši predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
 23. Gordana Galešić, dipl.oec.
 24. Vlado Glavaš
 25. Danica Glavaš
 26. Jaroslav Stucka, Osijek
 27. Franjo Dragaš, Hrvatski Institut za Preporod Kulture, Sv. Filip-Jakov

28. Jadranka Matašin, prof., Predsjednica Udruge Ličana Župe Boričevac i 346. članova "Udruge Ličana župe Boričevac"
29. Don. Anđelko Kačunko
30. Radovan Smokvina
31. Branimir Petener, HOR - Hrvatski obranbeni red, Pročelnik
32. Prof. Dr. Fra Andrija Nikić, i 1101 član Hrvatskog kulturnog društva "Napredak" Mostar
33. Prof. Dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-geološko-naftni fakultet
34. Antun Vuković, dipl.građ.teh., Stuttgart
35. Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz iseljeničtva "Krasna Zemljo"
36. Jakov Rojnica, Predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika Splitsko-Dalmatinske županije
37. Dr. sc. Milan Jelić, ekonomist u m. , Argentina
38. Prof. dr. sc. Josip Jurčević, zaposlen kao viši znanstveni suradnik u Institutu društvenih znanosti Ivo Pilar, predavač suvremene nacionalne i svjetske povijesti na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu i na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, Predsjednički kandidat na izborima za Predsjednika Republike Hrvatske
39. Marko Milinković, Varaždin
40. Kristijan Brkljačić, Kastel Stari
41. Tomislav Vuković, novinar, Zagreb
42. Robert Sertić
43. Liljana Katić, dipl. učitelj i teolog
44. Drago Zovko, dipl.iur.
45. Robert Gložinić
46. Milan Zanoški, inž. cestovnog prometa, poduzetnik
47. Cika Mikolčić, Prof., Zagreb
48. Josip Milić, dipl.iur., tajnik Sveučilišta u Zagrebu u m.
49. Ljerka Vukić
50. Dr. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, predsjednik Hrvatskog žrtvoslovnog društva
51. Tomislav Čolak, profesor, Knin
52. Ines Čolak, učiteljica, Knin
53. Mr.sc. Goran Rubić, dipl.oec.
54. Ivan Bastjančić, dipl.ing

55. Đurđica Bastjančić, prof.
56. Iva Bastjančić, student
57. Damir Kalafatić
58. Tvrtko Andrija Mursalo, veleposlanik RH u m., Vinogradi 97,10000 Zagreb
59. Jasna Polić-Biliško
60. Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., predsjednica Hrvatskog pokreta za život i obitelj
61. Mate Ćavar, pjesnik i publicist
62. Vinko Ostojić, publicist
63. Ivan Kovač, politički izgnanik do 1991., dragovoljac Domovinskog rata, Zagreb
64. Ante Zanetić, bivši igrač HNK "Hajduk" Split
65. Alojzije Petračić, umirovljenik
66. Mirjana Majnarić, oec. u m.
67. Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
68. Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
69. Ilica Grgić, urednik portala „Lijepa naša Domovina“
70. Ivan Starčević, dipl.ing.el. u m., Sarajevo
71. Mile Prpa, dipl.iur., slikar, pjesnik i kolumnist
72. Jaroslav Rojnica, politički zatvorenik, Split
73. Misko Maslač, Cleveland, Ohio, SAD
74. Ivanka Eržen, dipl.oec.
75. Tomislav Držić, prof., urednik „Hrvatskog lista“
76. Marko Magdalenić, Prof., Katolički bogoslovni fakultet Zagreb
77. Dr. sc. Josip Matjan
78. Ljerka Pazman, viši fizioterapeut, Samobor
79. Franc Bilić, prof.
80. Marta Malinar
81. Hrvoje Malinar
82. Dr. Ivo Soljačić, profesor emeritus, Zagreb
83. Prof. Dr.sc. Ivan Biončić, Zagreb
84. Joško Ćelan, novinar i publicist, Split
85. Mr. sc. Emil Čić, Zagreb
86. Tomislav Stockinger, dipl.iur., Zagreb
87. Boris Gašpar, Švicarska
88. Dr. ing. Marijan Papić

89. Mr.sc. Zorka Zane, politička zatvorenica
90. Maja Runje, Prof.
91. Vjera Ružević, umirovljenica
92. Rudi Tomić, žurnalist, autor i nakladnik, dopredsjednik Saveza Hrvata BiH u Kanadi
93. Marija Markić, CTC
94. Slobodan Markić, P. Eng.
95. Damir Tučkar, dipl.ing., Zagreb
96. Julije Derossi, književnik
97. Zlata Derossi, Prof.
98. Ante Brčić, novinar, Zagreb
99. Josip Grgić, mag. oec.
100. Ivan Balić
101. Lili Balić
102. Petar Mladinić
103. Ivo Dužević
104. Mr.sc. Wanda Jurišić-Kette, dipl.ing.
105. Mr.sc. Boris Kette, dipl.ing
106. Damir Primorac, Zaventem, Belgija
107. Dr.sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u m.
108. Zoran Matulić
109. Manda Matulić
110. Stjepan Lamza
111. Ante Grbić, Zadar
112. Radojka Grbić
113. Ante Grbić, student
114. Antonia Grbić, student
115. Ivica Škiljo, dipl.ing., Split
116. J. Ivan prcela, Hrvatski javni djelatnik i pisac, Cleveland, SAD
117. Darko Kolić, Švicarska
118. Melanie Kolić, Švicarska
119. Nathalie Cerina, Švicarska
120. Veselko Ravlić, Švicarska
121. Ivka Ravlić, Švicarska
122. Ivan Ravlić, Švicarska
123. Ante Drmić, Švicarska
124. Josip Šokac, Švicarska

125. Petar Kružić, dr.st., Stuttgart
126. Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
127. Don Miljenko Babačić
128. Mag. Jasminka p. Petter
129. Miljenko Stojić, književnik i novinar
130. Ivica Luetić, novinar
131. Frano Grbavac
132. Mladen Zelić, Prof. dipl.ing.
133. Mato Artuković
134. Tomislav Beram, Predsjednik hrvatskog međudruštvenog odbora za zajedničku suradnju u N.S.W. Australia i tajnik HOP-a Područnog odjela za Australiju i Novi Zeland
135. Tomislav Nürnberger
136. Hrvoje Šaban
137. Blažena Magdić
138. Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
139. Krešimir Krišto
140. Andrija Mažić
141. Miroslav Zemljak
142. Ante Matić, ing. el., predsjednik SHP
143. Franjo Talan
144. Željka Znidarčić, dr.sc., dr. med.
145. Tomislav Pavičić, dipl. ing.
146. Jelena (Jeka) Pavičić,
147. Marija Rukavina, poduzetnica
148. Marija Magdalena Matasić, nutr.diet.
149. Dr. Radoslav Marić, auktor i nakladnik
150. Stjepan Kovač, prevoditelj
151. Mile Tominac, poduzetnik
152. Marija Vukić, Gospić
153. Ivan Vukić, Gospić
154. Stela Šikić
155. Josip Papković, dipl.ing.fiz.
156. Mladen Križanić, Karlovac
157. Slaven Perović, muzejski savjetnik, Zagreb
158. Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
159. Daniel m. Zakarija, dia. aia.

- 160. Ivica Relković, Hrvatsko odgovorno društvo
- 161. Prof. dr. sc. Zvonimir Radić
- 162. Marko Šimat, Zadar
- 163. akademik Stanko Popović, redoviti profesor fizike Prirodoslovno matematičkog fakulteta u Zagrebu,
- 164. Kata Jelovčić, dipl.iur.
- 165. Dr. sc. Marko Krznarić, dr.vet.med.
- 165. Boris Prebeg, predsjednik udruge HOZ JAZOVKA
- 166. Boris Mihaljević, član HOZ-a Jazovka
- 167. Ivan Šebalj, član HOZ-a Jazovka
- 168. Andrej Šebalj, član HOZ-a Jazovka
- 169. Branko Slavić, član HOZ-a Jazovka
- 170. Anto Jurendić, član HOZ-a Jazovka
- 171. Dragan Vukelić, član HOZ-a Jazovka
- 172. Vera Vukelić, član HOZ-a Jazovka
- 173. Igor Vukelić, član HOZ-a Jazovka
- 174. Josip Grgić, mag.oec.
- 175. Mile Pešorda, književnik i urednik
- 176. Zlatko Jelinić, hrvatski Radio Vancouver-urednik i voditelj programa
- 177. Dr. sc. Martini Ira Glogar, doc. TTF
- 178. Đurđa Pavičić
- 179. Oskar Šarunić
- 180. Damir Kalafatić, dipling.kem. u m.
- 181. Marija Kalafatić, dipl.ing.kem. u m.
- 182. Jadranka Lučić, Tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva
- 183. Marija Slišković, Predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu
- 184. Vera Uglešić, prof., Zadar
- 185. Željko Soldo, ing.el., Zagreb
- 186. Igor Ivoš, student
- 187. Gordana Smitka, poduzetnica
- 188. Marijan Smitka, umirovljenik
- 189. Branko Duboković, dipl.ing.
- 190. Dragutin Šafarić, Velenje, Slovenija
- 191. Prof. dr. sc. Pater Vladimir Horvat,

192. Prof. dr. sc. Zenun Skenderi, Sveučilište u Zagrebu, Tekstilno-tehnološki fakultet, Zavod za projektiranje i menadžment tekstila
193. Prof. dr. fra Šimun Šito Ćorić
194. Dr. sc. Nikola Jelovac, psihijatar, Split
195. Anita Blažeković, predsjednica Povjerenstva za popisivanje prešućenih hrvatskih žrtava 2. svjetskog rata i poraća s područja Bjelovarsko-bilogorske županije
196. Miroslav Dorešić, fizičar, IRB
197. Fra Zlatko Špehar, OFM
198. Ante Vunić, umirovljenik, Stankovci, bivši Predsjednik Vlaams-Kroatische vriendschap/Belgija
199. Ante Pribudić, dr. stom.
200. Mr. Nikola Bićanić, publicist, Zagreb
201. Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
202. Ing. Ivan Bićanić, Zagreb
203. Ante Česić
204. Matea Maja Perković
205. Marijana Ćorić, doc. dr. sc., dr. med.
206. Mr. sc. Ferdo Čolak, prof., Njemačka
207. Marinko Markić
208. Alojzije Petračić, umirovljenik
209. Duško Abramović, Toronto, Canada
210. Nevena Abramović, Toronto, Canada
211. Nikola Mulanović, umirovljenik, Mokošica
212. Dr. sc. Tanja Pušić, izv. Prof.
213. Anđa Lovrić, prof.
214. Niko Bošković, dipl. ing.
215. Zvonimir Pandžić, dipl. ing.
216. dr. med. Jagoda Šarunić-Gulan, spec. epidemiolog
217. ing. Vid Raguz-Vidra, dragovoljac Domovinskog rata sa SVIM pripadnicima postrojbe „Glavska 11“ – Dubrovnik
218. Ivana Haberle, predsjednica Udruge „Žene u Domovinskom ratu – Zadar“ i 55 članica Udruge
219. Dr. sc. Marko Krznarić, London
220. Ivan Ćosić-Bukvin, povjesnik, pučki pisac, Vrbanja
221. Josip Pavičić, Zagreb
222. Đurđa Pavičić, dipl. oeec., Zagreb

223. Hrvoje Pavičić, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb

224. Ivona Pavičić Meier, Prof., Zagreb

225. Ivica Pavičić, Zagreb

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavanskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Čelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruća' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti)
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
akademik Slavko Matić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić³⁸

Supotpisnici

prof. dr. sc. Andrea Aglić Aljinović
prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić, prof. mat. i inf.
dr. sc. Mato Artuković

³⁸ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

- prof. dr. sc. Vanda Babić, Zadar
prof. dr. sc. Ivan Bakran, Zagreb
doc. dr. sc. Senka Banić, Sveučilište u Splitu
dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić, znanstvenik, Zagreb
prof. dr. sc. Danko Basch
dr. sc. Zlatko Begonja, Zadar
dr. sc. Mirko Belak, geolog
dr. sc. Ivana Benzon, profesorica engleskog i njemačkog jezika
prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
Sveučilišta u Splitu
akad. kipar Kruno Bošnjak, redoviti profesor, Zagreb
prof. dr. sc. Marijan Bošnjak
dr. sc. Srećko Botrić, docent
prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
prof. dr. sc. Zdravka Božikov, Split
Sergio Brantes Glavic, Médico, Profesor Asistente de Medicina,
Santiago, Chile
dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr.med.
dr. sc. Milko Brković, znanstveni savjetnik – trajno zvanje, redoviti
prof. dr. sc., naslovno zvanje
dr. sc. Miljenko Buljac
prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
dr. sc. Ivica Čatić, KBF Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš, Sveučilište u Zagrebu, Rudarsko-
geološko-naftni fakultet
dr. sc. Ambroz Čivljak, predavač i znanstveni suradnik
doc. dr. sc. Alojzije Čondić, KBF Split
prof. dr. sc. don Josip Čorić
Filip Čulo, dr. med., sveuč. profesor, Osijek
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. Ante Čuvalo, Ph. D.
prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Šimun Šito Ćorić, Nacionalni koordinatorski Hrvatskih
kat. misija u Švicarskoj
prof. dr. sc. Krešimir Ćosić, general pukovnik (u mirovini)
prof. dr. sc. Alojz Ćubelić, svećenik

- prof. dr. sc. Borislav Dadić, filozof
 prof. dr. sc. Vlado Dadić
 prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
 prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta
 u Splitu
 dr. sc. Vladimir Delić, sveuč. prof., Zagreb
 dr. sc. Đuro Deželić, sveuč. profesor i veleposlanik u m.
 prof. dr. sc. Goran Dodig
 prof. dr. sc. Slavica Dodig, Zagreb
 prof. dr. sc. Sergio Dokoza, Zadar
 admiral Davor Domazet Lošo
 profesor Esteban M. Domic M., Ingeniero Diplomado y Profesor
 Universidad de Chile, Santiago de Chile
 dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog
 sabora
 dr. sc. Pero Draganić, dr.med
 prof. dr. sc. Zvonko Dragčević
 prof. don Ilija Drmić, Vinica, Aržano
 prof. dr. sc. Andrej Dujella
 Asaf Duraković, profesor, dr. med., USA.
 prof. dr. sc. Boris Dželalija
 prof. dr. sc. Neven Elezović, redoviti profesor FER, Zagreb
 docent dr. sc. Srećko Favro
 prof. dr. sc. Jasenka Gajdoš Kljusurić
 prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb
 prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, patolog, Zagreb
 Domagoj Galinović, dipl. ing. elektronike, docent državnog
 sveučilišta u Buenos Airesu u mirovini, Argentina
 Ante Glibota, redoviti član, l'Académie Européenne des Arts, des
 Sciences et des Lettres, Paris
 dr. sc. Martinia Ira Glogar, doc.
 prof. dr. sc. Željko Grabarević
 prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
 doc. dr. sc. Mario Grčević
 prof. dr. sc. Damir Grgičević, dr. med.

- prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Germanski i slavenski studiji (Germanic and Slavic Studies),
Kanada
- dr. sc. Željko Hanjš
- dr. sc. Branko Hanžek, viši znanstveni suradnik
- prof. dr. sc. Andrija Hebrang, saborski zastupnik, Zagreb
- prof. dr. sc. Dubravko Horvat
- dr. sc. Katarinu Horvat, znanstvena savjetnica u Institutu za
povijest umjetnosti, Zagreb
- prof. dr. sc. Stjepan Hranjec, redoviti sveučilišni profesor
- dr. Zdeslav Hrepic, Assistant Professor, Department of Earth and
Space Sciences, Columbus State University
- prof. dr. Nada Hulina, sveuč. prof. u mirovini
- dr. sc. Ivan Ilić, sveč. prof. (emeritus), bivši veleposlanik, Zagreb
- prof. dr. sc. Zlata Ivanovi-Herceg, dr. med., Zagreb
- dr. sc. Božidar Ivanković, predavač matematike
- dr. sc. Slavica Ivelić, prof. mat. i inf.
- doc. dr. sc. Hicela Ivon, Split
- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
- dr. sc. Julije Jakšetić, viši predavač
- dr. sc. Domagoj Jamičić, geolog, znanstveni savjetnik
- dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni sveučilišni profesor
- dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
- dr. Milan Jelić, dipl. oec., R. Argentina
- prof. dr. Branko Jeren, Sveučilište u Zagrebu, redoviti profesor
- prof. dr. sc. Damir Ježek
- doc. dr. sc. Marko Jukić, dr. med.
- prof. dr. sc. Vlado Jukić, ravnatelj Klinike za psihijatriju Vrapče
fra Karlo Jurišić, dr. sc., prof emeritus, Makarska
- dr. sc. Držislav Kalafatić, liječnik-ginekolog, 'bolnica u Petrovoj'
- dr. sc. Dalma Kalogjera, klinički psiholog, istraživač i autor
- prof. dr. sc. Damir Kalpić
- prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Karlić
- dr. sc. Marija Kaštelan-Macan, prof. emeritus, Fakultet kemijskoga
inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu

- dr. sc. Ivan Katavić, redoviti profesor u trajnom zvanju
 dr. sc. Drago Katović, redoviti profesor
 dr. Vladimir Katović, professor of Chemistry, Wright State
 University, Dayton, OH USA
 dr. sc. Boris Kavur, dipl. ing. rud.
 prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
 Oscar Kitashima, profesor, docente, Provincia de Buenos Aires,
 Argentina
 prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
 Branko Kornfeind, župnik, Pandrof, Austrija
 dr. sc. Ivan Kordić, redoviti profesor
 prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
 sveuč. prof. Kuzma Kovačić, akademski kipar
 prof. dr. Slavko Kovačić, umirovljeni professor KB fakulteta
 Sveučilišta u Splitu
 prof. dr. sc. Zdenko Kovačić
 dr. sc. Jadranka Kraljević, viša asistentica
 general-bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
 generalski zbor
 prof. dr. sc. Šimun Križanac
 prof. dr. sc. Mario Krnić
 dr. sc. Nikša Krstulović, Institute of Physics, Zagreb
 dr. sc. Ana Kunštek
 prof. dr. sc. Želimir Kurtanjek
 prof. dr. sc. Stipe Kutleša, znanstveni savjetnik, Zagreb
 prof. dr. sc. Slobodan Lang
 dr. sc. Ante Lauc, sveuč. profesor u mirovini
 dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik u mirovini (docent)
 dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a
 dr. sc. Davorin Lovrić, fizičar
 prof. dr. Maja Lukac-Stier, Doctora en Filosofía, Profesora
 universitaria e investigadora, Buenos Aires, Argentina
 prof. dr. sc. Branimir Lukšić
 dr. sc. Mislav Elvis Lukšić, Zadar
 dr. sc. Aleksandar Lutkić, umirovljeni profesor u trajnom zvanju
 prof. dr. sc. Mate Ljubičić
 prof. dr. sc. Ivan Malčić

- dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
prof. dr. sc. Jozo Marević
dr. sc. Davor Marijan, povjesničar
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. Mate Matas, Zagreb, sveučilišni profesor
dr. sc. Ante Mateljan, red. prof., KBF Split
dr. sc. Josip Matjan, die
prof. dr. sc. Marko Matić, PMF Split
dr. sc. Anita Matković, docent
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar prve Vlade RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
Enes Midžić, redoviti profesor
prof. dr. sc. Vine Mihaljević, znanstveni savjetnik, Institut
društvenih znanosti Ivo Pilar, Zagreb
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. Davor Miličić, dekan Medicinskog fakulteta
prof. dr. Zlatko Miliša
dr. sc. fra Dušan Moro, teolog, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, dipl. knjižničar i arhivist, predsjednik
Hrvatskoga kulturnog društva Napredak Mostar (i u ime 1219
napretkovaca iz Mostara)
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik u Zavodu za povijesne
znanosti HAZU-a u Zadru i docent na Filozofskom fakultetu u
Mostaru
dr. sc. Vlado Pandžić, redoviti profesor Filozofskog fakulteta,
Zagreb
dr. ing. Marijan M. Papich, Vancouver, Canada
dr. sc. Đurđica Parac-Osterman redoviti profesor u trajnom zvanju
prof. dr. sc. Mladen Parlov, KBF, Split
prof. dr. Snježana Paušek-Baždar, znanstveni savjetnik u trajnom
zvanju, upraviteljica Odsjeka za povijest prirodnih i
matematičkih znanosti HAZU-a
dr. sc. Davor Pavelić, redoviti profesor

- dr. sc. Dubravka Pavišić Strache, docent u mir.
 dr. sc. Ivan Pavković, Zagreb
 prof. dr. sc. Davor Pavuna
 dr. sc. Marija Pehar
 dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
 prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
 doc. dr. sc. Ante Periša
 prof. dr. Tomislav Petković, fizičar i filozof
 prof. dr. sc. Mladen Petravić, PhD (ANU, Canberra), FAIP, Odjel
 za fiziku, Sveučilište u Rijeci
 prof. dr. sc. Ivan Petrović
 prof. dr. sc. Ivica Picek
 dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
 prof. dr. sc. Valdi Pisac Pešutić, Split
 prof. dr. sc. Franjo Plavšić, toksikolog i hrvatski književnik
 dr. sc. Dora Pokaz
 prof. dr. sc. Tanja Pušić
 dr. sc. Marija Raguz, viši asistent na Medicinskom fakultetu u
 Splitu
 Esteban Angel Ramljak, Profesor full time de la Universidad
 Nacional del Centro de la Provincia de Buenos Aires, En
 Tandil, provincia de Buenos Aires, Argentina
 dr. sc. Stjepan Razum, povjesničar i arhivist
 prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
 fakulteta Sveučilišta u Zagrebu
 prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med.
 prof. dr. sc. Mladen Rogina
 mr. sc. Željko Sačić, general bojnik
 Javier Gustavo Santich, Contador Público Nacional y Profesor de
 Ciencias Económicas, Profesor Académico y Economista,
 Ciudad de Rosario, República Argentina
 prof. dr. sc. Dora Sečić
 Haris Mirka Seitz, Prof. Dr. Investigador CONICET, Buenos Aires,
 Argentina
 prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
 prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb

profesor Arturo Calderon Simunovic, Universidad Austral, Puerto Montt, Chile

Marina Skrobica, Ph. D., dizajner

dr. sc. Ana Smontara, znanstvena savjetnica, Koprivnica

dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus

prof. dr. Tomislav Sunić, spisatelj

prof. dr. sc. Denis K. Sunko

docent Goran Pavel Šantek, prof. etnologije i filozofije

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskoga žrtvoslovnog društva

dr. sc. Anđelko Šimić, bivši veleposlanik, direktor Visoke škole za turizam i ugostiteljstvo u Kuala Lumpuru, Malezija

dr. sc. Tatjana Šimurina, dr med., anesteziolog, Zadar

dr. sc. i književnik Igor Šipić, Split

prof. dr. ing. Marija Šiško Kuliš, Split

doc. dr. sc. Dražen Švagelj, Vinkovci

prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

dr. sc. Kosta Urumović, red. prof.

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet.

Silvia Adriana Varela, Profesora en Letras, Instituto Fátima y Santísima Trinidad, Instituto Nuestra Sra. del Líbano

prof. dr. sc. Sanja Varošaneć

prof. dr. sc. Đurđica Vasilj

dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva

dr. Mile Vidović, umirovljeni profesor Nadbiskupijske klasične gimnazije u Splitu

doc. dr. sc. Mirela Vlastelica, dr. med., Split, Hrvatska

prof. dr. Petar Vrankić, prof. Bogoslovnog fakulteta, München

prof. dr. sc. Dario Vretenar

prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.

dr. sc. Petar Vučić, Zagreb

prof. dr. sc. Ante Vukasović, umirovljeni sveučilišni profesor, Zagreb

prof. dr. sc. Marija Vukelić-Shutoska, Skopje, Republic of
Macedonia

doc. dr. sc. Tihomir Vukelja

dr. Vida Vukoja, linguist

dr. Milan Vuković, umirovljeni sudac Ustavnog Suda RH i bivši
predsjednik Vrhovnog Suda RH

(...)

PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE

Poštovani predsjedniče Hrvatskog sabora, poštovani saborski zastupnici!

U posljednje vrijeme svjedoci smo sve agresivnijeg napada na hrvatski suverenitet, a napose na pravni suverenitet, zbog čega mi potpisnici ovoga prosvjednog pisma iskazujemo odlučan prosvjed i zabrinutost za budućnost Hrvatske.

Napadima na hrvatski pravni suverenitet želi se poništiti i pogaziti Odluka Sabora Republike Hrvatske o raskidu državnopravnih sveza s ostalim republikama i pokrajinama SFRJ i Deklaracija o proglašenju suverene i samostalne Republike Hrvatske, donesene 8. listopada 1991. Takvu Hrvatsku nekoliko mjeseci kasnije jedinstveno su priznale i sve članice EU-a i čitav svijet.

Odlukom Hrvatskog sabora jasno je utvrđeno da Jugoslavija kao državna zajednica više ne postoji. Republika Hrvatska odrekla je time legitimitet i legalitet svim tijelima dotadašnje federacije – SFRJ i odlučila ne priznati valjanim ni jedan pravni akt bilo kojeg tijela koje nastupa u ime bivše federacije – SFRJ.

Prosljeđivanjem Republici Hrvatskoj optužnica protiv hrvatskih građana koje su proizvela tijela bivše SFRJ, agresorske JNA, Republika Srbija pokazuje želju da bude slijednica bivše federacije kojoj je Hrvatska prije 20 godina otkazala svaki legitimitet i da izjednači krivnju agresora i žrtve. Time se, također, na svojevrsan način pokazuje da se velikosrpska agresija na Hrvatsku nastavlja pravnim i političkim sredstvima.

Dakle, temeljni cilj najnovije velikosrpske agresije na državnopravni suverenitet Republike Hrvatske jest popravljanje za Srbiju vrlo negativnih posljedica, nastalih zbog niza izgubljenih ratova u Miloševićevo vrijeme, što je ujedno i temeljni cilj novoga srbijanskog Memoranduma.

Slanje optužnica iz Srbije gotovo je istovjetno kao da su poratna Njemačka ili Italija poslale optužnice za ratne događaje poratnim vlastima u Poljskoj, Francuskoj, Češkoj, Slovačkoj, Grčkoj, Albaniji, Hrvatskoj itd.

Pomalo zbunjuje što EU, kad je riječ o tim pravnim aktima, traži pojašnjenje od Hrvatske, kao da ne zna tko je bio agresor na Hrvatsku, kao i komentar državnog odvjetnika Republike Hrvatske koji se upleće u opravdanost donošenja zakona, što nije primjereno ni demokratskim državama niti državi u kojoj je provedena dioba vlasti.

Možda nam jednostavno na taj način iz EU-a pokazuju da na Hrvatsku gledaju kao na koloniju, otvoreno nam poručujući da ne računamo sa suverenitetom u EU-u. Postavlja se pitanje je li Srbija „sama“ donijela tu odluku. Sjetimo se da je srbijanski predsjednik Tadić tražio da se hrvatski generali osude bez dokazane krivnje, s istovjetnim argumentima na koje se sada pozivaju iz EU-a. Na tim se „argumentima“ temelji i presuda Haaškoga suda. Je li takav zahtjev postavio „sam“ Tadić ili mu ga je sugerirao baš EU?

Pozivamo zastupnike Hrvatskog sabora da odlučno stanu u obranu hrvatskog suvereniteta, a napose pravnoga, jer će se građani i po tome opredjeljivati na sljedećim izborima. Istodobno, najodlučnije prosvjeduje protiv postupanja Republike Srbije koja je hrvatskim pravosudnim vlastima na pilatovski način prosljedila fantomske optužnice protiv hrvatskih građana. To samo svjedoči da još nije izvukla zaključke iz agresivnog rata koji su JNA i Miloševićeva Srbija vodile protiv Republike Hrvatske, prouzročivši najveće žrtve i materijalne štete u Europi nakon Drugoga svjetskog rata, te da nije odustala od projekta Velike Srbije.

Zar tim svojim činom Srbija zapravo nije preuzela izravnu odgovornost za zločine i razaranja što ih je JNA počinila u Hrvatskoj?

Zbog toga Srbiji treba u najkraćem mogućem roku dostaviti račun za ratne štete koje su u Hrvatskoj počinile JNA, Miloševićeva Srbija i njihove paravojne snage.

Iz dosadašnjih slučajeva jasno je da su optužnice (mnoge, ako ne i sve) sastavljene na temelju priznanja iznuđenih od hrvatskih zatočenika u srpskim koncentracijskim logorima pa Srbiji treba postaviti sljedeće zahtjeve/pitanja:

Kako je moguće da uopće razmišljaju o optužnicama koje sadrže bilo kakav dokaz koji je pribavljen na nezakonit način, tj. dobiven pod prisilom u srbijanskim koncentracijskim logorima? Kako to da

nakon tragičnih iskustava Drugoga svjetskog rata, Auschwitz, Dachau..., EU tako olako prolazi preko toga?

Ovim prosvjedom tražimo procesuiranje svih odgovornih za odvođenje, držanje i mučenje hrvatskih građana u srbijanskim koncentracijskim logorima u Srbiji. (Procjena je da je u tim logorima ubijeno ili nestalo oko 300 ljudi).

Tražimo međunarodnu potporu da se zaustave sve optužnice (ne samo iz Srbije nego i iz BiH) koje polaze od dokaza koji su dobivene pod prisilom, odnosno pribavljeni na nezakonit način.

Sve ove naše nevolje proizlaze iz činjenice da se u Hrvatskoj prihvatilo izjednačivanje agresije i obrane. Počelo se pričama o navodnom građanskom ratu, a provedeno je preko izjednačivanja ratnog zločina, koji čine agresori, i zločina u ratu koji se može dogoditi u obrani kao prekoračenje nužne obrane. To je u suprotnosti s međunarodnim pravom!

Tražimo vladavinu prava i hrvatski pravni suverenitet, umjesto dogovora na „visokoj razini“ koji služi skupljanju političkih bodova i uspostavi puzajuće „pravne jugosfere“.

Pozivamo zastupnike da na saborskoj sjednici 14. listopada, u petak, odgovorno štite suverenitet Republike Hrvatske i dostojanstvo narodnih zastupnika Hrvatskoga sabora.

U Zagrebu 8. listopada 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

akademik Dubravko Jelčić

akademik Andrija Kaštelan

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Nenad Trinajstić

dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskoga državnog sabora

prof. dr. sc. Andrea Aglič Aljinović

dr. sc. Mato Artuković

prof. dr. sc. Ivan Bakran

dr. sc. Mladen Bandić, dipl. ing. građ., Zagreb
 doc. dr. sc. Senka Banić, Split
 dr. sc. Josipa Barić, doc. FESB, Split
 dr. sc. Osor Barišić
 dr. sc. Mirko Belak, znanstvenik
 dr. sc. Zlatko Begonja, Upravitelj Zavoda za povijesne znanosti
 HAZU-a u Zadru
 prof. dr. sc. Mihovil Biočić, KBC Split, Medicinski fakultet
 Sveučilišta u Splitu
 akad. slikar Josip Botteri-Dini
 dr. sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
 prof. dr. sc. Velimir Božikov, Zagreb
 dr. sc. Marijan Brajinović, ministar-savjetnik, Beč, Austrija
 dr. sc. Morana Brkljačić Žagrović, dr. med.
 prof. dr. sc. Gojko Buljat, Zagreb
 prof. dr. Ante Čuvalo
 Marko Curać, novinar
 Joško Čelan, novinar i publicist, Split
 prof. dr. sc. Marin Čikeš, Rudarsko-geološko-naftni fakultet,
 Zagreb
 prof. dr. sc. don Josip Čorić
 prof. dr. sc. Vera Čuljak
 prof. dr. Vladimir Čepulić, Zagreb
 Mirko Čondić, pukovnik HV-a u m.
 dr. sc. Alojz Ćubelić, profesor na Katoličkom bogoslovnom
 fakultetu u Zagrebu
 prof. dr. sc. Vlado Dadić
 prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
 prof. dr. sc. Slavica Dodig
 admiral Davor Domazet Lošo
 prof. don Ilija Drmić
 prof. dr. sc. Andrej Dujella
 prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
 prof. dr. sc. Neven Elezović
 doc. dr. Srećko Favro
 prof. dr. sc. Krešimir Galešić, Zagreb

- prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović, Medicinski fakultet,
Zagreb
- doc. dr. sc. Martinia Ira Glogar
- prof. dr. sc. Željko Grabarević
- prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
- prof. dr. Vinko Grubišić, professor emeritus, Sveučilište Waterloo,
Kanada
- Hrvoje Hitrec, književnik, predsjednik HKV-a
- dr. sc. Zdeslav Hrepić, Columbus State University, GA, USA
- doc. dr. Hicela Ivon, Split
- dr. sc. Borka Jadrijević, izv. prof.
- dr. sc. Julije Jakšetić
- dr. sc. Domagoj Jamičić
- dr. sc. Zvonimir Janović, sv. profesor u m.
- dr. sc. Dubravko Jelić, znan. sur., Galapagos istraživački centar,
Zagreb
- dr. Milan Jelić, dipl. ekonomist, R. Argentina
- Anđelko Kačunko, svećenik i publicist
- prof. dr. sc. Duško Kardum, Zagreb
- prof. dr. sc. Ivan Karlić, Katolički bogoslovni fakultet Sveučilišta u
Zagrebu
- prof. dr. sc. Marijan Kirin, Zagreb
- prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
- prof. dr. sc. Ivan Kordić
- prof. dr. sc. Srećko Kovač, Institut za filozofiju, Zagreb
- Mate Kovačević, novinar
- dr. sc. Jadranka Kraljević
- general bojnik Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski
generalski zbor
- prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
- prof. dr. sc. Mario Krnić
- dr. sc. Nikša Krstulović
- prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš
- prof. dr. sc. Stipe Kutleša
- prof. dr. sc. Ante Lauc
- dr. sc. Inga Lisac, sveuč. nastavnik, Zagreb
- dr. sc. Srećko Listeš, Split, viši savjetnik AZOO-a

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof. dr. Maja Lukac-Stier, sveučilišni profesor, Buenos Aires,
Argentina
prof. dr. sc. Mate Ljubičić
Marko Magdalenić, prof., Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. Ivan Malčić, predstojnik pedijatrijske Klinike KBC-a
dr. sc. Ljubo Marangunić, sveuč. profesor u mirovini
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Mate Matas, Zagreb
Antun Mateš, akademski slikar
prof. dr. sc. Marko Matić, Split
doc. dr. sc. Anita Matković
dr. sc. Zvonimir Medvedović, ministar u prvoj Vladi RH, Zagreb
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Zlatko Miliša, Sveučilište u Zadru
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Pero Mioč, književnik, književni prevodilac i kazališni redatelj,
Šibenik
fra Dušan dr. Moro, docent, KBF Split
dr. sc. Smiljana Narančić Kovač
prof. dr. fra Andrija Nikić i 1238 mostarskih napretkovaca,
predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru
prof. dr. sc. Milan Nosić, Rijeka
Javor Novak, hrvatski publicist
Nikola Obuljen, dipl. ing.; saborski zastupnik u miru
dr. teol. Anto Orlovac, svećenik, Banja Luka
dr. sc. Tado Oršolić, znanstveni suradnik, Zadar
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Kanada
prof. dr. Mladen Parlov, izvanredni profesor na KBF-u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Davor Pavuna
Marija Peakić Mikuljan, književnica
prof. dr. sc. Ivan Perić
dr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
prof. dr. sc. Ivan Petričević, sveuč. prof., infektolog

prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Biserka Pigac, Varaždin
prof. dr. sc. Valdi Pisac, Pešutić, Split
Nenad Piskač, književnik, Zaprešić
dr. Ivanka Pižeta, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
prof. dr. Franjo Plavšić, toksikolog i književnik
dr. sc. Dora Pokaz
prof. dr. sc. Tanja Pušić
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, profesor Katoličkog bogoslovnog
fakulteta, Zagreb
prim. dr. sc. Darko Richter, dr. med., Zagreb
Mladen Rogina, red. prof., hrvatski branitelj
prof. dr. sc. Dora Sečić
Jakov Sedlar, redatelj
prof. dr. sc. Sven Seiwert, Zagreb
prof. dr. sc. Predrag Sikirić, Zagreb
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Stjepan Jimmy Stanić, estradni umjetnik
Miljenko Stojić, književnik, franjevac i novinar
Goran Pavel Šantek, izv. prof.
dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus, član Europske
akademije znanosti i umjetnosti, predsjednik Hrvatskog
žrtvoslovnog društva
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
prof. dr. Marijan Šunjic, rector emer., veleposlanik u miru
doc. dr. sc. Dražen Švagelj, patolog, Vinkovci
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., pjesnik
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
dr. sc. Magdalena Ujević Bošnjak, dipl. ing. kem. tehn.
prof. dr. sc. Stanko Uršić, Sveučilište u Zagrebu, FBF
prof. dr. sc. Kosta Urumović, Zagreb
dr. sc. Hrvoje Valpotić, dr. med. vet., Veterinarski fakultet, Zagreb
dr. sc. Mislav Vedriš, dipl. ing. šumarstva
Đuro Vidmarović, književnik i povjesničar
prof. dr. sc. Ivica Veža

prof. dr. sc. Zlatko Vrljićak, dipl. ing.
dr. sc. Petar Vučić, politolog
dr. sc. Zlatko Vučić, zn. savj. fiz., Zagreb
Tomislav Vuković, novinar, Glas Koncila
dr. sc. Željka Znidarčić, dr. med., Zagreb
doc. dr. Marija Žagar Zagreb
prof. dr. sc. Darko Žubrinić, Zagreb
Dusko Abramovic, Toronto, Canada
Nevena Abramovic, Toronto, Canada
mr. sc. Goranka Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Dražen Adam, dipl. ing., Kaštel Kambelovac
Zvonimir Ajduk, dipl. ing. građ. Split
Marica Alošinac, službenik, Bistrinci
Ivan Alpeza
Benedikt Aljinović, Kaštel Sućurac
Katica Amidžić Peročević, Zagreb
sestra Zdenka, Milica Andrić, Đakovo
Kata Andrijević, Zagreb
Dragutin Anđelković, dipl. iur., Zagreb
Martina Antunovic, Hamburg, Njemačka
Josip Anušić, vjeroučitelj
Boro Arambašić, dipl. pravnik, Vukovar
Stjepan Asic, dipl. dizajner, predsjednik Australsko-hrvatskog kongresa
Ivan Aščić, umirovljeni satnik HV-a
Jasminka Aščić
Luka Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
Marko Aščić, dipl. ing. el., Zagreb
don Miljenko Babić, katolički svećenik, dipl. teolog, ratni vojni kapelan
Ante Babin dipl. ing. brodogradnje, Kaštel Stari
Ivan Babić, književnik, Zagreb
Ivana Babić
Željko Babić, dipl. ing. kem. tehn. u mirovini, Zagreb
Ankica Babin, prof., Kaštel Stari
mr. sc. Zlatko Bacinger, predsjednik Bratovštine Petra Zrinskog - Časni stol Čakovec

Joso Bačelić, vozač, Zagreb
Marija Bačić, ugostitelj, Velika Gorica
Stipe Bačić, kuhar, Velika Gorica
Šime Bačić, ekonomist, Velika Gorica
Ilija Bagarić, dr. med., spec. patolog, Požega
Petra Bajo, prof.
prim. dr. Željko Baklaić
Dubravka Balenović, profesorica matematike na Nadbiskupskoj
klasičnoj gimnaziji, Zagreb
Zdravko Balenović, dipl. ing. strojarstva
Ivan Balić, Split
Ivan Banić, branitelj
Marijan Banić, Split
Ivka Baotić umirovljenica, Vinkovci
Mandica Baotić Blažanović, prof., Vinkovci
Lucija Barac, Adelaide, Australija
Kreso Barić, dipl. ing. računarstva, Split
Perica Barić, prof., ravnateljica gimnazije
Nataša Barišić, struč. spec. ing. aedif., Zagreb
Slavko Barišić, Zagreb
Krešimir Barković, muzejski radnik, Pariz
Sevda Barković, Pariz
Mate Barun, programer, Zaprešić
s. Vjencislava Kata Barun, časna sestra, Tučepi
Petar Barun
Ivo Basic, Hannover
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, stud.
Ivan Bastjančić, dipl. ing. stroj.
Ante Bašić, pravnik, Split
Daran Bašić, branitelj/invalid, Mostar
Đivo Bašić, Dubrovnik
Nikola Bašić, ekonomist, pisac, Vis
Stanko Bašić, umirovljeni strojarski tehničar, Split
Dinko Batur
Dragutin Bauman, ing. kem., član Predsjedništva Hrvatskoga
žrtvoslovnog društva

Mate Bekavac, geodet, Zagreb
Suzana Bekavac, pravnica, Zagreb
Marica Belobrajdić, Sydney, Australia
Mirko Belobrajić, Sydney, Australija
Darko Belović, kap., Rijeka
Hrvoje Belušić, prof. kineziologije, Zagreb
Mira Beljan, Ivanić-Grad
Joan Beram, Sydney, Australia
Stipe Bebek, Sydney, Australia
Tatjana Bekić, dr. med., Zagreb
Marijana Beram, Melbourne, Australija
Marko Beram, Melbourne, Australija
Mile Beram, Sydney, Australia
Sime Beram, Melbourne, Australia
Sime Beram, Sydney, Australia
Dobрила Berković-Magdalenić, prof.
Ivan Bićanić, ing., Zagreb
Marija Bićanić, umirovljenica, Zagreb
mr. sc. Nikola Bićanić, profesor
Ante Bilić, Canberra, Australia
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Franc Bilić, prof., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Stanislav Bilić, strojarski tehničar iz Krškoga, R. Slovenija
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., Zagreb
Margareta Bišćan, profesor matematike u mirovini, Zagreb
Gašpar Bjelopera, prof., Dubrovnik
dr. Anto Blažanović, Vinkovci
Nikola Blažević dipl. ing., Zagreb
Dražen Bogdan, dipl. oec., poduzetnik, Osijek
Gordana Bogdanović, Sydney, Australia
Josip Bogdanović, Sydney, Australia
Ljerka Bogner, prevoditelj, Zagreb
Petra Bolanča, dipl. tur. com., Zadar
Tomislav Bolanča, dipl. oec., Zadar
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Ignacije Borović, P. Eng., geolog, Vancouver, B.C. Canada

Nikolina Bošković, Rogotin
Blaženka Bošnjak, dipl. iur., Zagreb
Darko Bošnjak, dipl. ing. agr. univ. spec. oec.
Mirko Bošnjak, Split
Petar Bošnjak, Hrvace
Zdravko Bošnjak, dipl. ing., Zagreb
Lovre Botica
Anton Božičević, ing. prometa, dragovoljac, Oštarije
Stipe Božinović-Mador, prof., ravnatelj OŠ, Kaštel Lukšić
mr. sc. Tomislav Bradić
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., pjesnik
Maria Brajinović, sudski tumač za njemački jezik
Branko Bralić, Stobreč
Vjera Brčić, prof. povijesti, Zagreb
Danijel Brekalo
Dragica Brekalo
Ivan Brekalo
Klaudia Brekalo
Mario Brekalo
Mirko Brekalo
Tomislav Brekalo
Snježana Brkić, teolog i diplomirani kateheta, Zagreb
Žarko Brkić, odvjetnik, Zagreb
Kristijan Brkljačić, dipl. ing., Kaštel Stari
Zvonimir Brkljačić, dipl. ing. oec.
Lucija Brodarić, umirovljenica, Karlovac
Nera Brozović, Ogulin
Dragan Bubica, prof., Zagreb
Janko Bučar, književnik i novinar
Mario Budak
Nancy Budak
Leonardo Budimlić Majnarić, akademski slikar, član HDLU-a,
Zagreb
Danica Bukmir, Toronto
Miroslav Bukmir, Toronto
mr. sc. Barbara Bulat
Dražena Bule, magistar ekonomije, Zagreb

Gordan Bule, poduzetnik, Zagreb
Iva Bule, studentica, Zagreb
Jelena Bule, studentica, Zagreb
Frane Burazer, Split
prof. Jadranka Burazin
kap. Jozo Burazin
Vinko Buretić, Rijeka
Denis Burcul, Hamburg
mr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
Hrvoje Caha, Zagreb
Ljiljana Canjuga, dipl. soc. r., umirovljeni časnik HV-a
Lisa Ciaravalotti- Galić, Toronto
Juraj Cigler, dipl. ing. građ., Čakovec
Zeljko Crnjac
Zdenko Cubela
Tomislav Culjaga
Lovro Cunjak, Sydney, Australia
Nada Cunjak, iz Opatije
Vjekoslav Cunjak, dipl. oec., iz Opatija
prof. Ikica Cuvalo
Marija Cvelbar, dipl. ing., Zagreb
Ivanka Čaćija, dr. dent. med.
Ante Čarapina, dipl. oec.
Ante Čavka, svećenik, župnik, književnik
Velo Čerkez, gospodarstvenik
mr. sc. Vlasta Čizmić, Zagreb
Šime Čolak, dipl. oec., Zadar
Davorka Čović, dipl. iur.
Helanda Čović, Omiš
Geard Čujić
Marina Čujić
Hrvoje Čuljak, dipl. oec.
Ivanka Čuljak, prof.
Srećko Čuljak, dipl. oec, Zagreb
Tihomir Čuljak, dipl. oec.
Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica
Ivan Čaleta, dipl. ing.

Mate Ćavar, pjesnik i publicist, Zagreb
Ružica Ćavar, dr. stom. i dr. med., Zagreb
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
Ante Ćesić, ing. geodezije
Anto Ćosić, oec., Slavonski Brod
Marija Ćulap Imhof, medicinska sestra / Brig - CH
Anto Ćurić, dipl. ing. el.
Katica Ćurković, oec., Zagreb
Zdravka Dabo, hotelijer-ugostitelj
Ana Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Krešimir Dajak, stručni suradnik, Zagreb
Ivanka-Janka Debenjak- Magas, dr. med., internist u
 mirovini, Pariz
Mladen Deletis
don Ivan Delić, svećenik
Inga Depolo Bučan, dr. dent. med., Zagreb
Ivana Derek, Sulzbach, Germany
Zlata Derossi, prof.
Davor Dijanović, novinar, publicist
Valter Dobra, Šibenik
Miroslava Dodig
Marina Dojčić Horvat, Zagreb
Dragi Ante Doljanin, Hrvace
Ankica Domitrović, građevinski tehničar, Ogulin
Ivan Domitrović, student, Zagreb
Ivica Domitrović, autoprijevoznik, Ogulin
Josipa Domitrović, dipl. ing., Zagreb
Mate Dostal, Chicago, USA
Zvonimir R. Došen, dipl. ing.
Vesna M. Došen, ekonomist
Pero Draganić
Franjo Dragas, teolog i pisac
Ante Drmic
Anka Drnasin, dipl. oec.
Dražen Dugan
Kristina Dugan
Ivana Dugandžić Grković, dipl. iur.

Pero Dugandžić, Chicago, SAD
mr. sc. Danijel Dugonjić, dr. vet. med., Imunološki zavod, Zagreb
fra Tomislav Dukic, München
Viktor Dukić, elektrotehničar, Košute-Trilj
Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.
Ivo Duvnjak, dipl. ing. strojarstva
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., apsolvent filozofije i religijske
kulture
Marko Duvnjak, Sinj, ravnatelj Gimnazije
Mirela Duvnjak, prof., Kaštel Lukšić
Davorin Dužević, dipl. oec., Makarska
Ivica Dužević, oec., Makarska
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, Makarska - Split
Dragutin Dvojković, dr. med. dent., Zagreb
Nikola Đuretić, književnik
Miljenko Eljuga, Švedska
Niko Eres, oec., član predsjedništva Hrvatskoga svjetskog kongresa
Njemačke, Wuppertal, Njemačka
Zvonko Erceg, dipl. teolog
Michelle Fairbrothers, Chicago, USA
dr. Sanda Franić, psihijatar, Oslo, Norveška
Suzana Fanjek, Melbourne, Australija
Mario Ferenc, fotograf, Osijek
Damir Findrik, dipl. oec.
Marica Fučkar Marasović, prof. dipl. bibl.
Tanja Fuljek, Nova Bukovica
Marin Fuljek, Nova Bukovica
dr. Rajko Fureš
Ružica Gabriel, umirovljenica, Zagreb
Dragan Galić, hrvatski branitelj, Široki Brijeg
Ivan Galić, Toronto
Marija Galić, Toronto
Marijan Galić, Toronto
Tadija Galić, Toronto
Gordana Galić, Split
Ivan Galić, dipl. ing.
Josip Galić

fra Klement Galić, svećenik, Tomislavgrad, BiH
Mira Galić
Marinko Galić
Mladen Galić, Split
Pero Galić, Chicago, USA
Zoran Galić, odvjetnik, Zagreb
Slavko Galiot, prof., doktorand arheoloških znanosti
Dean Ganza, ing. elektrotehnike, Zagreb
Dunja Gaupp, Baden, Švicarska
Osvin Gaupp, Baden, Švicarska
Ante Gavranic, Sydney, Australija
Lenka Galzina Simunovic, Perú
Petar Gelo, urednik i voditelj Hrvatskoga radijskog programa
Melbourne
Karolina Gelsomino – Simic, Toronto
Nediljko Gilić, Trilj
Ante Gilja, umirovljeni brigadir HV-a, Vinkovci
Anđelo Glavan
Klaudio Glavan
Danica Glavaš
Vlado Glavaš
Ante Glavor, Predsjednik Hrvatsko-australskog literarnog i
umjetničkog društva, Sydney
Boris Glogar, dipl. ing. strojarstva
Ivan Gojmerac, Sydney, Australia
Maria Gojmerac, Sydney, Australia
Tomislav Golić, student
Sanja Grabarević, dr. dent. med., Zagreb
Ado Grah, umirovljenik, Buenos Aires, Argentina
Alejandro Grah, Ingeniero Electrónico, Buenos Aires, Argentina
Fernando Grah, ingeniero, Buenos Aires, Argentina
Maximiliano Grah, Técnico Informático, Buenos Aires, Argentina
Mato Grbac, Sydney, Australija
Frano Grbavac, poduzetnik, Zagreb
Ivan Grbavac
Josip Grbavac, Toronto
Josip Grbavac, student, Zagreb

Mate Grbavac, student, Zagreb
Miljenko Grbavac, Toronto
Stanka Grbavac, Toronto
Tonka Grbavac, Toronto
Nenad Grbesa
Marijan Grdašić, dipl. ing., Zagreb
Matija Grgat, prof. hrvatskoga jezika i književnosti, Zagreb
Josip Grgić, mag. oec.
Marija Grgić, Toronto, Canada
Matija Grgić, Toronto, Canada
Milka Grgić, Toronto, Canada
Nicole Grgić, Toronto, Canada
Stjepan Grgić, Toronto, Canada
Vinko Grgić, Toronto, Canada
Andrija Grgurević, Geelong, Australija
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing., Zagreb
Iva Grisogono, dipl. bibliotekar, Zagreb
Vladimir Grubešić, poduzetnik, Zagreb
mr. sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskoga društva političkih
zatvorenika, podruž. Zagreb
Tomislav Gudasić, Geelong, Australija
dr. Ljilja Gulić, liječnik-psihijatar, Zagreb
p. Vatroslav Halambek, SJ, urednik Hrv. programa vatikanskog
radija
Miroslav Hamš, poduzetnik, Zagreb
Gordana Hanžić, dipl. iur.
Davorka Harasim, prof.
Dragan Hazler, mr. farm. sc. & dipl. ing. biokem; predsjednik
HAZUD-a, CH-Basel
mr. sc. dr. Renata Heinzl, Zagreb
Vince Hergovich, dipl. ing., načelnik sela Ólmod/Plajgor,
Mađarska
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Stjepan Hodak, Sesvete
Anđela Hodžić, profesor
Elamer Hodžić, student
Timea Anna Horvath, novinarka, Mađarska

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik, Zagreb
Rade Hrkač
Kristina Hublin, studentica, Rijeka
Sanjin Hublin, Rijeka
Stella Hubmayer, tajnica, Buenos Aires, Argentina
Ana Marija Hunjadi, oec., Zagreb
Vanessa Hunjadi, student, Zagreb
Vlatka Husnjak
Marija Hutinski
Mladen Ibler, dr. med., Silba
Stanko Ivanković, Sydney, Australija
Ivica Ivanković, Zagreb
Terezija Ivanušec, domaćica, Đakovo
Ivica Ivanušec, Đakovo
Ivana Ivanušec, studentica, Đakovo
Stjepan Ivanušec, med. tehničar, Đakovo
Mile Ivezić, Chicago, SAD
Zlata Ivezić, Chicago, SAD
Šime Jakelić, inženjer elektrotehnike, Zagreb
T omislav Jakobović, viši medicinski tehničar, Đakovo
Ilija Jakobović, poljoprivrednik-umirovljenik, Đakovo
Ruža Jakobović, domaćica, Đakovo
Verica Jakobović, ekonomski tehničar, Đakovo
Josipa Jandrić, geodetski tehničar
Srećko Jandrić, dopredsjednik DPD-a „Uzašašće Isusovo”,
Cerovnik
Dražen Janeš
Ivana Jerčinović, studentica, Zagreb
Marko Jerčinović, dipl. ing. fizike, Zagreb
Damir Javoran, aviomehaničar, Zagreb
Branko Jazić, Sydney, Australia
Joško Jež, umirovljenik
dr. Veselko Jovanović, stomatolog, predsjednik koordinacije HDZ-
a NRW
Darko Juka, književnik i novinar
Ana Jukić, prof. hrvatskog jezika i književnosti, Vukovar
Branimir Jukić, prof., Split

Drago Jukić, Split, prof.
 Sanja Jukić, dipl. oec., Zagreb
 Stanko Jukić, dipl. iur., Split
 Tomislav Jurasinovic, mr.
 Davor Jurica
 Mirjana Juricic, Zürich/ CH
 Josipa Juričev-Sudac, dipl. ing.
 Mijo Jurić, autor, Beč
 Mario Jurin, dr. med.
 Branko Jurisić, Toronto
 Marija Jurisić, Toronto
 Zoran Ante Jurišić, ing. el., tajnik MH Podstrana, književnik i
 novinar, hrvatski branitelj
 Darinko Jurković
 Zlatko Jurković, Zaprešić
 Ivan Jurlina, oec., Rijeka
 Tomislav Kaćunko, Split
 Damir Kalafatić, dipl. ing. kemije, u. m.
 Marija Kalafatić, dipl. ing. kemije, u. m.
 Kata Kanis, VKV kuharica, Sarvaš
 Domagoj Kanis, kuhar, elektrotehničar, Sarvaš
 Ilija Kapetanović, Sydney, Australija
 Lela Kapetanović, Sydney, Australia
 Danijel Karamatić, Rijeka
 Jana Karamatić, Rijeka
 Dražen Keleminac, dragovoljac Domovinskog rata i predsjednik
 Autohtone - Hrvatske stranke prava
 Douglas Kezele, Toronto
 mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
 Josip Kirigin, dipl. ing. naftnog rudarstva, Zagreb
 Sonja Kirin, Toronto
 Ivan Klarić, dipl. ing. građ., u. m.
 Tonći Klarić, Guarantee Inspector
 Tereza Klier, Zadar
 Kruno Ključević
 Nikola Knez, President, iFilms LLC
 Đuro Knežić

Mate Knezović, odvjetnik, predsjednik Građanske inicijative

MORE JE KOPNO i Obiteljske stranke

mr. sc. Bože Kokan, Split

Katarina Kokan, dipl. ing. elektrotehnike, Split

Josip Kokić

Alojzije Kokorić, ing., Tribunj

Ante Kokotović, Sydney, Australia

Stipe Kokotović, Sydney, Australia

Marica Kolić, referent, Drežnik Grad

Nikola Kolić, poljoprivrednik, Drežnik Grad

Karlo Kolonić, dipl. oec. Zagreb

Marija Komar

Anastazija Komljenović, prof., Velika Gorica

Nikša Koncani

Damir Ivan Konjevod, mag. inf.

Marija Konjevod

Branko Kornfeind, Mag., župnik, Austrija

dr. Zdenko Korunda, Naples, Florida

dr. Nena Korunda, Naples, Florida

Josip Kosović, prof., Split

Vesna Kostanjevečki, načelnica odjela

Ivan Kostrenčić, Justice of Peace, Perth WA, Australija

Ljudevit Kotnik, dipl. ing.

Ante Kovač, dipl. ing. geod.

Dominik Kovač, Canberra, Australija

Marija Kovač, umirovljenica

Stjepan Kovač, prevoditelj

Saša Kovačec, dipl. ing. građ., Slav. Brod

Milica Krakan, Švicarska

Marina Kralik, književnica i prevoditeljica

Tomislav S. Krcmar

Tatjana Kren, prof., Zagreb

Ante Krišto, Zagreb

Vesna Križanac, umirovljenica, Sesvete

fra Mijo Križanac, redovnik, Mostar, BiH

Rozimila Križanac, časna sestra, Međugorje, BiH

Jakov Križanac, dipl. ing., Sesvete

Marija Križanac, prof., Sesvete
Ivan Križanac, student, Sesvete
Fran Križanac, student, Sesvete
Ilija Križanac, dipl. kriminalist, Sesvete
Branko Križanac, vozač, Zagreb
Nikola Križanac, dipl. oec., Vinkovci
Ivka Križanac, carinska službenica, Vinkovci
Marina Križanac, mr. oec., Vinkovci
Monika Križanac, student, Vinkovci
Ivan Križanac, umirovljenik, Vođinci – Vinkovci
Ana Križanac, umirovljenica, Vođinci – Vinkovci
Branka Križanić, dipl. ing., Karlovac
Mladen Križanić, dipl. ing., Karlovac
Jure Krpan, Chicago, USA
Željka Kršinić Medić, dipl. ing. arh.
Marija Kruhek, prof. engleskog i ruskog, Zagreb
Monika Kruhek, magistar financija, Zagreb
Stjepan Kruhek, prof. filozofije i njemačkog jezika, Zagreb
Sandra Kruhek, student, Zagreb
Petar Kružić, dr. st., Stuttgart
fra Ante Kukavica, dipl. teolog, ratni vojni svećenik i invalid
Domovinskog rata
Irena Kuharić, mr. pharm., Zagreb
Zvonimir Kuharić, dipl. ing., Zagreb
Stipe Kulas, Sydney, Australija
Ante Kunek, dr. vet., Australija
Alma Almira Kunst, dipl. polit., Zagreb
J. Eduardo Kunstek P, Gerente Comercial, Itacamba Cemento S.A.,
Bolivia
Ante Kurevija, umirovljenik, Zagreb
Stana Kurevija, umirovljenica, Zagreb
Ana Kurevija, odgojiteljica, Zagreb
Vesnica Kušar, geograf, Zagreb
Miroslav Kušek, dipl. iur.
Aurelina Kutleša, prof. glazbe
Ana Landeka, Vinkovci
Krešimir Landeka, Vinkovci

Božo Lasić, poduzetnik
Matija Lasić, teolog
Krešimir Lasić, poduzetnik
Ilija Lasić, skladištar, Velika Gorica
Slavica Lasić, umirovljenik, Velika Gorica
Blago Leko, Zagreb
Helen Leko, Zagreb
Ljubica Leko, Zagreb
Mladen Leko, Canberra, Australija
Paulina Leko, Canberra, Australija
Zdenko Leko, Zagreb
Miroslav Lelas, Split
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
mr. sc. Šime Letina, publicist, Washington DC
Sanja Lipnjak, prof. Zagreb
Ankica Lojkić, Sirač
s. Jelena Lončar
Mladen Lojkić, Sirač
Nikola Loncar, Sydney, Australija
Božo Lončar
Daniela Lončar
Đurđica Lopac
Fabijan Lovoković, JP Urednik i publicist, Sydney, Australia
Kazimir Lovrić, dipl. ing. drvne industrije, Švicarska
Neda Lovričević, dipl. ing. mat.
Danijel Lučić, dopredsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa
Njemačke, Darmstadt/ Njemačka
Franjo Lučić, prof., Dugo Selo
Ivica Luetić, novinar
Agustin Lukanović, Sydney, Australija
Željko Lukašević, dipl. ing. građ., Zadar
dr. Ljerka Lukašević-Milić
Ivan Lukenda, Zadar
Jozo Lukenda, Zadar
Krunoslav Lukenda, Zadar
Ivo Lukic, Sydney, Australija
Rade Lukic, predsjednik Hrvatskoga svjetskog kongresa u Austriji

Roza Lukić, Sydney, Australija
mr. sig. Ivan Lulić
Ksenija Lukić, dipl. oec., Osijek
Martin Lulić, Sydney, Australija
Vladimir Lušić
Ivica Ljubanović, vozač, Hrvatski Leskovac
Mato Ljubanović, cestar, Tounj
Ružica Ljubanović, ekonomski tehničar, Tounj
Ružica Ljubanović, čistačica, Hrvatski Leskovac
Damir Ljubičić, ing. telekomunikacija, Zagreb
Mate Ljubičić, dipl. oec.
Zoran Ljubić, prof., Split
Blaženka Ljubović
Ana Ljulj, Windsor, Ont. Canada
Jakov Ljulj, Windsor, Ont. Canada
Darko Markvart, MEng Aeronautical Eng, London, UK
Melita Mađer, dipl. oec., Zagreb
Berislav Mađer, bivši nogometaš i nogometni sudac
Gordana Mađer, studentica
Mirjana Mađer, studentica
Snježana Mađer
Luka Magdalenić, prof.
Stjepan Magdalenić, umirovljenik
Blažena Magdić, umirovljenica
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a
Zvonimir Magdić, novinar, u miru
Vesna Mahečić, prof.
Ankica Majetić, umirovljenica, Ogulin
Ante Majetić, umirovljenica, Ogulin
Diana Majhen, Zagreb
Hrvoje Majhen, dipl. ing., Zagreb
Mirjana Emina Majic, književnica, Sydney, Australija
Mirjana Majnarić, ekonomist-računovođa, u mirovini, Zagreb
Marijan Majstorović, novinar, publicist i izdavač
Ana Malekinušić, strojarski tehničar, Popovača
fra Ivan Maletić, župnik župe Presvetog Imena Isusova na
Miljevcima

Mijo Maljković, inovator
Radica Maljković, tekstilni tehničar
Ankica Mandarić, diplomirani ekonomist, umirovljeni satnik,
Mostar
Zorica Mandić, Zagreb, ekonomistica, studentica teologije, majka
troje djece
Živko Mandić, urednik u m., Budimpešta
Mirjana Marelić, prof.
Mato Marić, Goldcoast, Australija
Mijo Marić
dr. Radolav Marić, ABOG, FLEX, LMCC, ECFMGs.
Miljenko Marić, prof., dopredsjednik Udruge 4+ Cetinskog kraja,
Košute
Vida Mila Marijan, časna sestra, Tučepi
Anita Martinac, dipl. iur., Mostar
Andrija Mažić, Sisak
mr. sc. Nedjeljko Marinov, Primošten, ravnatelj OŠ
Vjekoslav Marjanović, iur., u mirovini, Pula
Dragica Marjanović, tekstilna radnica u mirovini, Pula
Marija Markić, CTC, Canada
Slobodan Markić, P. Eng., Canada
Bozo Marković, dipl. ing. kem., Buenos Aires
Ankica Markulin, profesor, Zadar
Ivo Markulin, kap. d. pl., Preko
Iva Maroević, Zagreb
Josip Maršić
Stipe Marušić, ing. telekomunikacija, Split
Zorica Marušić, Sydney, Australia
mr. sc. Zvonko Marušić, Zabok
Vide Maslač poduzetnik Zagreb
dr. Branka Maslač, spec. pedijatar, Zagreb
Jakov Maslač poduzetnik Zagreb
Mato Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Marija Maslač, kuharica, Velika Gorica
Ana Maslač, referent, Velika Gorica
Lucijan Maslač, stručni suradnik, Velika Gorica
Mirko Maslač, ugostitelj, Velika Gorica

Andrijana Maslač, diplomirani novinar, Velika Gorica
Pero Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Ivana Maslač, student, Velika Gorica
Luka Maslač, diplomirani pravnik, Velika Gorica
Senka Maslač, referent, Velika Gorica
Mato Maslač, student, Velika Gorica
Nedjeljko Maslač, referent, Zagreb
Mirjana Maslač, profesor, Zagreb
Marko Maslač, student, Zagreb
Marinko Maslač, ugostitelj, Zagreb
Marijana Maslač, trgovac, Zagreb
Đuro Maslač, student, Zagreb
Marko Maslač, student, Zagreb
Ivan Maslač, ugostitelj, Velika Gorica
Gordana Maslač, kućanica, Velika Gorica
Filip Maslač, student, Velika Gorica
Cvjetko Maslač, ugostitelj, Zagreb
Đurđica Maslač, cvjećarica, Zagreb
Tomislav Maslač, dipl. ing., Zagreb
Dubravka Matanić, dipl. oec., Zagreb
Hrvoje-Srećko Matanović, ing., Zadar
Ivanka Matanović, umirovljena namještenica, Zadar
Ivo Matanović, umirovljeni viši tehničar, Zadar
Vlade Matas, prof., Split, viši savjetnik AZOO-a
Branko Matijević
Karla Matić, student, Zagreb
Marijana Matić, dipl. oec., Zagreb
Slavica Matić, profesor hrvatskog jezika i književnosti, Osijek
dr. Josip Matjan, die
Mile Matković, vatrogasac
Marij Matulina, sociolog u mirovini, Zadar
Mirko Matuško, odvjetnik, Zagreb
Milena Matuško, dipl. oec., Zagreb
Mira Matuško, odvjetnica, Zagreb
Duje Mazić
Željka Medak, Zagreb
Vjeko Medvidović, ing. građ., Zadar

Blaž Mešin, dipl. ing. sig.
Svemirka Meštrović Bralić, Stobreč
Zoran Meter, Rijeka
Cika Mikolčić, profesor, Zagreb
Marko Mikulandra, dramski pisac
Paulina Mikulić, PhD Candidate, Monash University, Clayton, VIC
Cvjetko Milanovic, Adelaide, Australija
Vedran Milanović-Litre, dipl. oec.
s. Suzana Iva Milardović, časna sestra, Tučepi
Vedrana Milas, novinarka, politolog, Zagreb
Jelena Milicević, Canberra
Vinko Milicević, Canberra
Marko Milinković, Varaždin
Roko Milković, mag. politologije
Alenka Mimica, dipl. iur., tajnica Gradske knjižnice Marka
Marulića, Split
Luka Mimica, student kiparstva, Split
Mario Mimica, dipl. ing. geografije, Split
Smilja Mimica, prof., Omiš
mr. sc. Ivica Mintas, dipl. ing. građ.
Milivoj Mlikota, građevinski tehničar, Split
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
iseljeništa „Krasna zemljo“, Pula
Mirella Mornar
Ana Moro, porezna savjetnica, München
mr Ante Moro, politolog, München
Marinko Moro, porezni savjetnik, München
Marius-Nikola Moro, student, München
Marija Moro-Visak, porezna savjetnica, München
Senko Mrkić
Miro Mucić, ekonomist, Makarska
Ivan Muzic
Silvija Mužak, prof. glazbene kulture, Zagreb
Mario Mužinić, Sv. Nedelja
Mirjana Mužinić, Sv. Nedelja
Ankica Nakić, zdr. tehničar
Dubravka Nemeti Žigrović, mr. pharm.

Mate Nevistić, poduzetnik, Zagreb
Helena Nevistić dipl. oec., Zagreb
Krešimir Nevistić, dipl. ing., Zagreb
Ivan Nevistić, mr. phil., Zagreb
Božena Nevistić, mr. phil., Zagreb
Vlado Nigović, ing. građ., Sisak
Radoslav Novak, dipl. pravnik, Mostar, BiH
Ivan Novosel, dipl. teolog
Palma Njavro, dipl. oec., Zagreb
Vesna Obadić, Samobor
Alfred Obranić, dipl. ing., predsjednik Hrvatskog društva političkih
zatvorenika
Srđana Obratović, dipl. oec., Zagreb
Darko Omrčen, Osijek
Boris Ora, Sydney, Australija
Josip Orea, Sydney, Australia
Dubravko Orlović, Brdovec
Sibijana Oršolić, prof., Zadar
Marijan Osmak
Vinko Ostojić, publicist, Zagreb
dr. Andro Ozretić, Split
Branko Ozretić, dipl. politolog, glazbeni umjetnik
Ivica Pacarek, Toronto
Melita Pacarek, Toronto
Michael Pack, Engleska
Mirta Padovan Nakić, prof.
Dragica Palada, odgojiteljica, St. Louis, USA
Zvonimir Pandžić, dipl. ing., Zadar
Zvonko Pandzic
Mate Papić, poduzetnik, Velika Gorica
Stojan Papić, poduzetnik, Zagreb
Zdravko Papić, komercijalist, Zagreb
Hrvoje Papić, dipl. oec., Velika Gorica
Marija Papić, umirovljenica, Velika Gorica
Marija Papić, dipl. ing., Sesvete
mr. sc. Josip Papković, dipl. ing. fiz., Zagreb
Marija Papković, dipl. iur., Pušća Donja

dr. Ljubica Paradžik, liječnik-psihijatar, Zagreb
Drago Parancin, Sydney, Australija
Davor Parlov
Elza Parlov
Marija Parlov, prof., Split
Iva Pašalić, studentica, Osijek
Martina Pašalić, apsolutna fizike PMF Zagreb, Sotin
Tea Pašalić, student medicine, Sotin
Tomislav Pašalić, doktor veterinarske medicine, Čepin,
Jakov Pašalić, dipl. ing. elektrotehnike, Osijek
Ana Pašalić, liječnik, spec. obiteljske medicine, Osijek
dr. Berislav Pašalić, Osijek
Marija Pašalić, kućanica, Osijek
Tomislav Pavicic, dipl. ing., Quilmes, Pcia. de Buenos Aires,
Argentina
Slavko Pecirep, Domaljevac
Gustavo M. Peirano Mitoš, dipl. ing., Buenos Aires, Argentina
Matea Pejić, Dubrovnik
Ante Peko, učitelj u mirovini, Podstrana
Mladenka Peko, nastavnica matematike i fizike, Podstrana
Šimun Penava, prof., povjesničar, Zagreb
Zvonimir Penović, književnik, Split
Mara Peranić, Novalja
Mario Peranić, Novalja
Juraj Peresin, umirovljenik, Port Moody, British Columbia, Canada
Nadaja Peresin, umirovljenica, Port Moody, British Columbia,
Canada
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Jasna Perić, dipl. pravnik, Osijek
Marija Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
Marjan Perić, ing. informatike
Petar Perić, prof., Kaštel Gomilica
Stipan Perić, dipl. oec, Tomislavgrad
Ivo Perišić, dipl. ing. matematike, Split
mr. sc. Ante Perković, prof. fizike i vjeronauka
Marija Perković, dipl. iur., Split
Marko Perković, Zagreb

Katarina Peročević, Zagreb
Ante Peroš, Sydney Australia
Borna Petek, dipl. ing. šum.
Iva Petek, dipl. ing. preh. biotech.
Ljiljana Petrak, prof.
Lacko Petravić, Toronto
Ivan Petričević
Stipo Pilić, prof., Zagreb
Josip Pintarić, dipl. ing. elektrotehnike, Zagreb
Tomislav Pipunić, Melbourne, Australija
Edo Pivcević
fra Martin Planinić, Ploče, Tepčići
don Mili Plenković, župnik u Hvaru
mr. sc. don Bernardo Pleše
Miljenko Plisić, medicinski tehničar
Ivanka Polić, Jezera
Jasenska Polić Biliško, prof., Zagreb
Kruno Poljak, mr. sc & die, Zagreb
Siniša Poljak, mr. ing. el.
Tomislav Popović, dipl. oec., umirovljenik
mr. sc. Boris Posavec, Sisak/Zagreb
mr. sc. Ivan Prce, Dubrovnik
Katica Prce
Mitar Prce, dipl. oec. Dubrovnik
Silvana Prce
Marcela Prebeg, nastavnica
Marija Predrijevac, prof. povijesti, u mirovini
Katica Pribanić, ekonomski tehničar, Tounj
Katarina Pribanić, magistra razredne nastave, Tounj
Nikola Pribanić, strojar, Tounj
Valentina Pribanić, student, Tounj
Ivica Primorac, prof., časnik HV-a u miru
Anton Pucko
Krešimir Puklavec, dipl. ing.
Marijan Puljiz, prof., ravnatelj gimnazije
Josipa Punda, studentica
mr. Andro Purčić, Beč, Austrija

Mira Radičević

Jozo Radoš, prof. PTO-a, Zagreb

Luka Raguz, dr. med., Englewood, NJ, USA

Marinko Raguz, dipl. iur., Stolac

Ivan Rajković, informatičar-specijalist za računalne mreže, Valpovo

Boško Ramljak umirovljeni časnik HV-a, invalid Domovinskog
rata (2 puta ranjen), harambaša i član uprave Sinjske Alke

Esteban Angel Ramljak

Petra Ramljak, student, Zagreb

Iva Ramljak, student, Zagreb

Petar Ramljak, učenik, Zagreb

Zdravka Ramljak, dipl. iur., Zagreb

prim. mr. sc. Miljenko Raos, dr. med.

Milko Rasić, stručnjak u Informatici, Bs. As. -Argentina

Slavko Rasić, bojničnik, Bs. As. - Argentina

Tomislav Rasić, student, Bs. As. Argentina

Stipo Rašić, dragovoljac, branitelj i ekonomist

Ivica Ravić, dr. vet. med. asistent na Poljoprivredno-prehrambeno-
tehniološkom fakultetu u Mostaru

Toni Relja, predsjed. mladeži HČSP-a, Split

Božo Režić, dipl., oec.

Ivanica Režić, Kaštela

Kata Režić, Kaštela

Glorija Ribić, Dubrovnik

Leona Ribić, studentica, Dubrovnik

Stjepan Ribić, vojni umirovljenik, Dubrovnik

Vesna Ribić, odgojiteljica, Dubrovnik

Julie Rocha, Toronto

Romana Rođaković, Zagreb

Ana Rogulj, Split

Stefica Rojenko, Toronto

Ivo Roso, Geelong, Australija

Božidar Ručević, dipl. ing., u miru

Tomislav Rukavina, dipl. ing. gradj.

Zorica Rukavina, prof.

Davor Runtić, prof., Vinkovci

Rebecca Rupert- Sovulj, Toronto

Berislav Rusan, profesor geografije i povijesti, Zagreb
Ida Rusan, studentica, Zagreb
Mirta Rusan, studentica, Zagreb
Zrinka Rusan, doktor medicine, Zagreb
Hrvoje Saban
Tomislav Sarić, Zagreb
Mladen Schwartz
mr. sc. Ivan Sečić
Robert Sedlar, Zagreb
Roman Segarić, dipl. oec., umirovljenik
Jozo Semren, dipl. ing. strojarstva, Zagreb
Marica Serdarević, prof., Omiš
Branko Sesar, prof. povijesti i latinskog jezika, Zagreb
Dijana Iva Sesartić, samostalni umjetnik, Solin
dr. Mario Sičaja, liječnik, Zagreb
Roko Sikirić, zrakoplovni tehničar
Kruno Simović, predsjednik koordinacije HDZ-a Srednja
Njemačka, član predsjedništva Hrvatskoga svjetskog kongresa
u Njemačkoj
Hrvoje Simunic, dipl. ing. Strojarstva, u mirov., Bs. As. –
Argentina
Marija Simunic, umirovljenica
Marijana Simunic, Buenos Aires, Argentina
Zeljka Simunic, umirovljenica, Bs. As. – Argentina
Joe Siric
Nediljka Skoflic, Sydney, Australia
Darko Skokić, dipl. ing., Valpovo
ing. Marija Slišković
Adriana Smajić, odvjetnica i sudski tumač za hrvatski-španjolski,
Buenos Aires
Mijo Sovulj, Toronto
Oliver Sovulj, Toronto
Filip Sovulj, Toronto
Andrija Sovulj, Toronto
Višnja Spajić, novinar, Široki Brijeg
Ankica Spehar, Geelong, Australija
Marko Spiranović

Jozo Stanić, Sydney, Australija

Barbara Stanić, pjevačica

Vjera Starcević, Pakoštane

Vladimir Stefulić, Toronto

Slavica Stefulić, Toronto

Anita Stiebert, profesor hrvatskog i njemačkog jezika i književnosti

dr. Jadranka I. Stier, pedijatar (u mirovini), Dubrovnik

Darijo Strehovac, HRVI Domovinskog rata i autor dvaju romana o ratu

Danijela Strehovac, upravni referent, supruga hrvatskog branitelja

Marija Strehovac, umirovljenica, majka branitelja

Bosiljka Sučić, Zagreb

Helena Sučić, oec., Zagreb

Hrvoje Sučić, dipl. oec., Zagreb

Stipe Sučić, oec., Zagreb

Tomislav Sučić, Zagreb

Dubravko Suša, Livno

Andrija Sušak

Ivan Sušak

Paška Sušak

Rade Sušak

Ivica Suton, dipl. ing., obrtnik, Zagreb

fra Tomislav Svetinović, župni vikar u Podhumu kod Livna

Nevenka Šaflin, domaćica

Zdenko Šaflin, umirovljeni policajac

Manda Šakić, kemijski tehničar-njegovateljica, Sarvaš

Bosiljka Šaravanja, mag. ing. techn. text.

Drago Šaravanja, književnik

Ante Šare

Ivan Šarić, notar, predsjednik kulturne udruge Hrvatska uzdanica

Uskoplje

Stanko Šarić, dipl. ing. građ., (glazbenik, Ex Zlatni dukati, sada

Najbolji hrvatski tamburaši), Zagreb

Oskar Šarunić, snimatelj, novinar

Renato Šelj, predsjednik udruge HVIDRA, Črnomerec

Mile Šerić, Mostar

Marko Šimat, dipl. ing. el., informatičar i diplomat u mirovini

Bernard Šimović, Zagreb
Joso Šimurina, pravnik u mirovini, Zadar
Manda Šimurina, Zadar
Andreja Šipić, dr. med.
Ladislav Šipić, dipl. ing. el.
Ivan Škarica
Rade Škarica, dr. med., neurokirurg, Opća bolnica Zadar
Ivica Škarić, prof., Split
Željana Škegro, nastavnica hrvatskog jezika i književnosti,
Makarska
Ivica Škiljo, dipl. ing. elektrotehnike, Split
Petar Škorić, mag. novinarstva, Split
Karmen Škrinjarić, oec., Pula
Branimir Škugor, mag. ing. elektrotehnike, Zagreb
Ivan Šoić
Anita Šola
Anđelka Špančić, dr. med., Pakrac
Darko Španić, dipl. oec., Nova Gradiška
Ana-Mary Špehar, student, Ogulin
Davor Špehar, Sv. Nedelja
Ivana Špehar, Sv. Nedelja
Tomislav Špehar, dipl. pravnik, Ogulin
Zlatko Špoljar, procjenitelj kemijsko-tehnoloških šteta
Barica (rođ. Gavranović) Špoljarić
Krasnodar Špoljarić
Marlina Štimac, Chicago, USA
Mile Štimac, Chicago, USA
Mirjana Štimac, Chicago, USA
Marija Švagelj, dr. med., kirurg, Vinkovci
Davor Švec
Pero Tadić, književnik, Zagreb
prof. Šimo Talajić
Martin Terzić
Pero Todorić, Zagreb
fra Zvonko Tolić, prof., Stuttgart
Ivan Tomac, Sydney, Australija
Ana Tomasic, Chicago, SAD

Ivana Madunić, oec., Tomislavgrad
Ruža Tomić, Tomislavgrad
Ana Tomljenović, dipl. oec., Zagreb
Željko Tomašević, mag. iur., član predsjedništva Hrvatskoga
 žrtvoslovnog društva
Nada Topolko, prosvjetna djelatnica u mirovini
Lucas Dela Torre-Damjanovic, P. Eng, Punta Arenas, Chile
Dijana Tot, odgojiteljica, Dubrovnik
Đani Tot, Dubrovnik
Stjepan Tot, učenik, Dubrovnik
Arpad Toth, Zaprešić
Bruno Toth, Zaprešić
Zorica Toth, Zaprešić
Romano Tripalo, dr. med.
Snježana Trojačanec, mr. fiziologije, Skopje, Makedonija
Luisa Trombetta Burić
Zvonimir Trusić, utemeljitelj Dragovoljaca Domovinskog rata
Ante Tucak, prof., Omiš
Damir Tučkar, dipl. ing., Zagreb
Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ., Zagreb
Ana Tunjić Čaleta, dr. med.
mr. Lucija Turkalj
Vera Uglešić, prof. Zadar
Bože Ujević, profesor povijesti i geografije, Split
Stjepan Ujević, ing. građ., Split
Ivica Ursić, neovisni novinar i publicist
Ivan Vakula, umirovljenik
Ankica Valenta, prof.
Denis Vekić, prof.
Ksenija Vekić, prof.
Tomislava Vidić, mr. phil., Zagreb
mr. sc. Krešimir Viduka, dipl. ing.
Valentina Vig
Valentina Visak, bacc. oec., München
Zrinka Visak, studentica, München
Ivo Visković, dipl. ing., Zagreb
Ankica Vlaić, Sesvete

Ante Vlaić, Sesvete
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ana Vojković, oec., Split
Tajana Vojvodić, Samobor
Željko Vojvodić, Samobor
Marinko Volarević, Chicago, USA
mr. Ivana Voltić, Windsor, Ont. Canada
Kata Voltić, Windsor, Ont. Canada
dr. Laura Voltić, Windsor, Ont. Canada
Vjekoslav Voltić, Windsor, Ont. Canada
Berto Vranić, Toronto, Canada
Zora Vranić, prof., viša savjetnica AZOO-a, Split
Natalija Vrban
don Ivan Vrdoljak, svećenik- župnik, Zadvarje
Frano Vrgoč, dr. vet. Sinj
Stipe Vrkić, Kruševo
Carmen Vrljicak Verlichak, spisateljica novinarka, Buenos Aires
Joza Vrljićak, magistar ekonomije, urednik časopisa Studia
Croatica, Buenos Aires
Mirjana Vrsalović, mag. pharm., Zagreb
Mirko Vučić, prof.
Krešo Vujčić, branitelj, Đurđevac
Stanko Vukoja
Antun Vuković, dipl. građ. teh., Stuttgart, Njemačka
Ivica Vuković, dipl. ing. mat.
Ani Vuletić, dipl. ing. građ.
Lea Vuletić, dr. med. dent.
Petar Vulić, književnik
Stefica Zdilar, Sydney, Australija
Mladen Zelić
Jozo Zeljko
Katarina Zeljković, Toronto
Nicholas Zeljković, Toronto
Agata Zidanić, Skakavac, Karlovačka županija
Ivan Zlopaša
Bruno Zorić, prof. savjetnik, Zadar

Anka Zovko, Timberlake OH, USA
Blago Zovko, Timberlake OH, USA
Jerry Zovko, Timberlake OH, USA
John Zovko, Timberlake OH, USA
Maria Zovko, Timberlake OH, USA
Oliver Zrnica, Sydney, Australija
Bože Zuro, Sydney, Australija
Ante Zvonar dipl. ing. Zagreb
Antonio Zuvela, pravnik, Buenos Aires, Argentina
Ana Žabek, Sydney, Australia
Marko Žabek, Sydney, Australia
Amela Žaja, upravni pravnik, Zaprešić
Ante Žaja, akademski slikar, član HDLU-a, Zaprešić
Marko Žaja, umirovljenik, Aržano
Franka Žaja, domaćica, Aržano
Ante Žanetić, bivši igrač Hajduka, zlatna kolajna Rim 1960,
srebrena kolajna EURO Pariz 1960.
Ana Žarko, studentica, S. Kraljevec
Kata Žarko, računovođa, S. Kraljevec
Marija Žarko, ekonomistica, S. Kraljevec
Marko Žarko, student, S. Kraljevec
Nediljko Žarko, poduzetnik, S. Kraljevec
Franjo Žgela dipl. ing. arh., branitelj, Slunj
Ivan Žigrović, dipl. ing. kem.
Krešimir Župetić, profesor, Velika Gorica
Ana Watson, ravnateljica Hrvatskog Arhiva u Sydneyu
Valerija Weiss, Zadar
Guillermo Yankovic, Economist, Chile

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA O HRVATIMA BIH

U našem pismu povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011. napisali smo vam kako “znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNičKI ZLOČIN!” To se odnosi i na Hrvate u BiH, a i njima se sudi i sudilo se u vašemu Den Haagu na isti sramotni način.

Ovih dana smo svjedoci kako se i Vatikan pribojava da bi katolici u Bosni i Hercegovini za koje desetljeće mogli posve nestati. Od oko 800 000 katolika u 1991. godini danas ih je ostalo 440 000. Eliminiranje Hrvata iz BiH, što vojnim što nevojnim sredstvima, zapravo je eklatantan primjer genocida.

Za čiji račun želite očistiti BiH od Hrvata? U što namjeravate pretvoriti tu državu?

Hrvatski narod se ponosi i uvijek će se ponositi onima kojima vaš “Sud” određuje drakonske kazne pa čak i zbog spašavanja stotinjak tisuća ljudi – samo zato što su muslimani. Jedan od onih koji će zauvijek biti među ponajboljim sinovima hrvatskog naroda, haaški optuženik, ovako govori o ratu između žrtava velikosrpske agresije, muslimana i Hrvata BiH:

Završni govor generala Praljka

I.

Obuka policajaca iz BiH u Hrvatskoj, a koje šalje SDA još 1991. god. Obuka pilota A BiH u Republici Hrvatskoj.

Obuka i opremanje čitavih postrojba A BiH u Hrvatskoj.

Zbrinjavanje stotina tisuća muslimanskih izbjeglica u RH.

Organiziranje eksteritorijalnog školstva za muslimane izbjeglice u RH i to na, tada još nepostojećem, bosanskom jeziku.

Vremenski neprekinuto naoružavanje A BiH.

Municija, nafta, lijekovi, hrana i ostala potrebna logistika A BiH za vođenje rata.

Liječenje više od 10 000 ranjenih boraca A BiH u hrvatskim bolnicama.

Omogućavanje dolaska više tisuća mudžahedina u A BiH.

Regularni logistički centri A BiH u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Samoboru, tijekom cijelog rata.

Itđ., itd.

I sve to besplatno.

Nikada u povijesti ratovanja jedan narod – (Hrvati) – nije tako i toliko pomogao drugi narod – (Bošnjaci-Muslimani) – i onda kada su potonji okrenuli svoju vojsku – (A BiH) – protiv Hrvata – (HVO) – u BiH.

Nikada u povijesti ratovanja zapovjednik jedne vojske (HVO-a) nije propuštao konvoje oružja (i ostalog) drugoj vojsci (A BiH) i onda kada je ta vojska (A BiH) to oružje (i ostalo) koristila za napade na one koji su joj to propustili.

- a) A što je s referendumom Hrvata za BiH, koji je preduvjet za postojanje te države?
- b) Priznanje BiH od RH.
- c) Imenovanje veleposlanika RH u BiH.
- d) Potpisivanje svih prijedloga međunarodne zajednice o unutarnjem uređenju BiH a prvi koji su potpisivali bili su predstavnici HZ HB i RH.

To je bila politika dr. Franje Tuđmana, predsjednika RH, to je bila politika Vlade RH i Sabora RH i MORH-a, to je bila politika HVO-a.

To su za tužiteljstvo ovog suda elementi UZP-a.

Takva optužnica služi se logikom koja je uvredljiva i za kognitivni sustav patogenog virusa.

I-1.

Kakvo mišljenje i koji stavovi prethode ovakvoj optužnici?

1. Simon Leach, bivši kvartovski policajac u Velikoj Britaniji, član tužiteljskog tima koji je istraživao zločine Hrvata u Lašvanskoj dolini, na jednom sastanku u tužiteljstvu 1996. godine izvadio je

papir na kojem su pisala imena: Franjo Tuđman, Gojko Šušak, Vice Vukojević. Tumačio je i objašnjavao da su to ciljevi do kojih će dovesti njegova istraga.

2. Citiram iz knjige Williama Montgomeryja *Kad ovacije utihnu*. (Struggling with democratic transition; After the cheering stops, 2010), stranica 114:

A. Specijalni ambasador SAD-a za ratne zločine Pierre Prosper pozvao je trojicu američkih ambasadora iz regiona (iz Srbije, Hrvatske i Bosne) da dođu u Haag kako bi se sastali s predstavnicima MKSJ. Dve uspomene naročito su upečatljive. Prva se odnosi na to da smo direktno od Carle del Ponte čuli da se zvaničan pristup njene kancelarije temelji na stavu da su svi ratni lideri svih strana krivi za ratne zločine, a da zatim razmatra koji su to određeni zločini i kako da dokaže njihovu krivicu. Takvo gledište tada mi se učinilo – i još mi se čini – pogrešnim po mnogim osnovama.

Je li gospodin Montgomery vjerodostojan svjedok?

Kakva je reakcija ostale trojice?

Stavovi Carle del Ponte nisu “pogrešni po mnogim osnovama”, to je imperijalna bahatost, degradacija prava na komunističke čistke i nacističke pogrome.

3. U svojoj knjizi *La Caccia – Io E I Criminali di Guerra*, u 10. poglavlju “Zagabria, dal 1999 al 2001”, na stranici 254. piše:

Jedan od tužitelja Suda, Kanađanin dobro poznat u krugu po svojoj duhovitosti i dosjetkama, služio se aforizmom kojim je dobro isticao razliku između Srba i Hrvata koji su pokušavali ometati rad Suda: *Srbi su kopilad*, govorio je, *dok su Hrvati podmukla kopilad*.

1. Taj tužitelj suda, Kanađanin, služi se govorom mržnje.

1.1. Del Ponte upotrebljava trajni glagol “služiti” (upotrebljavati). To znači da to nije bila “dosjetka” jednom upotrijebljena, već uobičajeni način šovinstičkog i rasističkog karakteriziranja HRVATA – *podmukla kopilad*.

1.2. Carla del Ponte prenosi riječi jednog od tužitelja suda bez ikakvih ograda, a to znači da se ona s takvim mišljenjem u cijelosti

slaže. I to trajno u skladu sa značenjem glagola “služiti” (upotrebljavati).

2. Potpuno mi je nejasan izostanak bilo kakve reakcije na takav profašistički način govora o jednom narodu. Mene interesira da li je u ozračju takvog mišljenja napisana optužnica protiv mene.

Da sam, kojim slučajem, ja, Slobodan Praljak, napisao ili izrekao takvu kvalifikaciju bilo kada, u bilo kojoj formi prema bilo kom narodu ili skupini u vrijeme rata na prostorima bivše Jugoslavije, dobio bih samo zbog toga 5 godina zatvora. Želim saznati da li na sudu u Haagu vrijedi: *Quid licet Iovi, non licet bovi*. Želim saznati da li međunarodne organizacije koje su osnovale sud i koje se brinu o njegovoj pravičnosti, podržavaju taj stav, izrečen u spomenutoj knjizi.

II.

Tužiteljstvo me uspoređuje s nacistima a moje djelovanje s holokaustom.

Pa da opišem ulogu Goeringa s kojim likom bi, po tužiteljstvu, ja trebao biti sukladan.

- Taj je Goering smjestio svoje Židove (Muslimane) u svoju vikendicu i brinuo se o njima.
- Smjestio je svoje Židove u stan u Zagrebu, hranio ih i liječio.
- Išao je na snajpersku vatru kod vojarne JNA u Grabovini kako bi spasio žene svojih neprijatelja.
- Tijelom zaštitio zarobljene vojnike JNA i brinuo se da sretno stignu svojim kućama.
- Izvukao zarobljene civile Srbe iz logora u Dretelju prijetnjom oružja. Ne sam. Logor su držali pripadnici HOS-a – pretežito Muslimani.
- Izvlačio ranjene Židove – Muslimane iz bolnice u istočnom Mostaru. Ne sam.
- Organizirao izvlačenje, prebacivanje i smještaj 15 000 Židova – Muslimana iz Stoca i Dubravske Visoravni splavom preko Neretve + 3 000 automobila. Ne sam.
- Prevezao ranjenu Muslimanku – Židovku helikopterom iz istočnog Mostara u Split. Ne sam.

- Židovsku (muslimansku) obitelj s djetetom oboljelim od leukemije preuzeo kod Uskoplja i prebacio u Split na liječenje. Omogućio im stjecanje hrvatskog državljanstva kako bi na teret hrvatskog proračuna mogli otputovati u Švicarsku na liječenje. Ne sam.
 - Organizira gradnju ceste spasa za Židove – Muslimane kako bi mogli otići u drugu domovinu. Goeringovu, u Hrvatsku. Ne sam.
 - Vodio ih i borio se sa Židovima – Muslimanima braneći i oslobađajući Mostar, Čaplinu, Travnik i Konjic, itd. Ne sam.
 - Pustio na svoju ruku zarobljene Židove – Muslimane, zarobljene poslije sukoba u Rami – Prozoru.
 - Spriječio osvetu nakon što su Židovi – Muslimani počinili zločin u Uzdolu. Ne sam.
 - Isto to vrijedi i za Doljane i Grabovicu. Ne sam.
 - Kad je trebalo i osobno provodio konvoje s hranom za Muslimane – Židove i konvoje s oružjem i onda kada su 3. K A BiH i 4. K A BiH i 6. K A BiH i dijelovi K A BiH krenuli protiv Goeringa na zapadne granice BiH i u luku Ploče. Nakon što su potpisali primirje sa Srbima. Ne sam.
 - Itd. Itd.
 - Goering – Praljkoovo ponašanje u Sunji ću preskočiti.
 - Takvim se ponašanjem postaje ratni zločinac sukladno logici tužiteljstva.
- Tužitelj citira Goetheova “Fausta” – o zrcalu u koje se moramo pogledati. Moji su actus reus moje ogledalo, moj smisao i moja bit, jer proizlaze iz mens rea onoga što nazivamo Slobodan Praljak. Nažalost, suci Prandler i Trechsel odbili su prihvatiti mojih 150 svjedoka, koji svjedoče o činu i aktu i djelu optuženog Praljka, svjedoče istodobno i o općoj situaciji u kojoj su takva djela nužna, nažalost ne uvijek i dovoljna.
- A nikako ne razumijem pravnu proceduru koja mi zabranjuje svjedočiti o Mladićevim dnevnicima.

III.

ŽALIM LI ŽRTVE?

Da, želim sve nevine žrtve svih ratova.

Posebno žalim žrtve onih petstotinjak ratova poslije 1945. a dogodili su se i događaju se usprkos svim moralističkim filipikama koje svakodnevno slušamo.

Posebno žalim za svakim onim djetetom koje umre od gladi svake 4 sekunde ovoga našeg realnog vremena.

Mir u diktaturi je priprema za rat. Što duža i gora diktatura, to je više akumulirane negativne energije, to je više krvi i zla poslije.

Radilo se o Titu ili Sadamu, isto je.

I nisu krivi oni koji sruše diktatora i poslije se trude umanjiti zlo koje se javlja snagom fizičkih zakona, nego oni koji su omogućili i šutnjom produžili trajnost diktatoru.

Isto vrijedi i za Jugoslaviju poslije Tita i za Irak poslije Sadama.

Ono sto tužitelj naziva nacionalizmom, kod Hrvata je bila potreba za slobodom, i nacionalnom i građanskom.

U tom smislu ja sam hrvatski nacionalist.

Ne odričem se nacionalne politike dr. Franje Tuđmana jer je ta politika stvorila RH i omogućila opstanak BiH kao države.

Ne odričem se smisla i pravnog utemeljenja HZ-HB, izraza volje Hrvata u BiH, suverenog i konstitutivnog naroda u toj državi.

HZ HB, krhkom organiziranošću, omogućila je stvaranje HVO-a koji je 1992. obranio BiH i jug Hrvatske, a 1993. spriječio ostvarenje agresivnih planova A BiH.

A) Muslimanska politika i A BiH, nemoćni da vrate od JNA i VRS-a zauzete teritorije (dobrim dijelom i zbog moralnom ljudskom umu neshvatljivog embarga na oružje) krenula je u ofenzivu prema HVO-u. Oslobađajući BiH od Hrvata počinili su zločine – Konjic, Čapljina, Doljani, Bugojno, Grabovica, Uzdol, itd., itd.

Činjenice su na raspolaganju i za ubijene i za protjerane i za zatvorene Hrvate.

Društveni su odnosi uzročno-posljedični a pokrenuta spirala zla ne opravdava zločin, ali bitno smanjuje mogućnost provedbe prava. Ma tko god, na papiru, bio zadužen to raditi.

Svugdje i uvijek je tako.

HVO se branio od agresije i 1992. i 1993. i 1994. a dužnost zapovjednika je ne izgubiti rat.

Moja savjest je čista.

IV.

Sudski je proces tumačenje zakona i interpretacija činjenica.

Sudski proces je retorički i kao takav ne traži apsolutnu istinu, već istinu koja je vrlo vjerojatna (izvan svake razumne sumnje), kojoj se teško ili nikako ne može proturječiti.

U iznalaženju takve istine nije dovoljno znanje, već je potrebno umovanje, potreban je *logos* – racionalno i logično argumentiranje. Podatci i činjenice, izjave, statistike...u argumentaciji ne znače ništa ako nisu logičnim zaključivanjem dovedeni u vezu s tvrdnjama. Tek povezivanjem različitih znanja možemo se približiti istini.

U ovom procesu potrebna su znanja iz sociologije, sociologije rata, znanja o društvima u kojima je potpuno razorena i državna i društvena struktura, u kojima se pojedinci vraćaju u prirodno stanje, potrebna su znanja iz ratne psihologije, znanja ratnih vještina, oruđa, stvarnog sadržaja pojma vojske, itd., itd.

Moguće pogreške u interpretaciji činjenica su i vjerojatne i kobne.

a) Pretjerana i kriva redukcija pojmovnog aparata i logične povezanosti.

b) Zaključivanje na osnovu krivih pretpostavki.

c) Izbjegavanje usporedbe sličnih sustava i fenomena.

d) Lagodno (intelektualcima tako drago) izjednačavanje pojma “moći” i pojma “htjeti” “željeti”, i

e) Lagodno upiranje prstom u krivce što svijet nije skladan njihovoj volji i predodžbi.

Sve su to polja logičkih mogućih grešaka u konačnoj prosudbi.

Nadati je se da će se časni suci pridržavati strogih znanstvenih metoda i spoznaja.

IV. -1

U prošlom stoljeću, da ne spominjem daleku prošlost, u sudskim je procesima osuđeno više desetina milijuna ljudi.

Po zakonima rasnim (SAD, Pretorija), diktatorskim, vjerskim, nacističkim (Njemačka, Srbija, Slovačka, NDH), fašističkim (Italija), komunističkim (SSSR, Jugoslavija, Mađarska, Kina) itd. i tome slično.

Sudska retorika predugo je bila pod utjecajem nerazumnih društvenih i političkih sila i zbog toga je i sama osuđivana.

Nažalost, nedovoljno.

Kako ne bi završila u moralnom beznađu, krajnje je vrijeme da postane ono što mora biti – razuman i uman proces.

Imam li se prava nadati?

IV-2

Kakvi god da jesu zakoni ovog suda, oni ne vrijede za Amerikance. Za ostale narode vrijede zakoni stalnog suda (ICC – Međunarodni krivični sud) a ti se opet zakoni razlikuju od ovih ovdje (ICTY – Međunarodni krivični sud za bivšu Jugoslaviju), po kojima se meni sudi.

Time je ukinut važan uvjet sudske retorike a taj jest “Princip ravnopravnosti sudionika u sudskom procesu”.

Citiram PERELMANA:

“U odnosu u kojem je nejednakost bitno obilježje odnosa među ljudima, nema osnove za razuman i uman proces”.

V.

Nisam kriv!

I ne mislim pritom na osjećaj krivnje.

Hladno, racionalno, logikom koja je kritički provjeravana desetine puta – znam da nisam kriv.

Časni suče Antonetti; ako vaša presuda bude suprotna mom zaključku, ja ću, poštujući opće načelo opovrgljivosti svakog mišljenja, zaključka ili stava, otvoreno i hrabro preispitati svoj stav o vlastitoj odgovornosti.

Ako spoznam pogrešku, izdržavat ću kaznu jer ste vi pravični.

Znat ću što sam mogao bolje, kako sam mogao bolje, gdje sam mogao bolje i kada sam mogao bolje; i to mišlju, riječju, djelom i propustom.

Ako me ne uvjerite, ako vaše tumačenje činjenica bude nedovoljno dobra ili pogrešno primijenjena spoznaja neke od društvenih znanosti:

Pa postane moguće ono što nije bilo moguće,

Pa postane jednostavno ono što nije jednostavno,

Pa moć da se nešto učini postane prosta zamjena za želju ili htijenje,

Onda ću ja biti u zatvoru samo zato jer je sud sila.

A to zbilja ne bi bilo ništa novo.

Mojih pola sata je isteklo.

Zato mi ponovno tražimo od vas:

Vratite nam naše branitelje i iz Bosne i Hercegovine, koje ste vi zatočili ili već i osudili bez dokazane krivnje! Oslobodite i generala Praljka i njegove suborce Jadranka Prlića, Brunu Stojića, Milivoja Petkovića, Valentina Ćorića i Berislava Pušića, jer njihovom presudom samo pokazujete želju za definitivnim eliminiranjem Hrvata iz BiH. Tako ćete spasiti svoju čast i čast svih vas, jer po tome koliko ste bili pravedni i časni sudit će vam povijest.

Mi, Hrvati, samo to od vas tražimo ...

akademik Smiljko Ašperger

akademik Slaven Barišić

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,

dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član HAZU-a

Ante Jurić, nadbiskup (+ 20. 03. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

hrvatski književnik Slobodan Novak, akademik

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Dario Vretenar

Ante Glibota, redovni član, de l'Académie Européenne des Sciences, des Arts et des Lettres

dr. sc. Zvonimir Šeparović, profesor emeritus Sveučilišta u Zagrebu, član Europske akademije znanosti i umjetnosti

prof. Kuzma Kovačić, član suradnik HAZU-a, akademski kipar, Split

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, FESB, Split

prof. dr. sc. Miroslav Akmadža, povjesničar
dr. sc. Maja Andrić
dr. sc. Mato Artuković
prof. dr. cc. Vanda Babić
prof. dr. sc. Ivan Bakran
doc. dr. sc. Senka Banić
doc. dr. sc. Josipa Barić, Split
dr. sc. Osor Barišić
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
dr. sc. Ivana Benzon
dr. Charles Billich, umjetnik
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
dr. sc. Vjekoslav Boban, prof., Zagreb
dr.sc. Srećko Botrić, Sveučilište u Splitu
prof. dr. sc. Zdravka Božikov
dr. sc. Miljenko Buljac, profesor i književnik
dr. sc. Krešimir Bušić, Vukovar
prof. dr. sc. Zvonko Čapko, Rijeka
doc. dr. Ilica Čatić, Katolički Bogoslovni Fakultet, Đakovo
prof. dr. sc. Marin Čikeš
dr. sc. Ambroz Čivljak
prof. dr. sc. don Josip Čorić
prof. dr. sc. Vera Čuljak
prof. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr. sc. Vladimir Čepulić, Zagreb
prof. dr. sc. Vlado Dadić
prof. dr. dr. h. c. Nikola Debelić
doc. dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata, Grubišno
Polje
prof. dr. Josip Delić, umirovljeni profesor KB fakulteta Sveučilišta u
Splitu
prof. dr. sc. Slavica Dodig
prof. dr. Serdo Dokoza
dr. sc. Žarko Domljan, prvi predsjednik Hrvatskog sabora
doc. dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
prof. don Ilija Drmić, Vinica
prof. dr. sc. Boris Dželalija, infektolog, Medicinski fakultet Split
prof. dr. sc. Neven Elezović
prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Nikša Glavić
prof. dr. sc. Vinko Grubišić

dr. sc. Željko Hanjš
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
dr. sc. Zdeslav Hrepić, izv. prof
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić, FER, Sveučilište u Zagrebu
prof. dr. sc. Krešimir Jakić
dr. sc. Julije Jakšetić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. savjet.
dr. sc. Zvonimir Janović, redoviti sveučilišni profesor u mirovini
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Držislav Kalafatić
prof. dr. sc. Damir Kalpić
prof., dr. sc. Duško Kardum
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
Vladimir Katović, Professor of Chemistry, Wright State University,
Dayton, OH
prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
prof. dr. sc. Ivan Kordić
dr. sc. Mirna Koscec
prof. dr. sc. Srećko Kovač, Zagreb
prof. dr. Slavko Kovačić, Split
dr. sc. Goran Kozina, Varaždin
dr. sc. fra Smiljan - Dragan Kožul, Duhovni ravnatelj Pokreta krunice za
obraćenje i mir
prof. dr. sc. Šimun Križanac, Sesvete
prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Stipe Kutleša, Zagreb
prof. dr. sc. Ante Lauc
doc. dr. sc. Inga Lisac
dr. sc. Neda Lovričević
prof. dr. sc. Branimir Lukšić
Marko Magdalenić, prof., dirigent – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Malčić, predstojnik Klinike za pedijatriju Medicinskog
fakulteta
Zvonimir Marić, profesor u trajnom zvanju na Građevinskom fakultetu u
Osijeku, bivši generalni konzul RH u Pečuhu
dr. sc. Ivan Marcelić, Split
prof. dr. Jozo Marević
dr. sc. Ivica Martinjak, Zagreb
prof. dr. sc. Marko Matić, Sveučiliste u Splitu

prof. dr. sc. Božidar Matijević
dr. sc. Miroslav Međimorec, redatelj, hrvatski branitelj, diplomat
prof. dr. sc. Vine Mihaljević
dr. sc. Mario Mikolić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić, Fakultet elektrotehnike i računarstva, Zagreb
prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru u ime 1275 mostarskih Napretkovaca
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. Dubravka Oraić Tolić
doc. dr. sc. Tado Oršolić
dr. ing. Marijan Papich, Vancouver, Canada
prof. dr. Mladen Parlov, redoviti profesor na KBF- u u Splitu
prof. dr. sc. Davor Pavelić
dr. sc. Ivan Perić, red. prof.
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Marijana Peruzović
prof. dr. sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Franjo Plavšić
prof. dr. sc. Ružica Pšihistal, Filozofski fakultet u Osijeku
dr. sc. Dragutin Raguž, lingvist, Zagreb
dr. sc. Stjepan Razum, arhivist i povjesničar
prof. dr. Adalbert Rebić, sveučilišni profesor u mirovini
Prim. dr. sc. Darko Richter, Zagreb
dr. sc. Mirko Ruščić, Split
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, FFZG
prof. dr. sc. Sven Seiwerth
dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus
Mirko Strabić
dr. sc. vlč. Mirko Šimić, ravnatelj, Caritas Vrhbosanske Nadbiskupije, Sarajevo
prim. dr. sc. Tatjana Šimurina, dr. med., anesteziolog, Zadar
dr. sc. Igor Šipić, književnik
prof. dr. sc. Marija Šiško Kuliš, dipl. ing. str.
Đuro Tikvica, profesor Muzičke akademije Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Dubravka Tolić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman, saborski zastupnik
prof. dr. sc. Kosta Urumović
dr. sc. Trpimir Vedriš, viši asist., FFZG
dr. Mile Vidović, svećenik, Split

dr. sc. Zlatko Vučić

prof. dr. sc. Tomislav Živković

dr. sc. Darko Žubrinić, red. prof.

dr. Edward Slavko Yambrušić, Washington, D.C. USA

(...)

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić

Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademice Kusiću,

dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.

Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobodila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljem Vam u privitku.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademike Kusiću, obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrtka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da *on za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podatci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvijek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinaac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistječe iz njegove želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podatcima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjaj i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!

- Ne budi pristran! (U odnosu prema podacima i zamislama svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijeđanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretne argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović
akademik Žarko Dadić
akademik Ivan Aralica
prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a
akademik Frano Kršinić
dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski
mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član
HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik

dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinčić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić

dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakčić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš
mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasović, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić

dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof.dr.sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljičak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr.sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk

prof. dr. sc. Mladen Petravica
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović
prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić
doc. dr. sc. Ante Periša
Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik
HKV-a
Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru
dr.sc.Ante Matana, dr. med
prof. dr. sc. Milan Nosić
don Anđelko Kaćunko
dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus
prof.dr. sc. Mile Dželalija
dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik
prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
prof.dr.sc. Vlado Dadić
prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević
prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić
prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

OTVORENO PISMO USTAVNOM SUDU RH

Poštovani sudci Ustavnog suda RH,

Tražimo od vas da zaustavite ismijavanje sudskih i drugih odluka kojima je za cilj kažnjavanje poznatog hrvatskog nogometaša Josipa Šimunića. Povod našem zahtjevu je dan u sljedećem tekstu (dnevno.hr, 08. 01. 2016.):

Ne slažu se s visinom kazne

ŠIMUNIĆ POD PROGONOM: Općinsko državno odvjetništvo traži veću kaznu!

Autor: Boris Biško

"Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo 'Za dom', na što su gledatelji odgovorili sa 'Spremni' odnosno opisano je ponovljeno tri puta", stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu žalilo se na presudu Prekršajnog suda u Zagrebu po kojoj je bivši hrvatski nogometni reprezentativac Joe Šimunić kažnjen kaznom od 5000 kuna zbog uzvika "Za dom" nakon utakmice nogometne reprezentacije.

"Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu, po primitku presude Prekršajnog suda u Zagrebu protiv 37-godišnjeg hrvatskog državljanina kojom je proglašen krivim za počinjenje prekršaja iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na sportskim natjecanjima te mu je izrečena novčana kazna u iznosu od 5000,00 kuna, uložilo žalbu na tu presudu", stoji u priopćenju.

“Predloženo je da Visoki prekršajni sud presudu Republike Hrvatske presudu preinači i okrivljeniku izrekne strožu novčanu kaznu”, navodi se u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva u Zagrebu.

Dodaju da je Šimunić bio svjestan da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “Nakon toga je s uzdignutom rukom, ponovno okrenut prema gledateljima, uzviknuo ‘Za dom’, na što su gledatelji odgovorili sa ‘Spremni’ odnosno opisano je ponovljeno tri puta”, stoji u priopćenju Općinskog državnog odvjetništva.

“Okrivljeniku je stavljeno na teret da je dobacivao gledateljima poruke čiji sadržaj potiče mržnju na temelju rase, nacionalne i vjerske pripadnosti, čime je počinio prekršaj iz članka 4. stavak 1. podstavak 7. Zakona o sprječavanju nereda na športskim natjecanjima kažnjiv po članku 39. a, stavak 1., točka 2. istog Zakona. Na navedenu je presudu ovo državno odvjetništvo 7. siječnja uložilo žalbu zbog odluke o prekršajno pravnoj sankciji (čl. 194. st. 1. toč. 4. u svezi s čl. 198. st. 1. Prekršajnog zakona) budući da državno odvjetništvo smatra kako je izrečena novčana kazna preniska s obzirom na sve okolnosti predmetnog slučaja (ODO u Zagrebu je u optužnom prijedlogu predlagalo kaznu od 25.000,00 kuna) i kako sud nije cijenio otegotne okolnosti, a to su svojstvo počinitelja i intenzitet počinjenja prekršaja”, dodaju iz Općinskog državnog odvjetništva.

<http://www.dnevno.hr/vijesti/hrvatska/simunic-pod-progonom-opcinsko-drzavno-odvjetnistvo-trazi-vecu-kaznu-879266>

Kao što vidite u najcrnjem maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je *Šimunić bio svjestan* da uzvik “Za dom” uz odzdrav “Spremni” simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te trivijaliziranje žrtava zločina protiv

čovječnosti.

Takova tvrdnja doista predstavlja ismijavanje sudstva u RH jer su poznate oslobađajuće presude hrvatskih sudova zbog pozdrava ZA DOM SPREMNI (vidjeti npr. Odluku Prekršajnog suda u Kninu: [.](http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/132-hrvatska/19334-sud-utvrdio-pozdrav-za-dom-spremni-je-stari-hrvatski-pozdrav.)

Obično se spominje i druga takova presuda: Presuda Prekršajnog suda u Zagrebu, 23. 12. 2009., mada postoji i odluka istog suda od 04. 04. 2009.

Pitam vas kako je mogao Prekršajni sud u Zagrebu poslije ovakvih presuda kazniti Josipa Šimunića. Pa valjda je i vama jasno da se radi o pritisku političara.

Da skandalozno ponašanje sudova i Državnog odvjetništva u RH bude još veće upozorit ću vas na slučaj suđenja predsjedniku HČSP-a Josipu Miljku koji mi je o tome pisao:

*Poštovani akademike, evo jedan prilog raspravi o pozdravu Za dom spremni i ustaštvu. HČSP je jedina politička stranka koja u službenim aktima ima registriran pozdrav: Za dom spremni. Kada sam zbog toga bio na sudu po prijavi načelnika prve PP Zagreb, Velimira Tišme (inače Srbin), sutkinja Vlatkica Jurić je bila zaprepaštena kako je to moguće da **HČSP ima to u službeno potvrđenom Ustavu (Statutu)**, i morala s velikim žaljenjem donijeti oslobađajuću presudu. U definiciji presude je izbjegla jasno određenje, pa sam se ja žalio na tu oslobađajuću presudu (naravno da se nemam pravo žaliti na oslobađajuću presudu), što mi je drugostupanjski sud i kazao u rješenju. Bila je sporna naša zastava koja je visjela na zgradi u Frankopanskoj 2, Zagreb, na kojoj je ispod stranačkog grba naš pozdrav; Za dom spremni. Sutkinja je mene oslobodila jer kao nisam ja osobno, kao odgovorna osoba izvjesio tu zastavu, pa ne mogu direktno biti odgovoran. Stoga sam se i žalio na presudu, jer se ostavlja prostor za inkriminaciju legalno registrirane stranačke zastave. To je bilo negdje 2009/10.*

Pogledajte i:

<http://www.tportal.hr/325833/I-danas-bismo-registrirali-udругu-Za->

[dom-spremni.html](#)

(„Naime, ministar Kotromanović pod svojim ministarstvom, u sastavu HV-a, vodi i **specijalnu postrojbu 'Gromovi' koja u svojoj himni ima poklič 'Za dom spremni'.**“)

Jasno je da je napadom na Josipa Šimunića načinje golema šteta i njemu i hrvatskoj nogometnoj reprezentaciji. Ali neshvatljiva je boljševička tvrdnja da je netko nešto ZNAO. Ili je samo opet dobro poznata priča o neprijateljskoj ustaškoj emigraciji?

Zbog svega navedenog tražimo od vas da zaustavite ovakvo ismijavanje sudstva u RH i zaustavite progon vrlog hrvatskog domoljuba i svjetski poznatog nogometaša!

S poštovanjem,

akademik Josip Pečarić

dr. sc. Henrik Heger Juričan, dopisni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti

general Ljubo Ćesić Rojs

general Ivan Tolj

general Marinko Krešić

Marko Perković Thompson

prof. dr. sc. Mirko Valentić, znanstvenik emeritus

dr. sc. Josip Stjepandić

dr. sc. Stjepan Razum

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti

prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i Hrvatskog kulturnog društva Napredak u Mostaru sa 1410 članova

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović

prof. dr. sc. Ivo Rendić - Miočević

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik

prof. dr. Serđo Dokoza

prof. dr. sc. Mladen Parlov

prof. dr. sc. Milko Brković

prof. dr. sc. Boro Mioč

prof. dr. sc. Vladimir Čepulić

prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Ivan Kordić
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sci. Ivan Malčić
prof. dr.dr.h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
prof. dr. sc. Milan Nosić
prof. dr. sc. Ante Lauc
prof. dr. sc. Marin Čikeš
prof. dr.sc. Boris Širola
prof. em. dr. sc. Ante Čuvalo
prof. dr sc. Ivan Petrović
prof. dr. sc. Tanja Pušić
prof. dr. sc. Ivica Veža
Marko Magdalenić, prof., KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr.. sc. Stipe Kutleša
dr. sc. Drago Katović, prof emeritus
Zvonimir Marić, umirovljeni sveuč. prof. i bivši diplomat
dr. sc. Ivo Soljačić, prof emeritus
izv. prof. dr. sc. Vladimir Dananić
doc. dr. sc. Snježana Trojačanec
doc. dr. sc. Hrvoje Kalinić
dr. sc. Antun-Ante Delić, dragovoljac Domovinskog rata
dr.sc. Vladimir David
dr. ing. Marijan Papic, Vancouver, Canada
dr. sc.Miroslav Banović
dr. Mladen Smolčec dipl.ing.građ.
dr. sc. Davor Pećnjak, Institut za filozofiju, Zagreb
dr. sc. August Janeković
Đuro Vidmarović, književnik
Mladen Ibler dr.med., bivši veleposlanik RH
mr. sc. Gordana Turić, dipl. ing.
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Nenad Piskač, književnik i kolumnist
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Vera Primorac, prof., književnica
Ivan Bradvica,dipl.ing.građ.,književnik

Petar Vulić, književnik
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
Janko Bučar, književnik i humanist
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist
Mladen Pavković, novinar i publicist
Rudi Tomic, novinar i publicist, Toronto, Kanada
Smiljana Šunde, novinarka i publicistica
Danijela Šakota, glavni urednik Portala Glas Brotnja
Josip Vučetić, glavni urednik www.dragovoljac.com
Krešimir Kraljević, urednik kamenjar.com
Franislav Stanić, urednik kamenjar.com
Diana Majhen, urednik www.dragovoljac.com
Petar Gelo - Urednik i voditelj Hrvatskog radija Melbourne
Stanko Šarić, dipl. ing., Najbolju hrvatski tamburaši
Mario Filipi
Renato Šelj, bojnič, Predsjednik Udruge HVIDR-a Črnomerec
don Miljenko Babaić, ratni kapelan HV
fr. Ante Kukavica, kapucin
don Lazar Čibarić
don Anđelko Kačunko
Ilija Lukanović, teolog i diplomat
Josip Miljak, predsjednik HČSP-a.
Vladimir Mrkoci, prof.
Zdravko Bošnjak dipl. Ing., Zagreb (dragovoljac i branitelj
Domovinskog rata)
Vesna Školnik-Popović, dr. med. spec. Ped.
Stipo Pilić, prof. Povijesti
Željko Tomašević, mag. Iur., član predsjedništva HŽD-a
Marito Mihovil Letica, prof. filozofije i religiologije
mr. sc. Marica Đureković
mr .sc. Ante Milinović
mr. sc. Josip Grilec, dipl. ing.
mr. sc. Josip Papković, dipl. inž.
mr. sc. Davor Božin San Pedro, Kalifornija
mr. sc. Zvonko Marušić
mr. Ljerka Smolčec dipl.ing.med.biokem.
Vladimir Biondić, magistar prava

Mijo Maljković inovator iz Požege
Vlado Glavaš
Danica Glavaš
dr. Ante Kunek, Melbourne
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Jasenska Polić Biliško, prof.
Zvonimir Josip Tumbri dipl.ing. građ.
Ivan Klarić, dipl.ing.građ. u m.
Vlatko Bilić, dipl. ing. arh., umirovljenik, Zagreb
Stipan Perić dipl. oecc Tomislavgrad
Marijan Babić, dipl. Ekonomist
Anto Babić, dipl.ekonomist
Marijana Babić, prof. hrv. i pov.
Iva Babić, dipl. teolog
Tea Babić, dipl. učitelj
Mila Babic, mr. prava
Nevenka Babić
Jelena Mikulić, dipl. ekonomis
Demokrita Perić
Ivanka Bilić. umirovljenica, Zagreb
Branimir Bilić, umirovljenik, Zagreb
Marija Markic, CTC, Toronto
Slobodan Markic, P. Eng., Toronto
Božidar Ručević, dipl. Inž.
Inž. Miroslav Zemljak
mr. sig. Ivan Lulić
Niko Mulanović
Mladen Kostić, član Predsjedništva HNES-a
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil., relig.
Krešimir Landeka, mag. educ. philol. croat.
Ivan Bastjančić, dipl.ing.
Đurđica Bastjančić, profesorica
Iva Bastjančić, nastavnica
Mladen Križanić, dipl.ing.
Franjo Lučić, prof.
ing. Mijo Mile Kokan, Split
Tomislav Kušec, profesor

Davor Parlov, ing. el.
Vjekoslav Jazbec, dr. med.
Darko Omrčen, dipl.ing.el.
Drago Duvnjak, dipl.ing
Katarina Duvnjak, student
Anamarija Čuljak, student
Jadranka Čuljak - Duvnjak, dipl.iur
Anđela Hodžić, prof.
Dubravko Pižeta, dipl. ing.
Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
Ivo Markulin, kap.d.pl., Preko
Ankica Markulin, prof., Zadar
Ankica Mandarić, dipl. ekonomist, Mostar
Darko Belović kap.
Marjan Perić, ing.inf.
Nikša Koncani, dipl.ing.
Željko Lenić, dipl.ing.
Branko Juroš, dipl.oec.
Tomislav Bolanča, dipl.oec., Zadar
Damir Tučkar, dipl.ing.
Lovrić Kazimir,, dipl.ing. drvne ehnologije Frauenfeld-Švicarska
Željko Soldo inž. el, Zagreb
Damir Findrik, dipl. ek.
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.str.
Branko Hrkač
Josip Maršić
Slobodan Maršić, dragovoljac domovinskog rata
Hrvoje Maršić
Alojzije Petracic, umirovljenik
Maja Šnajder
Miro Banović
Mirko Dijanek
Jakov Bakovic, Stockholm
Marija Bakovic, Stockholm
Ivan Mrčela
Blažena Magdić, umirovljenica;
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV-a

Vide Blažević – strojarski tehničar - Dubrovnik
Petar Bezjak, ex-predsjednik Hrvatskog studentskog zbora
Gojmir Milat
Oskar Šarunić
Anda Luburic
Dusko Abramovic, Toronto-Canada
Nevena Abramovic, Toronto-Canada
Natko Urli
Josip Djukic
Mile Pletikosa
Milivoj Mlikota, umirovljenik, Split
Mladen Deletis
Ivan Vukić
Marija Vukić
Marija Perković
Grozdana Vukić
Tome Vukić
Ante Vukić
Ivan Devčić
Yelka Talaich Realtor w/ Coldwell Banker In California, SAD
Vladimir Dobravec
Mladen Galić
Dragi Ante Doljanin
Pejo Čičak
Katarina Iskra, medicinska sestra, Stuttgart
Dajana Glavota
Hrvoje Glavota
Michael Pack, Engleska
Miljenko Plisic
Stipe Ćurić
Ivan Zvonimir Ćurić
Ilija Ćurić
Katarina Ćurić
Ankica Ćurić
Marija pavković
Mišel Zaradić
Frano Zaradić

Mišo Zaradić
Ivanka Zaradić
Josip Ivan Brković, Grusi - Poličnik
Hrvoje Ante Brković, Bokanjac - Zadar
Mate Frano Brković, Belafuža – Zadar
Ivo Buntin
Roko Sikirić
Miljenko Baloković
Franjo Filipović
Domagoj Musa
Ante Mlikota, umirovljenik Zagreb
Ivan Mlikota, Zagreb
Marko Mlikota, hrvatski branitelj, Zagreb
Frano Budimlić
Ante Kraljević
Josip Malović, umirovljenik
Marko Šimat, Zadar
Ivanka Koller-Štefančić
Hrvoje Maršić
Mile Pletikosa
Jozo Ćuk
Jelena Ćuk
Ante Marko Ćuk
Alojz Ivan Ćuk
Kate Jelena Ćuk
Tomislav Domagoj Ćuk
Branko Haubrich
Ivanka Haubrich
Ivana Haubrich-Mihovilović
Ivan Balić
Ivo Poljak
Ružica Prišlin
Vicko Goluža, Zagreb
Velimir Čerkez
Zdravko Ban
Vesna Jovicic, Berlin
Ante Babić

Sebastijan Palić, Zagreb

Ile Barišić

Marinko Markić

Carlo Kutniak

Nediljko Žarko

Marko Žarko

Marija Žarko

Kata Žarko

Ana Barišić

Marija Senjić.

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

DNEVNIK U ZNAKU 'ZA DOM SPREMNI', ZAGREB, 2017.

14. 12. 2016.

USTAVNOM SUDU RH JE DOMOVINSKI RAT ZAPRAVO "POTICANJE MRŽNJE NA TEMELJU RASNE, NACIONALNE I VJERSKE PRIPADNOSTI"

Sa zaprepaštenjem sam danas pročitao odluku Vrhovnog suda RH:

**USTAVNI SUD ODBIO TUŽBU JOSIPA ŠIMUNIĆA ZBOG 'ZA
DOM SPREMNI'**

Ustavni je sud zaključio da je ograničavanje Šimunićeve slobode izražavanja utemeljeno na zakonu. Šimunić je tvrdio da je bio diskriminiran jer su u usporedivim slučajevima u Kninu i Zagrebu drugi oslobođeni

Uz izdvojeno mišljenje suca Miroslava Šumanovića, Ustavni sud (bez Ingrid Antičević-Marinović) odbio je ustavnu tužbu Josipa Šimunića protiv odluke Visokog prekršajnog suda kojom je kažnjen s 15.000 kuna jer je na stadionu u Maksimiru nakon utakmice Hrvatska – Island 19. studenoga 2013. s mikrofonom u ruci publiku poticao da na njegov uzvik "Za dom" uzvрати "Spremni", i tako četiri puta.

Osuđen je za "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

(...)

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70511/Ustavni-sud-odbio-tužbu-Josipa-Šimunića-zbog-'Za-dom-spremni'.htm>

Kao suci u RH morali bi biti upoznati s činjenicom da je pozdrav ZDS korišten u Domovinskom ratu. Dakle vi zapravo tvrdite da je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Iako smo svjedoci da je u zadnje vrijeme niz hrvatskih intelektualaca upozoravalo na takove elementarne činjenice što je objavljivano na hrvatskim portalima. Recimo u više tekstova spominju se riječi Siniše Glavaševića koji je govorio da bi *"Vukovar pao već u rujnu mjesecu 1991. godine da nije bilo HOS-a"*.

Ili recimo:

"Spomenimo samo slučaj našeg proslavljenog nogometnog reprezentativca Josipa Šimunića. Kada je u Beogradu paljena hrvatska zastava i bila izložena srpska zastava na kojoj je ćirilicom bilo napisano ime Vukovar nije nikome smetalo. Ali kada je poslije toga u Zagrebu bila hrvatska zastava na kojoj je bilo i ime Vukovar, delegat je tražio da se ukloni hrvatska zastava. i umjesto da ga lijepo zamole da napusti Hrvatsku, problem je postao Šimunić i ZDS!, "

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-josip-pecaric-pozdravu-dom-spremni-tocno-toliko-smeta>

Dobro, za pretpostaviti je da naši suci Ustavnog suda ne čitaju hrvatske portale i ne znaju da je ZDS pozdrav vezan za Domovinski rat. Međutim, dobili su do sada najmanje 3 (TRI) otvorena pisma koja ih na to upozoravaju. Tako sam krajem kolovoza napisao:

Poslije dva pisma Ustavnom sudu sada se obraćam i Vrhovnom sudu. Naime u prvom pismu smo upozorili kako „u najernjoj maniri iz vremena komunističke diktature Općinsko državno odvjetništvo u Zagrebu tvrdi kako je Šimunić **bio svjestan** da uzvik *"Za dom"* uz odzdrav *"Spremni"* simbolizira službeni pozdrav za vrijeme totalitarnog režima Nezavisne države Hrvatske odnosno da kao takav predstavlja manifestaciju rasističke ideologije, prijezir prema drugim ljudima zbog njihove vjerske i etničke pripadnosti te

trivijaliziranje žrtava zločina protiv čovječnosti. “ Ustavni sud nije odgovorio na to pismo, a onda je došla i odluka Visokog upravnog suda – prihvatio je žalbu državnog odvjetništva kojom je i ovaj sud samo potvrdio lažne i uvredljive tvrdnje Općinskog državnog odvjetništva jer je dobro poznato kako je ZDS bio službeni pozdrav postrojbi HOS-a u Domovinskom ratu, a koristili su ga i mnogi drugi branitelji. Doista, kao u najcrnijim komunističkim vremenima imamo sudove koji znaju i sude ljude zbog onoga što oni misle. Ustavni sud nije reagirao ni na drugo pismo.

To je bilo treće pismo. Nepotpuni popis onih koji su Ustavni sud RH upozorili na to u prvom pismu dan je u prilogu.

Jasno je zašto je Ustavni su donio ovakovu odluku. Itekako je važno skinuti ploču hrvatskim braniteljima i to onih kojih su se fgašistički agresori najviše bojali – našim HOS-ovcima. To je imperativ svima onima kojima su hrvatski branitelji oduvijek samo ustaše, a hrvatska država TUĐMANOVA USTAŠKA DRŽAVA!

Time se ostvaruju i naredbe iz Srbije. Iz Vučićeva govora to je tako očito:

“...onih koji optužuju naše manjine, koji podupiru teroristima spomenike i najgore nacističke pozdrave, ocjenjujemo kao težak kompleks.

Ne želimo floskule od onih o velikosprskoj agresiji, neka vide koliko su krvi prolili i neka vide kako je ta agresija završila, s više od 250 tisuća prognanih Srba. Valjda bi trebalo da i ono malo protjeraju. Tu cijenu više nećemo plaćati. Nama nitko nije platio cijenu za više od 500 tisuća ubijenih Srba u Jasenovcu i drugim mjestima NDH. Nećemo dopustiti da nas ponižavaju oni koji pozdravljaju ustaške teroriste i pozdrave i zastave.

(...)

digli ste Za dom spremni u Jasenovcu, Gotovina je savjetnik u Vladi, čak se i Hrvati protive crkvi Alojzija Stepinca u Zagrebu, tu je i ploča ustašama u Sisku.

<http://direktno.hr/en/2014/direkt/70483/Vučić-spominjao-Stepinca-Jasenovac-Srpska-srca-ne-kucaju-za-fašizam.htm>

<http://www.dnevno.hr/vijesti/regija/vuciceva-izvanredna-konferencija-hrvatska-nas-je-jedina-blokirala-njihovi-diplomati-bjezali-su-od-mene-po-bruxellesu-982698/#axzz4SFQ7Qo9G>

Naravno tu je itekako važna ponovna uspostava jugosrpskog mita o Jasenovcu:

<http://www.dnevno.hr/vijesti/komentari/dok-se-rusi-mit-o-jasenovcu-srbi-grade-novi-982650/#axzz4SFQ7Qo9G>

Hrvatski simboli i Jasenovac su im jedino i ostali jer srpske sluge nisu pobijedile na izborima pa se hrvatskim simbolima (osim ustaške kune – ona im je draga) i Jasenovcem mogu pozivati za Drugi svjetski rat (a u mislima i željama im je Huda jama, Križni put,...).

Tako Benjamin Tolić piše:

a sad nas, evo, snađe i novi, mlađahni Davor Bernardić. I nudi, nov i mlad, poslušajmo što: „U zadnjih 20 godina i globalno i lokalno raste društvena nejednakost. Ljudi traže postavljanje humanijih ciljeva. SDP-ov cilj je oživiti humanu agendu. Moramo probuditi duh kolektivismu kao što su to učinili antifašisti 1945. i hrvatski branitelji početkom devedesetih.“

Dakle, doba najcrnjega staljinizma: masovno ubijanje suverenističkih Hrvata, otvaranje logora i seljačkih radnih zadruga? Bero možda ne zna što govori. Ili ipak zna i upinje se iz petnih žila da nam ni Nova godina ne bude nova.

<http://www.hrsvijet.net/index.php/kolumna-benjamin-tolic/45251-benjamin-tolic-sve-novo>

Zanimljivo je da su dva teksta od dva uutora sa sličnim naslovima jučer tiskana na dva portala:

SOTONIZIRAJU SE HRVATSKA OBILJEŽJA, A
GLORIFICIRAJU PROTUHRVATSKA (NEO)KOMUNISTIČKA

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/vai-prilozi/ostalo/prilozi-graana/25543-prof-dr-sc-stipe-kutlesa-u-hrvatskoj-vlada-cetnicko-jugoslavenski-a-ne-hrvatski-i-ustaski-fasizam.html>

AKADEMIK PEČARIĆ: DANAS SU AGRESORSKI SIMBOLI DOBRODOŠLI, A BRANITELJSKI NISU

<http://narod.hr/hrvatska/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu>

<http://kamenjar.com/akademik-pecaric-danas-agresorski-simboli-dobrodosli-a-braniteljski-nisu/>

<http://glasbrotnja.net/dom-spremni-vs-zvijezda-petokraka/>

Zapravo jasno je zašto je Ustavni sud donio odluku kojom je Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti" Vučićevu zapovijed je u Saboru prenio od HNES-a etički osuđen za veleizdaju Milorad Pupovac:

HDZ-ovac Dražen Bošnjaković kaže o poginulim HOS-ovcima:

Ti ljudi su bili dio obrambenih snaga RH. Oni nisu bili fašisti, oni su se borili protiv toga.

'Zaboravili ste da ovdje sjedi netko koga svojim riječima vrijeđate, napao ga je Pupovac.

"<http://kamenjar.com/vesna-usic-sto-ce-nam-povjerenstvo-nam-sarafciger-a-ne-povjerenstvo/>

Naravno, Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat "poticanje mržnje na temelju rasne, nacionalne i vjerske pripadnosti".

Da i Pupovcu je kao i Ustavnom sudu Domovinski rat Bošnjaković nije u pravu. Nisu se HOS-ovci i branitelji borili protiv fašizma, nego su oni fašisti, zar ne?

Josip Pečarić

P.S. A Nenad Piskač se s pravom pita što bi na sve ovo danas rekao Tuđman:

<http://www.hkv.hr/izdvojeno/komentari/nenad-piskac/25548-n-piskac-franjo-tudman-bio-bi-danas-zadovoljan-danasnjim-stanjem.html>

PRILOG:

Neki od potpisnika Prvog pisma Ustavnom sudu

(potpisnici su dani u prethodnom tekstu)

Napomena:

još potpisa dano je na:

<http://kamenjar.com/otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

Dano u knjizi:

J.Pečarić, Oba su pala, Zagreb, 2016., str. 371.-381.

<http://glasbrotnja.net/josip-pecaric-otvoreno-pismo-ustavnom-sudu-rh/>

**M. MEĐIMOREC, J. PEČARIĆ, GENERAL
PRALJAK II. U OBRANI HRVATSKOG
NARODA, ZAGREB, 2018.**

PROF. EMERITUS DR. SC. IVO SOLJAČIĆ

GENERAL SLOBODAN PRALJAK

„Bila je to zamisao žrtve jednoga za spas sviju,
Bila je to ljubav prema našoj domovini“ (Kardinal
Beran).

Upravo se navršilo 49 godina od kako se na glavnom trgu u Pragu na dan 16. siječnja 1969. spalio mladi student Jan Palach u znak protesta zbog okupacije Čehoslovačke od strane snaga Varšavskog pakta. Armije ovih zemalja pod vodstvom tada moćnog Sovjetskog saveza provalile su 21. Kolovoza 1968. u Čehoslovačku i zbacile vladu koja je vodila političku i ekonomsku liberalizaciju zemlje (tzv. Praško proljeće) i opet su uvele strogi komunistički režim. Ništa nisu koristili prosvjedi u cijelom svijetu na ovaj čin tipične agresije na jednu suvremenu zemlju. Prosvjedi su bili i u Čehoslovačkoj te se je konačno u znak prosvjeda Jan Palach spalio. Njegov čin odjeknuo je cijelom svijetu i tada u Rimu prognani čehoslovački kardinal Beran je između ostalog dao izjavu navedenu u podnaslovu ujedno naglasivši da daljnja samo spaljivanja ne bi imala opravdanja. Izjava kardinala Berana prevedena je na hrvatski i objavljena u Glasu Koncila od 3. veljače 1969.

Pastor Češke braće kršćanske zajednice kojoj je pripdao Jan Palach koji je služio pogrebni obred izjavio je „Ovo nije obično samoubojstvo. Ovo je nešto aktivno i živo, što Bog ne može ne

primiti.“ Dalje se u Glasu Koncila navodi da se čini da su tako po svemu žrtvu Jana Palacha shvatile i katoličke crkvene vlasti u Čehoslovačkoj. Uoči sahrane služena je za mladića misa u crkvi sv. Tome, a mons. František Tomašek apostolski administrator praške nadbiskupije blagoslovio je Palachov lijes , izložen u dvorištu slavnoga Karlova sveučilišta. Na sprovodu Jana Palacha opet je bio biskup Tomašek uz mnogo drugih katoličkih svećenika, bacili su kiticu mimoze u grob i biskup je ponovno blagoslovio posmrtno ostatke pokojnika.

U citiranom članku iz Glasa Koncila 1969. također stoji: „**Osservatore romano**“ objavio je poruku čehoslovačkog kardinala 25. siječnja na prvoj strani, na istaknutu mjestu. U komentaru o živim bakljama Čehoslovačke (koje dan ranije vatikanski radio nije oklijevao nazvati mučenicima), list piše da je odbojnost kršćanske savjesti prema djelu samoubojstva očita, ali kad se radi o skrajnjem koraku prosvjeda i otklona učinjenom protiv jedne političko-društvene situacije koja tlači ljudske slobode onda treba uzeti u obzir dubinsku psihologiju , koja raspaljuje strahovitu muku duše i čini da i sami stručnjaci za ljudsku psihi **priznaju putpunu ili gotovo potpunu odsutnost grešnosti izvršilaca ovakvih tragičnih čina.**

A naš general Praljak kakvu li je on muku duše proživljavao? Daleko veću nego Jan Palach. U njegovu slučaju bila je uključena muka i briga za domovinu, za svoj narod i konačno za svoju čast. U toj nejednakoj borbi na braniku svog naroda i svoje časti ostao je gotovo sam. Iz domovine imao je vrlo malu ili gotovo nikakvu pomoć. Što više na njegove knjige morao se plaćati porez kao da se radi u šundu Poniženje i gotovo napuštenost iz domovine, sam potpuno sam s petoricom optuženih. I to u Haškom sudu koji je bio potpuno politički orijentiran što je vrlo dobro opisala bivša glasnogovornica tog suda Florence Hartmann u svojoj knjizi „Mir i kazna“ čiji je prijevod objavljen i na Hrvatskom u izdanju izdavačke kuće Profil Zagreb 2007. Na tom sudu kojem su se u rad umiješale velike sile glavnu ulogu ima svemoćno tužiteljstvo koje diže optužbe kako hoće i komu hoće. Najbolja ilustracija tome je optužnica o prekomjernom granatiranju Knina gdje je poginuo samo jedan čovjek i čak je za tu inkriminaciju osuđen general Gotovina u prvostupanjskom postupku. Te su optužnice podignute prema nekom čudnom kriteriju

reklo bi se vrlo subjektivno. Za razaranje i zločine u Vukovaru praktički nitko nije optužen, pri suđenju generalu Mladiću nisu u optužnicu uključeni zločini, koje je počinio u Zadarskom zaleđu iako su iz Hrvatske više puta urgirali da se to učini. Za zločine nad Hrvatima u Bosni nisu optuženi Bošnjaci odnosno dvojici ili trojici bošnjačkih generala i oficira izrečene su simbolične kazne od jednu do dvije godine zatvora. Od oficira tzv. JNA nitko nije optužen za zločine u Hrvatskoj. Po mom subjektivnom uvjerenju moglo bi se reći da takvim stavom i tvrdoglavim odbijanjem podizanja optužnica tužiteljstvo pokazuje svoju bahatost i pristranost s naglaskom na tome da su zločini nad Hrvatima manji grijeh nego zločini učinjeni nad drugima. Sažeto je to jednom rekao u groznoj izjavi francuski predsjednik Mitterrand „Treba znati na kojoj su strani bili Hrvati u drugom svjetskom ratu“.

Ovom presudom Haškog suda a oslobađanjem Bošnjačke strane od odgovornosti za još veće zločine nad Hrvatima, nego što su ih Hrvati učinili, Hrvatski narod u BiH je dodatno ugrožen. Tome svjedoči i nedavna izjava kardinala Puljića. Činjenice su očite. Hrvati se masovno iseljavaju. Nastoji ih se tretirati kao nacionalnu manjinu. Bošnjaci su Hrvatima u dva mandata izabrali člana predsjedništva i što je najžalosnije Hrvatska na to kao garant Dytonskog sporazuma nije reagirala na odgovarajući način. Zamislimo samo kakva bi se dreka digla kad bi Hrvati u Hrvatskoj birali članove Hrvatskog sabora za nacionalne manjine. No ne samo Hrvatska vlada već i predstavnici nacionalnih manjina nemaju primjedbe na tu situaciju u Bosni. Ne znamo što dalje slijedi, ali u takvoj BiH Hrvati nemaju perspektivu u čemu je mnogo pridonijela i međunarodna zajednica u svojoj dosadašnjoj politici, a sada i Haški sud.

Sigurno da je sve ono što se događalo u Bosni i oko Bosne i Hercegovine izazvalo **groznu duševnu muku** u generalu Praljku kako je to nazvao Osservatore romano i taj zadnji krik za pravdom je jako žalostan, ali poznavajući iz literature lik generala Praljka mislim da je potpuno razumljiv. Bojim se da Hrvatski narod nije dostojan njegove žrtve ili bar dio naroda. Žalosno je što su neki naši uglednici potpuno drugačije tumačili ovaj čin našeg generala uz nadu da će mu Bog da mu oprostiti taj teški „grijeh“ samoubojstva. Samoubojstvo je vrlo teški grijeh, ali se ipak u vrlo, vrlo rijetkim slučajevima može

razumjeti. Možda neki naši dužnosnici pa čak i crkveni kada su osuđivali čin generala Praljka nisu poznali slučaj Jana Palacha i crkveni sud o njegovom postupku, ali po svojoj funkciji morali su to znati te su njihove izjave potpuno neprimjerene. Još je tragičnije kad su neki izjavili da je čin generala Praljka bio kukavički, jer da se on ne bi mogao u daljem životu nositi s karizmom zločinca. Ovakvu podvalu mogu u najmanju ruku nazvati vrlo zločestom. General Praljak isticao se po svojoj hrabrosti i u obrani Sunje kad je pješke išao uz tenkove u napadu na željezničku stanicu koju su zaposjeli četnici i kad su je razorili i protjeraki četnike i time spasili grad. Također se je popeo na kamion da svojim tijelom zaštiti prijevoz humanitarne pomoći za Bošnjake u vrijeme žestokih borbi između HVO i bošnjačke vojske. Cijeli život hrabro je nosio križ za grijehe svog oca koji je bio okorjeli udbaša i uz poštovanje četvrte Božje zapovjedi uspio doći do cilja opravdanja braneći svoj narod i domovinu..

Njegov čin ponovno je rasvijetlio prvenstveno političko djelovanje Haškog suda a također i aljkavost rada njihovih službi. Kako se je moglo dogoditi da se u prostorijama tog „velevažnog“ i skupog tribunala dogodi nekoliko samoubojstva? Pod čudnim okolnostima u isti tjedan preminuo je bivši srpski predsjednik Slobodan Milošević i učinio samoubojstvo predsjednik vlade SAO krajine Milan Babić koji je bio spreman svjedočiti o agresiji Srbije na Hrvatsku. Na taj način smanjile su se opasnosti da se Srbija optuži za agresiju na Hrvatsku. Konačno pitamo se kako je mogao general Praljak prenijeti otrov u sudnicu i popiti ga pred cijelim svijetom? Odgovor je najvjerojatnije aljkavošću službi.,, S prijezirom odbacujem Vašu presudu“ rekao je i ispio otrov. Svojim životom garantirao je pred cijelim svijetom da se je borio za istinu i da je govorio istinu.

Ostao je naš najveći i nadajmo se posljednji junak u domovinskom ratu u obrani Hrvatske domovine i njene časti.

Hrvatski tjednik, 18. siječnja 2018.

JOSIP PEČARIĆ

**PRALJAK JE POČINIO ČIN
SAMOŽRTVOVANJA, ČIN SEBEDARJA**
Predstavljanje proširenog izdanja knjige
“General Praljak”

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i da se zahvalim predstavljateljima Diani Glasnovoj, Benjaminu Toliću, i Mati Kovačević na sjajnim predstavljanjima. Posebna zahvala ide Hrvatskoj kulturnoj zakladi i Hrvatskom slovu za organiziranje ovog predstavljanja. Predstavljanje se odvija na početku godine koju su Hrvatska kulturna zaklada i Hrvatsko slovo proglasili godinom Nikole Šubića Zrinskog i Slobodana Praljka pa je očito da smo knjigu trebali predstaviti upravo ovdje.

A poslije Haškog dana Republike, kako ga je nazvao Benjamin, mnogi su generala Praljka i usporedili s Nikolom Šubićem Zrinskim. Ali i s Leonidom, sa Sokratom...

Hrvatski tjednik je našeg generala proglasio osobom godine, desetljeća, stoljeća...

Vjerojatno je teško naći nekog hrvatskog kolumnistu koji nije pisao o generalu Praljku – kao jednoj od najvećih osoba u hrvatskoj povijesti.

Npr. u ponedjeljak je u Bujici gostovao dr. sc. Marko Tokić sa Sveučilišta u Mostaru.

Gost Bujice progovorio je i o pokojnom generalu Slobodanu Praljku kojeg je dobro poznavao ...

“Osobno sam poznavao generala Praljka. Poznajem i sve ostale haške optuženike iz Herceg – Bosne. Smeta me kada se o tim ljudima govori kao o brojevima, kao o “šestorci”... Oni imaju svoja imena i prezimena, svoje obitelji i svoje biografije. To nisu nikakvi brojevi, to su naši ljudi! Praljak je bio izniman intelektualac, čovjek širokih humanističkih pogleda, talentiran za mnoga područja i osoba koja je imala moralni integritet. On je u praksi potvrdio ideju hrvatske pomirbe koju je zagovarao dr. Tuđman. Njegov otac u poslijeratnoj

Hercegovini bio je prepoznat kao čovjek koji je imao nesretnu sudbinu da je zavodio komunizam i na taj način imao negativnu sliku u vlastitom narodu. General Praljak je 70-ih godina, kao čovjek s tri fakulteta, imao sve predispozicije da se nametne kao visoki partijski funkcionar i da bude privilegiran. Međutim, on se kao čovjek suočio s vlastitom obiteljskom prošlošću i osobno je uzrastao uz ljude s kojima se družio, a kroz knjige je tražio vlastiti životni odgovor. U tome je izgrađivao vlastiti hrvatski identitet i potvrđivao se kao čovjek razuma. Kada je došao u Sunju, organizirao je mlade dečke u obrani toga mjesta. Došao je kao redatelj, a otišao kao ratni vođa. Nakon toga osjetio je i poziv zavičaja, " bez dlake na jeziku govorio je Tokić, dodavši i da je odmah znao kako Praljkov čin ispijanja otrova nije predstava i da će nastupiti brza smrt.

TOKIĆ: – Znao sam da je u tom trenutku učinio samožrtvovanje, to nije bio suicid! To je sebedarje svom hrvatskom narodu. Napisao je 28 knjiga, borio se za istinu u Haagu, pripremao dokumente, snimke... Rekao je da mu dokažu gdje je i kako mogao bolje, da bi u tom slučaju prihvatio presudu. Nije imao drugog načina da kaže da je presuda nepravedna...

Na upit jesu li čelnici Herceg – Bosne već zaboravljeni od hrvatskih vlasti, Bujančev gost imao je spreman odgovor:

"Praljak je znao što je povijesna istina i da je to bio trenutak u kojem se povijest hrvatskog naroda u BiH skupila u jednu točku. Tim je činom rekao da nijedan Hrvat u BiH ne može odustati od svojih prava na BiH i to je platio svojim životom!"

<http://www.7dnevno.hr/izdvajanja/top-2/dr-tokic-cilj-muslimansko-bosnjacke-radikalne-politike-je-dubrovnik/>

Slično Tokiću piše u današnjem Hrvatskom tjedniku prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić uspoređujući slučajeve Jana Palacha i generala Praljka.

Ova knjiga zapravo pokazuje što smo radili nas dvojica generalovih prijatelja. Osobno ću se uvijek pitati bili se sve ovako odigralo da su hrvatske vlasti prihvatile pismo biskupa Košića i Pozaića, akademika Jelčića i mene koje je supotpisalo više od 900 naših ljudi i predložile generala Praljka za Nobelovu nagradu za mir.

Da su hrvatske vlasti to trebale napraviti svjedoče i kasnije riječi Predsjednice, koje su sada dane i na koricama ove knjige. To nam

pokazuje i zločin haaških sudaca, o kome nam svjedoči i današnji tekst Ivice Marijačića u Hrvatskom tjedniku s transkriptom iskaza američkog vojnog atašea Richarda Herricka koji ruši optužnicu protiv našeg generala a Sud je odbio taj iskaz da bi mogla osuditi generala i time ga zapravo ubili!

Međutim toliki broj tekstova koji su se pojavili i pojaljivat će se na neki način i obvezuju i dr. Međimorca i mene da te tekstove sakupimo i da ova knjiga bude tek prva u seriji knjiga o generalu Praljku.

HVALA!

Josip Pečarić

JE LI POLITIČARIMA KRIVA MATEMATIKA? ZAGREB, 2019.

TUŽNA VIJEST

Od Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 Zagreb dobio sam tužnu vijest:

*Poštovane članice i članovi,
javljamo tužnu vijest da nas je napustila dugogodišnja članica
Dubravka Raffaelli.*

*Ispracaj Dubravke bit će na krematoriju u petak 04.10.2019. u
13:35.*

Sv. misa u crkvi Krista Kralja na Mirogoju u 14:30.

*Prema njezinoj želji urna će biti položena u obiteljski grob na
Prčanju.*

*Iskrena sućut obitelji,
HBBM 809 Zagreb*

Dubravka Rafaell je bila umirovljena redovita profesorica u trajnom zvanju na Tekstilno Tehnološkom fakultetu. Zapravo jedna je od utemeljitelja tekstilnog studija. Umrula je u 88. godini života.

Zaljubljenica u Boku kotorsku objavila je i knjigu o njoj:

NEDOSANJANA BOKA FRANA ALFIREVIĆA I VIKTORA VIDE

Dubravka Raffaelli

HGDCG - Hrvatsko građansko društvo Crne Gore, 2007 - Broj
stranica: 141

S Dubravkom sam objavio i jedan znanstveni rad kojim ona povezuje svoju struku i našu Boku.

Za oproštaj dajem ga malo šire (slike čipke) od onoga kako je objavljen u mojoj knjizi *U Boki kotorskoj svaki kamen govori hrvatski / Borba za Boku kotorsku 2*, Zagreb, 2004

Tekstil u povijesti Hrvata Boke kotorske

Izvorni znanstveni rad **Dubravke Raffaelli i Josipa Pečarića**

Tekstil, 45 (5) (1996.), 249-254.

(Članak je dan ranije u knjizi)

INICIJALNI KRUG 'TUĐMAN 100', DRAGOVOLJAC.COM, 2022.

PISMO PREDSEDNICIMA O PROSVJEDU OD PRIJE VIŠE OD DESET GODINA

Poštovani Predsjedniče RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog Sabora,
Poštovani Predsjedniče Vlade RH,
Poštovani Predsjedniče Hrvatskog Generalskog Zbora,

U tekstu TUĐMANISTI I PUTINISTI napisao sam vam:
*Podsjetit ću vas na naš PROSVJED ZBOG NAPADA NA PRAVNI
SUVERENITET REPUBLIKE HRVATSKE koji smo uputili
Hrvatskom Saboru 08. 10. 2011. a potpisao ga je veliki broj Hrvata
npr. više od 150 akademika, biskupa, sveučilišnih nastavnika,
doktora znanosti. Naravno nije bilo odgovora pa su Srbi uz
odobrenje hrvatskih putinista optuživali i sudili hrvatske branitelje.
Sjetimo se samo montirane optužnice protiv simbola hrvatske obrane: od
pokojne doktorice Vesne Bosanac do ove današnje ratnog pilota Danijela
Borovića. Možda se danas hrvatski putinisti i usude 'odgovoriti' jer
napad na Ukrajinu je zapravo i napad na one u svijetu čiji su
poslušnici mnogi od njih.*

<https://bezcenzure.hr/branitelji/tudmanisti-i-putinisti/>

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/30837-govor-akademika-pecarica-tudmanisti-i-putinisti>

Istina, vjerojatno vama ništa ne znači to što sam izdvojio
akademike, biskupe i znanstvenike pa vam u prilogu šaljem taj
Prosvjed. Na primjer ja sam pod brojem 6, a dr. sc. Davor Pavuna
pod brojem 107.

Zašto sam izdvojio ta dva potpisa?

Pa nedavno je Matica Hrvatska izdala knjigu

PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918.

Ima dvadesetak autora, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan. Tako na str. 413. piše:

Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supravodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.

Kolega Soljačić nije potpisnik tog našeg pisma iz 2011. godine ali jest njegov otac dr. sc. Ivo Soljačić, prof. emeritus koji je pod brojem 128.

Kao što vidite tada nismo ponudili pismo hrvatskim generalima jer smo smatrali da su oni izravno pogođeni time što vlast u državi koju su oni stvarali prepuštaju agresorima da im sude, pa je jedini potpisnik bio pod br. 69. predsjednik Hrvatskog Generalskog Zbora. Ovo pismo osim vama predsjednicima Države, Sabora i Vlade upućujem i Predsjedniku HGZ-a generalu Marinku Krešiću zato što je on i tada kao i danas bio predsjednik HDZ-a, a potpisnik je tog pisma iz 2011. godine.

Prošlo je više od DESET godina a da nismo dobili nikakav odgovor niti su hrvatske vlasti išta učinile po pitanju napada na pravni suverenitet RH. Zar nije sramota da danas odgovarate vlastima agresora, a ovo pismo niste smatrali vrijedno odgovora ili da nešto treba poduzeti da spriječite ovo što danas imamo.

Je li danas pogodno vrijeme kada agresor ima podršku i među pripadnicima vladajuće koalicije?

Pogledajte tekst i potpisnike tog Pisma iz 2011.-e:

Tadašnji Predsjednik Hrvatskog Generalskog Zbora bio je današnji predsjednik istog: General Marinko Krešić. ON je taj potpisnik pod brojem 69!

Naše pismo nije ništa značilo vlastima RH, a predsjednik HGZ-a je bio jedan od 1126 potpisnika!

Vjerovali ili ne?

S poštovanjem,
Akademik Josip Pečarić

**ZA DOM SPREMNI I SLAVA UKRAJINI,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**FELJTON MR. SC. BLANKE MATKOVIĆ U
'HRVATSKOM TJEDNIKU'
(1.)**

Moj jučerašnji tekst završio sam riječima:

Četnička koalicija je takva zato što to od vlasti traže svjetski moćnici. Ali oni mogu uvjeriti gazde da im je teško provoditi takvu politiku u kojoj je očito da im je na čelu Pupovac (bolje reći Vučić) tj. da je mnogo bolje ako oni to rade izravno bez njih.

Zato će i dalje, napadali oni Porfirija i njegove sljedbenike ili ne, pokazatelj njihovog sluganstva biti njihov odnos prema ZDS.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27893-oklopno-pravoslavlje>

Javio mi se dragi prijatelj hrvatski književnik Stijepo Mijović Kočan: *Pratim!*

Moj posao je umjetnost, a ne politika. Međutim, umjetničko djelo može biti potaknuto bilo kojom temom.

Zvonin ili sonet ima svoje zakonitosti koje se moraju poštivati. To ograničava, ali ne sprječava kazati istine koje želim reći.

104. *zvonin Novoga saziva*

Ustaše su samo izgovor pa da se
Sràmoti oslabi hrvatsku državu
Koji tako tvrde posve su u pravu
Državnike truli kompromisi krase

Sabor je Hrvatska ne trinaesto prase
Za Dom spremni znači sačuvati glavu

Braniteljsko pravo to je po Ustavu
Nikakve države nek ne bude zna se

Da smutljivci to baš Saboru predlažu
Za Dom spremni izreći ne smjeti
To izglasovat je posve bez pameti

Tek tada buknut će to je čin izdaje
Konteso srca nas nikada ne lažu
Kad smo napadnuti tad nema predaje (25/8/21)

U tekstu sam dao samo dva podatka iz „Hrvatskog tjednika“ koji su bili zgodni za tu priču o Porfirijevom kružoku i – ja bih ih tako nazvao– Porfirijevim intelektualcima u RH. Mislim da je to pošteno prema njima kad je već HTV Porfirijeva televizija.

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici *Broj žrtava logora Jasenovac prema:* broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o brojcima o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom,

ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneći autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospićko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski
akademik Stjepan Gamulin
prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju
dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU
Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti
prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti
prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management
prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić

doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwert
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Nikša Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac

prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozic
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru
izv. prof. dr. Ante Pavlović

prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru

dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof.dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. *Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!*, Zagreb, 2015. pp.406.

Dva pisma iz naslova knjige su Peticija ZDS i Pismo HAZU.

Zanimljivo je da je komentirana knjiga o hajci na Igora Vukića:

J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac*, Zagreb 2018.

On uopće ne spominje događaj koji sam opisao i u toj knjizi, a i u nizu prethodnih (npr. u knjizi J. Pečarić, *Trijumf tuđmanizma*, Zagreb, 2003.):

Pretpostavljam da i ne znaš, mada sam o tome pisao više puta, da sam davno pokušao nešto slično organizirati u Akademiji u vrijeme kada Saborska Komisija za žrtve rata i poraća još nije bila ukinuta, premda joj je rad bio onemogućen. Vladimir Žerjavić je želio da Akademija izađe u javnost sa svojom brojkom žrtava Jasenovca. Predsjednik Akademije je organizirao sastanak u HAZU na kome smo uz Žerjavića bili akademik Bilandžić i ja. Žerjavić i Bilandžić su predlagali da u tome sudjeluju i Goldsteini i predstavnici SUBNORA. Naravno, prijedlog mi je bio potpuno neprihvatljiv pa

sam inzistirao da se sastanu svi koji se bave žrtvama.: dr. Josip Jurčević, znanstvenici iz Hrvatskog instituta za povijest, Kazimir Sviben i Vice Vukojević iz Saborske komisije za žrtve rata i poraća, ali i predstavnici domobranskih udruga kada su već trebali biti pozvani i oni iz SUBNOR-a. To je prihvaćeno i poziv je trebao sastaviti ing. Žerjavić. Ne samo da je to bilo logično nego i važno jer je kroz razgovor postala jasna njegova želja da taj broj bude njegov broj, tj. želio je potvrdu Akademije za svoje brojke. Poslije nekog vremena akademik Bilandžić mi je rekao da Žerjavić nije dao tekst poziva. Žerjavić je tvrdio suprotno. Zamolio sam ga da tekst ponovi, kako je i sugerirao Bilandžić. Žerjavić me je nazvao poslije nekoliko mjeseci i kazao da je tekst preveden i da ga trebam samo potpisati. Iznenadio sam se. Prijevod poziva za okrugli stol!? To, naravno, nije bio poziv već završni tekst. Naravno, odbio sam potpisati tako nešto. Jasno mi je bilo da bez nazočnosti dr. Jurčevića, ljudi iz Hrvatskog instituta za povijest, Saborske komisije i domobranskih udruga u tekstu može biti broj koji korespondira broju Draže Mihailovića, a koji promiču i Goldsteini ("oko 80 000 do 90 000 žrtava za cijeli jasenovački kompleks"). Žerjavić je došao do brojke od nekih 70.000 i tvrdio je kako je povećavao brojke iz pijeteta prema žrtvama, ali mu Goldsteini u svojoj knjizi spočitavaju da su one za Židove - premale.

A danas imamo i znanstvenu matematičku metodu dr. sc. Nikole Banića i prof. dr. sc. Nevena Elezovića objavljenu u priznatom Q1 svjetskom časopisu u kome je pokazano da je službena brojka JU SP Jasenovac LAŽNA.

Taj rad hrvatska vlast a i mnogi povjesničari pa i oni za koje se ne može tvrditi da su Porfirijevi povjesničari NE SPOMINJU. Zato ću završiti ovaj tekst s riječima Davora Dijanovića iz spomenutog broja „Hrvatskog tjednika“:

Vrijeme je da prestane manipuliranje žrtvama i jasenovačka industrija laži. Svaka žrtva zaslužuje pijetet, a oni koji su lagali i krivotvorili zaslužuju jedino izgon iz znanstvene zajednice i odlazak u ropotarnicu povijesti, a prije svih uprava JU SP Jasenovac.

Josip Pečarić

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/27903-feljton-mr-sc-blanke-matkovic-u-hrvatskom-tjedniku>

**GENERAL IVAN TOLJ,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

**ZAHTJEV ZA KADROVSKIM SMJENAMA
NA HTV-u
(tekst peticije)**

Već ionako prepunu čašu prelilo je dovođenje srbijanskog patrijarha Porfirija u udarni Dnevnik HTV-a 19. ožujka, na katolički blagdan svetog Josipa, zaštitnika Hrvatske, da bi beogradski gost bez ijednog argumenta osporavao kanonizaciju bl. Alojzija Stepinca i bio prikazan kao vrhovni moralni i povijesni arbitar.

Zatim je čašu našega strpljenja još jednom prelilo, očito sinkronizirano, dovođenje prof. dr. Ive Goldsteina 21. ožujka u emisiju NU2 HTV-a, da bi i on govorio protiv zagrebačkog nadbiskupa, žrtve komunističkog totalitarizma, katoličkog kardinala i hrvatskog mučenika i blaženika Alojzija Stepinca.

Osim toga, gost je omalovažavao prvog predsjednika i utemeljitelja suvremene hrvatske države Franju Tuđmana te iznosio svoja poznata naklapanja o novijoj povijesti i sadašnjem stanju, uključujući zahtjev za političkom detuđmanizacijom. Na što su izostale službene reakcije, isto kao što izostaju kada je riječ o valu očitog mentalnog i propagandnog vraćanja na stanje unutarjugoslavenskih odnosa i obnove "bratstva-jedinstva".

Ti događaji potvrdili su još jednom u nepreglednom nizu takvih uredničkih postupaka da Hrvatska radiotelevizija kao javna ustanova ne služi temeljnomu nacionalnom dobru ni objektivnom informiranju i tumačenju događaja, kao svrsi svoga postojanja, nego služi stranim, pristranim, partikularnim, manjinskim i manipulativnim interesima.

Osim toga, voditelj emisije NU2 monopolizirao je i praktički privatizirao taj udarni termin i tu emisiju, koju uređuje s neskriveno

ljevičarskih i općenito neobjektivnih i dubioznih pozicija. On izborom pozvanih omogućuje to da se vrlo često mogu čuti uvrjednje izjave na račun onoga što velik dio hrvatskog naroda smatra i osjeća vrijednim opće zaštite i poštovanja u hrvatskoj državi. Javni medijski servis u svim je demokracijama usklađen s temeljnim nacionalnim vrijednostima i organiziran tako da razmjerno zastupa spektar većinskih i manjinskih skupina. Kod HRT-a je stanje više nego obrnuto. Dakle, tražimo da nacionalna javna tv zastupa one vrijednosti koje dijeli većina našega naroda. U protivnomu, zahtijevat će se pokretanje zakonodavnog postupka rasformiranja takve središnje javne medijske ustanove, koja se k tomu u izboru vijesti i sadržaja pokazuje i potvrđuje ne kao nacionalna, nego kao uvelike antinacionalna, i kao nenarodna. Ona ne valorizira objektivno političke i svjetonazorske različitosti hrvatskoga društva ni biračkog tijela (kojega znatan dio živi izvan granica Hrvatske) niti odražava objektivne razmjere među svima onima koji ju plaćaju. Utoliko je riječ o aktivističkom mediju u službi točno određenih političkih opcija i svjetonazora.

Zbog svega toga zahtijevamo sljedeće:

- 1) Suspendiranje novinara Dragana Nikolića, smjenjivanje urednika Dnevnika HTV-a od 19. ožujka i svih odgovornih po vertikali za taj i takav i za druge uredničke promašaje na HRT-u.
- 2) Razrješenje urednika emisije NU2 Aleksandra Stankovića i postavljanje na njegovo mjesto čovjeka koji je blizak većinskim pogledima i naziranjima gledatelja i ukupne biračke i nebiračke populacije. Ako je Stanković mogao puna dva desetljeća, od godine trećeg januarskog političkog preokreta, voditi tu emisiju kao nedodirljiva veličina, krajnje je vrijeme da tu emisiju vodi nepristranija i objektivnija osoba.
- 3) Ostale kadrovske i organizacijske promjene kako bi se Hrvatsku televiziju uskladilo s očekivanjima demokratske većine hrvatskoga političkog naroda i s njezinim ustavnim, zakonskim i statutarnim zadaćama.

U Zagrebu, prikupljanje potpisa dovršeno 27. ožujka 2021.

U ime svih potpisnika peticije, za autentičnost njezina sadržaja jamče:

general bojnik u miru **Ivan Tolj**
general bojnik u miru **Ivan Kapular**
admiral u miru **Davor Domazet Lošo**
prof. dr. sc. **Andrija Hebrang**, pričuvni general
prof. dr. sc. **Slobodan Prosperov Novak**
akademik **Josip Pečarić**

POTPISNICI:

1. dr. Miroslav Aberle
2. prof. dr. sc. Neda Aberle
3. Duško Abramović, Mississauga, Ont. Canada
4. Nevena Abramović, Mississauga, Ont. Canada
5. Kata Andrijević
6. Anton Antolović, Zagreb
7. Dragica Antolović, Zagreb
8. Helena Antolović, Zadar
9. Lovro Antolović, Zadar
10. Martina Antolović, Zagreb
11. prof. emeritus. dr. sc. Pero Aračić, Đakovo
12. akademik Ivan Aralica
13. dr. sc. Mato Artuković, povjesničar, Slavonski Brod
14. don Miljenko Babaić
15. Ante Babić, dipl. ecc.
16. Damir Babić, Borovo Naselje
17. Iva Babić, dipl. teolog
18. Ivana Babić, prof.
19. Marijan Babić, dipl. ecc.
20. Marijana Babić, prof. hrvatskog jezika i povijesti,
21. Mila Babić, mr. iur.
22. Nevenka Babić

23. Ilija Bagarić, dr. med.
24. Ante Bajlović, Zagreb
25. Josip Bajlović, Zagreb
26. Magdalena Bajlović, Zagreb
27. Marcelino Bajlović, Zagreb
28. Mario Bajlović, Zagreb
29. Martin /Ivo/ Baković
30. Zrinka /Marijan/ Baković
31. Ivan Banožić, Vinkovci
32. Marko Baotic, Work Preparation Manager
33. mag. iur. Ante Baraba
34. Josip Barbetti, dipl. ing., Milton, Canada
35. Tomislav Baričević, župnik
36. Ivan Barić
37. Ana Barišić, V. Gorica
38. Ankica Barišić, Poljska
39. Ante Barišić, Poljska
40. Ivica Barišić, Poljska
41. Mateja Barišić, Poljska
42. Miro Bartulica, Zagreb
43. Mira Tecilazić Bašić, sutkinja Županijskog suda u mirovini
44. Đurđica Bastjančić, prof.
45. Iva Bastjančić, nastavnica
46. Ivan Bastjančić, dipl. ing.
47. Darko Daran Bašić hrvatski branitelj, glavni urednik portala Hrvatsko nebo
48. Nikola Bašić pisac, Vis
49. prof. Tomislav Batinić, Sarajevo.
50. dr. sc. Zlatko Begonja, povjesničar
51. Lili Benčik, kolumnist, hrvatskepraviceblog.com
52. Joan Beram, St Ives, NSW Australia
53. Tomislav Beram, Sydney, Australia
54. Davor Bergam, Dubrovnik
55. Pasko Bete, Dubrovnik
56. Mate Bilić, Zagreb
57. Josip Bilić Precić, odvjetnik
58. Stjepan (Vladimir) Biondić, mag. prava

59. dr. sc. Ante Birin, povjesničar
60. Anica Bobetić, Zagreb
61. Tomislav Bolanča, Zadar
62. Damir Borovčak, dipl. ing., Zagreb
63. Dragan Bosanac, Borovo Naselje
64. Marin Bošković, dipl. ing. elektrotehnike
65. Tea Bošković, učiteljica razredne nastave
66. Ivan Bradvica, dipl. ing., književnik
67. Tomislav Brekalo, umirovljeni narednik HV i predsjednik HIKO (Hrvatska iseljenička kulturna organizacija) Essen, NRW, Njemačka
68. Emilija Britčević, Split
69. Mladen Britčević, Split
70. general dr Kornelije Brkić
71. Ana Bulaja
72. Ante Bulaja, Sv. Nedjelja
73. Josipa Bulaja
74. Jure Bulaja, Sv. Nedjelja
75. Luka Bulaja, Sv. Nedjelja
76. Mara Bulaja
77. Marko Bulaja
78. Mateja Bulaja, Sv. Nedjelja
79. Matija Bulaja
80. Mihaela Bulaja, Sv. Nedjelja
81. Ruža Bulaja, Sv. Nedjelja
82. Vjeko Bulaja, Sv. Nedjelja
83. dr. sc. Miljenko Buljac
84. Adolf Buntić, Zagreb
85. Ana-Marija Buntić, Zagreb
86. Dubravka Buntić, Zagreb
87. Matej Buntić, Zagreb
88. Nika Buntić, Zagreb
89. Jadranka Burazin, prof., Split
90. Jozo Burazin, kap. duge plovidbe, Split
91. dr. Jure Burić, bivši župan i saborski zastupnik
92. Anđelko Burilo, Zagreb
93. Valentin Burilo, Vukovar

94. Mario Butigan, Nuštar
95. brigadir, Eduard Butijer, Dugo Selo
96. Juraj Cigler, dipl. inž. građ., Čakovec
97. Milan Čiliga, dipl. ing. el.
98. Petar Cvitanušić, Zagreb
99. general Ljubo Česić Rojs
100. izv. prof. dr. sc. Alojz Čubelić, Katolički bogoslovni fakultet
101. Jozo Ćuk, dugogodišnji predstavnik Hrvata u Australiji
102. general Mile Ćuk
103. Iljko Ćurić, Zagreb
104. Ivo Ćurić, Zagreb
105. Ana Ćurković, Zagreb
106. Ante Ćurković, Zagreb
107. Danijela Ćurković, Zagreb
108. Dijana Ćurković, Zagreb
109. Ivan Ćurković, Zagreb
110. Ivana Ćurković, Zagreb
111. Marko Ćurković, Zagreb
112. Petar Ćurković, Zagreb
113. Tihomir Ćurković, Zagreb
114. Jelena Ćurković Zagreb
115. Tomislav Ćurković, Zagreb
116. izv. prof. dr. sc. Ivica Čatić
117. Brane Čavar, Zagreb
118. Jozo Čavar, Vinkovci
119. Marinko Čavka, Knin
120. prim Jasna Čepin Bogović, dr. med.
121. don Lazar Čibarić
122. prof. dr. sc. Marin Čikeš, redoviti profesor u miru Sveučilišta u Zagrebu
123. Ante Ćirko, Unna
124. prof. dr. sc. Alojzije Čondić, Katolički bogoslovni fakultet, Split
125. Željko Čorak, Borovo Naselje
126. Florijan Čulina, Zagreb
127. Ante Čulo, Sv. Nedjelja
128. Božo Čulo, Sv. Nedjelja

129. Fran Čulo, Sv. Nedjelja
130. Franjka Čulo, Sv. Nedjelja
131. Ivan Čulo, Sv. Nedjelja
132. Josip Čulo, Sv. Nedjelja
133. Luka Čulo, Sv. Nedjelja
134. Marija Čulo, Sv. Nedjelja
135. Mate Čulo, Sv. Nedjelja
136. Melita Čulo, Sv. Nedjelja
137. Petra Čulo, Sv. Nedjelja
138. Prof. dr. sc. Vera Čuljak
139. Srećko Čuljak
140. dr. sc. Ante Čuvalo, Ždrelac (Pašman)-Chicago
141. Ivica Daničić, Borovo naselje
142. mr. sc. Mladen Deletis
143. Diana Delonga
144. Franko Delonga
145. Ivo Delonga
146. Jadranka Delonga
147. Marina Delonga
148. Marko Delonga
149. Alen Distler, Borovo Naselje
150. Dragica Distler, Borovo Naselje
151. Ivan Distler, Borovo Naselje
152. Tihomir Distler, Borovo Naselje
153. Mario Divić, Imotski
154. Željko Dokonal, Borovo Naselje
155. admiral Davor Domazet Lošo
156. Zvonimir R. Došen, Kanada
157. dr. sc. Miro Dorešić
158. Zdenka Dorinko, Melbourne
159. Tomislav Držić, novinar i urednik Hrvatskog tjednika
160. Marija Dubravac, hrvatska pjesnikinja, Brisbane
161. Tomislav Dudić, Vukovar
162. Malkica Dugeč, književnica
163. Stipe Čipa Dukić, katolički svećenik
164. Viktor Dukić
165. Drago Duvnjak, dipl. ing. građ.

166. Jela Dužnović
167. Anđelko Đerek, pukovnik, Zagreb
168. Ljubomir Đukić, Vinkovci
169. prof. dr. sc. Neven Elezović
170. prof. dr. Damir Eljuga, predsjednik Hrvatske lige protiv raka, Karlobag
171. Ljerka Eljuga, dr. primarius, Karlobag
172. Adrijana Franjkić, Knin
173. Tomás Frković, Argentina
174. Stjepan Furdek, Sydney, Australia
175. Helena Galjer, Dubrovnik
176. Mladen Galić, dragovoljac Domovinskog rata, Split
177. Željko Galinović, Vinkovci
178. Zdravko Gavran, književnik
179. Gordana Gavranović, Borovo Naselje
180. Josip Gavranović, Borovo Naselje
181. Petar Gelo, Melbourne
182. Ivica Gilić, Borovo Naselje
183. Danica Glavaš
184. Vlado Glavaš
185. Krunoslav Gliha, umirovljenik, V.Gorica
186. Mladen Glowatzky, dipl. ing. građ.
187. Branko Govedarica, Dubrovnik
188. Violeta Grdić, Vukovar
189. Berislav Gregorić, predsjednik udruge policije branitelja Jastrebarsko
190. Zorica Gregurić, predsjednica Udruge zagrebački dragovoljci branitelji Vukovara
191. Matija Grgat
192. Ivica Grgić, Osijek
193. Vinko Grgić, prof.
194. Nikša Grljević, Dubrovnik
195. Ruža Grozdanić, Zagreb
196. mr.sc. Marko Grubišić, predsjednik Hrvatskog društva političkih zatvorenika,
197. professor emeritus Vinko Grubišić, dopisni član HAZU
198. Anđelka Gverić, Zadar

199. Mile Gverić, Zadar
200. Ivica Hapan, Dubrovnik
201. Mirko Hasenay, Buenos Aires, Argentina
202. Branko Haubrich
203. prof. dr. sc. Andrija Hebrang, pričuvni general
204. Davor Hitri, Borovo Naselje
205. Stjepan Hodak, Sesvete
206. Željko Hodak, Borovo Naselje
207. Dragana Horg, Borovo Naselje
208. Vesna Horg, Borovo Naselje
209. Štef Horvat, Borovo Naselje
210. Krunoslav /Marijan/ Horvatić
211. Marija /Mato/ Horvatić
212. Marijan / Ivan/ Horvatić
213. Albin Horvatiček, književnik
214. Ivan Hovanjec, Vinkovci
215. Branko Hrkač, sam. umjetnik
216. Josip Hrkač, Borovo Naselje
217. Ivan Hrvoić, Kanada
218. Brigadir, Werner Ilic, Zagreb
219. Krešimir Ivanček, akad. slikar-grafičar
220. Jure Ivančić
221. Dubravko Ivanković, Vukovar
222. msc Želimir Ivanović, dipl. ing. el. tehn., dragovoljac, istočna Slavonija, Sunja 91-92.
223. Mile Ivezić, Chicago
224. Zlata Ivezić, Chicago
225. Melita Obeid Ivezić, Chicago
226. David Ivić
227. Alen Jakumetović, Borovo Naselje
228. general Ante Jelavić
229. Tomislav Jelić, novinar, suradnik Hrvatskog tjednika, Zagreb
230. Ivana Jerčinović, dipl. ing. fizike
231. dr. sc. Marko Jerčinović
232. Marko Jovanović, Dubrovnik
233. Snježana Jukić, Zagreb
234. mr. sc. Neven Jurica, veleposlanik u miru

235. Barbara Jurić
236. Filip Jurić
237. Luka Jurić
238. Željko Jurić
239. Ante Jurilj, Borovo naselje
240. Janja Jurišić, Frankfurt
241. don Anđelko Kačunko
242. Zaviša Kačić, prof.
243. Robert Kajfeš, Nova Gradiška
244. Branko Kalebić, Zagreb
245. Zlatko Kamen, Borovo Naselje
246. general Ivan Kapular, Zagreb
247. Edvina Maras Karačić, dr. med.
248. Mirko Karačić, dr. med.
249. prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
250. akademik Andrija Kaštelan
251. Ivo Kedi, Virovitica
252. Ana Kirchmayer-Wonnemann, Njemačka
253. Marko Kljajić, umirovljenik, Vetovo
254. Nikola Knez, filmski redatelj
255. Mile Kokan, Split
256. Ante Kokotović, Penrith, Australia
257. Stipe Kokotović, Penrith, Australia
258. pukovnik Miljenko Kolobarić, predsjednik HVIDRA-Osijek
259. Zvonimir Kološnjaj, Borovo Naselje
260. Nikša Koncani, dipl. ing., Vodice
261. prof. dr. sc. Ivan Kordić
262. mons. dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački
263. Ljudevit Kotnik, dipl. ing. str. u miru
264. Ante Kovač, Split
265. Davor Kovačević, Tomislavgrad
266. Pero Kovačević, pravnik, bivši zastupnik u Hrvatskom saboru
267. Mile Kožul, Zagreb
268. akademik Kuzma Kovačić
269. Mate Krajina, novinar
270. Zdenko Kraljević, Zagreb

- 271. Marija Krasnec Oršolić, Munchen
- 272. Zlatko Krasnec, Vukovar
- 273. Marijana Križan, Zagreb
- 274. Mirjana Kutle
- 275. general Marinko Krešić
- 276. Luka Krilić, povratnik iz iseljeništva
- 277. Vjekoslav Krsnik, publicist, neovisni komentator
- 278. fra Ante Kukavica
- 279. brigadir, Stjepan Kulić, Vinkovci
- 280. Milan Kurilj, Rijeka
- 281. prof. dr. sc. Stipe Kutleša
- 282. prof. dr. sc. Ilij Kuzman
- 283. Boris Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
- 284. Ivanka Kuzmanovic, Greendale, WI SAD
- 285. pukovnik Ivan Kvesić
- 286. Silvija Lažeta, dipl. iur., Zagreb
- 287. Jerko Lebo, voditelj građevinskih radova
- 288. Dragica Ledenko, Rijeka
- 289. Šime Letina
- 290. Josip Livasić, Sv. Nedjelja
- 291. Ive Livljanić, veleposlanik u miru
- 292. Ilija Lončar, Glavni tajnik IO HSK-a za Benelux, Nizozemska
- 293. Antonio Lovasić, Sv. Nedjelja
- 294. Djurdja Lovasić, Sv. Nedjelja
- 295. Josip Lovasić, Sv. Nedjelja
- 296. Kristian Lovasić, Sv. Nedjelja
- 297. Slavko Lovasić, Sv. Nedjelja
- 298. Stjepan Lovasić, Sv. Nedjelja
- 299. Tomislav Lovasić, Sv. Nedjelja
- 300. Helena Lovrić
- 301. Ivana Lovrić
- 302. Marija Lovrić
- 303. Petar Lovrić
- 304. Zdravko Lozar, Berlin
- 305. Anda Luburic
- 306. Zvonimir Luburić, Oakville Ont. Canada

307. Ilija Lukanović, teolog i diplomat
308. Marija Lukić, Velika Kopanica
309. Josip Lulić, Nova Gradiška
310. Božo Ljubić, Karlobag
311. Mira Magaš, umirovljenica
312. doc. art. Marko Magdalenić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
313. Blažena Magdić, umirovljenica
314. Ivan Magdić, časnik HV-a u mirovini
315. Diana Majhen
316. Marijan Majić
317. mr. Hrvoje Majhen
318. Veselko Malekinušić, Borovo Naselje
319. Vesna Maletić
320. Mijo Maljković, inovator, Požega
321. mr.sc. Ivan Mance, Zagreb
322. Ankica Mandarić, dipl. ecc. u mirovini, Mostar
323. Jasna Mandić, Zagreb
324. Krešimir Mandić, Zagreb
325. Zdravko Mandić, Zagreb
326. Radoslav Marić, MD
327. Zvonimir Marić, sveučilišni profesor u miru
328. Hrvoje Markasović, Vinkovci
329. Verica Marković, Vukovar
330. general Mladen Markač, Zagreb
331. brigadir, Ivan Markešić
332. Marija Markić, CTC
333. Marinko Markić, Toronto
334. Slobodan Markić, P. Eng
335. Josip Maršić
336. Tonko Martinis
337. Goran Marunček, Vinkovci
338. Verica Marunček, Vinkovci
339. Zoran Marunček, Vinkovci
340. Pater Vinko Maslač, Dubrovnik
341. Maro Masle, Dubrovnik
342. Mario Matančević, Borovo Naselje
343. Hrvoje Mateša

- 344. Josip Mateša, Vodice
- 345. Vedran Matić, Borovo Naselje
- 346. Ante Matić, Borovo Naselje
- 347. Ante Matijević, Split
- 348. Franjo Matošević, Zagreb
- 349. Cecilija Matuško
- 350. Goran Mazić, Dubrovnik
- 351. Berislav Medić, Vinkovci
- 352. mr. sc. Božo Medić
- 353. general dr. sc. Miroslav Međimorec
- 354. Blaž Mešin, dipl. ing., Zagreb
- 355. Mike Ivan Mikec
- 356. general Mladen Mikolčević, Nova Gradiška
- 357. prof. dr. Luka Milas, znanstvenik i sveučilišni profesor u miru
- 358. Ljerka Milas, prof.
- 359. Zvonko Milas, Zagreb
- 360. Drago Miota, Virovitica
- 361. Marija Miota, Virovitica
- 362. Ljiljana Mišljenac, Bijelo Brdo
- 363. Marija Modrić, Zagreb
- 364. Marica Morić, Split
- 365. Anđa Mrđen, Borovo Naselje
- 366. Gorostas Mrđen, Borovo Naselje
- 367. Marin Mrđen, Borovo Naselje
- 368. Igor Naletilić, Borovo Naselje
- 369. Stjepan Njergeš, Borovo Naselje
- 370. Danka Nemaric
- 371. prof. dr. sc. Milan Nosić
- 372. Javor Novak, hrvatski književnik i publicist, član Upravnog odbora HKV-a
- 373. Alfred Obranić, dipl. ing. u miru
- 374. Darko Omrčen, dipl. ing. elektrotehnike
- 375. Oreč Željko, Zagreb
- 376. Ivica Orešković, Zagreb
- 377. Josip Osrečki, Vinkovci

378. Mario Marcos Ostojić
379. Ivan Ozanic, Oakville, Kanada
380. Snježana Patko, Vukovar
381. dr. Ing. Marijan Papić, Vancouver, B.C., Canada
382. Miroslav Papić, dipl. ing. stroj., član HNES-a, Zagreb
383. Milan Pavich Vukina, Lukovčak
384. mr. Alojz Pavlović, dipl. ing., književnik
385. Ljiljana Pavlović, Borovo Naselje
386. Mladen Pavković, novinar i publicist
387. Vladimir Pavletić, Generalski Stol
388. prof. dr. sc. Davor Pavuna
389. Ankica Pečarić, prof.
390. akademik Josip Pečarić
391. Dragutin Peček, Zagreb
392. Ivan Penava, gradonačelnik Vukovara
393. Miroslav Penava, Požega
394. Željko Penava, Molvice
395. Stipan Perić, dipl. oec., Tomislavgrad
396. Anto Periša
397. Franjo Miroslav Perkovic, dipl. arh., Zagreb
398. dr. sc. Damir Pešorda, književnik
399. Alojzije Petracic, umirovljenik
400. Mr. sc. Andrija Petrović, projekt manager, Zagreb
401. Ivan Petrović, Borovo Naselje
402. Marinko Pezer, Zagreb
403. Stipo Pilić, prof.
404. Silvio Pinter, Vinkovci
405. Tomislav Pipunić, Melbourne, Australia
406. Nenad Piskač, književnik
407. Mile Pletikosa, P. Eng.
408. Katica Plišić, Bern
409. Miljenko Plišić, Bern
410. Ivo Poljak
411. Tomislav Poljičanin, Borovo Naselje
412. Siniša Posarić, književnik
413. general Ivica Primorac
414. Vera Primorac, književnica

- 415. Mladen Prkačin, HRVI, Solin
- 416. prof. dr. sc. Slobodan Prosperov Novak
- 417. general Željko Prpić, dipl. ing. str. u mirovini
- 418. Silvija Pršlja, Zagreb
- 419. mr. sc. Sonja Radionov, dipl. ing.
- 420. Ivo Radman, Velika Gorica
- 421. pukovnik, Damir Radnić, Zagreb
- 422. Marko Radoš, Zagreb
- 423. Ante Rakić
- 424. prim. Miljenko Raos, dr. med.
- 425. brigadir, Ivan Rašić, Zagreb
- 426. Ante Rašić, Osijek
- 427. Pero Rašić, Borovo Naselje
- 428. dr. sc. Stjepan Razum, povjestničar i arhivist
- 429. Antonio Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 430. Božidar Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 431. Petra Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 432. Ruža Rebić-Čulo, Sv. Nedjelja
- 433. Danijel Rehak, predsjednik društva logoraša
- 434. Branko Reić, dipl. ing. građ.
- 435. Danijel Rimac, Borovo Naselje
- 436. Antun Rom, Glina
- 437. Josip Romić, Nova Gradiška
- 438. general Renato Romić, Virovitica
- 439. Neda Rosandic Saric - veleposlanica u miru
- 440. Herve Rousseau, Francuz iz Zagreba
- 441. Božidar Ručević, dipl. inž. u miru iz Zagreba
- 442. Zorica Rukavina, prof., Zagreb
- 443. prof. emerit. Zvonko Rumboldt, Split
- 444. Ivica Rupčić, Vinkovci
- 445. Iva Sablić, Borovo Naselje
- 446. Zoran Sablić, Borovo Naselje
- 447. dr. rer.soc.oec., Blaženko Segmanović
- 448. Marija Senjić, Sesvete
- 449. Niko Senjić, Sesvete
- 450. Velimir Slavić, Vinkovci

-
451. dr.sc Goran Slipac, Zagreb
 452. Marija Skender, Sydney, Australia
 453. Josip Skender, Sydney, Australia
 454. Jakov Skočibušić, prof., umirovljeni veleposlanik, Split
 455. Masa Skondro Vrzina, Sydney, Australia
 456. mr. sc. Marina Skrobica
 457. Dubravka Smiljan
 458. Ivica Smiljan
 459. Davorin Smokrović
 460. Renato Smokrović, Starigrad-Paklenica
 461. Željko Soldo inž. el., Zagreb
 462. prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić
 463. Stefan Sosa, Bad Liebenzel, Germany
 464. Damir Stahor, Dubrovnik
 465. Mirko Strabic
 466. Dominik Stamać, dipl. ing. u mirovini
 467. dr. sc. Josip Stjepandić, predsjednik HAZUD-a
 468. Edvin Strgačić LLB Pravni fakultet Zagreb, owner of Can Cro Accounting business Toronto
 469. Vera Strgačić, dipl. ing., Farmaceutski Fakultet Zagreb, University of Toronto, Faculty of Education
 470. Zoran Strmota, Vinkovci
 471. Ante Šare, dipl. ing. elektotehnike
 472. Stanko Šarić, dipl. ing., glazbenik
 473. Jagoda Šećer, Split
 474. Stjepan Šešelj, književnik
 475. Ilija Šikić, pjesnik
 476. general Željko Šiljeg, Zagreb
 477. Dobroslav Šimović, dipl. iur.
 478. Mario Škegro, Ivankovo
 479. Dipl. ing. Ivica Škiljo
 480. Ivan Šmit, Borovo Naselje
 481. mr. sc. Niko Šoljak, predsjednik Hrvatskog svjetskog sabora
 482. Stjepan Šooš, Bad Liebenzel, Germany
 483. Zoran Šorli, Vinkovci

- 484. Nikola Štedul
- 485. st. brigadir, Marinko Štrbac, Novoselac
- 486. Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
- 487. Krešimir Tičić, dipl. ing. arh., arhitekt i pisac
- 488. Đuro Tikvica, pijanist, red. prof. Muzičke akademije
Sveučilišta u Zagrebu
- 489. Kap. Eduard Tkalcic, Hong Kong
- 490. dr. sc. Marko Tokić, Mostar
- 491. Benjamin Tolić, filozof i publicist
- 492. general Žarko Tole, Split
- 493. general Ivan Tolj, književnik
- 494. Josip Tolj, mag. iur, odvjetnički vježbenik
- 495. Jozo Mario Tolj, katolički svećenik u miru
- 496. Mato Toman, Bjelovar
- 497. Alen Tomašević, Dubrovnik
- 498. Rudi Tomić
- 499. Danijel Tordinac, Borovo Naselje
- 500. Goran Trdin, Osijek
- 501. Damir Tučkar, dipl. inž.
- 502. Stjepan Tuđman, dipl. ecc.
- 503. Zvonimir Josip Tumbri, dipl. ing. građ.
- 504. mr. sci. Gordana Turić, bivša zastupnica u Hrvatskom
državnom saboru
- 505. Vera Uglešić, prof.
- 506. Ivan Valek, arhitekt
- 507. Zvonimir Veselje, Borovo Naselje
- 508. prof. emer. dr. sc. Ivica Veža
- 509. Đuro Vidmarović, prof.
- 510. Paula Viher, Križevci
- 511. brigadir Ilija Vincetic, Zadar
- 512. Zdravko Vlaić, dipl. ing., Zagreb
- 513. Margarita Vrbanović, prof.
- 514. Stjepan Vrbanović
- 515. Domagoj Vršak, Zagreb
- 516. Krešo Vujević
- 517. Antonio Vukan, Borovo Naselje
- 518. Danijel Vukasović, Dubrovnik

-
519. Ivan Vukić
 520. Krešimir Vukić
 521. Marija Vukić
 522. Tomislav Vuković, novinar
 523. Ante Vukušić, Dubrovnik
 524. Darko Vukušić, Dubrovnik
 525. Mirjana Vrsalović, mag. farm.
 526. Miljenko Zadro, Borovo Naselje
 527. Zlatko Zaoborni, Borovo Naselje
 528. Ana Zeko, Baška Voda
 529. brigadir Marinko Zelenika, Zagreb
 530. Darko Zlodi, Zagreb
 531. brigadir Drago Zrinušić, Zadar
 532. Vlasta Zubčić, dizajner, Zagreb
 533. Zlatko Zubković, Vinkovci
 534. mr. Miljenko Žagar, veleposlanik u miru
 535. Ana Žanić, Vinkovci
 536. Nikša Žarak, Dubrovnik
 537. Kata Žarko, S. Kraljevec
 538. Marko Žarko, S. Kraljevec
 539. Nediljko Žarko, S. Kraljevec

ZAŠTO MIROSLAV TUĐMAN NIJE BIO PROFESSOR EMERITUS? ZAGREB, 2023.

JOSIP PEČARIĆ

PREDSTAVLJANJE KNJIGE U SPLITU: KUZMINA HRVATSKA

Dopustite mi da vas sve lijepo pozdravim i zahvalim Hrvatskoj AKADEMIJI Znanosti i Umjetnosti tj. njenom Zavodu za znanstveni i umjetnički rad u Splitu što je organizirao predstavljanje knjige

„Akademik Kuzma Kovačić“ i u Splitu kao i voditelju Zavoda akademiku Davorinu Rudolfu na njegovim pozdravnim riječima.

Zahvaljujem i predstavljačima knjige publicisti Josipu Joviću i njegovom upozorenju o mjestima u kojima se nalaze spomenici Kuzme Kovačića pa bi bilo za očekivati da se u školama organiziraju ekskurzije za učenike tako da bi oni obilazili sva ta mjesta i te spomenike, kao i akademiku Radoslavu Tomiću koji je posebno ukazao na činjenicu da je Zaljev hrvatskih svetaca veza nas trojice: Kuzme, njega i mene. Naime u knjizi je i dano Kuzmino djelo:

Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca, 2009., bronca (foto: G. Vranić)

(Malo dodatnih pojašnjenja: *Kako god Kuzma Kovačić oblikovao i u kojem god to materijalu činio, u njega je uvijek prisutan snažan osjećaj za tradicijske vrijednosti. Tako je i sa skulpturom **Suton u Zaljevu hrvatskih svetaca** (bronca, 2009). To je grubo obrađeno zvono, koje djeluje poput arheološke iskopine čija je zvonjava već odavno »zašla iza otuđujućih gradskih nebodera«.* Suton je u Zaljevu hrvatskih svetaca, ljudi su oglušili na crkvena zvona, okrenuli leđa duhovnom. Kao da je ta skulptura antipod sjajnoj, blistavoj čizmi koja predstavlja i simbol onoga materijalnog, želju za posjedovanjem. Zvono je, također, na mnogo mjesta probušeno, što je aluzija na rupe od metaka, odnosno na Domovinski rat koji je ostavio tragove na dušama ljudi, narušivši im vjeru koja je ipak još prisutna barem kroz zvuk vjetra koji zavija i zvoni kroz šupljine.

<https://www.matica.hr/vijenac/400/otkucaji-zemlje-i-soli-3214/>)

Zapravo sam u najavi ovo predstavljanje povezao s velikim postignućem bokeljskih Hrvata upisom „Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradicija bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj“ na UNESCO-ov Reprezentativni popis nematerijalne baštine čovječanstva:

<https://bezccenzure.hr/toptema/predstavljanje-u-splitu-veliki-doprinos-bokeljskih-hrvata-rh/>

Meni je posebno drago što je kolega Tomić istakao ovu Kuzminu povezanost s mojom Bokom je mnogi u RH i danas vjeruju da sam ja autor imena „Zaljev hrvatskih svetaca“ za Boku kotorsku, mada je ranije to moglo naći u nekim tekstovima u Glasu Koncila, a u naslovima bi se po pravilu govorilo o Zaljevu svetaca. Moja je zasluga samo inzistiranje da se i u naslovim koristi „Zaljev HRVATSKIH svetaca“ tako da to danas mnogi znaju. Ali tako je to u životu: pripišu Ti nešto što nije Tvoje, a nešto što je doista Tvoje pripišu nekome drugome. Tako se moja tvrdnja „U Boki kotorskoj svaki kamen govori Hrvatski“ često pripisuje blž. Stepincu što je meni drago. On je – zapravo . rekao nešto slično.

Knjiga je jedna od mojih knjiga koje govore o mojoj suradnji u domoljubnom radu s nizom istaknutih Hrvata. Taj dio mog rada naš poznati književnik i kolumnist dr. sc. Damir Pešorda nazvao je „Pečarićeva Hrvatska“. Profesor književnosti sa Sveučilišta u Mostaru dr. sc. Marko Tokić konstatirao je kako su četiri stupa te

moje Hrvatske: Franjo Tuđman, Dario Kordić, Marko Perković-Thompson i biskup Vlado Košić, da bi kasnije uz Darija Kordića zajedno dodali i generala Slobodana Praljka. Više knjiga s njihovim imenima u naslovima ili podnaslovima objavio sam sam ili u koautorstvu, ali o njima sam govorio u nizu javnih nastupa. Spomenut ću da smo ove godine povodom stote obljetnice rođenja Franje Tuđmana govorili i Kuzma i ja. Kuzma u Zagrebu a ja u Vukovaru. Govorio sam o Tuđmanu i HAZU, ali i konstatirao da su zapravo sve moje publicističke knjige – knjige o njemu. Spomenut ću i da je na znanstvenom skupu o tome imao svoje izlaganje i akademik Davorin Rudolf S druge strane znamo koliko su veličanstveni spomenici Utemeljitelju RH koje je napravio Kuzma. Vjerojatno su mnogi zaboravili da su naše kune odmah bile napadnute, ali tada je akademik Franjo Tuđman bio Predsjednik i taj napad je on brzo odbio, dok istovjetan napad na ZA DOM SPREMNI traje godinama. A kunu su vidjeli smo – ne pitajući narod – brzo eliminirali. Je tako gazde traže.

Zanimalo me je jesu li Tuđman, Praljak, Kordić, Thompson i Košić jedini o kojima se na osnovu mojih knjiga mogu napisati knjige o njima tj. o mojoj suradnji s njima. Drugim riječima: Koliko ima takvih koje spominjem u svojim knjigama toliko da s takvim tekstovima mogu napraviti knjigu posvećenu i takvim izuzetnim Hrvatima? I doista do sada sam uspio napraviti 66 knjiga o takvima, a među njima je naprimjer i današnji predstavljaj moj imenjak Josip Jović.

Predstavljajući knjigu u Zagrebu veliki hrvatski književnik Hrvoje Hitrec je rekao:

Knjiga koju predstavljamo naslovljena je: akademik Kuzma Kovačić, što jest, jest, čitatelj očekuje opsežan, konzistentan životopis umjetnika, ali nije tako, a opet nije ni daleko od toga. Riječ je o svojevrsnom zborniku, o tekstovima prikupljenim s raznih strana, iz tiska, s portala, govora i razgovora, a kada ih se pozorno iščita doista se pred nama otvara život i djelo velikoga kipara, rastresite se forme zgusnu u cjelovitu sliku Kuzmina umjetničkoga i društvenog djelovanja. Kao autor knjige naznačen je na koranicama najcitiraniji hrvatski matematičar i jedan od najutjecajnijih u svijetu

(prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) dana je lista 2% najutjecajnijih znanstvenika na svijetu, a ja sam po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537; JP) *Josip Pečarić, knjiga objavljena u vlastitoj nakladi, kao što priliči u vremenima u kojima su autor knjige, a podosta i kipar kojemu je posvećena, daleko od ljubavi institucija. S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Predsjednik HAZU akademik Velimir Neidhardt je o meni, dakle autoru koji je *daleko od ljubavi institucija* kazao da sam matematičar svjetskog glasa, jedan je od vodećih svjetskih stručnjaka u području teorije nejednakosti s više od 1000 znanstvenih radova iz područja matematike. Dodao bih da sam u povijesti po broju objavljenih znanstvenih radova u matematičkim časopisima među prvih deset. Ali akademik Neidhardt je – zapravo – objasnio zašto sam *daleko od ljubavi institucija* kazavši kako sam u široj javnosti naročito poznat po svom publicističkom radu u sklopu kojeg sam objavio više od 135 knjiga posvećenih uglavnom temama vezanima uz stvaranje i izgradnju hrvatske države.

Zato je Hitrec izvrsno konstatirao da je i Kuzma *podosta daleko od ljubavi institucija*: *S tim da je Kuzma svojom umjetnošću, bliskijom ljudima od matematike, bolje uspio prevladati animozitete jer je jednostavno prevelik da bi ga se moglo prešutjeti, a mnoga su njegova djela pred očima javnosti koja znade pravedno prosuđivati.*

Zato je i posebna vrijednost kada se umjetnici slično Kuzmi domoljubno angažiraju jer se njihovim djelima svi možemo diviti i oni doista ne mogu biti prešućeni. A Kuzmu je na to svojedobno prijateljski potaknuo prof. dr. Miroslav Tuđman. Zato u ovoj knjizi imamo i naše govore na tribinama u povodu godišnjice smrti prof. Tuđmana. Imam slične knjige i o Miroslavu Tuđmanu, a kada već govorim o osobama koje su *podosta daleko od ljubavi institucija* pogledajte naslov druge moje knjige o Miroslavu Tuđmanu koji je

bio cijenjeni saborski zastupnik vladajuće većine u Hrvatskom Saboru:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman*, dragovoljac.com, 2021.

J. Pečarić, *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?* dragovoljac.com, 2022.

Zanimljivo je spomenuti kada je riječ o meni slijedeće: Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta zapovijest. Ona spominje znanstvenike koji su *djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj* pa kaže: ... *neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija), a potom spominje fizičara Ivana Supeka, matematičare Vilima (William) Fellera i Josipa Pečarića, molekularne biologe Miroslava Radmana i Ivana Đikića, fizičare Davora Pavunu i Marina Soljačića*. Izdvojila je nas devetoricu, a samo smo Supek i ja iz Hrvatske.

Zapravo sve to je zaokružio na predavljanju u Zagrebu likovni kritičar Milan Bešlić riječima:

Važnost knjige jest i u činjenici da je predstavljena hrvatskoj kulturnoj javnosti u Knjižnici HAZU srdačnim pozdravnim riječima njezina predsjednika, akademika Velimira Neidhardta, i u nazočnosti gotovo cijeloga predsjedništva, potpredsjednika akademika Frane Paraća i Glavnog tajnika akademika Daria Vretenara, drugih akademika i kulturnih djelatnika. Svojom nazočnošću akademici su sudjelovali u predavljanju knjige i time je uzvisili te jasno izrazili svoje stajalište o samoj knjizi kazujući tim činom hrvatskoj akademskoj zajednici i cijelom hrvatskom društvu da HAZU govori na usta oba akademika: Josipa Pečarića i Kuzme Kovačića.

Bešlić je sigurno zadovoljan što se i ovo predavljanje održava u velikoj dvorani Zavoda Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti u Splitu, uz pozdravne riječi voditelja Zavoda akademika Davorina Rudolfa ministra u Tuđmanovo vrijeme stvaranja hrvatske države ali i potpisnika pisma HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM

kojim smo davali potporu tadašnjem predsjedničkom kandidatu prof. dr. sc. Miroslave Tuđmanu, a koje je dano u knjizi.

Na kraju bih opet podsjetio na Jovićevu ideju o obilascima krajeva s Kuzminim djelima. Naime Kuzmina djela koja bi trebalo obilaziti, zapravo cjelokupno njegov kiparski opus zajedno i s drugim pravcima rada akademika Kuzme Kovačića na koja je ukazala ova knjiga trebali bi, analogno nazivu „Pečarićeva Hrvatska“, nazivati KUZMINA HRVATSKA!

HVALA!

PISMO REKTORU SVEUČILIŠTA U MOSTARU

Poštovani g. Rektore Sveučilišta u Mostaru,
Doista me je iznenadila činjenica da je ove godine, dakle nešto više od godinu dana nakon smrti prof. dr. Miroslava Tuđmana Sveučilište u Mostaru dodijelilo najviše priznanje koje Sveučilište u Mostaru Počasni doktorat, koji se dodjeljuje istaknutim znanstvenicima i uglednim javnim osobama, "Doctoris Honoris Causa" prof. dr. sc. Damiru Borasu, tada rektoru Zagrebačkog Sveučilišta u odlasku.

<https://www.dnevnik.ba/vijesti/damir-boras-novi-je-pocasni-doktor-sveucilista-u-mostaru-2634846>

Zanimljivo je da je član Povjerenstva bio prof. dr. sc. Marin Milković rektor Sveučilišta Sjever, koji je ovih dana dobio isto priznanje vašeg Sveučilišta:

<https://www.sum.ba/objave/novosti/pocasni-doktorat-sum-a-urucen-marinu-milkovicu>

Zanimljivo je da je član Povjerenstva bio prof. dr. sc. Damir Boras, Vjerovali ili ne!

Prirodno je postaviti pitanje: Jeste li takvo priznanje dodijelili prof. dr. sc. Miroslavu Tuđmanu?

Zašto?

Pa poznato je da je Filozofski fakultet u Zagrebu još 2017. pokrenuo izbor Miroslava Tuđmana za prof. emeritusa. Prof. Tuđman je umro 2021. i nije bio izabran na sveučilištu na kome je rektor bio Damir Boras. U povodu smrti prof. Tuđmana vaše Sveučilište je napisalo:

In memoriam: prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
01.02.2021

U 75. godini preminuo je prof. dr.sc. Miroslav Tuđman, dugogodišnji profesor Filozofskoga fakulteta Sveučilišta u Mostaru. Prof. Tuđman odgojio je generacije studenata čime je ostavio neizbrisiv trag u akademskom životu Filozofskoga fakulteta, Sveučilišta u Mostaru te Bosne i Hercegovine. Znanstveno i stručno bavio se teorijom i epistemologijom informacijske znanosti te problemima državne sigurnosti. Autorstvo na oko 200 znanstvenih i stručnih članaka te desetak knjiga govori o znanstvenoj i akademskoj veličini i važnosti prof. dr. Miroslava Tuđmana ne samo za Sveučilište u Mostaru nego i šire.

Osim obrazovanjem, kontinuirano se zalagao i upozoravao na položaj hrvatskoga naroda u Bosni i Hercegovini i Sveučilišta u Mostaru kao jednoga od stupova opstojnosti.

Akadska zajednica je ostala bez velikoga profesora i čovjeka te ovim putem u ime svih studenata, profesora i djelatnika Sveučilišta izražavamo iskrenu sućut članovima obitelji našega prof. Tuđmana.
<https://www.sum.ba/objave/novosti/in-memoriam:-prof.-dr.-sc.-miroslav-tudman>

Ja bih još spomenuo da je prof. Tuđman bio i član Znanstvenog vijeća

Kulture komuniciranja, znanstvene publikacije Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Mostaru, namijenjene za objavljivanje radova iz novinarstva, politologije i odnosa s javnošću, ali i drugih srodnih društvenih i humanističkih disciplina. Časopis izlazi od 2011.

<https://ff.sum.ba/hr/stranice/uredni%C5%A1tvo>

Zanimljivo, nisam primijetio da je u Uredništvu ili Znanstvenom vijeću prof. dr. sc. Damir Boras!

Inače prof. Tuđman je bio mentor Damiru Borasu za doktorat koji je obranio u 48. godini života poslije 15 godina rada na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Za doktoriranje mu je trebalo 15 godina, da bi u narednih 15 postao docent, izvanredni profesor, redoviti profesor, redoviti profesor u trajnom zvanju, dekan i rektor.

I sada je i počasni doktor! A to je samo jedna od niza priznanja koja je kao rektor dobio zbog svojih 'izuzetnih' znanstvenih dostignuća. Jedno takvo sam i ismijao kada ga je Grafički fakultet koji ga je -

uzgred budi rečeno - predložio za redovitog člana HAZU. Pogledajte PISMO PREDSEDNIŠTVU AKADEMIJE u knjizi-rugalici:

J. Pečarić, *Borasa za akademika*. Portal dragovoljac.com, 2020:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/Boras.pdf>

Koliko je važan znanstveni rad koji ovim priznanjima zagovara i vaše Sveučilište pokazuju i nedavni natječaji koje je za umirovljenog rektora Borasa raspisalo i Sveučilište Sjever i Grafički fakultet.

Zapravo zanimljivo je da je ovog ljeta predsjednik HAZUDD-a dr. sc. Josip Stjepandić uspoređivao po broju objavljenih radova po Scopusu sa mnom: *kazao je da na Scopus listi ja imam više znanstvenih radova nego Sveučilište Sjever, a usporediv je s brojevima sveučilišta u Mostaru, Dubrovniku i Zadru: "Referentna baza podataka Scopus, koja bilježi sve radove objavljene po strogim znanstvenim kriterijima, vodi 791 njegov (Pečarićev, JP) rad. Za usporedbu po istim kriterijima, Sveučilište u Zadru, sa svim svojim djelatnicima otkako postoji objavilo je 1652, Sveučilište Mostar 1099, a Sveučilište Dubrovnik 952 rada. Upitao sam dr. Stjepandića kako izgleda taj odnos između Sveučilišta Sjever i mene ... Dakle 203 znanstvenika sa Sveučilišta Sjever na Scopusu ima ukupno 648 rada, a ja sam 792 rada.*

Dakle ja u Scopusu imam 792 rada, a 136 zaposlenih na Grafičkom fakultetu ima ukupno 394 što nije ni 50% od broja mojih takvih radova.

Činjenica je da su i ti i mnoge druge

činjenice o neizboru Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa dani u mojoj knjizi:

J. Pečarić, *Zašto Miroslav Tuđman nije bio profesor emeritus?* dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/32359-miro-tudjman>

Prošireno izdanje te knjige je u pripremi pa i ovaj doprinos vašeg sveučilišta sigurno treba biti u toj knjizi.

Ono što je jedan od razloga zbog čega je napadan prof. Tuđman, iako je sve to bilo u vrijeme detuđmanizacije pa prof. Tuđman nije ispunjavao onaj uvjet o uglednim javnim osobama za počasni doktorat, bilo je zatiranje znanstvenih pravaca u teoriji informacijskih znanosti koje je pokrenuo prof. Miroslav Tuđman. U

jedan takav pravac uključio je i mene. Naime on je s profesorima Damirom Borasom i Nives Mikelić Preradović krenuo u istraživanje Heapsovog zakona i objavio s njim prvi rad s njima. Kada je video da s njima ne može nastaviti daljni rad jer zakoni imaju formule a to znači da se treba uključiti i matematika. Obratio se meni pa smo mu pomogli i ja i jedna moja suradnica. Zapravo smo na naše veliko iznenađenje samo potvrdili ono što je dobio Tuđman bez matematike. Zato nismo mislili da trebamo biti koautori u tom članku i prof. Tuđman je ta istraživanja objavio sam, Ali s jasnom porukom da njegovi suradnici u prvom radu nisu bili sposobni sudjelovati u takvim istraživanjima. Naime njegov drugi rad ima isti naziv kao i prvi ali više nema koautore koje je imao u prvom radu!

Rezultat je bio neizbor Miroslava Tuđmana za profesora emeritusa, ali je i njegova najbliža suradnica na Filozofskom fakultetu kao viši znanstveni suradnik izgubila posao poslije deset godina rada na Filozofskom fakultetu. Kako je Miroslav Tuđman bio saborski zastupnik a pisao je i knjigu o našem prijatelju Slobodanu Praljku na sugestiju te Miroslavove doktorandice uključili smo i Zipfov zakom u ta istraživanja koje je pokrenuo prof. Tuđman. Rezultat je bio da sam ja – onako usput – iz Borasove problematike napisao mnogo više radova od Borasa: Na Scopusu ja imam 73 (41 Q1, 10 Q2, 11 Q3 i 11 Q4) iz Teorije informacija, a Boras ima na Scopusu ukupno 31 rad, dakle 10 manje nego što iz njegove oblasti ja imam Q1 radova.. Vjerojatno sam uz prof. Tuđmana i ja trebao dobiti vaš počasni doktorat jer čak i ja imam suradnju sa Sveučilištem u Mostaru pa sam čak organizirao prvi međunarodnu konferenciju iz Matematike na vašem sveučilištu. O tome pogledajte niz tekstova u knjigama:

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 1. / Navodna Hrvatska zaklada za znanost*, Zagreb, 2017. str. 245.

J. Pečarić, *Pišem pisma odgovora nema! 2. / Je li Akademiji važna znanost*, Zagreb, 2017. str. 212.

Naime HRZZ je pokušala spriječiti prvu međunarodnu konferenciju iz matematike na Vašem sveučilištu tako što su prvo odobrili sredstva za sudjelovanje kolega s mog projekta na toj konferenciji, a kada je sve organizirano odbili su to isto. Tako smo sami morali 'spašavati' tu konferenciju.

S obzirom na nagradu koju je dobio bivši rektor moram 'pohvaliti i njegovu ulogu u svemu tome. Naime akademik Davorin Rudolf, predsjednik Znanstvenoga vijeća za mir i ljudska prava HAZU-a pisao je o tome rektoru Borasu. I nije dobio nikakav odgovor!

Je li razlog za to što sam surađivao s prof. Tuđmanom a nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske *PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918*, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električnavodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nanofotonika) i mnogi drugi.*“

Ili to što prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) ja sam po broju objavljenih radova na 2290. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14538. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika ja sam po broju objavljenih radova na 2195. mjestu, a prvi iz RH je 13457.

Naravno, smiješno bi bilo da ja dobijem isto priznanje koje su dobili Boras i Milković, iako sam bio Tuđmanov suradnik. Bilo bi smiješno da netko uspoređuje mene s Borasom i Milkovićem. A smiješno bi bilo da mi počasni doktorat date samo za doprinos u Teoriji informacija gdje sam objavio onak usput od Borasa u cijelom njegovom životu. Tako bi se narugali i njemu i sebi.

Mnogo zanimljivija je usporedba Tuđmanove doktorandice koja je nastavila sa mnom rad na zakonima u Teoriji informacija koje je započeo Tuđman s vašim dobitnicima najvišeg priznanja koje dodjeljuje Sveučilište u Mostaru.

Dakle, ta moja suradnica koja je docentica sa Sveučilišta Sjever s pola radnog vremena, a koja je – kao i Boras – doktorandica prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana ima h-indeks 13 na WoS-u, Boras ima 5, kao

i Milković; broj publikacija na WoS-u: ona ima 65, Boras 28; Milković 56, broj citata ona ima 395 u 155 radova Boras 72 u 71 rad, a Milković 103 u 87 radova.

A ja se čudim što prof. Tuđman nije dobio najviše priznanje koje dodjeljuje vaše Sveučilište. Zar ova usporedba ne pokazuje kako je ona prije zaslužila to priznanje i od Borasa i od Milkovića, kada ga već nije dobio Miroslav Tuđman!

S poštovanjem,
Dr. sc. Josip Pečarić
Redoviti član HAZU
Izvanjski član DANU

<https://bezcenzure.hr/vlad/pismo-rektoru-sveucilista-u-mostaru/>

MOJA ANKICA, ZAGREB, 2023.

Posljedni susret s Ivom bio je na sahrani moje Ankice.

MOJA ANKICA 3.

Mala isprika svima koji su bili na sprovodu. Nije bilo razglasa kod mrtvačnice. Nismo ga tražili jer smo mislili da sprovod bude samo u krugu obitelji i najbližih prijatelja.

Pokazalo se da je problem obitelj jer ja imam i svoje doktorande za koje i inače kažem da su mi djeca, unučad i praunučad već prema tome tko su im mentori.

A kada su se oni počeli javljati, a mnogi od njih su napisali da im je moja Ankica bila kao majka, shvatio sam da ipak trebam osmrtnicu poslati svim prijateljima sa svoje liste. S portala dragovoljac.com tražili su mi i tekst:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/37055-akademik-pecaric-moja-ankica>

Na početku sam naveo riječi prof. dr. sc. Lars Erik Perssona s međunarodne konferencije u povodu mog 70. rođendana koji je među ostalim naglasio:

Ne postoji konferencija ili znanstveno putovanje na koje je Josip bio bez svoje supruge Ankice.

Te riječi je prenijelo i Hrvatsko žrtvoslovno društvo u svom pozivu dajući sliku sa Četvrtog hrvatskog žrtvoslovnog kongresa na kojoj je i Ankica i koja je dana ranije.

Slijede neke fotografije sa konferencije u povodu mog 70. rođendana: Počasni gosti su bili Stanko Šarić, Marko Perković Thompson i Dražen Žanko.

Neke ranije konferencije:

Third International Conference of Applied Mathematics, Plovdiv, Bulgaria,
2006.

Mathematical Inequalities and Applications 2008

Conference in honour of Prof. Josip Pečarić on the occasion of his 60th birthday

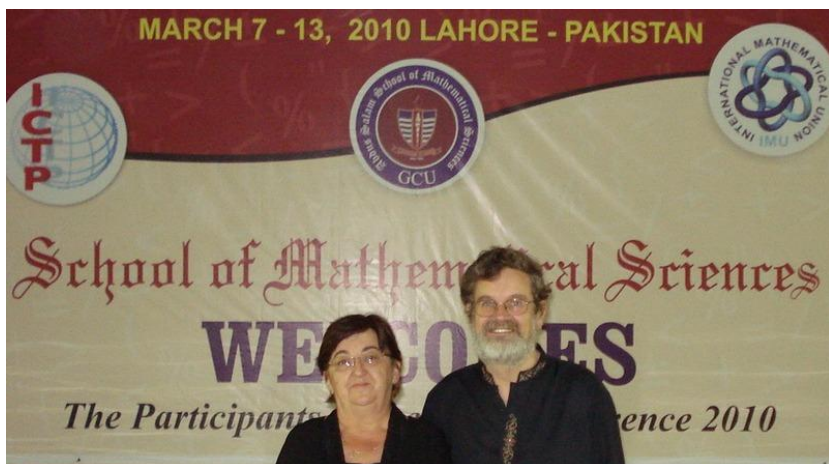

Participants of international conference in Trogir

Abdus Salam School of Mathematical Sciences, Lahore, organized the international conference on Math Inequalities, supported by ICTP (International Center for Theoretical Physics) in Trieste and by the International Mathematical Union.

Ankica and Josip Pečarić in Lahore, Paksitan.

Participants of the 2010 International *Conference on Mathematical Inequalities and Applications* in Lahore, Pakistan. There were about 200 participants from 19 countries, 12 of them from Croatia, including Professor Josip Pečarić.

Professors Josip Pečarić with his wife Ankica, Riaz Ahmad, Ana Marija Grancarić, Darko Ujević, and PhD students of Professor Pečarić.

<https://www.croatia.org/crown/articles/10323/1/Josip-Pecarics-activities-in-Pakistan-and-Croatia-from-Mathematics-to-Croatian-history.html>

Prva međunarodna matematička konferencija u Mostaru, 2015.

Tako je na sprovodu je bilo puno 'moje djece' koji su svi redom nastavnici na našim sveučilištima, a neki su i umirovljenici. Osim ovih koji su iz Zagreba pet ih je došlo iz Splita, dvije iz Rijeke i po jedna iz Varaždina i Osijeka.

Jedna suradnica je došla iz Hercegovine.

Na sprovod je iz Njemačke došao Predsjednik HAZU-da dr. sc. Josip Stjepandić.

(J. Pečarić, J. Stjepandić, *Ništa se još promijenilo nije*, Zagreb, 2017. str. 346.

J. Pečarić, *Dr. sc. Josip Stjepandić*, Portal dragovoljac.com, 2021.:

<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/stjepandic.pdf>)

Stjepandić je odvezao na Mirogoj dio obitelji i don Lazara Čibarića, koji je kao prijatelj sudjelovao u sprovodu.

J. Pečarić, *Ljeta u Tisnom / Don Lazar Čibarić*, Zagreb, 2021. str.

Jasno je da je cijela obitelj bila presretna kada se javio i biskup Košić sa željom da i on sudjeluje. Dok je Lars Erik na spomenutoj konferenciji govorio o meni kao matematičaru, biskup Košić je blagoslovio Konferenciju i govorio o mom domoljubnom radu.

(J. Pečarić, *Četvrti stup moje Hrvatske / Biskup dr. Vlado Košić*, Zagreb, 2019. str. 398.)

Ali to nije bila posljednja konferencija na kojoj su bili zajedno Ankica i Lars Erik. To je bila ona povodom Lars Erikovog 75. rođendana-

Andrea mi je poslala neke slike s te konferencije:

Analysis, Inequalities and Homogenization Theory, Lulea, June 8-11. 2009.

Zadnji kongres na kome smo Ankica i ja sudjelovali je bio prošle godine

Hrvatski matematički kongres u Splitu u Splitu. 2022.

Njena 'matematička djeca' su na Kongresu prvi put osjetili da nešto nije u redu s njenim zdravljem.

Zapravo netočan je podatak da je Ankica bila na svim konferencijama- Nije bila na onoj u povodu 1000 mojih radova u Trogiru. Baš uoči Konferencije rodio nam se drugi unuk. Više od deset mojih suradnika iz Pakistana je željelo doći, ali to je uspjelo samo Adilu Khanu jer je vizu tražio kod veleposlanika Tomislava Bošnjaka.

A sada i neke fotografije sa sprovoda. Napravila ih je Jadranka Lučić, ex tajnica Hrvatskog žrtvoslovnog društva i adm. portala <https://viktimologija.com.hr/wp/in-memori-am-ankica-pecaric/>

Na slici su pored don Lazara i biskupa i dragi prijatelji bivši rektor Zagrebačkog sveučilišta prof. dr. sc. Branko Jeren, prof. emeritus dr. sc. Ivo Soljačić i prof. dr. sc. Nedjeljko Perić.

Prof. Jeren je napisao i Predgovor knjige:

J. Pečarić, *Prof. dr. sc. Neven Elezović*, Zagreb, 2021. str. 461.

Naravno Neven je sa suprugom i sinom bio na sprovodu, a valjda je poznato da je imao probleme kao vlasnik izdavačke kuće „Element“ zbog naše suradnje. Naime „Element“ tiska sva četiri 'moja' časopisa koja su na svjetskim listama. A od 129 hrvatska znanstvena časopisa samo ih je 2 Q1 i 2 Q2, s tim da je po jedan od njih 'moj', tj. Elementov. A taj koji je Q1 je u 5% svjetskih matematičkih časopisa.

Na slijedećoj slici je s Biskupom Dario Kordić

(J. Pečarić, *Dario Kordić*, Zagreb, 2019. str. 343.

J. Pečarić, *Hrvatski velikan Dario Kordić*, dragovoljac.com, 2023.:
<http://www.dragovoljac.com/images/minifp/kordic.pdf>)

Ovdje su im se pridružili Danica i Vlado Glavaš
(J. Pečarić, Vlado Glavaš, dragovoljac.com, 2022.:
<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30320-vlado-glavas>)

Teško je na ovim slikama vidjeti tko je sve nazočan. Tu su npr. Stjepan Tuđman, Nera Kristina Tuđman (Štefu i Neri sam posvetio poglavlja knjige: J. Pečarić, *Ankica Tuđman*, Zagreb, 2021., str. 335.), Stjepan Razum

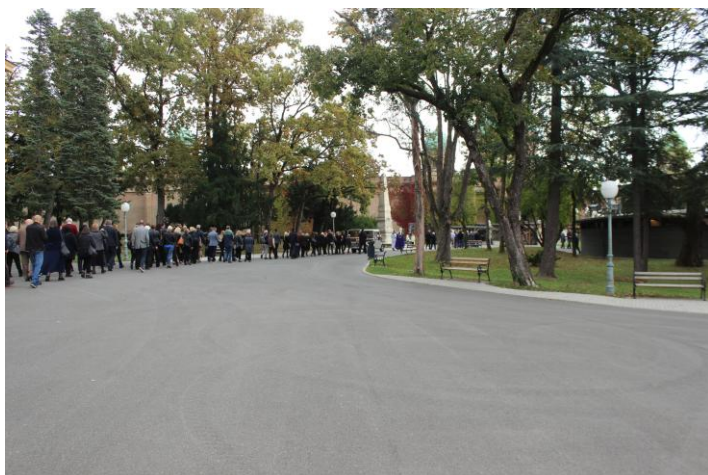
(J. Pečarić, S. Razum, *Razotkrivena Jasenovačka laž*, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb 2018.

J. Pečarić, *Stjepan Razum u službi Istine*, Zagreb, 2021., str. 404.

J. Pečarić, *Stjepan Razum, Jasenovac – A lie uncovered*, Lulu.com, 2021. pp. 506.

J. Pečarić, *Željko Olujić*, Zagreb, 2022. str. 362.),

General Ljubo Ćesić Rojs, Željko Olujić, Marko Ljubić...

Naravno zahvaljujem svima i na izrazima sućuti, na vijencima, cvijeću i brzojavima. Moju Ankicu sigurno posebno veseli brzojav od Udruge IX. Bojne HOS-a. Predstavljanje knjige

J. Pečarić, *IX. Bojna "Rafael Vitez Boban"*, Zagreb, 2022., str. 349.

u Splitu bilo je u vrijeme Sedmog Hrvatskog matematičkog kongresa. Na večeri smo Ankica i ja bili s Markom Skejom i Lukom Podrugom. Vjerujem da bi ona htjela ove godine ići i u Vukovar. Zašto? Zbog današnje obavijesti u Prilogu. Kao da su shvatili događaje iz 2013. godine. Tada je državnom vrhu rečeno: „Sačekajte da prođu Hrvati!“ pa je protokolarni službeni vrh umjesto na Memorijalno groblje otišao natrag, odakle su i došli. Kao da se tada znalo da postoje Hrvati i oni koji samo za sebe kažu da su Hrvati. Zar vas Penavine riječi iz Priloga ne podsjećaju na tu podjelu?

Ankica je znala da sam sličnu borbu imao u Beogradu. Kada su me pokušali zaustaviti na doktoratu, shvatio sam da je problem što ja objavljujem vani, pa sam radio i objavljiavao tri puta više. I evo na čemu sam danas u Matematici.

Ali ne uspijeva uvijek. Moja Ankica je to iskusila u Zagrebu. Prvo je bila na zamjeni u jednoj srednjoj školi. Tada joj je ponuđeno stalno radno mjesto, ali trebala je osigurati da netko položi ispit kod mene. Odgovorila je: „Ja ne prodajem svog muža“. I ništa od posla. Dobila ga je na kraju kod Belja, ali poslije 2000. ništa od posla niti mirovine. Nije htjela prodati ni mene ni sebe!

Sutradan smo bili na groblju:

Također: J. Pečarić, S Ankicom u Lahoreu, Zagreb, 2024, str. 390.

THOMPSON – NAJZNAČAJNIJI ŽIVUĆI HRVAT, DRAGOVOLJAC.COM, 2024.

JE LI POVIJEST ZNANOST?

19. srpnja

Prvi članak dr. sc. Vladimira Geigera je doista dokumentirano ukazao na zlonamjernu laž na stranicama JUSP Jasenovca za koju bi netko trebao I odgovarati jer je očito uperena protiv ove države. A JUSP Jasenovac je – vjerovali ili ne – državna ustanova
U Prilogu dajem tekst o toj Geigerovoj novoj provjeri točnosti informacija u hrvatskom i širem medijskom prostoru.

TO JE ZAPRAVO REKAO KOSTA NAĐ?

<https://www.vecernji.hr/vijesti/novo-upozorenje-povjesnicara-geigera-hrvatski-borci-za-istinu-o-jasenovcu-uporno-se-pozivaju-na-navodnu-izjavu-general-a-jna-1786294>

Dok je u prvom tekstu dao dokumente koji neoborivo osporava tvrdnje na stranicama JUSP,

Ovaj tekst završava doista na način koji je u potpunoj suprotnosti s tim:

„Što je Nađ doista izjavio o Jasenovcu, može se provjeriti u različitim izvorima, kaže Geiger i čudi se onima koji šire tu dezinformaciju, jer „zaista bi bilo teško i povjerovati da general JNA Kosta Nađ, tada predsjednik SUBNOR-a Jugoslavije, nije izrekao onodobni jedino prihvatljivi, tj. službeni broj od 700 000 žrtava logora Jasenovac“. Dokaz tipa MOŽE SE PROVJERITI!?

Ili ONODOBNO JEDINO PRIHVATLJIVI, TJ. SLUŽBENI!?

Postoji doba kada je laž jedino prihvatljiva jer je službena?

Radi se o izjavi iz 1981. dakle kada se uveliko zna za Tuđmanove tvrdnje, ali i njegov zatvor pa je povijesna istina da je LAŽ zapravo istina?, Naime akademik Ivica Kostović piše:

Zbog svojih istraživanja i stavova ne samo da je izbačen iz Saveza komunista i umirovljen 1967. godine nego je osuđen dva puta na zatvorsku kaznu (1972. na dvije godine zbog nacionalizma i poslije na tri godine – 60. rođendan 14. svibnja 1982. »proslavio« je u zatvoru). Izgleda da ga je najskuplje stajalo istraživanje o žrtvama Jasenovca koje je proveo poštujući statističke i izvorne podatke, a s ciljem da spere ljagu s hrvatskog naroda kao genocidnog. Treba istaknuti da Franjo Tuđman kao zagovornik hrvatske samostalnosti u razdoblju 1971–1980. nije bio osuđivan samo zbog političkog djelovanja i mogućeg udruživanja (?) nego je osuđivan zbog onog što je napisao i ustrajno i argumentirano branio i tijekom sudskog procesa i u javnosti.

<https://www.dragovoljac.com/index.php/razno/39526-akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu>

<https://bezcenzure.hr/vlad/akademik-kostovic-o-akademiku-tudmanu/>

Dakle u vrijeme kada se zbog ukazivanje na laži u povijest zatvaralo demant izrečenog je povijesno vrelo. A ne snimak koji dokazuje da je točno to što piše u demantiju. Što dokazuje to što je netko general? Samo da je u Tuđman bio general i da je za takve tvrdnje robovao. Sama brojka od 700 000 je toliko smiješna jer je veća od brojke koja je dobivena popisivanje žrtava Drugog svjetskog rata na cijelom teritoriju Jugoslavije, a oni Geiger spominje doktore računarских znanost koji su napisali na stotine tekstova i sjajnu knjigu i pokazali da je i današnji službeni popis JUSP Jasenovca službena prepun lažnih ili nedokazanih žrtava.

I onda bi oni i drugi koji se bave Jasenovcem trebali govoriti ono što i povjesničari koji su na državnoj plaći, što je svojevremeno Blanka Matković i zamjerila dr. Geigeru.

A što o tim brojkama misli veliki hrvatski književnik Miroslav Krleža dao sam u svom nedavnom govoru na Izbornoj skupštini HAZU

Važno je napomenuti da su u Večernjem listu izdvojili tri komentara koje dajem uz sam tekst.

Inače ja sam i sam svojevremeno komentirao tu polemiku i taj moj tekst je dan napr. u mojim knjigama:

J. Pečarić Za dom spremni i Slava Ukrajini, dragovoljac.com, 2022.:

<https://www.dragovoljac.com/index.php/pecaric/30156-za-dom-spremni-i-slava-ukrajini>

J. Pečarić, Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, Zagreb, 2023., str. 472.

Internet izdanje:

<https://drustvojasenovac.files.wordpress.com/2023/06/trostrukijasenovac-za-cip.pdf>

Evo tog mog komentara:

I u tom broju jedinog hrvatskog političkog tjednika u nas ima više tekstova o Jasenovcu. Spomenuo bih samo feljton povjesničarke mr. sc. Blanke Matković. U ovom četvrtom nastavku posebno mi je bio zanimljiv dio u kome je 'oprala' dugogodišnjeg voditelja projekta o žrtvama Drugog svjetskog rata pokazujući kako on iako je profesionalni povjesničar zanemaruje arhivske izvore. On naime u članku objavljenom u Časopisu za suvremenu povijest broj 2 iz 2020. godine u tablici Broj žrtava logora Jasenovac prema: broj od 7000 pripisuje njoj umjesto Bogdanu Zlatariću, dakle pripisao je njoj nešto što su više od 20 godina prije njenog rođenja priredili jugoslavenski popisivači. Radi se o broji o 7000 žrtava.

Spomenut ću moje sučeljavanje s dr. Milanom Bulajićem koje sam objavio u tri knjige na hrvatskom i dvije na engleskom u kome sam rekao osnivaču Muzeja žrtava genocida u Beogradu:

Vi tvrdite da je Tuđman govorio o 20.000 žrtava Jasenovcu na stranicama 33, 65, 119, 127, 161, 169, 180, 201. Na strani 181 tvrdite da je Tuđman rekao 28.000 žrtava, na strani 119, a od 30.000 do 40.000 na stranicama 47, 48, 116. Također tvrdite da obilato koristi podatak popisa od 1964., dakle 49.874. Znači vi najviše puta u knjizi kažete 20.000, ali govorite i druge podatke.

Zapravo meni je posebno draga ta brojka od 7000 o kojoj piše naša povjesničarka jer je – vjerovali ili ne – i ona povezana s Tuđmanom, ne u javnim istupima ili publikacijama već u jednoj priči koju mi je ispričao jedan od studenata iz 1971. koji je s Tuđmanom bio govornik na jednom od tadašnjih skupova.

Po završetku skupa mladog i žestokog govornika Tuđman je zagrlio i savjetovao ga da ne bude tako žestok jer mora voditi računa o sebi u državi kakva je bila tadašnja Juga. Student ga je tada zapitao koliko on misli da je bilo žrtava u Jasenovcu, a Franjo mu je odgovorio: Od 5000 do 7000.

Spomenuti članak u Časopisu za suvremenu povijest je objavljen na stranicama 517-587. Kako je iz teksta očito da je autoru ljubav prema vlastitom narodu tj. nacionalizam nešto loše možda je to razlog zašto nije spomenuo hajku iz 2015. godine koja je vođena protiv autora knjige koju su napisali Vladimir Horvat, Igor Vukić, Stipe Pilić i sama Blanka Matković (ona je za autora članka u „Časopisu za suvremenu povijest“ UZDANICA HRVATSKIH NACIONALISTA) „Jasenovački logori – istraživanja“ koju je izdalo „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“ 2015. vjerojatno zato što su braneći autore tada pisali Akademiji slijedeći 'nacionalisti':

akademik Josip Pečarić

prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

- prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju*
*izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju*
*dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU*
*Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti*
*prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti*
*prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management*
*prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru*
dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka
prof. dr. sc. Ivan Malčić
doc. dr. sc. Dubravko Jelić
doc. dr. sc. Ivan Bokan
prof. dr. sc. Srećko Kovač
dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Anđelko Mijatović
*prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet*
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu

prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić
prof. dr. sc. Darko Orešković
prof. dr. sc. Davor Pavuna
prof. dr. sc. Stojan Polić
prof. dr. sc. Ivan Poljaković
Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE
izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović
dr. sc. Marko Jerčinović
prof. dr. sc. Andrija Hebrang
prof. dr. sc. Ana Jerončić
dr. sc. Krešimir Bušić
dr. sc. Davor Pećnjak
prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić
dr. sc. Vine Mihaljević
Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih
književnika
prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i poraća
dr. Tomislav Djurasovic, München
doc. dr. sc. Srećko Botrić
prof. dr. sc. Ante Lauc
mr. art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb
prof. dr. sc. Ivan Perić
prof. dr. sc. Miroslav Tuđman
prof. dr. sc. Neven Elezović
dr. sc. Vladimir Horvat
doc. dr. sc. Mario Puljiz
doc. dr. sc. Julije Jakšetić
doc. dr. sc. Josip Dukić
prof. dr. Sven Seiwerth
prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti profesor u trajnom zvanju
dr. sc. Vladimir Čepulić, umir. prof. FER-a
Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU
doc. dr. sc. Maja Andrić
izv. prof. dr. sc. Anita Matković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist i kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulović
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić

prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parlov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Međimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić
dr. sc. Ante Vučković
dr. sc. Irena Zakarija Grković
prof. dr. sc. Stipan Janković
prof. dr. sc. Antonija Balenović
prof. dr. sc. Željko Jeričević
Marko Perković Thompson
Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar
prof. dr. sc. Ivica Grković
prof. dr. sc. Zoran Vataavuk
prof. dr. sc. Mladen Petravić
prof. dr. sc. Ivan Bodrozić
prof. dr. sc. Luka Tomašević
prof. dr. Ante Čuvalo
dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru
dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru

izv. prof. dr. Ante Pavlović

prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski zastupnik u miru

dr. sc. Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kačunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof. dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stijepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof. dr. sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potporu su im pružili i drugi.

Valjda zbog toga u takom velikom tekstu se ne navodi knjiga:

J. Pečarić. Dva pisma koja su skinula maske / Na hrvatsku šutnju nismo spremni!, Zagreb, 2015. pp.406.

Josip Pečarić

DODATAK

Danas poslije pola milijuna ljudi na Thompsonovom koncertu na Hipodromu jasno je koliko je bio u pravu pok. prof. emer. TTF-a dr. sc. Ivo Soljačić. Prof. Soljačić je davao potporu Thompsonu u vrijeme kada se mnogi to nisu usudili, a to se vidi iz bio u pravu kada je napisao da smo narove knjige. Naravno, kao veliki hrvatski domoljub on je i sam pisao i mnogi njegovi tekstovi tek trebaju biti sakupljeni i objavljeni. U ovoj knjizi su samo oni koje sam objavio u mojim knjigama, Naravno on nije komentirao samo napade na Thompsona, ali je Thompson izazvao mnoge da shvate koliko je bio u pravu Papa Vojtila bio u pravu kada je rekao da smo NAROD NADE. O tome sam objavio poglavlje knjige

J. Pečarić, Lita u Tisnom i Thompson, dragovoljac.com., 2025.:

<http://www.dragovoljac.com/pecaric/tisnothompson.pdf>

Ovdje ćemo dati proširenu verziju.

'NAROD NADE'

Ivan Pavao II.

BIO JE ODUŠEVLJEN

STRANI POVJESNIČAR I NOVINAR O THOMPSONU: 'HRVATI ĆE PREŽIVJETI SVE POVIJESNE OLUJE'

*Poljski novinar, koji je prisustvovao velikom koncertu **Marka Perkovića Thompsona** u Zagrebu, opisao ga je kao snažan izraz hrvatskog zajedništva, domoljublja i vjere. U impresivnom okupljanju pola milijuna ljudi vidi znak duhovne snage naroda.*

14.07.2025.

Novinar, publicist i povjesničar **Piotr Doerre** istaknuti je poljski intelektualac koji je angažiran u katoličkoj publicistici, s naglaskom na temama politike, religije i identiteta. Nakon velikog koncerta Marka Perkovića Thompsona na zagrebačkom Hipodromu, koji je okupio pola milijuna ljudi, novinar je bio oduševljen. Njegov tekst objavio je poljski portal PCH24.pl.

Foto: Goran Mehkek/CROPIX

"Koncert je okupio čak 504.000 ljudi, što ga čini drugim najvećim okupljanjem Hrvata u povijesti — prvo je bilo 1994. na istom mjestu, kada je papa Ivan Pavao II. predvodio misu kojoj je prisustvovalo više od milijun ljudi. Taj papin posjet bio je povijesna za Hrvate, jer se tada još borilo za neovisnost. Iako se možda čini neobično, čini se da je i ovaj rock spektakl, održan više od tri desetljeća kasnije, imao duboko duhovno značenje za cijelu naciju. Marko Perković Thompson je glazbenik čiji bend izvodi snažnu i tvrdu rock glazbu, ponekad s elementima heavy metala. Istovremeno, kao bivši sudionik rata za neovisnost, koji nosi nadimak prema mitraljezu kojim je ratovao, u svojim pjesmama obrađuje važne epizode iz povijesti Hrvatske, ljubav prema domovini i vjeru u Boga. Nije stoga čudno što ga žestoko napadaju lijeve političko-medijske elite. One ne mogu podnijeti spoj borbenosti, muževnosti i hrabrosti s katoličkom duhovnošću, dubokom refleksijom o povijesti i divljenjem ljepoti domovine – to su glavne teme njegove glazbe. Mediji mu ne mogu oprostiti korištenje pozdrava 'Za dom – spremni!' (što znači 'Za domovinu – spremni!'), koji je pozdrav ustaša, suradnika nacista tijekom Drugog svjetskog rata. Ne shvaćaju da je taj pozdrav ujedno slogan čitavog naraštaja veterana rata za neovisnost iz 1990-ih", započeo je novinar.

"Unatoč brojnim pokušajima bojkota i zabrana izvođenja njegovih pjesama, Thompson je u posljednjih 30 godina postao najpopularniji hrvatski glazbenik, prodavši stotine tisuća ploča i okupljajući tisuće fanova na koncertima. Njegovi hitovi poput 'Bojna Čavoglave', 'Geni kameni', 'Dolazak Hrvata', 'Kletva Kralja Zvonimira' i 'E moj narode' pjevaju sve generacije u zemlji. Pjesma 'Lijepa li si', koja slavi ljepote različitih krajeva Hrvatske, postala je čak i neformalna himna hrvatske nogometne reprezentacije, spontano je izvide navijači na svim sportskim događajima", piše novinar.

Pokušavali su obeshrabiliti posjetitelje

"Kad je Thompson najavio plan organizacije velikog koncerta na Hipodromu u Zagrebu, cijeloj javnosti postalo je jasno da će to biti poseban događaj; osobito kada se ispostavilo da je prvotno pripremljenih preko 200.000 ulaznica rasprodano u trenu i odlučeno je povećati broj slušatelja na 450.000. Nije stoga čudno da su se pripreme za koncert danima nalazile u središtu pozornosti hrvatskih medija. Liberalni tisak pokušavao je na sve načine obeshrabiliti sudionike događaja, pišući o valovima užasnih vrućina i oluja koje bi mogle pokvariti planove organizatora. Najavljujivao se organizacijski kaos i katastrofa koja bi ugrozila cijeli glavni grad zbog dolaska tisuća predstavnika 'ekstremne desnice' na jedno mjesto", napisao je i dodao:

"Iz cijele zemlje dolazili su posebni vlakovi, a deseci tisuća automobila stigli su iz najudaljenijih kutaka Hrvatske, Bosne i Hercegovine i drugih susjednih zemalja. Iz okolnih sela i gradova prema Hipodromu kretale su duge kolone pješaka, a život u središtu Zagreba gotovo je stao. Zbog velikih vrućina vlasti su osigurale opskrbu vodom, koju je svatko mogao uzeti iz cisterni postavljenih uz ceste. Iako su sudionici koncerta, kao što je uobičajeno za Slavene, već mnogo sati prije i tijekom događaja živahno i temperamentno slavili, a redarske snage nisu djelovale previše angažirano, veliki događaj prošao je u zadivljujućem redu. Bio sam duboko impresioniran učinkom s kojim je tako veliki broj ljudi napuštao koncert – ponekad prolazeći potencijalno opasna mjesta,

poput uskih stepenica koje vode na most preko rijeke. Nitko nije bio zgazio niti pritisnut, a štoviše – iako su svi bili vrlo umorni, a entuzijazam iz vremena prije koncerta već je nestao – ljudi su si međusobno pomagali, ophodeći se jedni prema drugima s ljubaznošću i toplinom", zadivljen je intelektualac.

Iz Poljske su stigli na Hipodrom: 'Ovo je bio jedan od najsnažnijih trenutaka'

"Na koncertu susrele su se tri generacije Hrvata. Predstavljajući veterane, Thompson je uputio snažan apel mladima da preuzmu odgovornost za Hrvatsku i budu spremni braniti je, kao što su to činili heroji iz prošlosti o kojima pjevaju pjesme Thompsona. U očima mladih ljudi oko mene vidio sam da je apel pjevača-branitelja domovine na njih snažno utjecao. Shvatio sam da su postali sudionicima velikog generacijskog iskustva koje će u njihovim dušama ostaviti dubok trag na dugi niz godina. Iščupani iz digitalnih medijskih mjehurića u kojima svi svakodnevno živimo, postali su dijelom zajednice prošlih, sadašnjih i budućih generacija; zajednice ispunjene uzajamnim poštovanjem, ljubavlju prema vlastitoj zemlji i kulturi, Bogu i Crkvi. Nadolaze vremena velikih povijesnih previranja tijekom kojih će, kako znamo iz marijanskih ukazanja, neki narodi potpuno nestati s lica zemlje. No nakon koncerta na Hipodromu nešto mi govori da će Hrvati – mali narodom, ali veliki duhom – preživjeti sve povijesne oluje", zaključio je.

https://direktno.hr/zivot/zabava/strani-povjesnicar-i-novinar-o-thompsonu-hrvati-ce-prezivjeti-sve-povijesne-oluje-375724/#google_vignette

'KAD PJESMA POSTANE MOLITVA'

STRANAC ANALIZIRAO THOMPSONOVU PJESMU:
'MARKO TO NE IZGOVARA, ALI OSJETI SE'

Leszek Kazimierski, sudski tumač u Poljskoj i zaljubljenik u hrvatski jezik, povijest i glazbu hrvatskoj jvnosti postao je poznat nakon koncerta Marka Perkovića Thompsona na zagrebačkom Hipodromu gdje je sa suprugom bio dio spektakla od pola milijuna ljudi.

30.07.2025.

Foto: Damir Krajac / CROPIX

U nekoliko navrata isticao je koliki utjecaj i značaj Thompsonove pjesme imaju na njega, a jedna od onih koje ga oduševljavaju je pjesma "Moj dida i ja" za koju Poljak ističe da je pjesma o identitetu, nasljeđu i vječnom svjetlu. "Kao Poljak zaljubljen u Hrvatsku – njezinu povijest, jezik, prirodu i duhovnu dubinu kulture – već godinama u pjesmama Marka Perkovića Thompsona pronalazim više od same glazbe. To su priče utkane u krajolik, u ritam svakodnevnog života, u čežnju koja prerasta u molitvu. Ipak, čini mi se da me nijedna njegova pjesma nije dotaknula toliko duboko kao 'Moj dida i ja'– pjesma o sjećanju, o tragu koji ostavlja pravedan čovjek i o

tradiciji, najplemenitijoj jer se prenosi u tišini duše – u obitelji", istaknuo je osvrnuvši se na Markov zavičaj.

"Thompson, umjetnik koji potječe iz dalmatinskih planina, iz sela Čavoglave – koje je u Domovinskom ratu postalo simbol otpora i hrabrosti – i u ovoj pjesmi ostaje vjeran trima temeljnim vrijednostima: Bogu, obitelji i domovini. No ovaj put ne koristi bojni ton ni ratničke slike. Umjesto toga, bira tišinu. Kao da pjeva uz ognjište, gdje se okupljaju duhovi predaka. Kao da se nada da će njegov tihi glas čuti onaj kojeg više nema – dida. Ova pjesma nije samo sjećanje. Ona je molitva za pokojnog i duhovna oporuka koju unuk želi nastaviti. *'Poštenim putem ići, bit će teško znaj, / al' samo ćeš tako stići gdje je vječni sjaj'...*"

"Tim riječima dida – čovjek tvrd kao stijena, kršan čovik, ali s topline u očima – prenosi svome unuku svoje najvažnije životno pravilo. To nije priručnik za uspjeh, niti moralistička pouka. To je mudrost proizašla iz života obilježenog trudom, mukom, možda i ratom, svakako patnjom. 'Poštenim putem' – pošten, pravedan put – nije lagan, ali je jedini koji vodi 'gdje je vječni sjaj' – prema spasenju, prema svjetlu koje ne prestaje. U toj jednostavnoj rečenici sadržana je cijela kršćanska antropologija: život je hodočašće, neprestana borba sa zlom, s vlastitom slabošću i napastima, ali samo idući uspravnim putem, čovjek može stići tamo gdje ga čeka vječna svjetlost. Ova metafora kod Thompsona nije isprazna. Ona je srž njegove duhovnosti – vjere ukorijenjene u svakodnevici, surove, ali ispunjene milošću", kaže Kazimierski za Direktno.

"Dirljiv je način na koji pjevač govori o svom djedu. Nema tu lažne sentimentalnosti, već duboka, iskrena zahvalnost. Dida je prijatelj, učitelj, oslonac. Njegove ruke – ispucale i izmučene – za unuka su bile 'mirne luke'. Kakva prekrasna i nježna metafora! Ruke koje možda nisu često milovale, ali su uvijek bile spremne zagrliti i zaštititi. Dida više nije tu – fizički – ali je i dalje prisutan: u sjećanju, u obiteljskom nasljeđu, u prirodi. Gleda odozgo. I doslovno – sa Svilaje.

Planina Svilaja u ovoj pjesmi nije samo dio pejzaža. Ona je sveta pozadina života. Oltar s kojeg se gleda dolje – u Petrovo polje. Za

svakoga tko poznaje Dalmaciju, te toponime nose stvarno značenje. Za mene, Poljaka, one postaju simbolima: planina kao transcendencija, dolina kao svakodnevnica. A između njih – dvije duše: dida i unuk.

"Moj dida i ja, prijatelja dva, drugo vrijeme – ista sudbina"... Thompson to ne izgovara izravno, ali osjeća se da je 'drugo vrijeme' – novi rat. Unuk, baš kao i dida, morao je braniti domovinu. Povijest se ponavlja, ali vrijednosti ostaju iste. I baš to nasljeđe predaka omogućava ne samo preživjeti, već i živjeti dostojanstveno. Vrhunac pjesme je gesta dubokog značenja: 'sinu ime dao sam po njemu'. Govornik daje sinu ime po svom djedu. To nije samo čin zahvalnosti – to je simbol kontinuiteta, prijenosa vrijednosti, duhovne štafete kroz generacije. Identitet ne nastaje u praznini. On je plod odnosa, odgoja, priča koje se pamte. Obiteljsko nasljeđe – ne ideološko, nego proživljeno – postaje izvor snage", naglasio je.

Himna generaciji

"Ne može se previdjeti da je 'Moj dida i ja' pjesma o borbi, o putu koji nije lagan, ali je istinit. Dida nije bio svetac – bio je čovjek. Život mu nije bio lagan, rat je ranio njegovu dušu, ali ga nije slomio. Upravo ga je ta teška staza učinila čovjekom velikim po duhu. Čovjekom vjernim Bogu i njegovim zakonima. I takav lik djeda ostaje u srcu unuka – a kroz ovu pjesmu i u mome. Za mene, Poljaka, ova pjesma znači više od glazbe. Ona je podsjetnik da i mi imamo takve djedove. Da i u nama teče krv ljudi koji su bili jednostavni, ali veliki, vjernici, ali ne fanatici, snažni, ali blagi. I da su pjesme poput ove potrebne – kako bismo se sjećali tko smo i odakle dolazimo" objasnio je.

Dida iz spota 'Moj dida i ja' ovako je govorio o Thompsonu: 'Pomolio sam se za njega'

"Moj dida i ja' nije samo posveta jednom čovjeku. Ona je himna čitavoj generaciji – i molitva da i mi uspijemo 'ići poštenim putem' do mjesta gdje nas čeka 'vječni sjaj'. 'Ej, da mi je pogledati dolje, / sa Svilaje na Petrovo polje, pa da viknem jače od oluje, / da me dida još jedan put čuje'. Ne znam hoće li dida čuti taj krik. Ali znam da bismo ga mi – živi – trebali čuti. I razumjeti, zaključio je Kazimierski.

<https://direktno.hr/zivot/zabava/stranac-analizirao-thompsonovu-pjesmu-marko-to-ne-izgovara-ali-osjeti-se-376905/>

'OVA PJESMA ME TO NAUČILA'

THOMPSONOVA PJESMA NADIŠLA GRANICE LIJEPE NAŠE: 'KAO POLJAK I KATOLIK NE MOGU TO NE PRIMIJETITI'

"Marko Perković Thompson – jedna od najznačajnijih (i istovremeno najkontroverznijih) figura suvremene hrvatske glazbene scene – svojim je stvaralaštvom ostavio neizbrisiv trag u kulturnom identitetu svoga naroda. Njegova pjesma 'Ustani iz sjene', s albuma 'Hodočasnik' (2025), nije samo glazbeni broj – to je manifest o dostojanstvu, vjeri, borbi i slobodi. To je suvremena herojska pjesma. To je poziv. To je zrcalo", rekao je Poljak Leszek Kazimierski koji je fasciniran Thompsonovom glazbom.

01.08.2025.

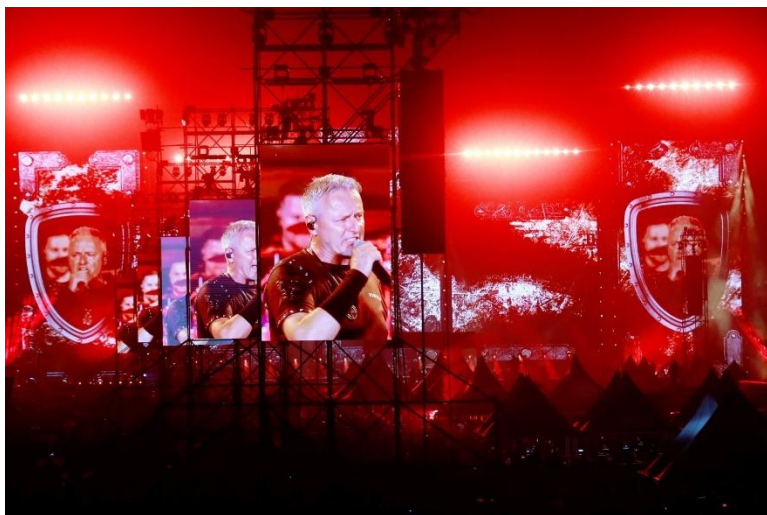

Foto: Damjan Tadic / CROPIX

"Kao Poljak – netko izvan hrvatskog kolektivnog iskustva, ali duboko emocionalno u njega uronjen – dopustite mi da vas povedem kroz ovu pjesmu. Vjerujem da velike pjesme ne pripadaju samo narodima koji su ih stvorili – one postaju univerzalne. 'Ustani iz sjene' nastala je u trenutku kada Hrvatska stoji na svojevrsnom raskrižju identiteta i pokušava ga precizno definirati i obraniti. Već prvi stihovi: *'Osedlaj bijelog konja sudbine / i spremi se za put'* otvaraju vrata simboli slobode, osobne odgovornosti i duhovnog buđenja. 'Bijeli konj' nije pjesnički ukras – on je simbol snage, istine i čistoće namjere. A 'sjena', iz koje se treba uzdići, to je strah, pasivnost, možda i kolektivna trauma", rekao je.

"Thompson ne nudi samo melodiju – on nudi poziv na unutarnju preobrazbu, na hrabrost da budemo svoji i da ne dopustimo drugima da pišu našu povijest. Kao Poljak i katolik odrastao na nauku **Ivana Pavla II.**, ne mogu ne primijetiti koliko snažno kršćanska antropologija prožima ovu pjesmu. Stihovi poput: *'pod Kristovim stijegom časti / napij se sa živog izvora'* govore o moralnoj okosnici, o vjeri ne kao o doktrini, nego kao o izvoru snage i smisla. Thompson ne poziva na tihi pobožnost, nego na vjeru u djelovanje – vjeru koja oblikuje čovjeka. Motiv 'viteza graničara' dodatno jača sakralno-povijesnu dimenziju pjesme. Povijesno gledano, hrvatski graničar bio je čuvar granica kršćanskog svijeta prema Osmanskom Carstvu.

"**Thompson** prenosi tu figuru u suvremeni kontekst – danas vitez ne nosi mač, već moralnu odgovornost. Danas stoji na granici dvaju svjetova: duhovnog i materijalnog, istine i relativizma, osobnog sna i kolektivne misije. Refren 'Spreman, vjeran, zauvijek domu svome / pjevaj i ne daj nikome svoje snove' nije stilski ukras – to je zavjet. To je poziv da čuvamo ne teritorij, već dušu naroda, njegove vrijednosti, jezik, boje i sunce. Stih 'Ovo je tvoja zemlja, tvoga sunca sjaj' priziva ne samo sliku hrvatskog krajolika – od Jadrana do Dinare – već i duboku povezanost s domovinom kao idejom: s ljudima, poviješću, pamćenjem. Kao Poljak, osjećam te riječi cijelim srcem. I mi smo imali svoje vitezove – s Grunwalda, iz bitke kod Beča, i s mnogih drugih bojišta. Imali smo i svoje 'vitezove s krajiških granica'. I mi također imamo svoje snove. I mi smo ih stoljećima morali skrivati, braniti, prenositi dalje", rekao je.

FOTO: Darko Tomas / CROPIX

'Živo iskustvo naroda'

Zato kad Thompson pjeva: 'Ne daj nikome svoje snove' – to za nas nije prazan slogan. To je živo iskustvo naroda. Umjetnički, pjesma djeluje poput suvremenog epa. Melodija je snažna, ritam neumoljiv, jezik bogat simbolima i arhaizmima, a poruka – beskompromisna. Thompson ne glumi. On pjeva iz rane, iz molitve, iz borbe. Da, Thompson izaziva kontroverze. Njegov ton, povijesni konteksti, političke aluzije – sve to izaziva rasprave. Ali treba jasno reći: umjetnik koji ne izaziva emocije – ne dira duboko. Ono što je za neke previše, za druge je istina. A ako mjerimo pjesmu po tome koliko

snažno djeluje – 'Ustani iz sjene' je remek-djelo pamćenja, hrabrosti i duhovne obnove.

'Ustani iz sjene' ne pripada samo prošlosti. Danas je ta poruka možda još potrebnija. U vremenima cinizma, duhovnog umora i moralne prosječnosti, vitez graničar Thompsona je onaj tko: ne prodaje istinu za popularnost, ne ušutkava savjest udobnošću, ne zaboravlja tko je i odakle dolazi. To je otac obitelji, učitelj, radnik na suncu, mladić koji se ne srami svoje vjere. To je žena koja rađa djecu i prenosi dalje materinski jezik. To je čovjek koji zna da sloboda ima cijenu – i zato hoda uspravno. 'Ustani iz sjene' nije pjesma koju se sluša uz ručak.

Najveći mimohod u povijesti Hrvatske: Thompson poslao poruku pobjedničkoj vojsci

"Ona ostaje s tobom. Vraća se u trenucima umora, sumnje, tišine. I tada čuješ: 'Ustani. Osedlaj bijelog konja. Pjevaj. I ne daj nikome svoje snove. To nije stih. To je predanje. Obećanje. Vjera. I zato – iako dolazim iz Poljske, iz drugog jezika i druge povijesti – kažem: hvala. Jer ova pjesma me naučila da vitez ne nosi uvijek oklop – ponekad nosi ruksak i križ. I da svaki narod koji ima takvu pjesmu – nije u sjeni. On već ide prema svjetlu", zaključio je za Direktno Poljak Leszek Kazimierski.

<https://direktno.hr/direkt/thompsonova-pjesma-nadisla-granice-lijepo-nase-kao-poljak-i-katolik-ne-mogu-to-ne-primijetiti-377046/>

'GOTOVO PROROČANSKI ZVUČI...'

POLJAK KOJI JE BIO NA HIPODROMU OTKRIO ŠTO JE ČUO U THOMPSONOVOJ GLAZBI: 'O NJIMA PJEVA'

*Portal Direktno ranije je pisao o Poljaku **Leszku Kazimierskom** koji je 5. srpnja doputovao u Zagreb kako bi bio na koncertu **Marka Perkovića Thompsona** na zagrebačkom Hipodromu. Tom prilikom, istaknuo je kako je fasciniran i Markovom glazbom, kao i snagom poruke koju ona nosi.*

16.07.2025.

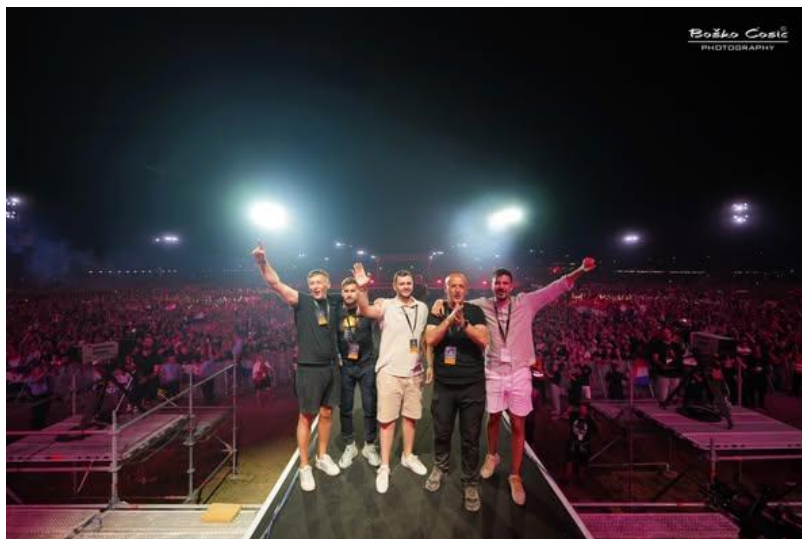

Foto: Facebook

Ponukan brojnim reakcijama na koncert osvrnuo se na Thompsonov opus te iznio svoja razmišljanja o pjesmama. "'Oni će mrziti, mi ćemo ljubiti' - Priča o ljubavi jačoj od mržnje", započeo je. "Ponekad se može čuti da Thompsona optužuju za širenje mržnje. Kažu da su

njegove pjesme 'militantne', 'isključujuće' pa čak, kako vole ponavljati neki ljevičarski komentatori, 'nacionalističke i radikalne u tonu i sadržaju'. Međutim, ako stvarno poslušamo što Thompson pjeva i govori, otkrit ćemo nešto sasvim drugo: priču o ljubavi. O ljubavi prema Bogu, prema obitelji, prema domovini i prema istini — povijesnoj i duhovnoj", poručio je Kazimierski.

Osvrnuo se i na neke druge stihove. "Ali, najglasnije o 'govoru mržnje' viču upravo oni koji sami imaju usta puna otrova. Njihova lažna progresivna savjest ne podnosi priče o korijenima, identitetu i vrijednostima. Pljuju po svemu što je sveto i zajedničko, a onda s ciničnom lakoćom etiketiraju kao 'mržnju' sve ono što ne pripada njihovoj lijevo-liberalnoj dogmi. Upravo o njima pjeva Thompson u pjesmama 'E moj narode' i 'Neka nitko ne dira u moj mali dio svemira'. To su oni koji, kako kaže stih, 'u eteru lažu, obmanjuju ljude', oni koji 'pravednima sude' i 'domoljublje prozvali fašizam'. U toj stvarnosti ljubav prema vlastitoj zemlji postaje navodno 'ekstremizam'", istaknuo je.

Naglasio je da je istina suprotna. "Thompson ne poziva na mržnju. Njegove pjesme, posebno 'Nema predaje' i 'Kletva kralja Zvonimira' nisu manifesti mržnje, već tužaljke i pozivi. Tužaljke nad onim što je Hrvatska izgubila kroz stoljeća izdaje i manipulacija, i pozivi na to da se identitet ne brani nasiljem, nego ustrajnošću, molitvom i vjerom. U pjesmi 'E moj narode' gotovo proročanski zvuče stihovi o snazi predaka koja se mora vratiti: 'Generacije junaka i pobjednička vojska jaka, još se brine i gine zbog domovine'. To nije pjesma mržnje. To je pjesma ljubavi. Čvrste, ponekad bolne, ali upravo zato istinite", istaknuo je ovaj Thompsonov obožavatelj.

Povijest kao učiteljica budućnosti

"Duh Thompsonove poruke možda najljepše izražava stih koji bi trebao zlatnim slovima biti ispisan iznad svake katedrale u Europi: 'Oni će mrziti, mi ćemo ljubiti svaku stopu svog Doma jedinog', našeg kraja, naše zemlje, naše Hrvatske. To je bit kršćanstva u narodnom obliku — ne kao ideologije, već kao iskustva generacijske ljubavi prema zemlji koja nas hrani, i vjeri koja nas spašava.

"Sve četiri pjesme o kojima govorimo povezuje isti temelj: poziv na učenje iz povijesti, na pamćenje kao temelj budućnosti. U 'Kletvi kralja Zvonimira' podsjećanje na izdaju i pad hrvatske države postaje opomena — ako Hrvati ne ostanu vjerni svojim korijenima, povijest će ih ponovno slomiti. U 'Nema predaje' Thompson pjeva o apsurdnu vremena u kojem 'partija opet pravdu dijeli', kao da želi upozoriti na lažne proroke nove ere: ideologije bez Boga, bez naroda, bez časti."

"U ovom svijetu, gdje se nacionalni identitet ismijava, a kršćanstvo tretira kao anakronizam, Thompson podsjeća da samo povratak kršćanskim vrijednostima može narodu dati snagu i jamstvo opstanka. Jer samo ljubav prema Bogu, obitelji i domovini može se suprotstaviti nihilizmu koji danas dominira medijima i politikom".

Thompson kao narator hrvatskog identiteta

Osvrnuo se na doživljaj s Hipodroma. "Tu se istina najjasnije vidi ne u novinskim polemikama, nego na koncertima. Dovoljno je prisjetiti se onoga na zagrebačkom Hipodromu. Više od 500.000 ljudi, u radosnoj atmosferi, bez i najmanje agresije. Zastave, obiteljsko ozračje, djeca na ramenima, vojne majice, domoljubni simboli i zajedničko pjevanje o ljubavi prema Hrvatskoj. Teško je zamisliti ljepšu manifestaciju radosnog domoljublja. Nije bilo mržnje. Bilo je zajedništvo".

Hoće li se oglasiti Thompsonov tim: 'Trebaju reći koliko je Zagreb bio neprofesionalan'

"Marko Perković Thompson nije samo pjevač. On je narator identiteta. Stvaratelj priče o narodu koji je preživio jer je ljubio, o ljudima koji nisu nestali jer su vjerovali. Njegove pjesme, često nazivane himnama, duhovni su 'kisik' za milijune Hrvata koji ne žele zaboraviti tko su. I zato Thompson ostaje, sviđalo se to nekima ili ne, glas naroda koji pamti, vjeruje i ljubi. A upravo zato toliko smeta onima koji bi željeli da Europa bude samo tržište i ideološka platforma bez duše", zaključio je Kazimierski za Direktno.

<https://direktno.hr/zivot/zabava/poljak-koji-je-bio-na-hipodromu-otkrio-sto-je-cuo-u-thompsonovoj-glazbi-o-njima-pjeva-375940/>

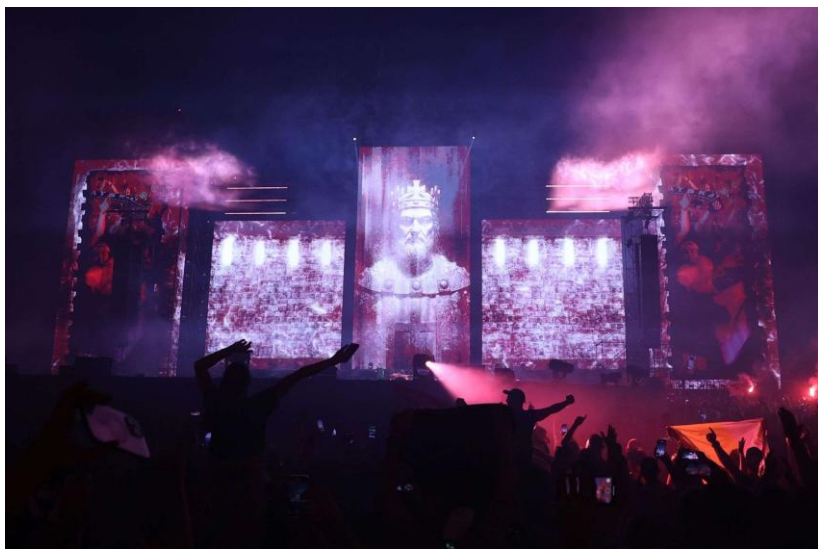

„BDIJENJE NA RUBU KRŠĆANSTVA“: AMERIČKI MEDIJI „THE AMERICAN POSTLIBERAL“ O THOMPSONOVU KONCERTU U ZAGREBU

U američkom konzervativnom mediju „The American Postliberal“, platformi koju prate i dijele brojni suradnici konzervativnih think-tankova i politički savjetnici unutar Republikanske stranke objavljen je tekst hrvatskog autora iz Njemačke Filipa Gašpara pod naslovom „Bdijenje na rubu kršćanstva“ i podnaslovom „Hrvatsko svjedočanstvo nije iznimka. Ono je predložak. Ne zato što je savršena, nego zato što je krvarila – i još vjeruje”.

U uvodu teksta tog američkog medija, „koji promiče politički realizam, obnovu kršćanskog identiteta i otpor globalističkoj ideologiji“ autor Filip Gašpar je uz ostalo predstavljen kao „politički savjetnik i publicist hrvatskih korijena iz Bosne i Hercegovine koji se specijalizirao za strateško komuniciranje, međunarodno

pozicioniranje i konzervativne mreže i koji redovito piše za njemačke i međunarodne medije poput Junge Freiheit, The European Conservative te razne portale s području bivše Jugoslavije“.

Koncert Marka Perkovića Thompsona u Zagrebu / Foto: Hina

Evo u cijelosti prevedenog tekst objavljenog u američkom mediju „The American Postliberal“:

Dana 5. srpnja 2025., u Zagrebu, narod se okupio oko čovjeka kojega je Zapad desetljećima pokušavao ignorirati. Marko Perković, poznatiji kao Thompson, ratni je veteran Domovinskog rata, pjevač čije pjesme prizivaju Krista, domovinu, mučeništvo i sjećanje. Kritičarima je nacionalistički idol. Pristalicama – nešto starije: glas iz rovova, bard pripadnosti, podsjetnik da vjera i domovina nisu relikti, već korijeni.

Te večeri više od 500.000 Hrvata okupilo se – ne zbog spektakla, već zbog sakramenta. Usred europskog iskorjenjivanja, upravljačkog sekularizma i nametnute amnezije, ovo nije bio koncert. Bio je to čin uređenog prkosa. Dok postnacionalni režimi potiskuju sjećanje i

podučavaju sram, ovaj narod stajao je čvrsto: zazivajući Krista, oplakujući svoje mrtve i podižući svoju zastavu – bez isprike.

Ne nudimo analizu. Nudimo svjedočanstvo.

Hrvatska je mala jadranska zemlja, katoličke baštine, ranjena ratom i neprekinute memorije. Nekada habsburška kraljevina, zatim jugoslavenska republika, 1991. proglasila je neovisnost – i obranila je opsadom, žrtvom i krvlju. Za razliku od većine Zapada, nikada se nije do kraja dekristijanizirala. Njezine crkve su pune. Njezine rane ostaju otvorene.

To nije mjesto gdje se povijest upravlja. Tamo se ona pamti. Ta neprekinuta memorija dobila je vidljiv oblik jedne ljetne večeri u Zagrebu. Sve je započelo blagoslovom – ne dočekanim ironijom, već poštovanjem.

Sunce je počelo zalaziti. Svjetlo je obasjalo crveno-bijele zastave. Svećenik je prišao. Potom je krenula glazba. Pa tišina. Ovo nije bila nostalgija. Ovo je bio ustanak.

Bio je to najveći domoljubni rock-događaj u povijesti Europe, i više od toga: obred sjećanja. Mnoštvo nije stiglo samo iz svih hrvatskih krajeva, već i iz Njemačke, Austrije, Skandinavije i Sjedinjenih Država. Okupljanje je bilo mirno, dostojanstveno i golemo; ujedinjeno ne ukusom, nego nečim starijim: narodom, križem, žrtvom.

Ono što se odvijalo nije bilo tek umjetničko. Bilo je teološko. Liturgijski čin u javnom prostoru.

Više od tri sata Perković – ratni veteran, kulturna ikona, sakramentalni svjedok – vodio je narod u sjećanju. Pjesme preživljavanja. Himne odanosti. Psalmi preobraženi u melodiju.

Otvorio je riječima:

„Hvaljeni Isus i Marija, dragi narode! Hvala vam što ste došli u
ovolikom broju.

**Pogled s nasipa na Thompsonov koncert na Hipodromu / Foto:
Fenix (Ivan Puđa)**

Večeras želimo izraziti jedinstvo. Došli ste iz svih krajeva Hrvatske. Svi dijelimo iste vrijednosti – ljubav prema obitelji i prema domovini. Vratite se svojim korijenima i svojim tradicijama – vratite se kršćanskim temeljima.“

Ovo nije bio kulturni program. Bio je to obnovljeni savez. U gradu kojim upravlja lijevo-progresivni pokret Možemo, čiji gradonačelnik Tomislav Tomašević propovijeda multikulturalizam, rodnu fluidnost i ritualno rastakanje nacionalne memorije – ovaj je događaj bio neporecivo proturječe.

Simboličko ponovno osvajanje oskvrnjenog javnog prostora.

Grad, makar nakratko, nije pripadao upravljačkoj klasi. Pripadao je onima koji još uvijek mole naglas, koji svoje mrtve pokapaju uz himne – i koji se ne ispričavaju što vole svoj narod.

Režimi zapadne Europe više se ne boje Boga. Boje se sjećanja. Boje se svega što nije podložno, kategorizirano, upravljivo. Zato ih Perković provocira: jer pjeva ono što je njihovoj djeci bilo zabranjeno čuti – da narodi nisu slučajnost, a da mučenici ne umiru uzalud.

Na duhovnom vrhuncu večeri, katolički svećenik pridružio mu se na pozornici. Na ekranima se pojavila jedna svijeća. Ime: Bleiburg. Godina: 1945. Pokolj nad Hrvatima u bijegu, počinjen od Titovih partizana. Bez suđenja. Bez oplakivanja. Bez oprost. Gotovo nepoznat na Zapadu, ali duboko urezan u dušu naroda.

Potom je uslijedila pjesma Maranatha, koju je skladao biskup Ante Ivas iz Šibenika. „Dodi, Gospodine Isuse“, pjevalo je mnoštvo – ne kao apstrakciju, nego kao zaziv. Okupljeni su razumjeli ulog. U liturgijskoj mašti vrijeme se ruši. Mrtvi nisu prošlost. Oni su prisutni.

Zatim zavjet. Tijekom pjesme Neću izdat ja, Perković je predao mikrofon mladom katoličkom umjetniku Petru Buljanu. Mnoštvo se

pridružilo svečanoj izjavi: „A ja i moj dom služiti ćemo Gospodinu.“ (Jošua 24,15)

Iznad njih, stotine dronova osvijetlile su noćno nebo slikama Križa, Djevice Marije i hrvatske zastave. Nebo je bilo ritmički uređeno. Ispod njega – nastala je tišina.

**Lik Gospe na koncertu Marka Perkovića Thompsona/ Foto:
Fenix (SIM)**

Pola milijuna glasova prestalo je pjevati – ne od umora, nego od strahopoštovanja. Prostor je postao svet. Nije to bio nastup. Bila je to prisutnost. Ne izražavanje, nego posveta.

Njegovo ime nije scenski trik. To je svjedočanstvo.

Marko Perković rođen je u Čavoglavama, selu u dalmatinskom zaleđu; mjestu premalom za karte, ali ne i za pamćenje. Godine 1991., dok se Jugoslavija urušavala u rat, pridružio se hrvatskim

snagama – ne kao časnik, nego kao dragovoljac. Borio se na južnoj bojišnici, braneći svoj rodni kraj kod Drniša od nadirućih snaga lojalnih jugoslavenskoj vojsci pod srpskom dominacijom.

Oružje koje je nosio bila je stara američka Thompson-puška – ikona bojišta sredine stoljeća, uskrsnuta u balkanskom otporu. Nju je nosio kroz rovove Čavoglava. Puška je postala njegovo ime. Ne kao glamur. Nego kao biografija.

Thompson nije bio brend. Bio je svjedok.

Od vojnika nastade pjevač. Od mitraljeza – mikrofona. Od bojišta – himna.

Zatim, kao da povijest progovara, trenutak se iz tišine pretvorio u prkos. Udarni tonovi pjesme Bojna Čavoglave zatresli su ravnicu. Ratna himna iz 1991. Pjesma prvih mjeseci Domovinskog rata. Davno prije nego je Perković punio stadione, širila se kasetama po bojišnicama – akustični reliktnog nacionalnog izbjavljenja.

Prve riječi: Za dom spremni.

Izraz koji je danas predmet rasprava u hrvatskim sudovima i medijima. Neke presude ga proglašavaju neustavnim; druge ga priznaju kao povijesno specifičan za Domovinski rat. U inozemstvu se često reducira na „fašistički“ slogan.

No mnogima na koncertu imao je drugačiju težinu: ne kao ideološki znak, već kao gesta prkosa, sjećanja i nacionalne otpornosti. Zapadni komentatori nazivaju ga opasnim.

**Slika s Thompsonova koncerta na zagrebačkom hipodromu /
Foto: Hina**

Ne zbog onoga što izriče – već zbog onoga čega se sjeća.

Perkovića desetljećima kleveću. Optužuju ga da briše granicu između povijesti i ideologije. No ono što nudi nije ideologija. To je biografija. Njegove se pjesme ne bave 1941., već 1991. Ne osvajanjem – već preživljavanjem. Više je puta javno i jasno odbacio fašizam. Optužbe opstaju ne zbog povijesne točnosti, nego zato što je i sama memorija postala sumnjiva.

Na Zapadu, gdje su javni obredi sterilni i državom odobreni, ono što se dogodilo u Zagrebu bilo je nepodnošljivo. Zastave su vijorile bez isprike. Djeca su pjevala s očevima. Kršćanski simboli podignuti su na javni trg. Nije uključivalo – zazivalo je. Nije se prilagodilo – posvetilo je.

Nije to bio otpor. Bila je to blagoslov.

Slikama Križa, Gospe i Zastave u dron-formaciji nije se ciljalo druge. One su usmjeravale vjernike. Pokazivale su korijen, ne neprijatelja. Učinjeno je nevidljivo vidljivim.

Za mnoge Amerikance, Hrvatska je nepoznata zemlja – spominjana tek u fusnotama Hladnog rata. No njezina priča danas je važnija nego ikad. Pokazuje da vjera, narod i sjećanje još mogu supostojati – i cvjetati – u javnosti. Podsjeća nas da se kulturno nasljeđe ne mora brisati da bi se sačuvao mir. Upozorava nas da zapadni pokušaji izvoza ideološke amnezije nisu prošli bez otpora.

Mnoštvo nije bilo protuzapadno – ali je bilo duboko protuglobalističko.

Ne dijele svi oduševljenje. Predsjednik Srbije Aleksandar Vučić nazvao je koncert „velikom sramotom za Hrvatsku i za Europsku uniju“, optužujući ga za promicanje „pro-nacističkih vrijednosti“. Njegovo ogorčenje, premda teatralno, poučno je: ratovi sjećanja u postjugoslavenskom prostoru daleko su od završetka. A Hrvatska je odlučila pamtit i po vlastitim pravilima.

Zapadni čelnici nekoć su pljeskali, pjevali – dok im nije rečeno da prestanu. Danas, pjevati je sumnjivo. Pamtit bez isprike postalo je nova hereza.

Oni koji pamte ne mogu se preodgojiti. A oni koji odole preodgoju – uvijek će biti proglašeni opasnim.

Koncert je zaključen obraćanjem Perkovića mladima: „Vi ste jači i postojaniji nego što smo mi ikada bili. Mi, starija generacija, možemo umrijeti u miru – jer smo Hrvatsku predali u sigurne ruke.“

A zatim, jednostavno: „Hvala vam što ste došli. Vidimo se opet.“ Mislio je to ozbiljno. Ne kao marketing. Već kao savez. Zapad nije ostao bez vremena. Ali ostao je bez izgovora.

Koncert Marka Perkovića Thompsona / Foto: Hina

Budućnost neće pripasti tehno-kracijama, nego narodima koji se sjećaju tko su. Onima koji pamte oltar prije algoritma, mučenike prije tržišta i Križ prije konsenzusa.

Svjedočanstvo Hrvatske nije iznimka. Ono je predložak. Ne zato što je savršeno – već zato što je krvarilo. I još uvijek vjeruje.

Memorija, ispravno uređena, jest otpor, završna je rečenica teksta kojeg je objavio „The American Postliberal“.

Fenix-magazin/SIM/„The American Postliberal“

https://fenix-magazin.de/bdijenje-na-rubu-krscanstva-americki-mediji-the-american-postliberal-o-thompsonovu-koncertu-u-zagrebu/?fbclid=IwY2xjawL3oX1leHRuA2FlbQIxMQABHmt34snI27jxsRf1pkgpyDaBdYyMRr-z_Zlb_xy2FI79WGPQf9iOpwNrl7jr_aem_Bqeeiip86n0yTv-b5hdvww

S MOG FACEBOOKA

Josip Pečarić

25. srpnja

Podijeljeno s publikom Javno

SRPSKE SLUGE GLEDAJTE I PLAČITE

Obavezno pogledajte dio kada komenira pjesmu Geni kameni koja ima i prijevod pa i razumije što komentira. Pametniji je od svih Srpskih slugu u RH.

youtube.com

REACTION To The Concert That Rewrote History - Marko Perković Thompson 🇷🇸

I want to thank you guys for getting me to 10k subs ,it means alot to me. Pls turn on the post notifications 📢 I Appreciate Everything, Thank You guys. ~~100100~~?...

Zdenko Golubić

25. srpnja

 Dakle, što se tiče 'Gena kamenih', ne moraš biti Dalmatinac, Ličanin niti Hercegovac...čak ni Hrvat.

Trebaš imati srce kako bi osjetio i bio jedan od nas 👍❤️🇷🇪💙✌️😄

YOUTUBE.COM

My REACTION to GENI KAMENI by Marko Perković Thompson (Zagreb Hipodrom 5.7.2025.) He Is POWER !

I want to thank you guys for getting me to 10k subs ,it means alot to me. Pls turn on the post notifications 📢 I Appreciate Everything, Thank You guys. ?...

ISIBOY (14.9K subscribers) je komentirao niz Thompsonovih pjesama i uvjeren je da nam ga je sam Bog poslao. Doista je nevjerovatno kako je on komentirao Thompsonove pjesme.

Gordana Zelenika

30. srpnja

Žena se zgraža nad hrvatskim medijima i jugokrkanskim hejterima

YOUTUBE.COM

Marko Perković Thompson - Media Response to false information
(REACTION)

Marko Perković Th

THOMPSON, HRVATI I VJERA

Thompsonov koncert na Hipodromu zadivile su mnoge i zbog ljubavi prema Bogu i Majci Božjoj Kraljici Hrvata koja je dominirala tog polumilijunskog događaja, a sam Thompson je pozvao narode Europe da se vrate tim svojim vrijednostima.

I nedavno sam u tekstu *EUROPSKE VRIJEDNOST* pisao:

Njima nisu europske vrijednosti domoljublje i bogoljublje. Sjetimo se: **bivši francuski vojni biskup Michel Dubost** na međunarodnom vojnom hodočašću u Lurdu rekavši ("Hrvatsko slovo", 3. siječnja 2003.) da se divi Hrvatima, jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti? Svojevremeno mi je ove riječi prokomentirao don Anđelko Kaćunko:

«Evo sto sam ja doživio u Lurdu na tome vojnom hodočašću sredinom svibnja 2005. Nakon nedjeljne međunarodne mise na trgu ispred Bazilike Sv. Krunice upoznao sam se s kolegama oko sebe. Bili su to vojni svećenici iz Češke, Slovačke, Njemačke, Italije... Mladi svećenik, koji je do mene bio tijekom cijele mise, bio je kapelan talijanske mornarice u zapovjedništvu u pomorskom Isredištu La Spezia. Kad sam mu rekao da sam Hrvat, stao me je grliti i gotovo plačnim glasom ponavljati: "Grazie, don Angelo, hvala, don Anđelko, vi ste naša budućnost, vi ste budućnost Europe..." Ja sam se gotovo šokirao ne očekujući takvu reakciju i kad sam se pribrao rekao sam: "Da, da, mi zajedno..." ali on me odmah prekinuo i nastavio ponavljati: "Ne, ne, nego vi, vi ste naša budućnost, Hrvati su budućnost Europe..." Itd. To je ponovio nekoliko puta. To ću zapamtiti dok god sam živ i taj mi je susret tako duboko u sjećanju kao da se jučer dogodio. Eto, ni danas ne mogu vjerovati da drugi o nama tako dobro misle, premda razumijem zašto. A mi, budući da poznajemo svoje mane i svoj jad, vjerojatno smo u svemu tome malko i prekritični prema sebi. Možda je i bolje tako. U svakom slučaju možemo reći da nitko

sebe ne poznaje tako dobro kao što ga poznaju drugi. Kad je o Lurdu riječ, naši vojnici i policajci na tome hodočašću fasciniraju svojim ponašanjem i svojom pobožnošću cijeli svijet i zato su takve reakcije. Osim toga sve vojske svijeta, za razliku od običnoga puka, koji ima (dez)informacije samo s televizije, znaju dobro što je bilo u Domovinskom ratu i svake godine srdačno plješeću pobjedničkoj Hrvatskoj vojsci.»

Obradovalo me je kada sam vidio da ima mnogih koji to znaju;

ISTRAGA; GLOBAL FAITH DESTINATIONS

VIDEO STRANCI SE PITAJU ŠTO JE ZASLUŽNO ZA KATOLIČKI PROCVAT U HRVATSKOJ

Dok veći dio Europe tone u duhovnu tišinu, u Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku Foto: Josh Applegate, Unsplash Katoličanstvo u Hrvatskoj brzo raste, a veći dio, posebice zapadne Europe tone u duhovnu tišinu. Crkve se prazne, sveti prostori nestaju, a Hrvatska prekida taj obrazac. U ovom dokumentarcu, Global Faith Destinations istražuje zašto – od kulturnih korijena preko preporoda predvođenog mladima do trajne uloge Crkve u nacionalnom identitetu. Autor filma navodi kako iznenađuje to što u vjeri prednjače mladi. Dok se Zapad pita kako vratiti mlade ljude, hrvatska mladež privlači u svojoj vjeri i druge. Kroz ovaj tekst djelomice ćemo vam prenijeti o čemu se radi u dokumentarcu, a ako dobro baratate engleskim jezikom, toplo preporučamo da ga pogledate. Što potiče ovaj pokret „Hrvatska rasplamsava vjeru na način koji svijet ne može ignorirati. U sjeni režima koji je vladao stisnutih šaka i budnim okom, vjera u Hrvatskoj nije samo preživjela. Skrivala se. Šaptala je. Izdržala je. Pod zagušujućim stiskom komunističke Jugoslavije, kada su Crkve bile nadzirane, svećenici su postajali mete. Svaka njihova propovijed bila je nadzirana, njihovi koraci bili su u sjeni tajne policije. Vjerski odgoj bio je skriven u podrumima i šaptanju kroz generacije poput

zabranjenih uspavanki. Roditelji su krstili svoju djecu iza zatvorenih vrata, a bake su ih učile moliti. Vjera je postala tiha pobuna koja se provodila sklopljenih ruku i tihim hvalospjevima. I tada su ljudi dolazili, a u toj tami dogodilo se nešto izvanredno. Hrvatski katolici nisu napustili svoja uvjerenja, već su se prilagodili". Hrvatski narod naučio je moliti na svoj način „Crkva, koja više nije mogla govoriti s propovjedaonica, počela je govoriti kroz postojeće živote vjernika. U tišini, plamen vjere prenosio se iz ruke u ruku, od srca do srca. U dugoj tišini ugnjetavanja, hrvatski narod naučio je moliti na način koji nije privlačio pažnju. Glasovi su im bili tihi, vjera se prenosila poput obiteljskog nasljeđa, šaptom s majke na dijete, od djeda na unuka. Crkva, lišena javnog glasa, pronašla je novu snagu u privatnim srcima. Postala je skrivena, ali sveta. U toj prikrivenoj intimnosti katolicizam nije oslabio. Pustio je korijenje dublje nego što je bilo koji režim mogao dosegnuti. Zatim, gotovo bez upozorenja, došao je kaos rata. Raspad Jugoslavije donio je više od pukog geopolitičkog previranja. Razdvojio je obitelji, spalio gradove do temelja i natjerao ljude na bijeg. Bombe su padale tamo gdje su nekoć zvonila zvona. Kada su meci zamijenili granice, a budućnost se pretvorila u pepeo, Crkva je postala utočište". Crkve postale skloništa „Kada se sve ostalo činilo privremenim, kamene crkve postale su skloništa. Podovi svetišta bili su obloženi madracima. Bebe su se krstile u podrumu uz svjetlost svijeća. Vojnici su ljubili svoje krunice prije nego što bi stupili na bojišta. Prava na pogreb šaputala su se na polusrušenim grobljima dok su granate još uvijek odjekivale u daljini. Crkva je stajala u središtu preživljavanja. Usred dima i tuge nudila je osjećaj smisla, prisutnosti, izdržljivosti". „Nakon rata narodu je trebala nada. Crkva je postala srce oporavka nacije, vodeći Hrvatsku ne samo natrag na noge, već natrag k sebi. Kako je Hrvatska izlazila iz sjene diktature i stupala u svjetlo demokracije, nešto duboko počelo je oblikovati njezin nacionalni identitet." Ponovno rođenje nacije „Katoličke vrijednosti postale su moralni kompas u vremenu zbrke. Crkva je nudila uvjerenje, učvršćujući etičke temelje zemlje dok je učila kako ponovno disati kao slobodan narod. U Hrvatskoj mladi prednjače u vjerskom životu. Tinejdžeri i studenti ujutro kreću na dnevnu misu. Ne zato što moraju, već zato što žele", navode. „Korizma je zajednička

disciplina. Cijele skupine poste zajedno, držeći jedni druge odgovornima i crpeći snagu iz duhovnog jedinstva. Tijekom euharistijskih procesija, ulice se pretvaraju u svetišta. Ovi mladi Hrvati ne vraćaju se samo u crkvu već su i digitalni svijet proglasili svojim misijskim poljem”. Susreti s Bogom, susreti sa svrhom i jedni s drugima „Festivali (op.a. Mladifest) temeljeni na vjeri privlače tisuće ljudi, spajajući liturgiju s umjetnošću i glazbom. To su susreti s Bogom, susreti sa svrhom i jednih s drugima. Organiziraju pro-life hodove i zalažu se za istinu u svijetu ovisnom o kompromisima. Formiraju zajednice ukorijenjene u Bibliji, okupljajući se ne iz dužnosti, već iz užitka. Gotovo 60 % mladih odraslih osoba u Hrvatskoj u dobi od 18 do 29 godina prisustvuje vjerskim službama barem jednom mjesečno. Jedna od najviših stopa u cijeloj Europi.” Ljubav koja oslobađa „Za njih je katoličanstvo ljubav koja oslobađa. U Hrvatskoj raste i broj svećenika. Svećeništvo je hrabar, svrhovit poziv. Prihvaća ga nova generacija koja se ne boji voditi vjerom. Dok se veći dio svijeta pita što je ostalo od vjere, oni uzvraćaju: „Jesmo“. Njeguju i ljubav prema Djevici Mariji. Ljubav prema Bogorodici „Ona nije samo Majka Božja već i majka njihove zemlje, utjeha u njihovoj patnji, čuvarica njihovih domova i vatra u njihovoj izdržljivosti. Njezino lice krasi zidove dnevnih soba i skromne kuhinjske kutove. Njezino ime je prvo na drhtavim usnama u trenucima krize. Njezina prisutnost priziva se vjerom koja više djeluje poput plača djeteta majci. Ljubav prema Djevici Mariji osjećate u drevnim kamenim kapelama gdje vrijeme stoji.” „Na stazama osvijetljenim svijećama i okruženima uplakanim hodočasnici, u svetoj tišini Marije Bistrice, vjernici se dolaze osloboditi od tuge, zahvaliti Mariji, pronaći mir. Uz Mariju Bistricu tu je svetište Gospe Sinjske, Međugorje... „Međugorje. Hodočasnici pjevaju marijanske himne dok prolaze kroz zlatna polja. Ne vjeruju samo da se Marija ovdje pojavila. Vjeruju da je ona još uvijek tu. Još uvijek zove, još uvijek iscjeljuje, još uvijek je tu majčinska ljubav.” Jaka i snažna Majka koja tješi „Oni koji su svoj dolazak započeli ogorčeni ili slomljeni s njega odlaze s očima punim svjetla. Događaju se pomirenja, uslišavaju se i dugo moljene molitve. Poneki izgubljeni kažu da su osjetili trzaj u prsima, poput glasa koji ih poziva natrag tamo gdje pripadaju. Duboko se bude i ponovno rađaju duše. A u

središtu svakog takvog svjedočanstva je Marija, kao uvijek prisutna majka, dovoljno blizu da utješi, dovoljno jaka da vodi. Kristova majka suputnica u sadašnjosti „Hodala je uz taj narod kroz tiraniju, kroz rat, kroz tišinu i kroz pjesmu. I danas nastavlja hodati planinskim stazama i šaptati Zdravomarije. Za njih, Marija je suputnica u sadašnjosti. Njena priča je utkana u dušu nacije. Njezino se ime i dalje izgovara s ljubavlju i povjerenjem.” Jeste li kada hodali putem koji vas je promijenio? Jeste li kada stajali u tihoj kapeli ili na vjetrovitom brdu i osjetili nešto neobjašnjivo sveto kako vam se spušta na dušu? Hrvatska je puna takvih mjesta. Prakticiranje vjere „Župna zvona i dalje označavaju sate. Vjerski blagdani njihovi su nacionalni događaji. Vjera u Hrvatskoj ne prakticira se samo privatno. Mladi posežu za tradicijom ne zato što su u njoj zarobljeni, već zato što ih oslobađa. U Hrvatskoj vjera hoda, pjeva, plače i smije se. Blagoslivlja vjenčanja, pokapa mrtve, hrani gladne i pojavljuje se kada nitko drugi neće. Živi i diše na javnom trgu, u školskoj dvorani, u obiteljskom obroku.” Hrvatska je ostala ukorijenjena u molitvi krunice „Ova mala nacija, obilježena ožiljcima patnje sada potiče nešto tiho i revolucionarno. Potiče duhovno prosvjetljenje koje seže izvan njenih granica. Kroz dim rata i pod pritiskom ugnjetavanja, Hrvatska nije nikada odustala od onoga što je važno. Kada su režimi pokušali ugušiti molitvu, ljudi su ipak molili, glasnije u srcima nego što su ikada mogli svojim glasovima. Kad su zakoni pokušali izbrisati vjeru, vjernici su je urezali dublje u svoje domove, svoje navike, svoju nadu. Jer čak i dok je moderni svijet jurio za praktičnošću i utrnućom udobnošću, Hrvatska je ostala ukorijenjena u molitvi krunice, u žuljevitim stopalima hodočasnika koji se penju svetim planinskim stazama, u harmonijama mladih vjernika koji pjevaju himne pod otvorenim nebom. Ovaj preporod nije tih jer mu nedostaje snage, nisu mu potrebni reflektori. To je pokret koji se kreće od srca do srca, s generacije na generaciju. Podsjeća na to kako vjera još uvijek može izgledati kada gori.”

Pogledajte video:

Za Book.hr priredila A. Pranjić Izvor:

<https://book.hr/video-stranci-se-pitaju-sto-je-zasluzno-za-katolicki-procvat-u->

[hrvatskoj/?fbclid=IwY2xjawLxzKJleHRuA2FlbQIxMQABHikVeu
uDFsYwHV01h2sHGGTUIv2ha0XckxqmqJWOC7gR7FU4J4Y8D
aO_FmZ0_aem_Q2xRxxOGF2QjV5rwC-R42g&sfnsn=mo](#)

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za

tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: publikacija 1716, citata: 25658, H-index: 56;

MathSciNet: publikacija: 1.388, citata: 7.392, H-index: 29;

Scopus: publikacija: 848, citata: 8672, H-index: 40;

WoS: publikacija: 847, citata: 7641, H-index: 36.

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2434. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 204644 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 8046. Na njihovoj listi za 2022. godinu koja ima 210199 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2331. mjestu, a prvi iz RH je 9412.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 22 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijeloga svijeta.

Prvi hrvatski matematički časopis koji je uvršten na svjetske liste najboljih znanstvenih časopisa bio je Pečarićev časopis *Mathematical inequalities and Applications* (MIA). Taj časopis je bio i na Q1, a sada je na Q2 listi, kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa koji su na toj listi Q2 časopisi. Drugi Pečarićev časopis *Journal of Mathematical inequalities* (JMI) je na Q1 listi kao jedan od dva hrvatska znanstvena časopisa na toj listi koji su Q1 časopisi. Ono što je još impozantnije JMI je top 5% matematičkih

časopisa, tj. 15. od 329 matematičkih časopisa koji se tiskaju u svijetu a imaju impact faktor. Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je na Scopus listi.

Krajem godine je zatražio da se njegovo ime izbriše iz uredništava tih časopisa:

J. Pečarić, „Pomozi sirotu na svoju sramotu! / Više to nisu moji časopisi” dragovoljac.com, 2024.:

<https://www.dragovoljac.com/images/minifp/visetonisumojicasopis i.pdf>

Glavni urednik je i novog časopisa „Pakistan Journal of Mathematical Sciences“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan

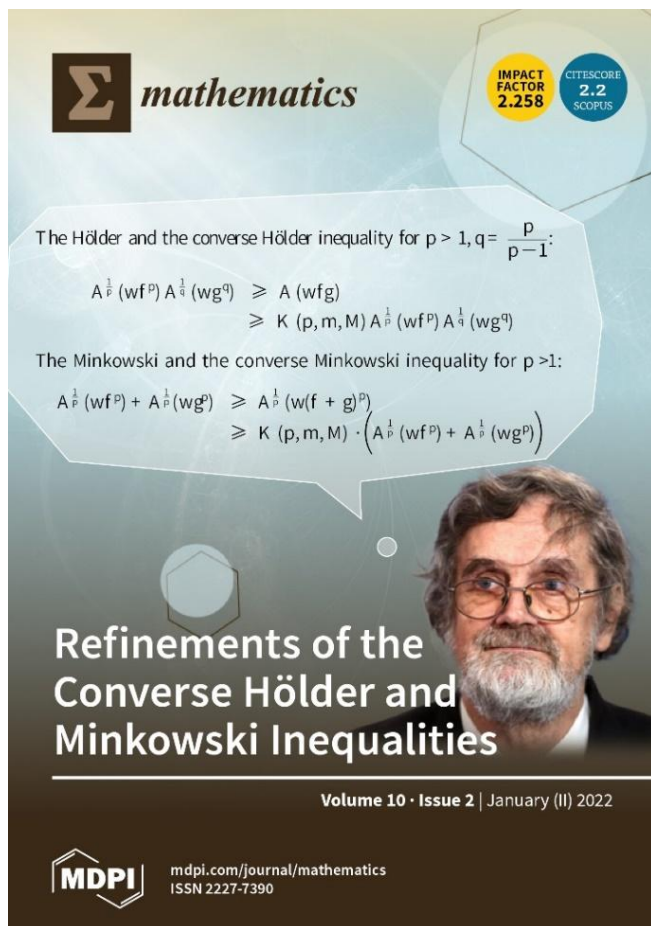
Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.

U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavljivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,

Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH

Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana.

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008).

Cover Story

Article: Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošaneć

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles

Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju

koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu *Mathematics* 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu "Nature", a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu *Phys. Rev.*, A35 (1987), 4397-4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", *Math. Bohem.* 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, u kojoj postoji i poglavlje o znanosti. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić³⁹ (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

³⁹ **Marin Soljačić** (Zagreb, 7. veljače 1974.) hrvatski je znanstvenik, profesor na odsjeku za fiziku na najprestižnijem svjetskom tehničkom sveučilištu, Massachusetts Institute of Technology (MIT) u Massachusettsu (SAD).

Znanstvena karijera

Nakon mature u zagrebačkom MIOC-u (danas XV. gimnazija), od MIT-a dobiva stipendiju za studij na MIT-u, gdje je 1996. diplomirao dva studija: fiziku i elektrotehniku. 1998. završava magisterij iz fizike na Sveučilištu Princeton, pod mentorstvom prof. Franka Wilczeka (dobitnika Nobelove nagrade za fiziku 2004.). 2000. završava doktorat na Sveučilištu Princeton iz fizike, pod mentorstvom prof. Mordechaia Segeva. Iste godine započinje prestižni Pappalardo post-doktorski studij na MIT-u. 2003. postaje vodeći istraživač na MIT-u, a 2005. profesor fizike na MIT-u.

Godine 2006., predstavio je rad pod nazivom 'Bežični nezračeći prijenos energije' koji bi, uspije li se primijeniti i u praksi, u budućnosti mogao omogućiti mnogo korisnih primjena jer bi se omogućio bežični prijenos električne energije.

Marin Soljačić stručnjak je za elektromagnetske fenomene, a posebice za nelinearnu optiku i nano-fotoniku. Koautor je mnoštva patenata, i znanstvenih radova u vodećim znanstvenim časopisima. Soljačić danas živi u Bostonu sa suprugom i sinom i vodi uspješnu karijeru.

Bežični nezračeći prijenos energije

Podrobniji članak o temi: WiTricity

U časopisu "Science" objavljeno je 7. lipnja 2007. godine, da je Marin Soljačić sa suradnicima u praksi izveo prvi eksperiment bežičnog nezračećeg prijenosa energije, u kojem su iz strujne mreže pomoću dviju zavojnica udaljenih dva metra uspjeli upaliti žarulju od 60 W. Zavojnice su ugođene na rezonantnu frekvenciju od 10 MHz, a magnetsko polje kojim se energija prenosi samo slabo utječe na ljude, uređaje i objekte koji nisu u rezonanciji. Prenijeto je 40% energije.

Nagrade

U 2005. godini dobiva "Medalju Adolph Lomb" Američkog optičkog društva (Optical Society of America), koju dotično strukovno udruženje dodjeljuje svake godine jednom znanstveniku mlađem od 35 godina, za najbitnija otkrića u optici širom svijeta.

- U 2006. godini dobitnik je prestižne nagrade **TR35** koja se dodjeljuje najboljim inovatorima mlađim od 35 godina. Riječ je o nagradi koju dodjeljuje "Technology Review", najstariji časopis za tehnologiju na svijetu.
- Magazin "The New York Times" je među 70 izvanrednih i genijalnih ideja koje su obilježile 2007. godinu uvrstio i koncept bežičnog nezračećeg prijenosa energije "WiTricity".^[7]
- Dana 23. Rujna 2008. godine, Marin Soljačić uvršten je među 25 imena dobitnika nagrade MacArthur Fellowships za 2008. godinu.
- Marin Soljačić jedan je od tri dobitnika „Blavatnik Awards for Young Scientists", američke nagrade za najbolje znanstvenike mlađe od 42 godine.

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 220 publicističkih knjiga.

27. 5. 2025.